

„Combinația perfectă de tandrețe și pasiune“
Sunday Times

De acum pentru totdeauna

BELLA ANDRE

BELLA ANDRE

De acum, pentru totdeauna

Lira și *Cărți romantice* sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Litera
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

De acum, pentru totdeauna
Bella Andre

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Vesa
Copertă: Mariana Manolache
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANDRE, BELLA
De acum, pentru totdeauna / Bella Andre
trad. din lb. engleză: Elena Macoviciuc – București: Litera, 2021
ISBN 978-606-33-8016-7

I. Macoviciuc, Elena (trad.)

821.111

BELLA ANDRE
De acum, pentru totdeauna

Traducere din limba engleză
Elena Macoviciuc

LITERA
București

capitolul 1

Marcus Sullivan era un bărbat aflat într-o misiune.

În urmă cu 20 de minute, plecase de la petrecerea de logodnă a fratelui lui și se îndrepta spre centrul districtului Mission din San Francisco. Muzica dance răsuna în stradă destul de tare ca mulțimea care aștepta la coadă deja să danseze.

Pielea și piercingurile, tatuajele și părul fosforescent nu făceau parte din lumea lui Marcus. Dar bărbații și femeile de la coadă, cu cercei în nas și în sprânceană, păreau cel puțin fericiți.

Marcus avea de gând să fie mult mai fericit în câteva ore.

Asta nu însemna că ar fi avut vreo șansă să fie la fel de fericit ca fratele lui, Chase, care era logodit cu femeia visurilor lui. În urmă cu o lună, Chase o întâlnise pe Chloe în Napa Valley, când mașina ei alunecase de pe drum într-un șanț noroios. Din păcate, în clipa în care Chase o adusese pe Chloe la adăpost de furtună, văzuse vânătaia de pe obrazul ei și își dăduse seama că femeia avea probleme mult mai mari decât o mașină căzută într-un șanț. Chase avusese nevoie de mai multe zile ca să-i câștige încrederea, iar când ea îi mărturisise în sfârșit ce-i făcuse fostul soț, Chase îi oferise sprijinul de care avea nevoie ca să-l raporteze pe abuzator poliției.

Când Marcus o întâlnise pe Chloe, își dăduse seama imediat că fratele lui era îndrăgostit. Și credea că făcuse o alegere bună. Chloe era frumoasă, dar și foarte

plăcută, inteligentă, curajoasă și afectuoasă. Era evid că îi iubea fratele cu pasiune, dar și cu devotament.

Toată familia lor participase la petrecerea de log nă a lui Chase, chiar și Smith, care era una dintre c mai mari și mai ocupate vedete de cinema din lum Chase era primul Sullivan care se logodise, iar asta î semna mult pentru ei. Mai ales pentru mama lui Ma cus, care fusese încântată și ușurată că unul din cei o copii ai ei se hotărâse, în sfârșit, să-și ia un angajamen „pentru totdeauna".

Lui Marcus îi plăcuse să celebreze cu familia, însă p parcursul petrecerii avusese impresia că toată lumea er cu ochii pe el și se întreba de ce el și iubita lui, Jill, înc nu se logodiseră. La urma urmei, erau împreună de do ani. Și locuise cu ea în acele 24 de luni. Mult prea mult.

Însă ei nu știau motivul pentru care Jill nu venise la petrecerea de logodnă, iar Marcus nu voia să strice petrecerea lui Chase și a lui Chloe spunându-le ce se întâmplase. În plus, și lui îi era greu să creadă asta.

Cu toate că văzuse cu ochii lui ce făcuse Jill.

Muzica din club bubuia și se auzea până în stradă când Marcus trecu de coada de oameni care așteptau să intre. I se părea că toată lumea era cu cel puțin un deceniu mai mică decât el și, deși diferența de vârstă ar fi trebuit să-l facă să se simtă nelalocul lui, era și mai convins că alesese destinația potrivită.

În acea seară, avea nevoie de o ruptură completă de realitate, iar clubul plin de tineri de 20 și ceva de ani din Mission era locul perfect unde să o facă.

Cu toate că purta costum și cravată, bărbatul de la ușă responsabil cu ordinea îi aruncă o singură privire și îl lăsă să intre. Marcus era un bărbat masiv, cu umeri lați și mâini mari, capabile să rănească atunci când frații

și surorile lui avuseseră nevoie de el să-i apere când fuseseră mici. Deși nu-și folosea des statura ca să intimideze oamenii, nu se sfia să folosească orice obiecte avea la dispoziție când avea nevoie de ele.

Ritmul întunecat și apăsător pulsa în el când trecu de ușa neagră și păși în clubul plin, dar muzica asurzitoare și luminile intermitente nu-i alungară gândurile.

Nu de asta era aici. Nu era acolo ca să uite ce văzuse.

Nu, își spuse Marcus, în timp ce se uita la un cuplu care dansa lent și intim în ciuda muzicii ritmate, făcându-i stomacul să se întoarcă pe dos. Nu voia să uite. Nu avea să repete greșeala. Nu voia să mai fie vreodată atât de prost, atât de orb.

Marcus era în club ca să recupereze cei doi ani irosiți. În urmă cu 24 de luni, o întâlnise pe Jill în San Francisco, într-o noapte fierbinte de august. El era invitat la un eveniment caritabil găzduit de firma ei, iar Sullivan Winery făcuse o donație semnificativă destinată fondului pentru copii. În clipa în care privirea i se oprise asupra frumuseții ei blonde și reci, crezuse că găsise piesa lipsă din puzzle-ul vieții lui. Avea 34 de ani și începuse să se gândească la întemeierea unei familii proprii, la o soție și la copii.

Își văzuse viitorul în Jill: căsnicie, copii, cine organizate pe domeniul și la crama lui, cu soția perfectă alături.

Doar că, așa cum aflase în acea după-amiază, lucrurile nu fuseseră perfecte. Chiar deloc.

Marcus o auzi gemând de când băgase cheia în ușa apartamentului lui Jill. Poate că era un film cu scene sexy prea sonore, dar Marcus știa că nu era așa. Dacă era să fie sincer cu el însuși, știuse de luni întregi. Încercase să se convingă că doar presiunea de la muncă o făcuse să fie arțăgoasă cu el și din

ce în ce mai puțin interesată de sex. Dar, când Jill începuse să nu mai vină în Napa ca să se relaxeze la podgorie în weekenduri, fusese nevoit să recunoască în sinea lui că problemele lor erau mai mari, nefiind vorba doar de prea multă muncă. Destul de mari, așa că încercase să discute cu ea de mai multe ori, însă ea îi evita întrebările.

Mâna i se opri pe clanță pentru o fracțiune de secundă, apoi deschise ușa și intră în apartamentul iubitei lui. Gemetele se auzeau din ce în ce mai tare cu fiecare pas pe care-l făcea.

– Oh, da! Acolo! Exact așa!

Jill mereu țipase în pat, dar Marcus nu-și dăduse seama cât de fals suna până în acel moment, când observa din afară spectacolul ei ieftin. Mâinile i se strânseră în pumni când trecu prin bucătărie și se îndreptă spre dormitor. Chiar nu voia să vadă ce se întâmpla, dar știa că trebuia s-o facă. Se încăpățânase așa de tare să rămână cu ea... Pe măsură ce Jill continua să țipe într-un extaz fals, Marcus fu nevoit să se întrebe de ce făcuse asta.

Îi ceruse în urmă cu mult timp să se mute în Napa, ca să locuiască la podgorie cu el, dar Jill găsise mereu un motiv ca să amâne plecarea. Cel mai recent fusese că actualul ei apartament era o raritate, care se afla la nici un bloc distanță de compania ei de planificare financiară, cu frecventele apeluri la 4.40 dimineața. Însă îi spusese că putea să stea în apartamentul ei când voia.

Adevărul era însă că Marcus nu se simțise niciodată acasă în apartamentul ei. Totul era într-o nuanță rece de alb, cu suprafețe din sticlă care se murdăreau la cea mai mică atingere. Nu era o casă în care copiii s-ar fi simțit bine-veniți. După ce crescuse cu șapte frați și surori, știa exact ce puteau să facă mâinile și picioarele murdare pe o asemenea mobilă. Nu era plăcut, dar asta era viața. Viața reală. În contrast, casa lui din Napa Valley era plină de canapele mari și confortabile,

covoare colorate importate din Italia și opere de artă pe care le adora, fie că erau pictate de un artist faimos, fie de un pictor local, cu o carieră în ascensiune.

Dar își dorise un viitor cu ea și crezuse că pentru asta trebuia să facă unele compromisuri.

În câte weekenduri venise în oraș ca s-o vadă pe Jill când îi convenea ei? De câte ori își schimbase programul într-o fracțiune de secundă ca să fie acolo pentru ea când avea nevoie?

Știa că frații și surorile lui aveau o anumită părere despre Jill, dar, în mod uimitor, fuseseră reținuți și nu își băgaseră nasul în relația lor. Poate pentru că speraseră că la un moment dat avea să îi vină mintea la cap. Numai Chase încercase de curând să discute cu el despre Jill. Dar situația era deja destul de haotică, iar Marcus nu încurajase întrebările și îngrijorările fratelui lui.

Așadar, Marcus știa că renunțase de prea multe ori la ceea ce își dorise doar ca s-o facă fericită pe Jill.

Însă niciodată nu intrase peste un spectacol porno live, în care iubita lui juca rolul principal.

Ea îl călărea pe tip de parcă era un cal sălbatic, iar ea – vedeta unui spectacol de rodeo. Singurele lucruri care-i lipseau erau pălăria de cowboy, cizmele și frâul împletit.

Marcus văzu pielea goală, mâinile și picioarele – la naiba, nu putea să le rateze din ușa dormitorului –, dar era ca și cum îi privea indiferent! Ca și cum dăduse întâmplător pe un post pentru adulți, când nu avea chef să se uite la televizor la străini care făceau sex murdar.

Apoi, dintr-odată, tipul aflat sub iubita lui îl observă pe Marcus, care stătea în ușă.

– Ce naiba?

Bărbatul îl privi pe Marcus alarmat. Era evident că nu se așteptase să intre cineva peste ei.

Atunci, Jill se întoarse ușor și se uită peste umăr la Marcus. Făcu ochii mari, prefăcându-se surprinsă. Dar el o cunoștea destul de bine ca să știe că nu era așa. Deoarece, chiar dacă iubita lui nu se așteptase ca Marcus să apară, se bazase pe asta.

De cât timp era cu tipul ăsta?

Și ce alte părți din relația lor fuseseră o minciună?

Fără a se grăbi câtuși de puțin, Jill se mută și trase cearșaful peste ea și iubitul ei. În timp ce Marcus îi privea separându-se, își dădu seama că iubita lui încerca să arate cât mai seducător posibil, în timp ce-și acoperea parțial goliciunea. Amantul ei însă încerca să plece cât mai repede posibil.

– O să plec, spuse individul în timp ce se întinse spre partea ei de pat și își luă blugii de pe podea, dar Jill își puse mâna peste a lui, făcându-i semn să rămână în pat.

– Nu, Rocco, nu e cazul să pleci.

Rocco? Iubita lui de o frumusețe clasică, femeia cu care plănuise să se căsătorească și să își întemeieze o familie, femeia cu care plănuise să împartă conducerea de la Sullivan Vineyards și-o trăgea cu un tip pe nume Rocco, care avea un cioc groaznic, piercinguri și abia părea să aibă 20 și ceva de ani?

Trebuia să fie o glumă proastă.

Individul se uita când la Jill, când la Marcus. Păli când privirea i se opri asupra pumnilor lui Marcus și a modului în care umerii i se încordară, dar rămase unde îi spusese Jill, pe pat, ca un animal de companie bine dresat.

Jill se dădu jos din pat și lăsă cearșaful să cadă, apoi își puse un halat scurt din mătase albastră, care fusese așezat pe scaunul din colțul camerei. Se îndreptă apoi spre Marcus și îi spuse:

– Ar trebui să mergem în living.

Din fericire, trecu pe lângă el fără să-l atingă, dar destul de aproape ca Marcus să simtă mirosul de sex de pe ea. Ca să-l simtă pe celălalt tip.

Voia să-și lipească pumnul de fața lui Rocco, dar era evident că Jill pusese totul la cale. De la început până la final.

Mai bine vorbea cu ea.

Marcus se îndreptă spre living, unde îl aștepta Jill.

Ea nu părea să se simtă vinovată. Și, pentru prima oară după acea zi de august din urmă cu doi ani, când o văzuse în cealaltă parte a camerei și hotărâse că ea era viitorul lui, nu o mai consideră frumoasă. Da, era în continuare frumoasă într-un mod clasic, înaltă și suplă, dar avea o urâțenie pe față pe care nu o observase până atunci.

– Sunt îndrăgostită de Rocco.

Dacă asta voia să fie o scuză, nu era una prea bună.

Marcus tăcu, continuând să o privească în livingul în care luaseră cina de atâtea ori, se uitaseră la filme și împărtășiseră râsete care acum păreau false. Jill continuă, defensivă:

– Amândoi știm că relația noastră nu are nici un viitor.

Într-un final, Marcus răspunse:

– Eu sunt cel care voia să avem un viitor. Tu ai spus că ai nevoie de timp. Ți-am dat timp, destul ca să-ți bați joc de mine. Cu Rocco.

Jill făcu ochii mari când auzi furia cu greu ținută în frâu din vocea lui. Niciodată nu-i mai vorbise așa. Niciodată nu fusese genul de bărbat care să ridice tonul pentru a demonstra ceva, care alegea să jignească ca să obțină ce voia. Marcus ajunsese unde era prin muncă grea, pentru că fusese isteț și rezonabil, folosindu-și farmecul tipic familiei Sullivan când era nevoie. Doar când fusese mic își folosise pumnii ca să-și apere frații și surorile când cei care-i deranjau nu renunțau.

– Uite care e treaba... Chestia asta dintre noi a fost plăcută o perioadă, cel puțin la început, dar, dacă am fi fost cu adevărat îndrăgostiți, am fi fost căsătoriți până acum, spuse ea cu un oftat iritat, ca și cum el era de vină pentru situația în care se aflau.

Marcus ridică o sprânceană.

– Știi că voiam să ne căsătorim.

Ea clătină din cap.

– Am fost împreună doi ani, Marcus! Dacă voiai să te căsătorești cu mine, m-ai fi cucerit, ca să nu-ți pot rezista. Dar mereu ai fost atât de ocupat cu frații și surorile tale, mereu te-ai dus să-ți ajuți mama cu ceva. Expresia ei se schimbase, în sfârșit, de la calculată la furie sinceră. Am încercat să te iubesc, Marcus! Chiar am încercat. Dar vreau ceva mai mult. Ceva mai important. Mai incitant. Și vreau pe cineva care mă pune pe primul loc. Tot timpul. Indiferent ce se mai întâmplă în viața lui, chiar dacă familia și prietenii lui încearcă să ne stea în cale. Ochii ei scăpărară când spuse asta. Vreau ce am cu Rocco, felul în care mă consideră sexy și importantă. Nu vreau să stau lângă tine și să port perle la evenimentele tale de la podgorie. Și nu vreau să fiu mereu pe ultimul loc în viața ta.

Marcus se uită la femeia despre care crezuse, în mod stupid, că avea să fie soția lui, mama copiilor săi. Jill încă purta colierul cu perle pe care i-l dăduse. Era singurul lucru pe care-l purtase în timp ce făcuse sex cu alt bărbat.

Ea tot spunea că el era prea ocupat cu frații și surorile lui, dar la ce se aștepta? Să le întoarcă spatele pentru ea? Nu ar fi putut să facă niciodată asta. Nu ar fi făcut niciodată asta. Nu când era și frate, și figură paternă pentru frații și surorile lui. Pentru că, după moartea neașteptată a tatălui lor, când acesta avea 48 de ani, Marcus sărise imediat în ajutorul mamei lui, mai ales pentru creșterea copiilor mici, care aveau numai doi și patru ani pe atunci. Nu regreta nici o secundă pe care o petrecuse cu familia lui.

Nu avea să-i ceară scuze lui Jill pentru că își iubea familia în continuare.

Mai ales când singurul lucru de care era interesat acum era să rupă colierul cu perle de la gâtul ei și să le vadă cum se împrăștiau pe podea.

În schimb însă, spuse pe o voce calmă și rece:

– O să-mi trimit asistenta să-mi ia lucrurile săptămâna viitoare. O să te contacteze ca să stabiliți ora potrivită.

– Vezi? zise Jill și își îndreptă degetul spre pieptul lui, halatul deschizându-se în zona sânilor.

Cândva îi adorase sânii mici, deși aveau aceeași frumusețe clasică. Acum însă nu mai aveau nici un efect asupra lui. Ba chiar mai puțin. Își jură că următoarea femeie cu care urma să fie avea să fie opusul ei. La fel de sălbatică pe cât era Jill de cizelată.

– De asta nu pot să fiu cu tine! țipă ea la el. Unde îți sunt emoțiile? Unde e pasiunea ta? Jur că îți pasă mai mult de strugurii tăi decât de mine! Și știu al naibii de bine că ții mai mult la frații și surorile tale decât la mine.

Jill gâfâia, dar în acel moment totul i se părea doar o melodramă inutilă. La naiba, în secunda în care deschisese ușa apartamentului ei și o auzise făcând sex cu alt bărbat, deja totul se terminase!

– Asta e șansa ta, Marcus! Nu vezi că, dacă pleci acum, dacă nu poți să-mi spui că măcar o să încerci să mă pui pe primul loc, o să mă pierzi pentru totdeauna?

Atunci își dădu seama că, în ciuda furiei lui, în ciuda faptului că era supărat că îl înșelase, nu voia să lupte pentru Jill.

Îi luase doi ani ca să se convingă că o iubea cu adevărat, și cinci minute ca să priceapă că se înșelase.

Chiar nu o iubea. Pur și simplu, iubea ce reprezenta.

– La revedere, Jill.

Melodia trecu de la un ritm alert la unul mai lent, în timp ce Marcus se întoarse din amintirile lui întunecate.

Se îndreptă spre bar și comandă un shot de whisky, apoi îl bău fără să-l guste. Îl arse până în stomac și se îndepărtă de bar.

Plănuise să o ia pe Jill la petrecerea de logodnă a lui Chase și Chloe, dar se dusese singur. Ce idiot fusese! Așteptase doi ani ca Jill să se hotărască. O așteptase să fie *pregătită* să-și ia angajamentul total față de el și față de viața pe care și-o imaginase pentru ei.

Marcus știa că iubirea exista. O văzuse la mama și la tatăl lui. O văzuse în fiecare privire pe care Chase i-o arunca lui Chloe, în fiecare atingere dintre fratele lui și noua sa logodnică.

Asta nu însemna însă că avea de gând să încerce din nou prea curând. Avea nevoie de o pauză lungă fără emoții. Fără planurile lui. Spera ca într-o zi să găsească o femeie care putea fi o soție bună, o parteneră bună, o mamă bună pentru copiii pe care visa să-i aibă.

Dar nu acum și nu în viitorul apropiat.

În seara asta însă nu căuta decât plăcere. O noapte lungă de sex lipsit de emoții cu cineva care nu-i cunoștea speranțele și visurile. O femeie care nu voia să afle nimic despre familia lui, la fel cum nici el nu voia să știe despre a ei. O femeie care nu voia decât să plece cu el la hotel și să i-o tragă. La naiba, i-ar fi convenit dacă nici măcar nu-și aflau unul numele celuilalt!

Cuplurile se frecau unul de altul în spațiul întunecat, unde transpirația, alcoolul și sexul se amestecau. Marcus înaintă în întuneric și se așeză într-o zonă cu vedere spre ringul de dans și studie mulțimea. O duzină de cupluri dansau pe ring, iar zeci de bărbați singuri și femei singure flirtau unii cu alții la bar, lipiți de pereții clubului. Oriunde se uita, oamenii se priveau înfometați, sperând că seara aceea avea să fie cea norocoasă.

Marcus își jurase să găsească pe cineva complet diferit de Jill. O femeie sălbatică, neîmblânzită, cu care putea să petreacă niște ore fierbinți înainte să se întoarcă la viața lui reală de la podgoria din Napa Valley.

Clar venise în locul potrivit.

Nicola Harding stătea la fereastra apartamentului ei din San Francisco, cu vedere spre Union Square, și se uita la oamenii care mergeau pe strada de jos. În acea seară de vineri, oamenii se duceau acasă de la muncă, se pregăteau să iasă în oraș cu prietenii ori să meargă la o întâlnire cu persoana care sperau că era cea potrivită. Unii se grăbeau, alții înaintau încet prin mulțime, unii râdeau cu o bucurie atât de evidentă, încât Nicola jura că aproape îi auzea prin fereastra închisă a apartamentului.

Era tânără și singură. Știa că ar fi trebuit să fie alături de ei în acea seară de vineri, distrându-se.

În urmă cu șase luni, ar fi luat cina la un restaurant de lux, înconjurată de oameni care o flatau și încercau s-o facă să râdă. Încercând să fie mai mult ca ei. Dar simțise pe pielea ei că nu de ea erau interesați.

Nicola Harding, cea căreia îi plăcea să joace Monopoly, să construiască castele de nisip și să citească biografiile antreprenorilor de succes, era o persoană neimportantă. Însă toată lumea își dorea ceva de la *Nico*.

Voiau să spună că îmbrățișaseră o vedetă pop. Voiau să-și facă poze cu ea cu telefoanele mobile pentru a le trimite prietenilor.

Se îndepărtă de fereastră și se întoarse în apartamentul imens.

Era prea mare pentru o singură persoană, dar casa ei de discuri crezuse că o trata cum trebuia dacă o caza într-un asemenea loc pentru o filmare și un concert.

Nimeni nu avea să știe vreodată cât de singură se simțea. O persoană mică într-un apartament prea mare, în care ar fi încăput toată familia ei.

Se gândise să o sune pe prietena ei cea mai bună din liceu, Shelley, și să vadă ce făcea, dar renunță la idee înainte să pună mâna pe telefon. Lucrurile începuseră să devină un pic ciudate când Nicola devenise faimoasă. Iar după ce pozele acelea groaznice cu Nicola și fostul ei iubit fuseseră publicate, înțelesese că prietena ei nu știa ce sfat să-i dea.

Erau prea diferite acum. Shelley era logodită cu iubitul ei, un tip pe care-l întâlnise în colegiu. Aveau de gând să-și cumpere o casă, să fie promovați la muncă și să-și ia un câine. Nicola în schimb era mereu pe drum, zburând în locații exotice din întreaga lume, pentru interviuri TV, ședințe foto și ca să țină concerte pentru mii de fani.

Iar adevărul era că, dacă ar fi fost o străină care citea știrile despre ea, sigur nu s-ar fi descris ca fiind *singură*. Probabil *petrecăreață* ar fi fost mai potrivit. Pentru că din cauza tabloidelor și a blogurilor care nu se mai săturau de cultura celebrității și a fotografilor care mișunau peste tot, la fiecare eveniment era pozată cu alt bărbat faimos, indiferent cât de mult încerca să nu ajungă în situații pe care presa să le întoarcă împotriva ei.

Inevitabil, dimineața când se trezea și-și deschidea calculatorul, afla din blogurile populare de divertisment că se culcase cu cântăreți din Top 40 și de la Hollywood.

Casa ei de discuri, PR-ul și managerii îi spuseseră de atâtea ori că orice fel de publicitate era bine-venită, că deja nu își mai proteja inocența. În plus, știa că nu o credeau, nu după ce văzuseră pozele publicate în timpul vacanței de anul trecut. Niște poze oribile, care încă își

făceau apariția de fiecare dată când credea că erau în sfârșit dispărute.

După ce încercase ani întregi să-i facă pe oameni să-i asculte muzica, fusese încântată să vadă roadele muncii ei cu primul hit pe locul întâi. Deși toată lumea o avertizase că industria asta avea s-o calce în picioare dacă nu era atentă, crezuse că avea să fie altfel, că era destul de isteață ca să se înconjoare cu oameni de treabă.

Până când avusese încredere în persoana nepotrivită.

Kenny fusese atât de fermecător, atât de dulce la început, încât, în ciuda înfățișării lui de băiat rău, ea se îndrăgostise de el. Fusese unul dintre inginerii care lucrase la studioul pe care-l folosise ca să înregistreze în Los Angeles și crezuse că formau perechea perfectă: fata cu chitara și cântecele și tipul cu piercinguri și tatuaje.

La început, fuseseră flori, nopți speciale la restaurante de lux, chiar și o poezie pe care spusese că o scrisese pentru ea. Managerul ei și mai mulți muzicieni care mergeau în turneu cu ea fuseseră reticenți în privința lui Kenny și o avertizaseră să nu intre prea repede într-o relație cu el. Dar Nicola fusese ca un milion de alte fete care-și spuseseră că iubiții lor erau, pur și simplu, neînțeleși. Adora faptul că era singura care vedea cât de bun era Kenny, dincolo de exteriorul lui rock'n-roll.

Abia când era prea implicată în relație începuse să vadă că el folosea emoțiile ca și cum erau monede de schimb. Iar în scurt timp, descoperise că singurul mod de a-l face fericit și de a se asigura că el încă o „iubea" era să accepte câteva dintre lucrurile pe care Kenny voia să le încerce.

„Ce idioată!"

De atunci, se întrebase de o mie de ori - de fapt, de un milion de ori - cum putuse să fie atât de naivă. Destul de naivă încât chiar să fie șocată când iubitul ei manipulator își vânduse povestea cu nopțile sălbatice petrecute cu vedeta pop, laolaltă cu poze pe care i le făcuse în secret cu telefonul mobil.

Ei bine, își învățase lecția.

Nu avea să mai aibă încredere vreodată așa de ușor. Mai ales în bărbații chipeși, care voiau s-o farmece.

Nicola se văzu în pantaloni de trening și un tricou în oglinda mare de pe peretele din living. Ce petrecăreață era! După o zi epuizantă, în care repetase mișcările de dans pentru videoclipul pe care aveau să-l filmeze în câteva zile, marile ei planuri includeau un maraton *CSI* în timp ce stătea sub pătură în patul ei imens. Un pat în care putea să se întindă cum voia, pentru că era singura care avea să stea în el cât se afla în San Francisco.

Gândul că avea să doarmă singură nu ar fi trebuit să-i dea dureri de stomac. Până la urmă, prefera să doarmă singură decât cu un șarpe precum Kenny. Dar, deși știa că îi era mai bine singură, asta nu însemna că îi era mai ușor să umple orele lungi dintr-o seară goală de vineri.

Știa că era drăguță, scundă și voluptuoasă, cu picioare mai lungi decât ar fi trebuit pentru înălțimea ei. Poate că era chiar frumoasă cu coafura, machiajul și hainele potrivite. Dar chiar și când era îmbrăcată la patru ace sau purta ceva mai decoltat se simțea mai degrabă ca o fată obișnuită, nu ca o vedetă pop.

Pentru că era o fată obișnuită, indiferent ce credeau alții despre ea.

Auzi soneria și își dădu seama că uitase de înghețata pe care o comandase la room service. Într-o seară ca asta, pur și simplu nu îi păsa că un angajat al hotelului avea

s-o vadă fără machiaj și după aceea să intre pe Twitter și să scrie despre asta.

Era evident că înghețata de ciocolată era singura ei speranță în acea seară.

Deschise ușa.

– Bună.

Individul o privi, apoi se uită în spatele ei ca s-o vadă pe adevărata Nico. Într-un final, privirea i se întoarse la ea și o recunoscu.

– Ți-am adus comanda, Nico.

Se dădu la o parte pentru ca angajatul să aducă tava înăuntru, deși ar fi putut s-o ia ea.

– E cea pe care o voiai. Un kilogram.

– Mulțumesc.

Luă pixul pe care i-l dădu bărbatul ca să semneze factura și simți ochii angajatului pe șoldurile ei ca niște lasere. Simțise acea privire de la mulți indivizi în ultimii zece ani, de când se trezise într-o dimineață fiind o adolescentă cu sâni și șolduri.

Nici măcar nu o mai deranja faptul că se holbau. Ce o deranjau erau ideile preconcepute care veneau la pachet cu asta, și anume că doar pentru că avea forme pe care tipii le admirau însemna că avea să se culce imediat cu ei.

Nu era o ușuratică, indiferent ce credea lumea.

Se duse să-i dea pixul înapoi, dar bărbatul era prea ocupat să se holbeze la sânii ei ca s-o observe.

Nicola mereu se purta frumos cu angajații, oriunde stătea. În urmă cu puțin timp, și ea servise la mese și curățase camerele de hotel în timp ce aștepta să fie descoperită.

Însă în seara aceea nu mai avea nici un gram de politețe în ea.

– Poftim!

Aruncă pixul în palma angajatului, apoi se duse spre ușă și i-o deschise.

Bărbatul se îndreptă lent spre ea. Nicola număra secundele până când el avea să plece, dar acesta întrebă:

– Ești singură în seara asta?

Serios? Chiar trebuia să suporte toate astea pentru niște înghețată? Casa ei de discuri ar fi preferat să o trimită la drum cu un asistent care să stea cu ochii pe ea, dar Nicola nu suporta că nu putea să se relaxeze și să fie ea însăși când nu era pe scenă. În acea seară însă își dorea să fi avut un ajutor care să se ocupe de nemernicul ăsta.

– Am deja planuri, mulțumesc.

Tipul încuviință, dar Nicolei nu-i plăcu ce văzu în ochii lui.

– Prietenul meu o să apară într-un minut, minți ea.

– Ei bine, dacă mai târziu o să ai nevoie de companie...

La naiba, se săturase ca oamenii să o calce în picioare!

– Nu aveam nevoie decât să-mi aduci înghețată. Atât. Nu să încerci să petreci timpul cu mine, acum sau mai târziu. Nu mă cunoști, îi aminti ea. O să te raportez managerului de noapte.

Se îndreptă spre cel mai apropiat telefon și se pregăti să-l ridice când bărbatul spuse:

– Nu am vrut să zic nimic rău. Doar că ești singură și...

Se opri din bălmăjit când își dădu seama că asta nu îl ajuta cu nimic.

– Și ce dacă sunt singură? se răsti ea, extrem de defensivă. Parcă era și mai rău să i se arunce în față singurătatea decât să se holbeze cineva la corpul ei. Nu iese toată lumea la petreceri vineri noaptea ca să se distreze.

Angajatul se îndrepta deja spre ușa deschisă, dorindu-și să nu fi spus nimic.

– Serios, Nico, îmi pare foarte rău dacă am spus ceva ce te-a supărat. Am nevoie de locul ăsta de muncă, așa că, dacă există vreun mod prin care să poți uita asta, aș aprecia foarte mult.

Ea oftă și puse telefonul la loc, știind că n-ar fi putut să doarmă noaptea dacă bărbatul își pierdea locul de muncă din cauza ei. Chiar dacă fusese deplasat.

– Bine.

Angajatul trecu pragul, iar Nicola trânti ușa.

Înghețata începea să se topească, dar ea nu mai avea poftă.

Nu era corect. Toată lumea avea impresia că ajungea în pat cu oricine, când adevărul era că făcuse sex doar cu doi bărbați: Brad din clasa a douăsprezecea, pe bancheta din spate a mașinii tatălui lui, apoi Kenny, deoarece crezuse că se iubeau.

Și mai rău, nici unul din iubiții ei nu fusese prea priceput. Pe Brad îl putea ierta, pentru că fusese prima oară pentru amândoi, iar locul în care făcuseră sex fusese groaznic. Dar în ce îl privea pe Kenny își dăduse seama că acestuia pur și simplu nu-i păsase dacă o făcea să se simtă bine. Nu se concentrase decât asupra lui tot timpul, iar ea îi cântase în strună, încercând să-i facă pe plac în mod constant, ca să-l determine s-o „iubească" mai mult.

Dacă ar fi simțit vreodată ceva apropiat de plăcerea reală, poate că nu ar fi fost atât de afectată de reputația ei. Poate că atunci ar fi putut să și-o asume. Poate că atunci ar fi putut să se simtă ca femeia sexy pe care o înfățișa pe copertele albumelor și în videoclipuri, nu ca o fetiță care se prefăcea.

Poate că atunci nu și-ar fi făcut coregrafa, pe Lori, să stea atât de mult cu ea în acea seară, în loc s-o lase să plece la petrecerea de logodnă a fratelui ei. Nicola crezuse că Lori fusese probabil de acord să rămână pentru că i se păruse că era singură. La naiba, dacă tipul care-i adusese înghețata în camera de hotel putea să vadă asta, toată lumea putea să vadă!

Dintr-odată, un impuls puternic o lovi în piept: dacă tot nu avea să scape vreodată de acea reputație, ce avea de pierdut dacă se ridica la nivelul ei?

Nicola mereu fusese impulsivă de mică. Fișa ei școlară spunea același lucru, an de an: „Nicola e o fată isteață, dar deseori acționează fără să gândească".

Bun, își spuse ea, în timp ce arunca diverse haine pe pat și încerca să se hotărască ce look voia să aibă în acea seară. Deci învățase să nu aibă încredere în nemernici. Și, bineînțeles, într-o zi voia iubire. Dragoste reală. Dragoste adevărată.

Dar în seara aceea nu voia decât să simtă altceva în afară de remușcare și de singurătate.

Se săturase să trăiască precum o călugăriță, să încerce să convingă pe toată lumea că nu era o petrecăreață scăpată de sub control, când toți oricum aveau părerea asta despre ea. Voia să simtă toată acea nebunie o singură noapte. Voia să găsească un bărbat cu care să simtă pasiune, un bărbat adevărat, destul de experimentat ca să o poarte într-un loc unde nu mai fusese vreodată.

Se gândi să poarte o pereche de pantaloni negri strâmți și strălucitori și un top care sclipea și îi arăta talia, însă le dădu într-o parte. Nu voia să arate ca o femeie dură în seara aia. Voia să fie sexy. Sălbatică. Și atât de senzuală, încât bărbații aveau să știe că nimic și nimeni nu o putea îmblânzi.

Inima îi bătea cu putere când își dădu jos pantalonii de trening și bluza și își puse rochia scurtă de piele, fără bretele. O singură mișcare greșită, și formele pentru care era atât de cunoscută aveau să se reverse, în văzul tuturor.

Dar dintr-odată Nicolei nu-i mai păsa. Orice era mai bun decât singurătatea pe care o simțea până-n măduva oaselor.

Avea să ajungă pe coperta unui alt tabloid. Și ce dacă? Cel puțin de data asta avea să dețină controlul.

Fusese pe copertele multor reviste, subiectul blogurilor de divertisment, ale căror titluri o făcuseră să intre în pământ doar la gândul că părinții ei aveau să le citească. Și supraviețuise.

Ei bine, de cele mai multe ori.

capitolul 2

Marcus era cunoscut pentru răbdarea lui. După ce ajutase la creșterea celor șapte frați și surori ale lui, învățase să aștepte să treacă crizele de nervi, certurile și chiar lacrimile.

În acea seară însă nu mai avea nici un pic de răbdare.

Se uitase la femeile de pe ringul de dans destul cât să știe că nu era interesat să se culce cu nici una dintre ele. Destule încercaseră să-i atragă atenția în ultima jumătate de oră și nenumărate voiseră să poarte o conversație cu el. Dar nu trebuia să vorbească cu ele ca să știe că nu avea să le ia în patul lui, mai ales că le simțea disperarea. Știa pentru ce venise acolo în acea noapte, dar era o diferență mare între sălbatic și ușuratic. Și nici una dintre femeile care trecuseră de perdeaua roșie care separa ușa de la intrare de interiorul clubului în ultimele 30 de minute nu fusese o bună pretendentă pentru a ajunge în patul lui.

Apoi, dintr-odată, perdeaua se dădu la o parte și intră *ea*.

Marcus simți o lovitură puternică în stomac.

Femeia era tânără, probabil avea în jur de 25 de ani, și era atât de frumoasă, încât aproape că îl durea să o privească. Rochia ei neagră din piele nu lăsa loc imaginației, potrivindu-i-se ca o a doua piele, cu tăieturi ce coborau de-a lungul formelor ei incredibile.

În timp ce Jill era înaltă, femeia asta era scundă. În timp ce Jill era suplă și stăpână pe ea, femeia asta era

apetisantă și sălbatică. Nu avea nimic disperat. Și, cu toate că rochia ei dezvăluia foarte mult și picioarele ei superbe erau etalate, între tivul din piele și pantofii cu toc foarte mare nu avea nimic ușuratic.

Un bărbat trebuia să muncească serios ca să o satisfacă și nu l-ar fi deranjat să implore pentru propria plăcere dacă asta însemna că avea să fie cu ea.

Ea era aleasa.

În timp ce tânăra stătea în ușă și studia lent mulțimea, toți ochii din cameră se îndreptară spre ea. Era magnetică, avea acel ceva special care te făcea să nu-ți poți lua privirea de la ea. Dumnezeu îi era martor că nu putea să facă asta, nu voia să se oprească din a o admira.

Apoi privirile li se intersectară, aprinse de o rază de lumină în camera întunecată, și, deși Marcus nu băuse îndeajuns ca să se clatine, trebui să arunce o singură privire acelor ochi albaștri și limpezi ca să se dezechilibreze.

Ce era în neregulă cu el?

Trebuia să-și amintească bine ce căuta în acea seară. Sex. Plăcere. Nu emoții. Nu o relație. Era în regulă ca partea de jos a corpului să reacționeze ca un chibrit aprins doar când o privea pe acea femeie. Dar restul era interzis. Nu căuta o femeie pe care s-o respecte. Căuta, pur și simplu, sex.

Și nu avea de gând să se îndrăgostească.

De aceea venise în această parte a orașului, în acest club. Pentru că nu avea cum să întâlnească o femeie de care să se îndrăgostească.

Marcus își plimbă privirea în jos, peste rochia minusculă de piele a femeii. După cum părea, respectul nu avea să fie o problemă. Nu exista decât un motiv pentru care o femeie mergea în club îmbrăcată astfel. Știa că trebuia să aibă același motiv pentru care venise și el acolo.

O noapte sălbatică petrecută cu un străin pentru a uita de viața reală, timp de câteva ore pline de păcat.

Apoi formele periculoase începură să se miște sub stratul subțire de piele, iar Marcus își dădu seama că se îndrepta direct spre el, fără să ezite, nici măcar pe acele tocuri imposibil de mari.

Toți din club, bărbați și femei, o urmăreau, însă ea nu avea ochi pentru altcineva, ci doar pentru el.

Marcus își ridică privirea de pe corpul ei făcut pentru sex și observă provocarea din ochii ei. O privire care îl întreba dacă era destul de bărbat ca să-i facă față, deși era cu cel puțin un deceniu mai tânără decât el. Era nerăbdător să-i demonstreze că nu numai era capabil de asta, dar avea să-i ofere mai multă plăcere decât simțise vreodată.

Venise acolo în acea seară ca să găsească o femeie, să-i facă o propunere și să o facă a lui pentru o noapte lipsită de inhibiții. Dar se părea că *lui* avea să i se facă o propunere.

Mereu îi plăcuseră femeile înalte și suple, nu cele care abia îi ajungeau până la piept, ca aceasta. Și niciodată nu fusese tentat să aibă o relație cu o femeie așa de tânără.

Totuși, deși vocea din capul lui îi spunea că era prea tânără pentru el – destul de tânără încât, dacă ar fi fost oricare altă noapte, ar fi plecat –, dacă lucrurile ar fi mers așa cum plănuise în ultimii doi ani, nu ar mai fi fost acolo.

Dar era.

Și nu avea de gând să refuze ce avea de oferit această femeie incredibil de sexy. Nu până la primii zori ai zilei.

Cu siguranță până când nu se sătura de acele forme.

*

Dumnezeule, era superb!

Era mare și puternic. Și de parcă umerii lui lați și fața superbă nu erau de ajuns, bărbatul ieșea în evidență din mulțimea scandaloasă în cămașa lui apretată și în pantaloni. Clar nu-i păsa că era diferit de ei. Părul lui închis la culoare era o idee prea lung, trecând de guler, maxilarul era sculptat și acoperit cu o barbă de o zi, care o făcea să-și dorească să-și plimbe degetele peste ea, iar buzele îi era pline, dar masculine.

Însă privirea lui întunecată și înfometată o fermecă imediat.

El era alesul.

Tot chinul prin care trecuse ca să intre în club, făcând poze și semnând autografe pentru cei de la coadă, aproape că o împinsese să urce din nou în taxi și să se întoarcă la hotel.

Unde-i fusese mintea când se gândise să se ducă într-un club în căutarea unui bărbat? Mai ales când știa foarte bine că poze cu ea și el aveau să apară pe internet în doar câteva ore. În plus, casa ei de discuri și managerul aveau să-și iasă din minți când aveau să afle că venise într-un asemenea loc fără cel puțin un bodyguard.

Dar se săturase să se simtă ca o prizonieră în închisoarea ei aurită. Auzise de acest club de la niște dansatori care apăruseră într-un videoclip de-al ei și i se păruse locul perfect unde să se dezlănțuie pentru o noapte.

Deși avea destulă minte ca să nu facă asta, în acea noapte nu-i mai păsa de prețul faimei sau de consecințele inevitabile ale acțiunilor ei. Nu când tot ce o aștepta la hotel era o noapte lungă, plină de singurătate.

Slavă Domnului că nu renunțase, deoarece abia intrase în club când îl observase. Încântată că nu dăduse

înapoi în ultima secundă, Nicola practic își lingea buzele în timp ce se apropia de bărbatul care îi captase atenția.

Era exact opusul lui Kenny. Lat și musculos acolo unde fostul ei iubit era slab și îngust – Kenny purta deseori pantaloni strâmți de piele, iar într-un club ca ăsta și-ar fi dat jos cămașa pentru a-și expune tatuajele. Însă acest bărbat arăta ca și cum putea să apară într-o reclamă pentru Hugo Boss cu costumul lui scump, care părea făcut exact pe mărimea lui.

„Așa arată un bărbat adevărat", își spuse ea. Dintr-odată, își dădu seama că fostul ei iubit nu fusese decât un puști care se îmbrăca precum un rocker.

În timp ce se apropia de el, încercă instinctiv să devină mai atrăgătoare. Își împinse sânii în față și-și legănă șoldurile ceva mai mult. De multe ori, nu-i plăcea că trebuia să-și folosească sexualitatea ca să obțină lucruri de la oameni, dar, la naiba, când funcționa atât de bine, ce putea să facă?

Chiar își dorea ca acea noapte să fie cum voia ea. Mai ales acum, când văzuse în sfârșit un bărbat pe care trebuia să-l aibă.

Așteptă ca el să-i spună numele, să vadă în ochii lui acea licărire că o recunoscuse. În urmă cu doi ani, nu ar fi fost sigură că bărbatul avea să știe cine era, dar după cât de mult apăruse peste tot în presă din cauza lui Kenny și a pozelor pe ascuns pe care i le făcuse, rareori întâlnea pe cineva care nu o recunoștea.

Dar, când bărbatul o privi cu ochii lui superb de întunecați, care erau plini de o dorință pe care nu încerca s-o ascundă și nu-i spuse numele după câteva secunde lungi, ea își dădu seama că era posibil ca el să nu știe cine era.

Sau poate, pur și simplu, se prefăcea, deoarece credea că astfel îi atrăgea atenția și mai mult, își spuse ea cu un cinism care apăruse după despărțirea de Kenny.

– Bună, sunt Nicola.

Își spuse numele real înainte să își dea seama. Mult timp fusese Nico pentru toată lumea, cu excepția părinților, și acum era ciudat să-și pronunțe numele.

Însă era un semn bun.

Îl așteptă să o corecteze, să fie surprins că nu se prezentase drept Nico. Însă bărbatul doar îi repetă numele.

– *Nicola.*

Vocea lui joasă și aspră îi provocă fiori și îi făcu pielea de găină, în ciuda căldurii din club provocate de toate corpurile care se unduiau.

În lumina slabă, cu atracția care pulsa între ei, ea se retrase destul ca să-l studieze cu atenție. Văzu că bărbatul îi citea mișcările, chiar dacă nu-i înțelegea motivele, și îi plăcea modul în care un colț al gurii lui se ridică puțin, în timp ce-i oferi timp ca să-l cerceteze.

În cele din urmă, Nicola își dădu seama că bărbatul chiar nu știa cine era. Nu era nimic în ochii lui care să semene cu modul în care o privise tipul de la hotel, ca și cum ardea de nerăbdare să se laude că petrecuse timpul cu o vedetă pop.

Oare chiar găsise singura persoană de pe pământ care habar n-avea cine era?

Era prea frumos ca să fie adevărat.

Bineînțeles, chiar dacă avusese noroc, știa că asta nu avea să dureze prea mult într-un loc public. Din clipa în care intrase în local, toată lumea fusese cu ochii pe ea, iar acum toți se uitau la amândoi. În mod normal, nu i-ar fi păsat. Era obișnuită ca oamenii să se holbeze

la ea. Învățase să ignore asta, chiar dacă din când în când încă se simțea ca un gândac strivit pus la microscop.

Dar dintr-odată voia mai mult decât o singură noapte de sex fierbinte cu un tip chipeș. Voia să trăiască totul fiind Nicola. Nu Nico.

Ceea ce însemna că trebuiau să iasă cât mai repede din club, înainte ca vreunul dintre străinii care o priveau de la bar sau de pe ringul de dans să vină și să-i ceară un autograf ori să facă o poză cu ea.

– Nu am chef să dansez în seara asta, spuse ea înainte să-și dea seama. De fapt, nici nu-ți știu numele.

Îi plăcea că asta nu-l împiedicase să îi dea o șuviță de păr de pe ochi. Îi plăcu și mai mult când bărbatul spuse:

– Numele meu e Marcus. Se uită la gura ei, apoi din nou la ochi. Și nici eu n-am chef de dans.

Nicola bănuia că erau multe lucruri pe care și le puteau spune unul altuia. Lucruri precum „Să plecăm de aici?" sau „Hai să mergem la mine la hotel". Însă, în mod surprinzător, Nicola își dădu seama că acele cuvinte, acele întrebări și răspunsuri nu erau necesare.

Tot ce trebuiau să-și spună unul altuia fusese deja spus.

Printr-o privire.

Printr-o atingere.

Pielea ei luase foc când o atinsese, degetele lui fiind mai aspre decât crezuse că aveau să fie, judecând după hainele lui, și mai calde. În acea singură atingere simțise asprime și putere. Gândul că avea să fie atinsă așa, cu acele mâini, în părți mai sensibile ale corpului decât fața o făcu să înflorească în locuri care rar fuseseră atât de calde, cu atât mai puțin fierbinți.

Nicola își ascultă instinctul care o adusese până acolo și se întoarse fără să spună nici un cuvânt,

îndreptându-se spre ușa pe care tocmai intrase. Peste o clipă, mâna mare și caldă a lui Marcus era pe spatele ei, în timp ce o urma. Nicola mergea deseori la evenimente cu bodyguardul ei principal, un bărbat și mai mare decât Marcus. Dar niciodată nu se simțise atât de în siguranță, atât de protejată.

Și niciodată nu o cuprinseseră fiori din cap până-n picioare.

Căldura excitantă de pe spate, unde el își pusese mâna, se răspândi pe șolduri și apoi îi acapară stomacul și sânii.

Muzica încă bubuia, mai tare decât înainte poate, dar ea nu auzea decât bătaia propriei inimi.

Iar Nicola știa cu siguranță că tot ce voia era doar această noapte cu Marcus, mai mult decât își dorise ceva de mult timp.

Însă undeva în adâncul ei știa că era stupid ce făcea nu doar pentru că aveau să apară poze cu „iubitul ei misterios", ci și pentru că nu ar fi trebuit să plece din club cu un bărbat despre care nu știa nimic. Putea să fie un ucigaș sadic, care își căuta următoarea victimă pentru decapitare. Dar modul în care o atingea, cu atâta atenție și totuși cu atâta siguranță, și felul în care o mângâiase pe față o făceau să aibă încredere în instinctele ei inițiale în privința lui.

Ieșiră în aerul răcoros al nopții și, deși simți o ușurare după căldura sufocantă din club, asta nu diminuă deloc fierbințeala care o cuprinsese după o singură atingere.

Marcus își ținu mâna pe spatele ei în timp ce chemă taxiul și, deși Nicola considerase mereu că putea să aibă grijă de ea, nu putea nega cât de plăcut era să dea altcuiva frâiele pentru câteva momente, chiar dacă era pentru ceva neimportant, precum a chema un taxi.

îndreptându-se spre ușa pe care tocmai intrase. Peste o clipă, mâna mare și caldă a lui Marcus era pe spatele ei, în timp ce o urma. Nicola mergea deseori la evenimente cu bodyguardul ei principal, un bărbat și mai mare decât Marcus. Dar niciodată nu se simțise atât de în siguranță, atât de protejată.

Și niciodată nu o cuprinseseră fiori din cap până-n picioare.

Căldura excitantă de pe spate, unde el își pusese mâna, se răspândi pe șolduri și apoi îi acapară stomacul și sânii.

Muzica încă bubuia, mai tare decât înainte poate, dar ea nu auzea decât bătaia propriei inimi.

Iar Nicola știa cu siguranță că tot ce voia era doar această noapte cu Marcus, mai mult decât își dorise ceva de mult timp.

Însă undeva în adâncul ei știa că era stupid ce făcea nu doar pentru că aveau să apară poze cu „iubitul ei misterios", ci și pentru că nu ar fi trebuit să plece din club cu un bărbat despre care nu știa nimic. Putea să fie un ucigaș sadic, care își căuta următoarea victimă pentru decapitare. Dar modul în care o atingea, cu atâta atenție și totuși cu atâta siguranță, și felul în care o mângâiase pe față o făceau să aibă încredere în instinctele ei inițiale în privința lui.

Ieșiră în aerul răcoros al nopții și, deși simți o ușurare după căldura sufocantă din club, asta nu diminuă deloc fierbințeala care o cuprinsese după o singură atingere.

Marcus își ținu mâna pe spatele ei în timp ce chemă taxiul și, deși Nicola considerase mereu că putea să aibă grijă de ea, nu putea nega cât de plăcut era să dea altcuiva frâiele pentru câteva momente, chiar dacă era pentru ceva neimportant, precum a chema un taxi.

Mulțimea care aștepta în fața clubului era destul de zgomotoasă, dar Nicola observă modul în care discuțiile lor se opriră când ieșise. Acum, chiar și fără să se uite, știa că zeci de telefoane mobile erau îndreptate spre ea și Marcus. Se asigură că avea părul pe față, ca să fie mai greu de identificat. Din fericire, Marcus stătea cu spatele la mulțime. Însă ea era faimoasă de destul de mult timp ca să știe că pozele făcute de la depărtare nu aveau să fie îndeajuns pentru mulțime.

În mod normal, nu ar fi deranjat-o să facă poze cu fanii. Îi adora. Erau, până la urmă, motivul pentru care putea să-și câștige traiul făcând muzică.

Dar în seara aceea, pentru o noapte prețioasă în brațele lui Marcus, nu voia decât să fie o tipă drăguță care avea o aventură de-o noapte. Dacă străinii începeau să vină să-i facă poze, trebuia să-i explice lui Marcus cine era. Ceva îi spunea că, spre deosebire de Kenny, el era unul dintre puținii bărbați de pe planetă care nu ar fi fost încântați să se culce cu o vedetă pop.

Din fericire, în clipa în care văzu un grup de oameni îndepărtându-se de coadă și venind spre ea, unul chiar strigând „Nico!", un taxi opri. Marcus îi deschise portiera, iar ea își ținu părul pe față ca să-și ascundă profilul de șofer, în caz că acesta o privea și îi strica acoperirea de om de rând.

Nicolei i se întoarse stomacul pe doc, apoi se încordă când viitorul ei amant se așeză lângă ea pe bancheta din piele ruptă. Abia atunci își dădu seama cât de masiv era Marcus. În comparație cu majoritatea cântărețelor și actrițelor anorexice pe care le știa, deși nu era înaltă, Nicola nu se simțise niciodată mică. Însă, când stătea lângă Marcus, se simțea șocant de mică și de feminină.

Bărbatul era atât de masiv, avea o prezență atât de impunătoare, încât Nicola putea să jure că în mașină nu mai rămânea destul oxigen pentru ea și șofer.

– Încotro? întrebă șoferul, care-i aruncă o privire goală în oglinda retrovizoare.

În mod neașteptat, vocea străinului fu lucrul care rupse vraja ce o atrăsese spre Marcus.

Dumnezeule, ce făcea?

Da, îl dorea pe Marcus. Cu disperare.

Da, era singură. Teribil de singură.

Dar nici unul dintre lucrurile astea nu era un motiv destul de bun ca să se poarte ca o idioată sau să se pună într-o poziție periculoasă. Până la urmă, iată ce se întâmplase când își ascultase instinctele în privința lui Kenny! Ce făcuse bărbatul nu doar că o rănise, dar îi rănise și familia.

Încă nu-i venea să creadă că mama ei își pierduse postul din consiliul școlii, că toată comunitatea îndrăznise s-o acuze că nu era un model bun pentru ceilalți părinți pentru că făcuse greșeli mari când își învățase propria fiică ce era bine și ce era rău. Nicola trebuia să recunoască faptul că fusese mai mult decât stupidă în relația cu Kenny, dar nu era destul că regreta asta în fiecare zi? De ce trebuia ca toată lumea din orășelul ei să se răzbune pe familie? Oricât de nechibzuit se purtase, nu era vina lor.

În timp ce panica i se intensifica, Nicola întinse mâna spre mânerul portierei, pregătindu-se să evadeze în partea cealaltă.

– Îmi pare rău.

Dintr-odată, simți că nu mai putea să respire, ca și cum toate eforturile depuse ca să își revină după despărțirea de Kenny aveau să se prăbușească în jurul ei dacă nu ieșea din taxi în acea secundă.

– Nu pot să fac asta. Nu te cunosc.

Marcus nu încercă să o oprească, nu puse mâna pe ea ca să nu deschidă ușa. Însă, în clipa în care ea împingea portiera, bărbatul își scoase telefonul mobil din buzunar și i-l întinse.

– Sună pe oricine de aici.

În mod uimitor, vocea lui profundă și calmă îi străpunse panica. În plus, era atât de uimită de oferta lui, încât în loc să iasă în stradă, ca să scape de el, se opri și îl privi.

– Vorbești serios?

– Da, confirmă el. Sună pe cine vrei, pe oricine. Întreabă-i de mine. Poți să-i întrebi orice.

Mai mult ca sigur glumea. Cine făcea așa ceva? Îi dădea, pur și simplu, telefonul și îi spunea să sune pe oricine ca să-l verifice? Trecuse mult timp de când Nicola avusese încredere totală în cineva, de când Kenny o rănise așa de tare și îi era aproape imposibil să înțeleagă ce îi cerea el să facă.

Cinismul se strecură în fiecare cuvânt când spuse:

– Chiar vrei să sun pe oricine din agenda ta și să spun: „Salut, tocmai l-am întâlnit pe prietenul tău, Marcus, într-un club. Poți să-mi spui totul despre el, te rog?"

Bărbatul nici măcar nu tresări când îi auzi tonul sau lipsa de încredere.

– Vreau să te simți în siguranță cu mine în seara asta, Nicola.

Dumnezeule, de fiecare dată când îi spunea numele pe acel ton profund și adânc, îi dădea fiori. Nu putea să nu se gândească din nou cum ar fi fost să stea sub el, goală și pătrunsă de el, în timp ce Marcus îi spunea numele?

Un val fierbinte de dorință o copleși și o străbătu când își dădu seama exact cât de mult voia asta.

Șoferul de taxi tuși și îi privi prin oglinda retrovizoare, dar Marcus ignoră iritarea bărbatului.

Nicolei îi plăcu faptul că nu voia să se grăbească și că părea să fie mulțumit că ea își lua tot timpul din lume ca să decidă dacă pleca din club cu el.

Înainte să se răzgândească, luă telefonul de la Marcus și sună ultima persoană din listă, cineva pe nume Mary. Probabil era soția lui, își spuse Nicola, cu o doză de cinism.

După ce telefonul sună de câteva ori, răspunse o femeie:

- Marcus, mi-ar fi plăcut să nu pleci de la petrecere fără să-ți iei rămas-bun.

Surprinsă când auzi vocea care era în mod clar a unei femei în vârstă, nu a unei iubite care-l aștepta în acea noapte, Nicola spuse în cele din urmă:

- Eu... Bună. Nu e Marcus. El...

Se simțea ca o idioată stând pe bancheta din spate a unui taxi și încercând să găsească vorbele potrivite pe care să le spună unei străine din lista apelurilor recente ale lui Marcus. Toate astea în timp ce el o privea cu ochii lui întunecați.

Nicola știa că trebuia măcar să încerce să-i explice lui Mary de ce o suna, așa că spuse:

- Mi-a dat telefonul lui și a spus că pot să te sun.

Urmă un moment scurt de tăcere, după care femeia întrebă:

- Fiul meu e bine?

Vorbea cu mama lui? Asta era ultima persoană pe care o sunase bărbatul înainte să meargă în club?

Uimită, Nicola tăcu o fracțiune de secundă, apoi își dădu seama că trebuia să-i asigure mama că totul era în regulă. Până la urmă, o străină tocmai o sunase târziu,

într-o noapte de vineri, de pe telefonul fiului ei. Femeia își imagina probabil un accident de mașină sau ceva și mai rău.

– Da, e bine. E foarte bine.

Marcus se rezemă de scaun, cu brațele încrucișate la piept, în timp ce o privea bâlbâindu-se în conversația neașteptată. Bărbatul nu zâmbea, dar colțurile gurii lui arătau ca și cum aveau să tresară. Nicola se gândise că era prea matur, pentru chipeș, prea plin de pasiune și dorință pentru ea ca să fie considerat drăguț. Dar în acel moment, când el încerca să nu zâmbească, în timp ce o privea conversând cu mama lui, *drăguț* era exact cuvântul care-i venea în minte.

În toți acești ani, nu întâlnise niciodată pe cineva care să vorbească cu părinții lui atât de mult ca ea. Cu atât mai puțin un bărbat, probabil pentru că bărbații aveau impresia că asta îi făcea să pară mai puțin masculini.

Reacția Nicolei era însă exact opusul. Un bărbat care își iubea mama câștiga multe puncte în agenda ei și, în loc să-l considere pe Marcus mai puțin sexy sau băiatul mamei, apăru o licărire de respect pentru străinul chipeș de lângă ea.

– Bun, spuse mama lui, în mod evident ușurată. Mă bucur că e bine.

Nicola știa că ar fi trebuit să-i ceară scuze femeii pentru că o deranjase și să încheie apelul, dar se trezi spunând:

– Mary, pot să-ți pun o întrebare despre fiul tău?

Ar fi putut să jure că simți un zâmbet la celălalt capăt al firului, al femeii ridicol de răbdătoare care, așa cum credea Nicola, primea astfel de apeluri în fiecare vineri seară de la femeile pe care le agăța Marcus.

– Da, poți, deși mi-ar plăcea să știu cu cine vorbesc.

- Ah, îmi pare rău. Mă numesc Nicola.

Pentru a doua oară în acea noapte, avea ocazia să fie fata care fusese odată, nu vedeta pop pe care o interpretase în ultimii ani. Era plăcut să fie normală, chiar și pentru o noapte. Mult mai bine decât crezuse că avea să fie. Nicola era prea recunoscătoare pentru cariera ei muzicală ca să se plângă cuiva de greutățile faimei, dar asta nu însemna că nu erau mari. De exemplu, fiecare moment când ieșea din casă.

- Nicola e un nume foarte frumos.

- Mulțumesc.

Ea încercă să-și recapete controlul, dar era dificil să facă asta când Marcus continua să o fixeze cu privirea.

- Ce vrei să știi despre Marcus, Nicola?

Dumnezeule! Nu ar fi trebuit să-i pună o asemenea întrebare mamei lui, dar, dacă închidea telefonul acum, ar fi rămas cu îndoieli. Îndoieli pe care nu voia să le aibă dacă ea și Marcus aveau să fie singuri și goi într-o cameră de hotel peste puțin timp.

Se uită la el și îi susținu privirea, în timp ce-i întrebă mama:

- O să fiu în siguranță cu el?

- Ah, asta clar e o întrebare neașteptată, spuse mama lui după o clipă.

Nicola simțea cum îi tremura mâna ușor în timp ce ținea telefonul la ureche.

- De ce e o întrebare așa de ciudată?

- Marcus e băiatul meu cel mai mare, îi spuse mama lui cu blândețe. M-a ajutat să am grijă de frații și de surorile lui după moartea soțului meu, acum mulți ani. Îmi iubesc toți copiii, dar Marcus este, fără nici un dubiu, unul dintre cei mai de încredere bărbați pe care-i cunosc. Nimeni nu a avut nevoie vreodată

să mă întrebe dacă va fi în siguranță cu el pentru că răspunsul e evident.

– Evident? repetă ea, în timp ce toate urmele de amuzament dispărură din ochii lui Marcus și fură înlocuite de pasiune.

– Da, confirmă mama lui cu încredere, o să fii în siguranță cu el.

Inima Nicolei nu ar fi trebuit să crească la auzul cuvintelor mamei lui. Nu ar fi trebuit să-i pese că bărbatul de lângă ea era un fiu bun și un frate mai mare bun. Nu ar fi trebuit să conteze decât că fizic avea să fie în siguranță cu el și că bărbatul nu avea să o rănească după ce ea vorbise cu mama lui și îi dăduse de înțeles ce avea să se întâmple.

Cu toate astea, nu reușea să-și mute privirea de la ochii lui ori să se oprească din a simți acele lucruri.

– Mulțumesc că mi-ai spus asta.

– A fost plăcerea mea, Nicola.

– Îmi pare rău că te-am deranjat așa de târziu, spuse ea dintr-odată.

Încă se simțea prost că îi sunase mama din senin.

– Nu e nici o problemă, dar aș vrea să vorbesc cu Marcus o clipă.

– O să-i dau telefonul chiar acum, Mary. Și mulțumesc. Nicola întinse telefonul și nu-i veni să creadă că tocmai îi spunea tipului cu care urma să aibă o aventură de-o noapte: Mama ta vrea să vorbească cu tine.

Noaptea aceea nu mergea așa cum crezuse. Întâlnirea unui tip superb într-un club se potrivea cu planurile ei, dar vorbitul la telefon cu mama lui, ca să fie sigură că nu avea să ajungă într-un sac pentru cadavre, asta nu se întâmpla în lumea ei. Sau a altcuiva.

Conversația pe care tocmai o avusese cu mama lui îi lăsă senzația că tocmai îl întâlnise la o reuniune de familie, nu într-un club.

Îl privi ascultând ce îi spunea mama lui. Marcus se încruntă ușor.

- Da, în seara asta. Înainte de petrecere. Nu-ți face griji, așa o să fac. Da, este. Foarte-foarte frumoasă.

Nicola simți cum se înroșește când își dădu seama că Marcus vorbea cu mama lui despre ea și o considera drăguță. Ba nu, nu drăguță.

Frumoasă.

- Noapte bună, îi spuse bărbatul mamei lui, apoi își băgă telefonul în buzunar. Te simți mai bine acum?

- Mama ta pare foarte de treabă, spuse ea, în loc să răspundă întrebării care dintr-odată părea de o mie de ori mai încărcată decât în urmă cu zece minute, mai ales după conversația stângace pe care tocmai o avusese cu mama lui.

Ea se foi, dar era prea târziu. Își dădu seama că rochia ei de piele se ridicase destul de mult ca să expună destul de mult din coapsă.

- E grozavă, îi spuse el, în timp ce privirea i se plimbă pe bucata de piele expusă pe care nu avea cum s-o rateze, apoi înapoi la față.

Maxilarul lui era încordat, iar expresia plină de dorință și de încă ceva ce Nicola nu putea să descifreze. Era ca și cum bărbatul se lupta cu el însuși în privința dorinței pe care o simțea pentru ea, așa cum făcuse și ea în urmă cu câteva minute.

Șoferul de taxi îi întrerupse din nou.

- Mergem sau nu?

Marcus o privi.

- Nicola?

Dacă i-ar fi spus numele altfel, dacă ar fi simțit presiune sau cerințe, poate că ar fi refuzat și ar fi plecat.

Dar întrebarea lui fusese rostită pe un ton destul de blând ca să o facă să se decidă.

– Mă simt mai bine. Mult mai bine. Da, inima încă îi bătea cu putere în piept, dar nu pentru că și-ar fi făcut griji că el era un criminal în serie. Acum sunt pregătită să vin cu tine.

Marcus se întinse peste ea ca să închidă ușa pe care o deschisese înainte să-i sune mama, apoi îi spuse șoferului:

– Du-ne la Fairmont!

Nicola se încordă din nou. Tocmai se convinsese că bărbatul nu era un ciudat care o urmărea, dar oare se înșelase? De unde știa Marcus că ea stătea la Fairmont?

Sau era o simplă coincidență faptul că alesese hotelul ei ca să-și consume aventura?

Observându-i disconfortul subit, Marcus se întoarse spre ea și spuse încet:

– Nu locuiesc în San Francisco. Fairmont e cel mai bun hotel din oraș.

Ea încuviință.

– Așa e.

Bărbatul îi aruncă o privire stranie, iar ea își dădu seama că aproape se dăduse de gol. Era evident că Marcus nu știa cine era, nu știa că nimeni nu-i mai spusese Nicola de cel puțin o jumătate de deceniu. Nu avea cum să creadă că o femeie de vârsta ei își putea permite să stea la Fairmont. Iar dacă nu ar fi fost o vedetă pop, sigur nu și-ar fi permis.

Dar, dacă îl lăsa să o ducă la hotel, bărbatul avea să afle adevărul despre ea în clipa în care aveau să coboare în fața clădirii, când angajații aveau să o strige pe nume

pentru diferite cerințe. Doar stătea în cel mai scump apartament în acea săptămână. Angajatul prea îndrăzneț care-i adusese înghețată în acea seară fusese o greșeală ciudată în mijlocul luxului perfect și cultivat al hotelului Fairmont.

Îi era greu să gândească repede când apropierea de Marcus îi trimitea sinapsele în miliarde de direcții diferite, dar în cele din urmă reuși să spună:

- Putem să mergem în alt loc care nu e un hotel?

- Locul în care stai nu e disponibil?

Ea încuviință din nou, sperând că bărbatul nu avea să-i ceară o explicație. Nu voia să-l mintă, nu voia să inventeze o scuză legată de colegi de cameră. Nu voia să-i spună că nici ea nu era din San Francisco.

Era într-o poziție stranie. Era pe punctul de a se dezbrăca în fața unui străin, dar voia ca bărbatul să nu afle nimic despre ea, în afară de cum îi plăcea să fie sărutată.

Era sigură că avea să afle în curând. În clipa în care el avea să se întoarcă acasă, oriunde era asta, și să-i vadă fața pe coperta unei reviste, probabil lângă a lui, într-una din pozele pe care le făcuseră cei din club.

Dar pentru o noapte nu voia să fie Nico.

Voia să aibă ocazia să afle ce-i plăcea Nicolei, ce voia Nicola, ce dorea Nicola. Însă bănuia că știa cel puțin un răspuns la fiecare întrebare.

Îl plăcea pe Marcus, îl dorea și îl voia.

Iar acum, când era așa de aproape de promisiunea plăcerii reale, nu suporta gândul de a pierde ocazia.

În clipa în care-i confirmă că locuința ei nu era disponibilă, Marcus își scoase telefonul din nou și trimise cuiva un mesaj. Când se auzi sunetul unui mesaj, bărbatul îi dădu șoferului adresa unei străzi. Nu era nevoie

de un neurochirurg ca să își dea seama că avea un prieten în zonă, a cărui locuință o puteau folosi.

Nicola îi zâmbi.

- Îți mulțumesc.

Mereu fusese o persoană tactilă și, fără să gândească, își puse mâna pe brațul lui ca să-și întărească vorbele. Bicepsul lui tare și mare se încordă sub degetele ei, iar Nicola tresări. Însă, înainte să se retragă, bărbatul îi acoperi mâna cu a lui.

Dumnezeule, ce făcea? Ce o determina să creadă că putea face asta? Ce o determina să creadă că putea să se ducă acasă cu un străin?

Dacă ar fi avut mai multă experiență cu bărbații, i-ar fi fost mai ușor. Dar se simțea copleșită și când îi atingea brațul, pentru numele lui Dumnezeu! Cum avea să reacționeze după ce-l vedea gol?

Sau după ce îl atingea în locuri mult mai intime?

Nicola își dădu seama mai târziu că Marcus o mângâia încet pe mână, ca și cum era un animal sălbatic care trebuia calmat înainte s-o ia la fugă. După ce dăduseră mâna o dată și acum o mângâia, nu credea că Marcus o putea atinge într-un mod care nu o topea. În același timp, atingerea lui era incredibil de liniștitoare.

Fiecare mângâiere părea să spună: „Înțeleg că ai emoții și e în regulă. O să am grijă de tine în seara asta. Așa cum nu te-am grăbit să iei o decizie și să pleci cu mine din club, nu o să te grăbesc cu nici un lucru pentru care nu ești pregătită".

Nicola se relaxă din nou și se apropie de el. Era destul de aproape ca să se rezeme instinctiv de umărul lui.

De data asta, îl simți pe el încordându-se sub atingerea ei. Dar, înainte să se îngrijoreze pentru că făcuse

ceva greșit, Marcus își puse brațul în jurul umerilor ei și o strânse.

Corpul ei voia atât de mult să fie aproape de el, încât, fără nici un gând conștient, Nicola se trezi întorcându-se, obrazul ei fiind lipit de pieptul lui și auzindu-i bătăile inimii.

Ea se surprinse zâmbind datorită modului intim în care Marcus o trăsese aproape, cu un geamăt de nevoie evidentă.

Intim. De ce se tot gândea la cuvântul ăsta?

Bărbatul era un străin. Asta trebuia să fie o noapte plină de distracție și de sex fierbinte. Nimic mai mult.

Însă conversația cu mama lui îi trezise curiozitatea destul ca o parte din ea să vrea să-l întrebe despre familia lui, câți frați și surori avea.

Nu, își spuse ea cu o urmă de regret, știa că nu trebuia să o facă. Știa că trebuia să-și tempereze acea dorință. În seara asta voia o legătură fizică, nu emoțională.

Spera că, dacă lucrurile mergeau bine, urma să aibă parte de sexul fierbinte pe care nu-l mai trăise înainte. În plus, dacă stătea acolo și-i punea întrebări despre familia lui, nu aveau să dispară fiorii din conexiunea lor inițială? Cu toate că, în mod ciudat, faptul că auzise de la mama lui că era un bărbat bun doar o făcuse să-l dorească mai mult...

În timp ce șoferul conducea prin traficul din oraș spre adresa dată de Marcus, Nicola se gândi că trebuia să păstreze limitele în următoarele ore. Pentru că, oricât de bun avea să fie sexul cu Marcus – și-și dădea seama că avea să fie grozav după modul în care o ținea în brațe –, nu putea face greșeala să creeze o legătură între plăcere și iubire.

Nu-l cunoștea pe Marcus, iar el nu o știa pe ea. Atât timp cât se asigurau că mențineau relația de suprafață și totul se reducea la plăcere, o singură noapte nu avea cum să le afecteze viitorul.

Însă adevărul pe care nu voia să-l recunoască era că se simțea deja afectată doar pentru că se simțea atât de bine și de în siguranță în brațele lui.

„Cum ar fi să am un bărbat în viața mea care să mă țină așa în fiecare noapte?“

capitolul 3

Nicola adormi. Respirația îi deveni uniformă, iar mușchii ei, tensionați anterior, se relaxară, lipiți de ai lui.

Ce dulce era!

Dumnezeule, era atât de dulce, de la surprinderea din ochii ei mari și albaștri când își dăduse seama că o sunase pe mama lui la parfumul proaspăt de căpșune al părului ei și formele voluptuoase din brațele lui.

Iar acum adormise pe neașteptate în brațele unui necunoscut.

Marcus bănui că orice îi spusese mama lui o relaxase pe Nicola dacă o adusese în punctul în care lăsase garda așa de jos. Deși adevărul era că putea s-o ducă oriunde acum și s-o lege la mâini și la gură înainte ca ea să se trezească și să i se împotrivească.

Gândul că i s-ar fi putut întâmpla așa ceva, gândul la ce fel de tip ar fi putut să aleagă îi făcu inima să-i bată cu putere în piept și s-o mângâie din nou pe păr. De data asta, mai mult ca să se liniștească pe el.

Ea scoase un sunet ușor în somn, ghemuindu-se lângă el ca o pisică în căutarea căldurii.

Marcus nu putu să nu observe că nimic din ziua lui nu mersese așa cum plănuise, inclusiv asta. Acum ar fi trebuit să fie deja într-o cameră de hotel și să se dezbrace unul pe celălalt. Însă opriră în fața casei fratelui lui Smith din San Francisco, iar el își ridică degetul

la buze când îi plăti cursa șoferului, făcându-i semn să nu o trezească pe Frumoasa Adormită.

O luă pe Nicola în brațe cât de atent putu și ieși din mașină. Tocmai introducea codul la poarta de acces, când ea se trezi.

Marcus o privi și observă în sfârșit dungile întunecate de sub genele ei lungi. În club fusese prea întuneric ca să vadă urmele epuizării, dar acum nu putea să nege că, oricât de mult voia să o trezească pentru a-și respecta promisiunea subînțeleasă de sex fierbinte pe care și-o făcuseră în club, vedea cu câtă disperare avea nevoie de somn. Nu o cunoștea, însă vulnerabilitatea de pe fața ei frumoasă când vorbise cu mama lui îl emoționase, deși nu dorise asta.

– Șșșt! Ești în siguranță cu mine, Nicola.

Nu rezistă să nu o sărute pe frunte.

Ea deschise ochii ei albaștri și frumoși, încă somnoroși.

– Știu, spuse ea.

Buzele ei pline, pe care-și dorise să le sărute din clipa în care Nicola se îndreptase spre el în club și se prezentase, se transformară într-un mic zâmbet, apoi ea închise ochii din nou.

Marcus se opri după ce trecu de poartă ca să-și revină și să nu se împiedice cu ea în brațe. Asta nu pentru că Nicola ar fi fost grea. În ciuda formelor ei superbe, era minionă.

Încrederea subită din ochii ei fusese cea care-i înmuiase genunchii.

Dumnezeule, toate lucrurile pe care plănuise să le facă împreună cu ea în acea seară...

Vinovăția îl lovi direct în stomac când în fața ochilor îi apărură imagini cu el dezbrăcând-o de rochie. La naiba, încă avea acele imagini în minte, care erau

mult mai explicite acum, când o ținea în brațe și îi inspira parfumul.

O străină n-ar fi trebuit să-l afecteze într-un asemenea fel.

O străină nu trebuia să adoarmă în brațele lui.

O străină nu trebuia să aibă încredere în el mai mult decât pentru corpul ei, pentru plăcerea ei.

De la 14 ani, de când murise tatăl lui, Marcus fusese mereu cel pe care toată lumea putea să se bazeze. Știuse că mama lui nu putea să se descurce singură și, peste noapte, își însușise rolul de bărbat al casei pentru cei șapte frați și surori mai mici. Crezuse că Jill îi plăcuse familia și înțelesese cât de mult aveau toți nevoie de el. Însă se simțise amenințată de conexiunea lui cu ei.

Cum nu văzuse asta înainte?

În orice caz, seara asta trebuise să fie cea în care se dezlănțuia și renunța la lanțurile responsabilității.

Și iată unde ajunsese, având responsabilitatea de a proteja o tânără frumoasă de dorințele lui întunecate și periculoase timp de-o noapte. Dorințe care deveneau din ce în ce mai puternice cu fiecare secundă în care-i ținea în brațe formele apetisante, cu fiecare respirație a ei pe pielea lui, în timp ce brațele Nicolei erau înfășurate în jurul gâtului său.

Se uită la femeia din brațele lui. Când era trează, farmecul ei, precum și intensitatea voinței și a ambiției fuseseră uimitoare. Când dormea, Marcus nu vedea decât vulnerabilitatea dulce pe care ea i-o arătase când vorbise la telefon cu mama lui în taxi.

La naiba, indiferent de intențiile lui inițiale și de faptul că ea intrase în club cu rochia ei scurtă din piele

și tocurile înalte cu aceleași intenții, nu voia să profite de vulnerabilitatea ei.

Se îndreptă, în sfârșit, spre intrare. După ce urcă treptele casei aflate în cea mai exclusivistă zonă din San Francisco, Marcus deschise ușa și intră în vila lui Smith Sullivan.

Între Marcus și Smith era diferență de numai un an, dar viețile lor erau foarte diferite. Lui Marcus îi plăcea să vină din Napa în oraș, ca să-și viziteze frații și surorile sau să se ducă în Peninsulă ca s-o vadă pe mama lui la unul dintre prânzurile de duminică pe care femeia le organiza des pentru familie, dar își petrecea cea mai mare parte a timpului la podgoria lui, unde era cel mai fericit. Pe de altă parte, Smith își petrecea cea mai mare parte a vieții lui de adult pe platoul de filmare. Ba filma un film în Canada, ba o reclamă în Hong Kong, ba mergea la o premieră în Australia. Marcus nu-și imaginea cât de greu ar fi fost să călătorească așa de mult sau să simtă că avea lucrurile sub control când era mereu în mișcare. Nu era o viață pe care Marcus ar fi vrut-o și nu-și imagina că l-ar putea convinge cineva sau ceva să facă un asemenea sacrificiu.

Smith avea o mulțime de case prin lume nu pentru că voia să le arate tuturor cât de bogat și de important era, ci pentru că voia să se simtă ca acasă când avea filmări. Având în vedere că în ultimii ani filmase mai mult în Los Angeles, New York și Londra, avea sens faptul că își luase câte o casă în fiecare oraș. Nu filmase mult în San Francisco, dar asta era casa la care se întorcea mereu în pauzele rare dintre proiecte. Smith prepara cele mai bune margarita pe care Marcus le băuse vreodată, iar blenderul lui era pus la treabă în weekendurile în care invita tot clanul Sullivan în vizită.

În acea seară, casa părea goală și nelocuită, deși știa că Smith avea pe cineva care venea o dată pe săptămână pentru a face curățenie.

Marcus nu îi ceruse niciodată o asemenea favoare lui Smith. Nu pentru că fratele lui ar fi fost zgârcit cu bunurile lui. Adevărul era că lui Smith i-ar fi plăcut la nebunie ca unul sau mai mulți dintre frații sau surorile lui să stea în vila lui de pe colină, dar toți aveau destulă mândrie ca să-și câștige propriii bani. Chiar dacă asta însemna că sora lui mai mică, Sophie, locuia într-un apartament mic, într-o parte nu tocmai grozavă a orașului, și se întreținea cu salariul ei de bibliotecară. Marcus nici nu mai știa de câte ori încercase Smith să o convingă să se mute în locul lui, dar aceasta îl refuzase cu fermitate.

Deși știa că fratele lui nu avea să se aștepte să fie plătit pentru favoarea pe care i-o făcuse, după mesajul pe care i-l trimisese în acea seară – „Am nevoie de casa ta în noaptea asta" –, Marcus știa că avea să îi ceară detalii.

Și să-l întrebe cu cine venise.

Marcus trecu de hol și se uită la scările care duceau spre dormitor, dar simți că nu era în regulă s-o ducă pe Nicola acolo.

Dacă planul ar fi rămas același, să-și rupă hainele unul de pe celălalt, bineînțeles că ar fi dus-o într-unul din dormitoare. Dar, având în vedere că asta nu mai avea să se întâmple, un pat ar fi fost ceva prea intim. Nu numai că nu voia ca Nicola să se trezească în miezul nopții și să presupună că se întâmplase ceva între ei, dar nici nu voia să se simtă tentat.

Avea senzația că, dacă se apropia prea mult de pat cu Nicola în brațe, creierul lui avea s-o ia razna... Poate

chiar l-ar fi convins că ar fi fost în regulă să o trezească și să-și facă de cap.

Din fericire, canapelele lui Smith erau cât se poate de confortabile. Se duse în living și o așeză pe Nicola pe cea mai mare canapea. Încă o dorea destul de mult ca să știe că lucrul cel mai bun pe care putea să-l facă era să plece. Însă îi dădu jos pantofii și îi luă geanta. Până și picioarele ei erau frumoase, cu unghiile date cu ojă, iar pielea de pe călcâie era atât de fină, încât nu putu face altceva decât să se holbeze timp de câteva secunde. O dorea mai mult decât dorise vreodată o femeie. Mai ales o străină ca ea.

Deși dormea, ea nu vru să-i dea drumul, așa că el se trezi aplecându-se, pentru ca Nicola să poată sta întinsă și să își țină în continuare brațele în jurul umerilor lui. Ea oftă, satisfăcută, și se ghemui într-o parte, cu fața spre el. Colțurile buzelor ei pline se ridicară ușor, în timp ce una din mâinile ei alunecă de pe umăr în palma lui.

„Cum ar fi să sărut gura asta?"

Marcus reuși cu greu să alunge acel gând.

Acele planuri, acele fantezii dispăruseră acum. Îl aștepta o seară liniștită, în care avea să supravegheze o fată frumoasă, al cărei parfum și ale cărei forme nu avea să le uite mult timp.

O acoperi cu o pătură aruncată pe canapea, apoi se uită în jur după o pernă, dar nu văzu nimic. Putea să se ducă la etaj să ia una de pe un pat, dar, având în vedere modul în care mâna ei o căutase pe a lui când se așezase mai confortabil, se gândi că Nicola avea să se trezească dacă se îndepărta de ea.

Fără să se gândească prea mult, se mută, astfel încât să stea pe canapea lângă capul ei și o trase astfel încât coapsele lui deveniră perna ei.

Nicola păru să nu-și găsească locul o clipă, apăsându-i piciorul cu mâna, ca și cum se întreba de ce perna ei era așa tare.

Fără să gândească, Marcus o luă de cealaltă mână. Se ghemui imediat lângă el, sub pătura groasă, amintindu-i din nou de pisicile sălbatice pe care le găsea deseori dormind pe peticele de soare din podgoria lui.

O dorea atât de mult, încât inițial îi fu greu să se relaxeze. Fiecare respirație îi lipea formele de el și îi ațâța libidoul, mai ales când capul Nicolei se mută în poala lui, peste erecție. Marcus era fericit că dormea adânc, altfel și-ar fi dat seama că mușchii coapsei nu erau singurul lucru tare pe care stătea.

Bărbatul apelă la voința lui de fier, care rareori îl dezamăgea, și-și îndreptă privirea spre ferestrele imense ale livingului, care dădeau spre luminile din San Francisco și spre golf.

De-a lungul anilor, fusese în casele altor actori și mereu fusese uimit de numeroasele poze și chiar picturi cu ei înșiși. Era ca și cum se temeau să lase pe cineva, inclusiv pe ei, să-și mute privirea de la fața care îi făcuse faimoși, în caz că erau pe cale să fie uitați. Smith era exact opusul. Nu numai că nu avea poze cu el, dar nicăieri prin casă nu erau poze personale. Marcus știa că Smith lua în călătoriile lui poze cu familia și că, dacă intra cineva în rulota lui, era bombardat cu numeroase poze de familie.

Da, faptul că se gândea la familia lui era un mod bun să-și distragă atenția de la cât de mult o dorea pe femeia care stătea în poala lui, își spuse el.

Nimeni din familia Sullivan nu petrecea prea mult timp în fața oglinzii. Nici măcar surorile lui, cu excepția lui Lori, când lucra. Jobul ei de coregraf o obliga să fie atentă la linii, la mișcări și la expresii când dansa. Deși mama lui Marcus fusese model în tinerețe, nu-și amintea ca femeia să fi petrecut mult fardându-se sau coafându-se. Faptul că avea opt copii de crescut ar fi îngreunat situația oricui voia să se aranjeze și să fie vanitos. Mary Sullivan era oricum o femeie frumoasă în mod natural și elegantă.

Mama lui îl întrebase, în timpul scurtei conversații pe care o purtaseră la telefon în taxi, dacă se despărțise de Jill. Când îi spusese că asta se întâmplase înainte de petrecere, următoarele cuvinte rostite de ea nu fuseseră „Îmi pare rău să aud asta", ci „Nicola pare de treabă. Ai grijă de ea în seara asta, Marcus!"

„Nu-ți face griji, așa o să fac", spusese el, după care confirmase că Nicola era, într-adevăr, atât de frumoasă pe cât ghicise mama lui.

Acum, când se uita la femeia care-i dormea în poală, era convins că mama lui ar fi fost de acord cu evaluarea lui.

Simți din nou o strângere în piept când se uită la profilul ei frumos. Un gând încercă să i se strecoare în minte. Fusese atât de șocat de atracția față de ea când o văzuse prima oară, încât nu reușise să se gândească la altceva.

Dar acum, când avea ocazia doar să o privească, se întreba dacă o mai văzuse undeva. Îi părea familiară...

Nu, decise o clipă mai târziu. Era imposibil.

Nicola nu era o femeie pe care să o fi putut uita vreodată.

O privi îndelung, memorând trăsăturile obrajilor, linia genelor, modul în care sprâncenele ei se arcuiau, bărbia ușor ascuțită, care i se potrivea atât de bine, curba plăcută a urechii ei.

Rădăcina părului era cu câteva nuanțe mai deschise decât actuala ei culoare de păr – se întrebă de ce simțise Nicola vreodată nevoia să schimbe ceva la ea, când era deja perfectă. Se surprinse gândindu-se că într-o zi i-ar fi plăcut să vadă cum arăta culoarea ei de păr naturală.

Unde naiba îi era mintea? Doar nu avea s-o mai vadă din nou după acea seară.

Dar nu putea să-și ia ochii de la ea, nu când Nicola era una dintre cele mai frumoase femei din viața lui. Și nu când încă o dorea cu o pasiune care îl șoca.

Cumva, reuși să-și mute privirea de la ea la luminile orașului. Priveliștea era spectaculoasă, una dintre cele mai reușite din San Francisco, dar nu se compara cu Nicola. Marcus vedea reflexia lor în geam. Arătau ca un cuplu care se relaxa într-o noapte de vineri.

Gândurile îi fugiră spre fosta lui iubită și-și aminti cât de furios fusese s-o găsească pe Jill cu Rocco. Însă, dacă era să fie sincer cu el însuși, se simțea frustrat și furios de mai mult timp. De săptămâni întregi, chiar luni, pe măsură ce Jill inventa din ce în ce mai multe scuze pentru faptul că nu era pregătită să se logodească, pe măsură ce tot anula weekendurile pe care plănuiseră să le petreacă împreună, pe măsură ce-i spunea că avea să-i vadă familia la diferite evenimente, apoi anula totul în ultima clipă.

Mai devreme în acea seară, crezuse că avea să se lupte toată noaptea cu furia pe care o simțea față de Jill. Dar, de când o întâlnise pe Nicola, nu se gândise la Jill nici măcar o dată până acum. Și, în mod uimitor,

acum, când Nicola îi dormea în poală și îl ținea de mână, furia lui doar fierbea lent în loc să dea în clocot.

Sexul ar fi trebuit să fie medicamentul lui din acea seară, nu respirația lentă și liniștitoare a unei străine frumoase.

În loc să fie și mai frustrat de răsturnarea de situație, un zâmbet îi apăru pe față când se rezemă de canapea, închise ochii și adormi.

capitolul 4

Nicola își dădu seama, fără să deschidă ochii, că nu era în patul din copilărie. În primul rând, patul ei nu mirosea a piele. Perna ei nu era făcută din mușchi tari. Și nu fusese niciodată nimeni acolo care s-o țină cu atâta tandrețe de mâini.

Înghiți în sec când își dădu seama ce se întâmplase. Îi făcuse o propunere unui tip superb în club, noaptea trecută, apoi adormise subit pe el.

Dumnezeule, cât de fraieră fusese! Chiar crezuse că prelua controlul asupra propriei vieți când se dusese în clubul ăla și agățase un străin cu care să se culce?

În lumina rece a zilei, deși nu voia să se gândească la noaptea trecută, trebuia să înfrunte realitatea. În primul rând, trebuia să pună la punct un plan ca să iasă de acolo într-un mod cât mai puțin jenant. Aproape gemu când își dădu seama cât de dificil avea să fie. Apoi, după ce îl lăsa pe Marcus în urmă, trebuia să facă față comentariilor din presă pentru că se cuplase cu un străin.

Ironia că nu făcuse nimic cu el, nici măcar nu-l sărutase, nu avea să conteze pentru nimeni.

Însă când își ridică genele destul ca să se uite în jur, în timp ce încerca să lase impresia că dormea, văzu că Marcus o întinsese pe o canapea moale din piele și o acoperise cu o pătură groasă.

Își mișcă degetele de la picioare pe sub pătură și un zâmbet surprins îi apăru pe buze când își dădu seama că, deși o lăsase îmbrăcată în rochia de piele, fusese destul

de atent cât să-i dea jos pantofii ca să doarmă mai confortabil. Drăguț din partea lui că se gândise la asta.

În timp ce stătea întinsă în poala lui, știa că, dacă ar fi fost iubit și iubită, nu ar fi vrut să plece de lângă el. Nu când acea apropiere o făcea să simtă atâta căldură și siguranță. Mai protejată decât se simțise de ani întregi. De când locuia în casa părinților ei, nu prin hoteluri din întreaga lume.

În ciuda modului în care se găsiseră unul pe celălalt noaptea trecută și a tuturor lucrurilor sexy pe care avuseseră de gând să le facă împreună, Nicola nu-și amintea când avusese un străin atâta grijă de ea.

Sigur, oamenii mereu încercau să-i facă favoruri, dar în 99% din timp făceau asta pentru că voiau ceva.

Dar Marcus nu luase nimic de la ea. Nu numai că o lăsase să doarmă când epuizarea o copleșise, după nenumărate ore de repetiții la dans pentru videoclip, ci îi oferise și cel mai bun somn pe care-l avusese de ani întregi.

Trecuseră cel puțin șase luni de când dormise foarte bine. Nu conta cât de moi erau cearșafurile, cât de scumpă era salteaua, patul mereu părea prea mare, iar Nicola nu putea să oprească gândurile care-i alergau prin minte. Scrisese zeci de cântece, când ar fi trebuit să doarmă, și exersase mișcări de dans, când cântecele începeau și ele să-i alerge prin cap. Presupunea că muzica ei devenea din ce în ce mai bună și începea să fie ca dansatorii profesioniști care apăreau pe scenă alături de ea, dar în același timp, simțea că se apropia cu pași repezi de epuizare.

Cât de mult își dorea să aibă mintea limpede! Și cât de incredibil era că ocazia ei de a-și încărca bateriile apăruse în casa unui străin, în timp ce stătea întinsă în poala unui bărbat! Un bărbat despre care știa prea

puțin – numele mic, faptul că mama lui era de treabă și că era un frate mai mare bun.

Atunci îi simți mușchii tari mișcându-se sub obrazul ei și își dădu seama că probabil el văzuse că era trează. Dintr-odată, simți cum limba i se lipi de cerul gurii. Mai mult ca sigur că, în afară de respirația neplăcută de dimineață, avea și mult rimel și dermatograf pe față.

Nicola avea nevoie disperată să se ducă la baie ca să se aranjeze, înainte să îl lase să o vadă la lumina zilei și înainte să dea ochii cu el pentru a-i cere scuze că nu fusese zeița sexului care promisese că avea să fie noaptea anterioară. După asta, avea de gând să plece.

Dădu pătura la o parte, se ridică rapid și își găsi echilibrul pe covor. Nu îi spuse nimic în timp ce o luă în direcția a ce spera că era baia.

Ar fi fost foarte jenant dacă ajungea într-un dulap. Atât de jenant încât hotărâse deja că, dacă se înșelase, avea să se închidă înăuntru și să moară de rușine în privat.

Din fericire, norocul fu de partea ei când deschise ușa dintre living și bucătărie și dădu peste o baie mare.

Dumnezeule, se văzu în oglindă! Arăta ca o vrăjitoare, și nu una dintre cele drăguțe, care putea să vrăjească orice bărbat la care se uita. Nu, în lumina neflatantă a băii, arăta mai degrabă ca o vrăjitoare malefică, una care le dădea mere roșii și strălucitoare prințeselor.

Machiajul probabil i se topise când simțise căldura picioarelor lui, iar părul îi stătea haotic. Ce bine ar fi fost dacă s-ar fi gândit să-și ia geanta în baie! Ar fi putut măcar să-și retușeze rujul. Însă acum nu putea decât să se spele pe față cu săpunul care mirosea frumos.

Nicola nu crescuse fardându-se, dar, când se hotărâse să intre în industria muzicală, acest lucru devenise

necesar. Nu-i plăcea cum se simțea machiajul pe pielea atât de sensibilă, așa că toate produsele ei erau făcute la comandă, ca să nu se irite după 12 ore în care stătuse machiată pentru ședințe foto și videoclipuri. Știa însă că machiajul o făcea să pară mai în vârstă, mai matură și sexy. Fără machiaj, putea să treacă drept o puștoaică de 18 ani sau chiar mai puțin. Dacă avea să se termine vreodată cariera ei muzicală, putea să meargă sub acoperire în licee.

Deschise apa de la robinet, închise ochii și se spălă pe față. După ce termină, se aplecă, în speranța că avea să găsească o periuță și pastă de dinți sub chiuvetă. Slavă Domnului, rugăciunile ei primiră răspuns și peste câteva minute zâmbetul ei și pielea erau curate! Acum mai trebuia să se ocupe de păr, pe care putu să-l pieptene cu degetele și cu puțină apă.

Se privi în oglindă și se strâmbă când văzu contrastul dintre înfățișarea ei proaspătă și rochia de piele. Noaptea trecută, aceasta păruse alegerea perfectă. Și chiar fusese din moment ce Marcus o observase. Dar în lumina zilei rochia scurtă și strâmtă era aproape ridicolă.

Ce i-ar fi plăcut să se poată schimba în blugi și tricou!

Ce n-ar fi dat să se poată strecura din baie și din casă fără să fie nevoită să dea din nou ochii cu Marcus! Doar că se purtase așa de frumos cu ea noaptea trecută, încât nu ar fi fost în regulă să facă asta. Deși, dacă ar fi făcut-o, dimineața ar fi fost mai ușoară pentru amândoi.

Inima Nicolei bătea prea repede când ieși din baie. Pași încet pe hol, până ce putu să vadă canapeaua dacă își întindea gâtul. Dar era goală.

Oare el plecase înaintea ei?

Gândul acela aproape că o făcu să râdă ușurată, dar zece secunde mai târziu, când îl găsi în bucătărie,

nu fu surprinsă că bărbatul încă era în casă. Abia îl cunoștea, dar, din ce aflase despre el noaptea trecută, nu era genul care să încerce să fugă. Nu. Bănuia că era mai mult decât capabil să înfrunte direct și cele mai jenante situații.

Marcus stătea cu spatele la ea și, după sunetele puternice care se auzeau din cameră, ea bănui că măcina cafea. Nu voia să se strecoare prin spatele lui, dar nu avea cum să-și anunțe sosirea decât țipând, lucru pe care nu avea să-l facă. Se îndreptă încet spre el, mult mai precaută decât o făcuse noaptea trecută în club, și așteptă în cealaltă parte a bucătăriei ca Marcus să se întoarcă și să o observe.

Se întrebă cum reușea să arate la fel de bine ca noaptea trecută. Din spate, hainele lui abia păreau purtate, iar părul lui întunecat nu era îndreptat în toate părțile, ca al ei.

Tocmai atunci termină de măcinat boabele și se întoarse spre ea. Arăta ca și cum știuse de la bun început că era acolo. Nicola stătea și-l privea uimită. Era superb în dimineața asta, cu un strat întunecat de barbă. Nici un bărbat nu o mai lăsase fără aer înainte.

- Mi s-a părut o idee bună să fac cafea, îi spuse el cu un zâmbet care, după cum Nicola vedea, era în mod deliberat blând.

Încuviință și încercă să zâmbească, dar era atât de emoționată, încât buzele îi tremurau și încă îi era greu să respire în preajma lui.

- Mulțumesc, reuși să spună ea în sfârșit. Cafeaua chiar e o idee bună.

Marcus îi susținu privirea îndelung, ca și cum evalua cum se simțea, iar Nicola jură că el vedea mai mult decât

o făcuse un bărbat vreodată. Chiar și cei cu care fuse intimă.

– Am dat drumul la căldură, nu am vrut să-ți fie frig. Ridică o bluză de trening de pe tejghea. Știu că e prea mare, dar...

Nicola o luă înainte ca Marcus să-și termine propoziția și se îmbrăcă. Era ca și cum îi auzise rugăciunea tăcută de a-și acoperi rochia strâmtă. Peste câteva secunde, se uită în jos, la ea în bluza ridicol de mare. Îi trecea de genunchi și nu avea nici un rost să încerce să suflece mânecile, fiindcă oricum erau prea lungi. Probabil nu arăta nici măcar de 18 ani.

– O să-ți caut altceva.

Ea își trase materialul în exces în sus pe brațe, clătină din cap și reuși să zâmbească.

– Nu, e perfectă. Și așa era, pentru că nu se mai simțea nepotrivit de goală. Nu putea să-și ia privirea dintr-a lui, când spuse cu sinceritate: Mulțumesc că te-ai gândit că o să-mi fie frig. Și pentru că mi-ai găsit ceva cu care să mă îmbrac. Își frecă obrazul de una din mâneci. Este foarte moale.

Ea nu reuși să-i citească expresia când el o privi, dar într-un final încuviință.

– Cu plăcere.

În timp ce Marcus se apropia de aparatul de cafea, Nicola se tot gândea cât de drăguț fusese din partea lui să fie atent cu ea, nu să profite de oportunitatea de a se holba la sânii ei în acea rochie de piele ridicolă. Însă numai gândul privirii lui întunecate pe formele ei îi încinse corpul din nou.

Știind că trebuia să se concentreze la altceva decât la Marcus cel dulce și sexy, se întoarse cu spatele la el și cercetă lent casa în care-și petrecuse noaptea.

Era drăguță. Foarte drăguță. Deși observă rapid că nu avea nimic personal, ca și cum era doar o versiune extinsă a uneia dintre camerele ei de lux din hoteluri.

Marcus probabil o observase analizând totul, pentru că spuse:

- E casa fratelui meu.

Nicola simți un nou val de căldură la auzul vocii lui calde. Aceasta contrasta cu hainele lui elegante și cu faptul că era în mod clar un om de afaceri care se bucura de succes. Îi plăcea foarte mult această nuanță profundă și primară. Prea mult chiar, dacă era să se ia după modul în care îi reacționa corpul la niște simple cuvinte. Nu putu să nu se gândească cum ar fi sunat vocea lui dacă ar fi ajuns în pat noaptea trecută, dacă i-ar fi spus numele în timp ce era deasupra ei, înainte să o pătrundă.

Și începutul de barbă ar fi trebuit să pară nelalocul lui, dar cumva arăta bine. Nicola își aminti și de bătăturile din palmele lui și se gândi că acestea și costumele elegante erau o contradicție pe care nu o putea înțelege. Dintr-odată, își dorea să-l înțeleagă. Mai mult decât era înțelept, având în vedere că plănuia ca Marcus să rămână un străin pentru ea.

- E foarte plăcut aici, comentă Nicola.

Apoi o lovi un gând. Dacă fratele lui urma să intre peste ei? Șansele erau mici ca nici acesta să nu o recunoască.

Pentru a mia oară de când se trezise, se întrebă unde-i fusese mintea când plecase cu Marcus. Când fuseseră doar ei doi, păruse în regulă. Atunci se putuse convinge că găsirea plăcerii era mai importantă decât orice altceva, ca un moment de dezlănțuire, dar, când se gândea că fratele lui putea să coboare oricând și să o găsească acolo, în rochia ei de piele foarte indecentă,

în picioarele goale și cu o bluză prea mare, simțea că făcuse cea mai mare greșeală când plecase din camera ei. *De ce nu se limitase la episoadele din CSI în reluare și la înghețata de ciocolată?*

Se îndepărtă de blat.

– Ar trebui să plec înainte să coboare...

– Nu-ți face griji, Nicola! E plecat din oraș cu treabă. Suntem doar noi doi.

Se opri când îl auzi pe Marcus pronunțându-i numele pe tonul acela păcătos de seducător.

Asta ar fi trebuit s-o facă să se simtă mai bine, dar nu era așa. Pentru că nu era sigură că era o idee bună să fie singură cu Marcus. Nu când se simțea vulnerabilă în preajma lui. Nu când nu-și găsea cuvintele, iar stomacul îi era întors pe dos, deși nici măcar nu se sărutaseră noaptea trecută.

Oare cum ar fi fost dacă ar fi trăit noaptea sălbatică și nebunească de sex pe care o plănuiseră? Nu avea nici un dubiu că ar fi fost grozav. Mai mult de atât chiar. Probabil incredibil, dacă era să se ia după efectul pe care-l avea privirea lui înfometată asupra ei. Dar știa că acum ar fi murit de rușine. *Ar fi murit.*

Era clar că aventurile de-o noapte nu erau pentru ea. Dintr-odată, i se păru important ca Marcus să afle asta despre ea, în ciuda tuturor lucrurilor care dovedeau contrariul.

– Nu am mai făcut niciodată așa ceva.

Se obligă să-și ridice privirea de la granitul negru. Își desfăcu degetele de pe margine și văzu urma umedă a mâinii ei pe suprafață, dovada clară că avea emoții.

Fu surprinsă când îl auzi spunând:

– A trecut ceva timp și pentru mine.

Ea simți un val de gelozie când și-l imagină pe Marcus stând în bucătăria lui cu o altă femeie pe care o alesese pentru o aventură de-o noapte. Nicola nu avea nici un drept asupra lui, nu avea de ce să simtă o strângere în piept.

Dar, cu toate astea, o simțea.

Mai ales când putea să parieze pe un milion de dolari că fusese singura femeie care adormise chiar înainte de primul lor sărut.

- Nu am vrut să adorm aseară.

Buzele lui se curbară, în sfârșit, într-un zâmbet. Fusese atât de serios până acum, încât Nicola fu surprinsă să-i vadă colțurile gurii ridicându-se. Fluturii pe care îi simțise în stomac când îl văzuse prima oară în club, atât de masiv și puternic, începură să zboare în toate direcțiile la vederea zâmbetului.

Încă voia să-l sărute, dar dintr-odată voia să-l vadă și zâmbind. Voia să-i vadă ochii căprui-închis privind-o cu amuzament și să știe că ea era responsabilă pentru asta.

- Era evident că erai epuizată. Zâmbetul îi dispăruse de pe față, dar privirea îi era caldă. Darnică. Exact cum îi spusese mama lui că se purta cu frații și cu surorile lui. Îi dădu o cană cu cafea. Nu m-a deranjat să fiu perna ta pentru o noapte.

O cuprinse din nou același sentiment plăcut pe care îl avusese când aflase ce fiu și frate bun era. Nicola era sigură că orice alt tip ar fi fost furios pe ea, s-ar fi așteptat să îi cadă în genunchi, să îi deschidă pantalonii și să compenseze ce nu îi oferise seara anterioară.

Dar Marcus părea mai preocupat de felul în care se simțea ea decât de dorințele lui.

Dacă i-ar fi cerut agresiv o partidă, ar fi plecat de acolo imediat. În schimb, încerca să-și găsească echilibrul

în această lume nouă, în care întâlnise în sfârșit pe cineva care nu părea să vrea nimic de la ea.

Nici faima ei, despre care el clar nu știa, și nici măcar corpul, pe care i-l oferise cel puțin verbal, în urmă cu mai puțin de 12 ore.

– Ai fost o pernă grozavă.

De data asta, zâmbetul pe care i-l aruncă Marcus o făcu și pe ea să zâmbească. Nicola nu credea în lucruri pe care nu le putea vedea, gusta, auzi sau atinge, dar în acel moment putea să jure că o undă invizibilă se crease între ei doi.

Nu mai voia să plece, așa că se așeză pe unul dintre scaunele de la bar.

– Te rog, ia și tu loc!

Noaptea trecută, nu își dăduse voie să afle nimic despre el, decât dacă putea să o facă să țipe de plăcere. Dar cum nu ajunseseră nici măcar aproape de prima fază din cauza comportamentului ei ciudat de narcoleptic, se hotărî să-și asculte impulsul de a afla mai multe despre bărbatul misterios care o ținuse de mână în timp ce dormise așa de profund pentru prima oară după mult timp.

Marcus ezită câteva secunde și, tocmai când credea că avea s-o refuze, își luă cana și se îndreptă spre ea.

– Deci, să înțeleg că nici tu nu locuiești în San Francisco? întrebă ea.

El clătină din cap.

– Nu, locuiesc în Napa Valley.

– Am trecut de câteva ori pe acolo, zona e foarte frumoasă. Nu îi spuse că avusese câteva concerte private pentru niște locuitori importanți din Napa. Bău din nou din cafea. Dar nu sunt o mare băutoare de vin.

Niciodată nu știu ce să comand, spuse ea, ridicând din umeri.

Dacă ar fi fost sinceră și să spună cine era și ce făcea, i-ar fi zis că și o băutură cu puțin alcool o făcea să-și piardă controlul. Și cu atâția oameni care erau mereu în jurul ei, îi cereau să ia decizii, veneau la ea cu contracte și oferte, trebuia să muncească de două ori mai mult ca să fie complet prezentă și lucidă. Tocmai de asta se întâmpla foarte rar să bea și cu siguranță nu lua droguri. Doar cu Kenny făcuse greșeala asta și plătise cu vârf și îndesat.

- Lucrezi în industria vinului?

- Da, zise el. Apoi o întrebă: Nici tu nu locuiești aici?

Nicola observase că, deși îi răspunsese la întrebare, Marcus schimbase repede subiectul. Era evident că nu voia ca ea să afle ce slujbă avea sau la ce cramă lucra.

Era un indiciu nu foarte subtil că asta era doar o conversație între doi străini care nu aveau să se mai vadă vreodată. Nu ar fi trebuit să fie supărată pe el pentru că nu voia să-i spună unde lucra. Probabil se temea că avea să-i dea de urmă și să-l bată la cap. Mai mult ca sigur nenumărate fete încercaseră să pună mâna pe el de-a lungul anilor.

În plus, nici ea nu era prea deschisă cu detaliile despre viața ei, nu-i așa? Prin urmare, spuse aproape la fel de vag ca el:

- Sunt dintr-un orășel din New York, dar mereu am adorat Coasta de Vest.

Gata! Răspunsul ei era perfect impersonal. Amândoi se purtau ca doi adulți raționali, care aproape că făcuseră greșeala de a avea o aventură de-o noapte, dar cumva ieșiseră din noapte neatinși.

Ar fi trebuit să fie fericită, dar nu era.

Pentru câteva minute minunate, noaptea trecută se desfătase într-o dorință irațională și fără limite și în anticipare.

Rațiunea și logica nu erau la fel de plăcute.

Nicola se întoarse pe scaun ca să stea cu fața spre el.

– Încă mi-e jenă că am sunat-o pe mama ta.

Ultimul lucru la care se așteptase fusese ca râsetul lui să răsune în cameră.

Era un sunet minunat, bogat și adânc, chiar dacă puțin răgușit. Dintr-odată, își imagină cum ar fi fost să capteze acel sunet, așa cum vrăjitoarea mării captase vocea lui Ariel în *Mica sirenă.* Dacă ar fi putut, Nicola ar fi închis sunetul într-un medalion pe care l-ar fi purtat la gât și pe care l-ar fi deschis ca să-l asculte când avea nevoie să fie înveselită.

– Crede-mă, sunt convins că ei i-a plăcut să vorbească cu tine. Chiar foarte mult.

– Ce o să-i spui? Despre mine și despre întrebarea pe care i-am pus-o.

Marcus tăcu o clipă, apoi zise:

– Despre momentul când ai întrebat-o dacă ești în siguranță cu mine?

Nicola rămase fără aer și nu putu decât să încuviințeze, în timp ce tensiunea sexuală dintre ei se intensifică.

Dar, în loc să renunțe la subiect, șopti:

– Am fost în siguranță cu tine.

Înainte să își dea seama ce făcea, se întinse să-i atingă mâna.

Își dori să fi fost destul de trează ca să aprecieze faptul că Marcus o ținuse de mână. În schimb, dormise în timpul celor mai minunate momente din viața ei, când el o ținuse de mâini, iar căldura lui o copleșise.

Acum, când lumina soarelui se revărsa prin ferestrele mari din casa fratelui lui, Nicola își retrase mâna cu doar câțiva centimetri înainte să-l atingă.

I se păru că îi văzu degetele tresărind, ca și cum și el dorise să o ia de mână din nou, apoi o întrebă:

- Ce vrei să-i spun?

Nicola își ridică privirea de la mâinile lui mari, mâini care păreau să vrea să o cuprindă, să o mângâie și, în ciuda soarelui cald ce se revărsa peste ei, o străbătu un fior când îl privi.

- Ai putea să-i spui că aseară ți-ai făcut o prietenă nouă.

- O prietenă nouă.

În timp ce-l auzi repetându-i cuvintele pe tonul lui delicios de jos, se gândi: „Aș vrea să fie adevărat. Chiar aș vrea să fim prieteni. Și mai mult. Mult mai mult".

Nicola își linse buzele, iar privirea lui urmări mișcarea limbii. Când ochii li se întâlniră din nou, pasiunea din noaptea anterioară reveni și mai intensă.

Nicola era conștientă că Marcus vedea asta în privirea ei. O parte din ea credea că ar fi trebuit să se ascundă, dar nimic nu se schimbase între noaptea trecută și acea dimineață.

Încă era foarte atrasă de el.

Pe punctul de a spune altceva pentru a rupe tensiunea sexuală dintre ei, Nicola se întrebă de ce era așa de hotărâtă să-l respingă.

Marcus era superb, cel mai chipeș bărbat pe care-l întâlnise vreodată. Bun, deci noaptea trecută nu mersese așa cum își dorise, dar nu avea să plece din San Francisco imediat. Cu filmarea videoclipului și cu realizarea spectacolului, avea să fie în oraș mai multe zile. Și nopți.

Dumnezeule, nu se pricepea deloc la asta! Habar n-avea cum să-i facă o propunere lui Marcus pentru a doua oară în 24 de ore. Noaptea trecută, profitase de muzica tare, de lumina vagă, de rochia de piele și de tocuri... Și de nevoia disperată de a ieși din cameră, pe care o simțea ca pe o închisoare.

Dar, când stătea în bucătărie și bea cafea într-o bluză supradimensionată, nu avea acele artificii sexy care s-o ajute.

O noapte. Merita o noapte cu un astfel de tip, nu-i așa? Doar pentru că o dăduse în bară noaptea trecută și adormise, asta nu însemna că trebuia să renunțe. Dacă ar fi abordat așa industria muzicală, niciodată nu ar fi mers mai departe de cântatul în cafenele.

Bineînțeles, trebuia să îi spună cine era dacă Marcus era de acord să petreacă altă noapte cu ea. La naiba, știa că oricum trebuia să-i spună! Ar fi fost nedrept față de el să plece și să primească un telefon de la unul dintre prietenii lui sau de la familie, care să-l întrebe de ce nu îi spusese că tocmai Nico era cea mai nouă cucerire a lui.

Cum nu era deloc încântată de acea parte a conversației, se hotărî să înceapă altfel:

– O să mai stau în oraș câteva nopți.

Luă cana din nou și bău restul de cafea.

Expresia lui era imposibil de citit. Nicola nu știa cum avea să reacționeze la propunerea ei, dar știa că trebuia să o facă, altfel s-ar fi considerat o lașă pentru totdeauna.

Își simți gâtul uscat când vorbi din nou.

– Trebuie să plec în câteva minute, dar mă întrebam dacă ai vrea să petrecem altă noapte împreună.

Jură că văzu o licărire de pasiune în ochii lui, pasiunea pe care nu o trăiseră noaptea trecută. „Te rog, te rog, te rog, spune da!" Acum, când se pusese într-o poziție

vulnerabilă și recunoscuse ce voia, și anume pe el, nu suporta gândul că nu avea să-l aibă.

Însă, în loc să fie de acord să se întâlnească din nou cu ea, o întrebă:

- Câți ani ai, Nicola?

- 25.

Încercă să nu spună asta pe un ton defensiv, deși știa că întrebarea nu era un semn bun.

- Eu am 36 de ani. Nu ar fi trebuit să fiu în club aseară, spuse el în timp ce se ridică, luă cănile și se îndreptă spre chiuvetă. Umerii îi erau încordați în timp ce vorbea: Eram supărat și am crezut că pot să trec peste asta mergând în club și ducând pe cineva acasă pentru sex.

Era prima oară când unul din ei pronunțase cuvântul. *Sex.*

O silabă, trei litere sfârâiau între ei. Asta o făcea să-l dorească și mai mult, deși Marcus încerca să folosească acel cuvânt ca să se îndepărteze de ea, subliniind motivele pentru care nu-și puteau trăi noaptea.

Părinții ei spuseseră mereu că fusese un copil încăpățânat și nimic nu se schimbase de-a lungul timpului. Ba, dimpotrivă, experiențele ei din industria muzicală, faptul că se lovise în mod constant de respingeri și trebuise să-și revină doar o făcuseră și mai încăpățânată.

- Și eu am avut motivele mele, îi spuse ea.

Doar că acele motive se schimbaseră. Noaptea trecută dorise să obțină ceva ce toată lumea credea că avea deja.

În dimineața aceea însă, nu-i păsa de nimeni altcineva, nu dădea doi bani pe părerile unor străini. Acum îl voia pe Marcus doar pentru ea.

- Chiar dacă nu aș fi prea bătrân pentru tine...

Nicola îl întrerupse:

- Amândoi suntem adulți.

Marcus se întoarse în sfârșit să se uite din nou la ea, analizând-o din cap până-n picioare, iar Nicola știu că bărbatul se uita la bluza ei prea mare.

În ciuda faptului că era nemachiată, arăta mult mai tânără. Își înălță capul și spuse:

– Aseară credeai că sunt destul de mare.

Maxilarul lui se încordă.

– Noaptea trecută a fost o greșeală. Iar dacă nu ai fi adormit, ar fi fost o greșeală cu adevărat imensă.

„Oh!"

Asta duruse.

Nicola se întoarse cu spatele la el în timp ce se dădea jos de pe scaun. Nu voia să vadă cât de tare o răniseră cuvintele lui. Crezuse că toți anii petrecuți în industria muzicală o făcuseră o profesionistă când venea vorba de respingeri.

Se dovedi însă că mai avea cale lungă până acolo dacă doar câteva cuvinte din partea lui Marcus o făceau să se simtă distrusă pe interior.

– Nicola!

Ea nu se întoarse spre el când Marcus îi rosti numele. Continuă să se îndrepte spre canapea, unde erau pantofii ei și geanta. Își dădu jos bluza în timp ce mergea. Nu-i păsa câtă piele era expusă sau cât de ridicol de nepotrivită era rochia ei de piele în lumina zilei.

Nu voia decât să plece, să iasă naibii din casă și să se înece în muncă – acea muncă în care se înecase în ultimele șase luni.

Tocmai se apleca să-și ridice pantofii când Marcus i-o luă înainte.

– Nu e vina ta, spuse el, vocea lui joasă alunecându-i pe piele, ca și cum o atinsese cu mâinile lui mari și calde.

Nimic din ce s-a întâmplat sau nu s-a întâmplat nu e din vina ta.

Ea își întinse mâna și se strădui să nu tremure.

- Poți să-mi dai, te rog, pantofii?

Preț de câteva secunde, nu era sigură că bărbatul avea să-i dea, dar în cele din urmă o făcu.

Nicola se asigură că nu-l atinse când îi luă, apoi se așeză pe marginea mesei ca să se încalțe. Cumva, avea să-și păstreze calmul cât să iasă din casă ca o femeie căreia nu-i păsa câtuși de puțin dacă el o considera atrăgătoare sau nu. Existau destui bărbați care o doreau. Într-o zi, când avea să se simtă din nou nechibzuită, avea să găsească unul.

- Ești frumoasă, Nicola.

Fusese convinsă că nimic din ce putea spune Marcus nu o putea opri să plece în grabă de acolo. Nimic, mai puțin asta.

- Când dormeai aseară, mă tot gândeam cât de frumoasă ești. Nu-mi vine să cred că ai venit cu mine.

Nicola îl fixă cu privirea, în timp ce el își trecu mâna peste față. Inima îi bătea cu putere când el continuă:

- Nu ar trebui să-ți spun asta, dar e adevărat. Nu vreau să crezi altceva. Noaptea trecută mi-am spus că pot să mă culc cu o străină fără să-mi fac griji pentru sentimentele ei. O fixă cu privirea. Nu știu ce părere ai tu, Nicola, dar nu simt că ești o străină.

O urmă de speranță îi tresări în piept.

- Nici eu nu simt asta, zise ea încet.

De data asta, când se întinse instinctiv după mâna lui, merse până la capăt. Își întrepătrunse degetele printre ale lui, iar mulțumirea pe care o simțise când se trezise în poala lui o cuprinse din nou.

– Ai dreptate, spuse ea. Încă nu ne cunoaștem, dar deja știu că mă faci să mă simt bine. Și mai știu că aseară ai fost gentlemanul perfect. Se postă în fața lui, sânii ei fiind atât de aproape de pieptul lui, încât aproape că îl atingeau. Dacă am mai da o șansă acelei nopți, de data asta am putea să vedem și cum e când nu mai ești gentlemanul perfect.

Dorința se înteți în ochii lui, iar ea simți asta în partea de jos a corpului când se apropie și mai mult de el.

– Tocmai am ieșit dintr-o relație. Nu caut alta.

Deci de asta mersese în club noaptea trecută, ca să agațe pe cineva căreia să i-o tragă.

– Nici eu nu caut o relație, îi spuse ea ferm. Îți jur! Îi așeză mâinile pe șoldurile ei. Nu vreau decât o noapte în care să simt cum e să fiu atinsă de tine. Se ridică pe vârfuri, fiind extrem de aproape de gura lui. O singură noapte în care să văd cum e să fiu sărutată de tine.

Aproape că simțea gustul sărutului lui – și știa cât de mult își dorea Marcus să ia ce îi oferea. Închise ochii și își țuguie buzele, dar simți aerul rece în timp ce el se îndepărta de ea.

– Ar fi mai bine pentru amândoi dacă nu am face asta.

Furia și rușinea o prinseră în strânsoarea lor. Era destul de rău că fusese refuzată o dată, dar de două ori?

– Nu știi destule despre mine ca să spui ce ar fi bine!

Acum era prea nervoasă ca să-i spună cine era cu adevărat. Marcus trebuia să afle singur, deschizând calculatorul sau o revistă și văzând pozele cu ei doi ieșind din club. Cât de mult i-ar fi plăcut să îi vadă fața în acel moment, când își dădea seama cu cine aproape că se culcase!

- Ai dreptate. Un mușchi îi tresări în maxilar. Tot ce știu e că ești frumoasă și prea tânără, prea dulce pentru mine ca să mă gândesc să fac asta cu tine. Am făcut o greșeală aseară și nu o s-o repet acum.

Tânără.

Dulce.

Greșeală.

Îi venea să vomite.

Crezuse că avea să regrete dacă nu-și făcea curaj să-i ceară să petreacă noaptea împreună. Ce idioată și cât de sigură fusese când avusese impresia că Marcus avea să profite de ocazia de a fi din nou cu ea!

Când fusese ultima oară când cineva o refuzase pe Nico?

Ei bine, în acel moment nu era o vedetă pop faimoasă. Era pur și simplu o femeie care dorea un bărbat. Un bărbat pe care, în mod evident, nu putea să-l aibă.

Fiindcă pentru el nu era decât o greșeală, fiind mult prea tânără și mult prea dulce.

Se întoarse cu spatele la el, își scoase telefonul mobil din geantă și chemă un taxi, spunându-i șoferului adresa pe care o auzise la Marcus noaptea trecută. După ce închise, era extrem de tentată să iasă valvârtej din casă ca o fetiță, așa cum o vedea el. Dumnezeu îi era martor că avea să fie mult mai greu să-și țină capul sus ca o femeie matură.

Dar asta avea să facă.

Se întoarse spre el cu un zâmbet fals și spuse pe un ton politicos:

- Mulțumesc că n-ai profitat de mine noaptea trecută.

Acel mușchi din maxilarul lui tresări din nou.

- Nu ai de ce să-mi mulțumești.

Nicola ridică din umeri, dar diavolul căruia nu-i păsa de autocontrol o făcu să spună:

– Bineînțeles că am. În dimineața asta aș fi putut să mă trezesc în patul unui tip, răvășită și epuizată după ce făcusem sex toată noaptea. Dar sunt pură ca zăpada și perfect odihnită. Zâmbetul ei se lărgi, deși nu-l simțea. Mulțumesc. Ai fost gentlemanul perfect. La revedere, Marcus!

Nicola întinse mâna.

Bărbatul îi privi mâna câteva clipe, apoi o luă într-a lui.

Oh, ar fi trebuit să se gândească mai bine și să știe că a da mâna nu era un gest potrivit! Ar fi trebuit să-și amintească faptul că de fiecare dată când se atingeau corpul ei lua foc.

Pentru că Marcus avea puterea să o reducă la o grămadă de cenușă.

– La naiba! spuse el încet. Nu ar trebui să te doresc așa mult.

Nicola abia dacă pricepuse ce spusese când Marcus o trase în brațe și o sărută apăsat.

Sărutul, primul lor sărut, era dincolo de orice trăise vreodată. Fiecare parte a dorinței lui, a nevoii lui frustrate, tot ce Nicola își dădu seama că Marcus își nega se revărsau din gura lui într-a ei.

Nu o gusta cu blândețe, nu învăța formele și conturul gurii. În schimb, lua și oferea ceva ce Nicola nu știuse că dorise înainte.

Nicolei îi plăcea să dețină controlul tot timpul, avea nevoie de asta, mai ales după trădarea lui Kenny. Dar pentru prima oară după foarte mult timp renunță la acel control, oferindu-i-l unui bărbat care știa exact ce să facă cu acest control.

Limba lui o acapară pe a ei, dinții îi prinseră buza de jos, iar Nicola se auzi gemând.

Apoi, la fel de rapid pe cât începuse, sărutul se sfârși.

- La naiba, nu am vrut să fac asta! Expresia lui era foarte frustrată. Trebuie să pleci, Nicola. Acum!

Se uită la el, încercând să-și limpezească privirea. Se pregătea să-i spună că primul lor sărut nu avea cum să fie finalul celui mai glorios început de care avusese parte vreodată. Dar se uită bine la fața lui și văzu că se închisese cu totul în el. Știa că nu avea nici un rost.

O terminase cu ea și, iar ea trebuia s-o termine cu el.

Din fericire, tocmai atunci șoferul taxiului bătu la ușă. Ea și Marcus nu făcuseră schimb de nume de familie sau de numere de telefon. Habar n-avea cum să dea de el, poate doar să se așeze pe treptele din fața casei fratelui său.

Asta fusese tot.

Era cu adevărat rămas-bun.

Nu avea să se lase pradă dorinței de a se uita la Marcus pentru ultima oară. Pur și simplu, se întoarse și plecă.

capitolul 5

Marcus nu și-o putea scoate din minte pe Nicola.

Luni dimineață, stătea în sala de conferințe a unui zgârie-nori din San Francisco, uitându-se la o prezentare în Power Point în care cineva investise timp și avea o grămadă de documente și imagini lucioase pe masa din fața lui. Cu toate astea, nu se putea gândi decât la femeia de 25 de ani cu cei mai frumoși ochi pe care-i văzuse vreodată.

Din clipa în care o văzuse în club, o considerase superbă. A naibii de sexy în rochia de piele, cu picioarele bine lucrate și suple în pantofii cu toc.

Însă sâmbătă dimineață, când se întorsese în bucătăria fratelui lui și o văzuse nemachiată, cu obrajii rozalii, probabil din cauza jenei că trebuia să vorbească cu el la lumina zilei, inima lui parcă se oprise pentru câteva clipe.

Tatăl lui adorase să le spună copiilor lui despre primul moment în care o văzuse pe mama lor. Aceasta era model și avea treabă undeva în San Francisco, iar când Jack Sullivan îi aruncase o singură privire lui Mary, simțise că un fulger îi trecuse direct prin inimă. Știuse din acea clipă că trebuia s-o facă a lui.

Marcus nu mai simțise niciodată așa ceva. Nu până noaptea trecută și apoi din nou sâmbătă dimineață, când Nicola fusese și mai frumoasă fără machiaj, în picioarele goale, îmbrăcată în bluza aia enormă.

Ce frumoasă era și cât de tânără arăta!

Deși îi spusese că avea 25 de ani, vinovăția îi întorcea stomacul pe dos când se gândea la ce aproape că îi făcuse vineri noapte și la ce încă voise să-i facă, asta chiar și după ce-și acoperise rochia, se demachiase și îi spusese ce vârstă avea.

- ... ca să terminăm producția. Marcus, cum ți se pare? întrebă bărbatul care stătea în fața lui.

Marcus ridică privirea spre grupul de bărbați și femei care-i așteptau decizia legată de noile dopuri pe care se gândeau să le folosească pentru cel mai recent vin vintage al lui. Pentru prima oară în viața lui, nu avea un răspuns pentru ei. Pentru că nu auzise nici un cuvânt.

Cu coada ochiului, o văzu pe asistenta lui, Ellen, care îl privea încruntată, derutată de lipsa lui neobișnuită de concentrare. Din fericire, aceasta era așa de bună la ce făcea, că îl acoperi.

- Materialele pe care le folosesc par să fie destul de apropiate de ce am căutat, îi spuse ea. Își ridică iPadul ca să vadă tabelul. Bineînțeles, ar trebui să revizuim documentele și notițele înainte să semnăm vreun contract.

Ellen începuse să lucreze pentru ei în urmă cu câțiva ani în camera de degustare și își dăduse seama repede că, deși era foarte pricepută în relația cu clienții care veneau să-i încerce vinurile, era prea isteață și ageră ca să se risipească acolo. Ellen își dovedise din nou valoarea.

- Da, încuviință Marcus, care citi printre notițe. Indicațiile arată bine.

Îi sună telefonul, iar Marcus se uită la ecran, sperând pentru o clipă că era Nicola, chiar dacă știa că era imposibil. Nu-i dăduse numărul lui, iar el nu-l avea pe al ei.

Făcuse asta dinadins, știind că și cea mai vagă pistă l-ar fi dus direct la ea.

Mai ales după acel sărut.

Dumnezeule, acel sărut!

Avusese un gust atât de bun! Un vag gust de cafea, o urmă de pastă de dinți, dar nimic nu putea ascunde esența ei.

De atunci se tot întrebase ce gust avea pielea ei. Nu numai pe față, pe umeri, pe sâni, ci și între picioare, în timp ce era superb de goală și...

Fața surorii lui, Lori, apăru pe ecranul telefonului, iar el își dădu seama că făcuse asta din nou: se pierduse în gânduri, mintea lui fiind numai la Nicola.

– Vă cer scuze, trebuie să răspund, spuse el grupului, apoi se ridică de la masă și se duse pe hol.

Familia fusese mereu pe primul loc pentru Marcus, exact cum îl acuzase Jill. Dacă unul dintre frați sau una dintre surori ori mama lui avea nevoie de el, era în stare de orice ca să fie acolo pentru ei. Chiar și înainte de moartea tatălui simțise o povară instinctivă a responsabilității, fiind cel mai mare dintre frați. Povara devenise infinit mai apăsătoare după moartea tatălui.

– Bună, Naughty, spuse el, folosind porecla pe care Chase i-o dăduse lui Lori în urmă cu mulți ani.

Aproape că îi vedea expresia, o privire ușor iritată, care apărea de fiecare dată când îi spuneau așa, chiar dacă acum avea 24 de ani și nu mai era o fetiță. Însă, în ciuda protestelor ei fiindcă nu-i plăcea să i se spună așa, Marcus o cunoștea foarte bine. Lori adora ca oamenii să creadă că avea o latură năbădăioasă. Mai ales că nu i-ar fi plăcut să i se spună *Nice*.

– Mai ești în oraș?

Părea să danseze în timp ce vorbea cu el, respirând mai rapid decât de obicei la finalul propoziției.

Se uită pe geamul clădirii, spre strada aglomerată de jos. Energia din San Francisco era atât de diferită

de Napa Valley, unde erau afacerea și casa lui! Îi plăcea și la oraș, și la țară. Unul dintre locuri îi hrănea nevoia pentru schimbare și divertisment, celălalt îi oferea o oază de relaxare și îi permitea să aprecieze frumusețea din jurul lui.

- Tocmai sunt pe punctul de a termina ultima întâlnire, îi spuse el surorii lui.

- Super! Speram că o să spui asta.

Energia lui Lori era palpabilă, chiar și prin telefon. Dansul era perfect pentru cariera ei, având în vedere că avea mai multă energie decât doi oameni la un loc. Dacă ar fi spus cineva că era dificilă, ar fi trebuit s-o vadă când era mică. Fusese un drac de copil. Un diavol împielițat foarte simpatic, care știa exact când să zâmbească pentru a obține ce voia sau când să plângă pentru a scăpa de probleme. Și, bineînțeles, era maestră în a o face pe sora ei geamănă, Sophie, să rezolve toate problemele provocate de comportamentul ei impulsiv.

- Ai timp să vii să mă vezi pe platoul videoclipului la care filmez înainte să te întorci în Napa?

Marcus știa că sora lui lucra în San Francisco cu o vedetă pop, unde se ocupa de coregrafia unui videoclip, și chiar plănuise să o viziteze dacă avea timp, dar gândurile legate de Nicola îi alungaseră orice altceva din minte.

- Nu aș rata așa ceva. Trimite-mi locația și vin chiar acum!

Ellen putea să se ocupe de toate problemele de la muncă. Și cum nu era în stare să se concentreze la nimic, întâlnirea ar fi fost mult mai reușită fără el.

Închise telefonul și se întoarse în sala de conferințe.

- Trebuie să plec mai devreme, dar, așa cum v-ați obișnuit deja, Ellen știe exact ce căutăm și poate să se ocupe

de tot. Aș aprecia dacă puteți s-o scuzați pe Ellen o clipă în timp ce-i dau notițele mele.

Toată lumea din sala de conferințe se ridică și dădu mâna cu el. Peste un minut, Ellen i se alătură pe hol.

– E totul în regulă? Nu pari să fii în apele tale azi.

Avea dreptate. Niciodată nu se mai simțise așa. Niciodată nu i se întâmplase să nu-și poată scoate o femeie din minte. Se gândi că gândul ar fi trebuit să-i zboare la Jill, dar, cu toate că încă era furios pe ea, nu se mai gândise la ea de vineri noapte. Nu când gânduri legate de frumusețea Nicolei, de dulceața ei și de cel mai sexy sărut pe care-l avusese în viața lui îi consumaseră fiecare clipă.

– Totul e bine.

Cel puțin avea să fie după ce-și limpezea gândurile.

Dacă se ducea să vadă dansul lui Lori și se concentra la sora cea mică, pe care o adora, mintea avea să-i fie limpede.

– Lori lucrează la un proiect incredibil și vrea să fiu acolo. Mulțumesc că te ocupi de întâlnirea asta și de negocieri pentru mine! Știu că pot să mă bazez pe tine.

– Nici o problemă, șefule, zise Ellen cu un zâmbet larg, care-i spunea lui Marcus cât de încântată era de toată încrederea ce-i era oferită. Salut-o pe sora ta din partea mea! Marcus tocmai se pregătea să plece, când Ellen îl luă de braț: Ah, și în legătură cu fratele tău, Chase. Nu s-a întâmplat nimic când a venit să facă ședința foto, spuse ea în timp ce clătina din cap.

Marcus știa despre aventura de-o noapte pe care Chase și Ellen o plănuiseră, când fratele lui o găsise pe Chloe stând în ploaie, lângă mașina ei distrusă. Fusese supărat pe el pentru că îi trecuse prin minte să-și facă de cap cu una dintre cele mai valoroase angajate ale lui,

dar învățase ceva din faptul că aproape se cuplase cu Nicola vineri noapte: oamenii nu făceau mereu lucruri care aveau sens când era vorba de sex.

- Știu asta, zise el cu o fermitate care spera că avea să risipească jena pe care o simțea Ellen. M-am gândit că nu are rost să deschid subiectul, având în vedere că nu s-a întâmplat nimic. Sper că nu ți-ai făcut griji din cauza asta, Ellen. Viața ta personală e exact așa: personală. Nu e cazul să crezi că îmi datorezi vreo explicație.

Ellen fu copleșită de ceea ce Marcus bănui că era ușurare, apoi spuse:

- Chiar dacă lucrez pentru tine, suntem prieteni. Sper că, fiind șeful și prietenul meu, poți să-mi ierți rarele scăpări. Deși nu știu dacă e în totalitate vina mea. Doar că e greu să vă rezist vouă, bărbaților Sullivan.

Marcus râse, fericit că totul era clarificat între ei, apoi zise:

- Atât timp cât nu le spui fraților mei asta. Sunt deja prea plini de ei.

Lori îi trimise un mesaj tocmai când pleca: „Te-ai pierdut?"

Nerăbdarea ei îl făcu să zâmbească. Îi scrise că tocmai pleca de la întâlnire. Mai mult ca sigur era persoana pe care trebuia s-o vadă. Deși fratele lor Smith era vedetă de cinema, Lori nu fusese angajată să lucreze la videoclipul unei vedete pop datorită legăturii cu el. Lucrase din greu ca să aibă șansa asta, iar Marcus, laolaltă cu ceilalți, era incredibil de mândru nu numai de talentul ei, ci și de devotamentul surorii lui.

El și Lori avuseseră mereu o relație specială și era fericit că îi ceruse să vină să o vadă la muncă.

Era modul perfect de a uita de Nicola.

*

Nicola ridică sticla cu apă la buze și o goli. Toți se pregătiseră din greu pentru filmările care începeau a doua zi. Filmarea unui videoclip era scumpă, iar în clipa în care camerele începeau să filmeze, prețul creștea exponențial. Nicola și restul dansatorilor trebuiau să fie pregătiți când regizorul intra în încăpere.

La repetițiile de vineri, crezuse că era pregătită, dar ziua aceea fusese un dezastru.

Nu se putea concentra. Nu după telefonul pe care-l primise de la agenta ei. Nicola o rugase pe Sandra să îi spună ce poze vedea circulând cu ea și cu ce vedetă a săptămânii se presupunea că avea o relație, ca să fie pregătită să răspundă la întrebări.

După un weekend lung, în care stătuse închisă în cameră, scriind cântec după cântec, toate imposibil de înregistrat, Nicola fusese încântată să se întoarcă în studioul de dans. Dar apoi Sandra o prinsese când ieșea din hotel și îi spusese:

– Tocmai am văzut pozele cu tine ieșind din club cu un tip pe care nu-l recunosc.

Deși Nicola se așteptase la asta, inima i se opri în loc. Mai ales pentru că fusese prea tristă din cauza mândriei rănite de refuzul lui Marcus ca să-i spună cine era de fapt și să îi menționeze că era posibil să apară în presă în viitorul apropiat.

– Cât de rele sunt? întrebă ea, deși chiar nu voia să știe.

– Din fericire, sunt poze de amator. Fețele voastre sunt prea neclare pentru a se sinchisi cineva să le publice, motiv pentru care nu au apărut weekendul ăsta, dar ar trebui să fii mai atentă pe viitor.

Serios? După ce scăpase basma curată, jurase să fie cea mai atentă persoană de pe planetă pe viitor.

Însă acum, în timp ce tot repetau coregrafia complexă, nu putea să-și scoată din minte noaptea și dimineața cu Marcus.

Versurile melodiei *One Moment* nu ajutau deloc: „Nu a fost nevoie decât de o clipă/ Să te privesc în ochi/ Să-ți gust buzele/ Ca să știu că tu ești alesul".

În după-amiaza când scrisese cântecul, ascultase *From This Moment On* al lui Cole Porter. Atunci totul încă era numai lapte și miere în viața ei și credea că iubirea adevărată era un alt dar frumos care o aștepta după colț. Scrisese *One Moment* ca odă pentru acea viitoare iubire și chiar încorporase părți din clasica melodie a lui Cole Porter. Casa ei de producție adorase cântecul, spunând că era proaspăt și molipsitor. Ajutase și faptul că dețineau drepturile pentru cântecele clasice ale lui Cole Porter și sperau că acele melodii aveau să se bucure de succes.

Însă, desigur, după ce relația cu Kenny se stricase, nu mai dorise să înregistreze cântecul. Se simțise ca o fraieră deoarece crezuse într-un moment, într-un sărut, într-o atingere care puteau schimba totul. Dar casa ei de producție insistase ca acesta să fie primul ei single. Și știa că ei aveau dreptate. Nu putea să-l lase pe Kenny, cu tot ce îi făcuse, să-i fure bucuria pe care o simțea făcând muzică, așa că înregistrase cântecul și-și deschisese toată inima și sufletul în el.

Dar deși trecuse de acel prim obstacol în urmă cu câteva luni, azi se lovea de altul.

Se tot gândea la Marcus de fiecare dată când ajungeau la refren.

Îi tot vedea fața, îi simțea mâinile.

Și încă nu-și revenise după sărutul lui.

Dansatorii ei primiseră o pauză de 30 de minute înainte să se întoarcă pentru încă o oră, ca să-și intre în ritm. Știa cât de frustrați erau toți din cauza ei.

Niciodată nu avusese de gând să devină dansatoare, nu se antrenase ca ei, dar mereu îi plăcuse să-și miște corpul și, de-a lungul anilor, învățase câteva mișcări destul de reușite.

Asta nu însemna că și-ar fi dat seama cineva dacă ar fi privit-o azi.

Sunetul râsetului lui Lori îi atrase atenția Nicolei în cealaltă parte a camerei. Mai devreme, Lori o întrebase dacă își putea invita fratele să o vadă la muncă. Nicola era o figură publică de destul timp ca să nu-și facă griji că încă o persoană avea să se uite la ea.

Vedea cât își adora Lori fratele după felul în care se lumina când vorbea despre el. Nu că Lori nu strălucea tot timpul. Avea un râset captivant și o licărire cu subînțeles în ochi. Pe lângă faptul că era o coregrafă genială, avea și o căldură specială, care-i atrăgea pe oameni.

– Am vești bune, spuse Lori când traversă studioul cu un zâmbet pe față. Fratele meu mai mare a pornit spre noi.

– Super, spuse Nicola, care încerca să pară entuziasmată, deși fusese tristă toată ziua.

Dar Lori era prea receptivă.

– Nico, vorbesc serios, ar trebui să-mi spui dacă nu îl vrei aici. Pot să mă văd cu el mai târziu.

Nicola clătină din cap și se forță să zâmbească mai larg și mai convingător.

– Nu mă deranjează deloc.

Lori se încruntă.

– E totul în regulă?

– Știu că am fost groaznică azi. Îmi pare rău.

Lori se întinse și o trase pe Nicola de braț.

- Ba nu, te descurci foarte bine. Dar pari puțin... Ei bine, tristă, rosti ea.

Nicola știa că nu trebuia să vorbească despre viața ei personală cu o persoană cu care lucra, dar Lori părea diferită de majoritatea oamenilor. Cumva, era mai sinceră.

Ca Marcus.

Deși nu voia să zică nimic, se trezi spunând:

- Am întâlnit un tip vineri noapte.

Lori făcu ochii mari.

- Un tip sexy?

Nicola profită de ocazie ca să zâmbească.

- Da, foarte sexy. Se simți obligată să-i explice: Dar nu s-a întâmplat nimic. Am adormit înainte să ne sărutăm măcar.

- Ah, făcu Lori, luată prin surprindere. Cum a reacționat?

- Foarte bine. Mi-a făcut cafea de dimineață.

Apoi îi spusese că era prea tânără și dulce pentru el.

- Cafea? Atât?

Ea oftă.

- De fapt, m-a sărutat. Doar o dată.

- Și?

- Și a fost grozav.

- Grozav e de bine, nu?

- Nu când e urmat de *la revedere,* îi spuse Nicola.

Lori părea confuză.

- Stai, deci te-a sărutat, după care ți-a spus că s-a terminat?

- Da, și cumva toată chestia asta încă mă dă peste cap. Îmi pare foarte rău, Lori, de obicei nu sunt așa. Mai ales din cauza unui tip pe care tocmai l-am întâlnit și pe care nu o să-l mai văd niciodată.

Când Lori nu zise nimic timp de câteva secunde lungi, Nicola se îngrijoră. Unde-i fusese capul când începuse să-și dezvăluie secretele unei persoane străine? Nu pătimise destul de-a lungul timpului?

– N-ar fi trebuit să spun nimic.

Înainte să termine, Lori o luă în brațe și spuse:

– Te înțeleg. Bărbații sunt niște fraieri. Păru puțin vinovată când se retrase. Ar fi trebuit să-ți spun ceva până acum. Sunt rudă cu Smith Sullivan.

– Oh!

În ultimii ani, Nicola îl întâlnise pe Smith la câteva evenimente din industrie. Își aminti ceva și spuse:

– Dacă ești sora lui, nu înseamnă că ai o duzină de frați și de surori?

Lori râse.

– Nu chiar. Suntem opt, deși sunt sigură că mama a simțit mai degrabă că eram 12.

Nicola nu înțelegea ceva.

– De ce nu ai vrut să știu asta?

– Nu aș vrea să mă angajeze cineva pentru că el e cine e.

– Nu aș face niciodată asta.

– Acum știu, zise Lori. Îmi pare rău că nu am fost mai directă.

După noaptea trecută, Nicola era regina persoanelor care nu erau directe.

– Nu-ți face griji în privința asta, Lori! Nu contează cu cine ești înrudită.

Lori zâmbi și spuse:

– Dacă tipul pe care l-ai întâlnit aseară nu a înțeles cât de minunată ești și cât de norocos e că l-ai lăsat să te sărute, atunci nu merită să fie cu tine.

Nicola simți lacrimile care-i înțepau ochii. Oamenii mereu se purtau frumos cu ea pentru că era vedetă, pentru că avea putere într-o industrie care aprecia asta, pentru că voiau ceva ce credeau că ea le putea oferi.

Dar rareori se purtau frumos cu ea din nici un motiv anume.

Se auzi soneria, iar Nicola presupuse că dansatorii ei se întorceau din pauză. Se ridică și se îndreptă spre peretele cu oglinzi ca să se întindă, înainte să înceapă din nou.

Avea capul lăsat în jos, peste genunchi, când o auzi pe Lori țipând bucuroasă:

- Ce bine, ai ajuns!

Nicola zâmbi și se pregăti să se uite la bărbatul pe care îl idolatriza Lori, când auzi o voce care rezonă prin fiecare celulă din corpul ei.

- Deci aici are loc magia?

Dumnezeule! *Marcus* era fratele mai mare al lui Lori?

capitolul 6

Nu. Nu avea cum!

Marcus se încordă în îmbrățișarea surorii lui când o văzu pe singura persoană care mai era în cameră în afară de ei.

Nicola.

Ce naiba făcea ea acolo?

Își dădu seama după hainele ei, un tricou scurt și pantaloni scurți strâmți, că era dansatoare. Era norocul lui că se dovedise a fi una dintre dansatoarele lui Lori.

Însă ce ar fi trebuit să fie ghinion... nu era.

Pentru că, indiferent de câte ori își repetase că făcuse bine când plecase de lângă ea în acea sâmbătă dimineață, nu credea asta. Nu când corpul lui era în conflict cu creierul.

Și nu când dorise să ia singurul lor sărut și să-l transforme într-un ghem de corpuri goale și de pasiune.

Vineri noapte își dăduse seama ce siluetă frumoasă avea, când o văzuse în rochia de piele, dar acum era aproape goală, cu numai câteva straturi subțiri de bumbac și spandex care-i acopereau formele frumoase.

Și, Dumnezeule, ce era dâra de transpirație care-i curgea pe piept, între sâni?

Lori se retrase din brațele lui, iar Marcus se forță să-și mute privirea de la Nicola. Sora lui se uită la el, studiindu-l cu mai multă atenție decât de obicei.

– Au mers bine întâlnirile tale de azi? Pari puțin tensionat.

Marcus se strădui să-și mențină atenția asupra surorii lui, nu asupra femeii șocant de frumoase de lângă peretele cu oglinzi.

-Au mers bine.

Răspunsul lui scurt o făcu pe Lori să se încrunte. Mereu fusese fascinată de industria vinului, iar Marcus îi dădea de obicei detalii despre afacerile lui. Nu doar pentru că era interesată, ci și pentru că ea avea idei bune. Dacă n-ar fi fost o dansatoare și o coregrafă așa de bună, ar fi angajat-o cum ar fi terminat colegiul.

-Ceva nu e bine. Lori nu spuse asta sub formă de întrebare. Mai târziu. O să te fac să-mi spui mai târziu.

Apoi îi dădu drumul la una din mâini și pe cealaltă o folosi ca să-l tragă spre Nicola, care îi privea precaută.

-Vino aici! Abia aștept să ți-o prezint pe Nico.

-Nico?

O alarmă îi sună în minte, un indiciu că ar fi trebuit să știe ceva ce ratase vineri noapte, dar era atât de dat peste cap că o văzuse pe femeia la care visase tot weekendul, încât nu înțelegea despre ce era vorba.

-Nico, el e fratele meu, Marcus.

Nico nu îi suna bine, deși sora lui spusese numele cu încredere. Nicola ținea bara de lemn din fața oglinzii atât de strâns, încât îi văzu degetele albindu-se. Avea fața la fel de palidă și nu încerca să ascundă oroarea că îl văzuse din nou.

Vinovăția îl lovi direct în piept. Se deschisese în fața lui și fusese vulnerabilă când îi ceruse altă noapte împreună, iar el o refuzase. Însă o sărutase.

Iar acum ajunsese aici. Dădea buzna peste ea, când dansa pentru o mare vedetă pop.

Probabil ultimul lucru pe care-l voia Nicola era să-l vadă.

Lori îi privea confuză. Știind că era mai bine să spargă gheața, și asta repede, înainte ca sora lui să-și dea seama care era situația, Marcus întinse mâna și spuse:

– Încântat să te cunosc.

Nicola se uită lung la mâna lui, apoi își ridică ochii mari, care-l bântuiseră. Mișcările ei erau aproape robotice când își puse în sfârșit mâna într-a lui.

– Bună. Și eu mă bucur să te cunosc.

Ea tuși în timp ce-și retrase mâna.

Tăcerea atârnă apăsător în aer, apoi el o întrebă:

– Deci, de cât timp lucrați împreună?

Lori îi aruncă încă o privire confuză.

– Știi că lucrez la videoclipul ăsta de câteva zile.

Bun, deci Nicola era probabil una dintre dansatoarele ei noi. Dar, înainte să mai pună întrebări sau să încerce să inițieze o conversație ca s-o relaxeze pe Nicola, un grup mare intră pe ușă. Îi recunoscu pe cei cu care Lori lucrase în trecut și aceștia îl salutară.

– Ai ceva vin pentru noi, Marcus?

Bărbatul zâmbi, dar nu i se păru în regulă, nu când Nicola încă îl privea ca și cum sosirea lui în studio nu era bine-venită.

– O să mă asigur că o să vă aștepte o ladă când terminați, promise el, apoi se întoarse din nou spre Lori. Se pare că trebuie să te întorci la treabă. O să mă dau din drum.

Ea își puse mâna pe brațul lui.

– Voiam să stai și să te uiți. O privi apoi pe Nicola. E în regulă dacă mai stă, nu?

Își linse buzele, părând nesigură. Apoi zâmbi – o mișcare a buzelor care părea la fel de sinceră ca zâmbetul pe care-l aruncase Marcus dansatorilor.

- Bineînțeles. Zâmbetul ei se lărgi, devenind aproape o grimasă. Fratele tău ar trebui să vadă magia pe care ai creat-o, Lori. Într-un final, se uită la el, contactul vizual durând mai mult, și spuse: Sora ta e incredibilă!

Nicola era atât de frumoasă, incredibil de vulnerabilă când stătea în fața lui, încât trebui să se concentreze ca să răspundă:

- Știu.

Stătură așa prea mult, privindu-se fără să spună nimic. În cele din urmă, Lori zise:

- Vino să stai aici, unde nu o să te lovească nimeni în față accidental.

Cineva dădu drumul la muzică, în timp ce el și Lori se îndepărtară de Nicola.

- Marcus, ce s-a întâmplat? Nu credeam că o să te porți așa în preajma ei.

Marcus imită încruntătura surorii lui. Oare Nicola îi spusese surorii lui că îl întâlnise? Că se dusese acasă la Smith și adormise în poala lui?

Nu. Lori nu era capabilă să țină doar pentru ea așa ceva. L-ar fi sunat imediat ca să-l întrebe de ce-și făcea de cap cu una dintre dansatoarele ei.

- Nico are mereu de-a face cu oameni care se bâlbâie și se poartă ciudat în preajma ei, la fel ca Smith. Te-am rugat să vii tocmai pentru că știam că nu o să ai nici o reținere din pricina faimei ei.

În mijlocul discursului surorii lui, care îl certa pentru că nu se purtase cum trebuia, Marcus înțelese.

- *Nicola* e vedeta pop pentru care lucrezi?

Lori îl privi ca și cum își lăsase creierul undeva pe trotuar.

- Numele ei e Nico și știi că ea e cea care m-a angajat să lucrez la videoclipul ei. De ce te porți așa de ciudat?

Dintr-odată, Marcus își dădu seama de unde venea senzația de familiaritate de vineri noapte. Probabil Lori îi arătase poze cu Nicola după ce fusese angajată să lucreze la videoclip, dar nu-și amintea decât mult machiaj și un costum sclipitor.

Din fericire, Lori nu avu timp să-i aștepte răspunsul, pentru că unul dintre dansatori veni să-i ceară sfaturi. După ce-i aruncă o ultimă privire nemulțumită, sora lui se întoarse pe ringul de dans.

Nicola stătea cu spatele la el, dar Marcus îi vedea fața reflectată în oglindă. Dumnezeule, nu se putea abține să nu se uite la ea ca să-i admire frumusețea incredibilă! Avea părul prins într-o coadă și se vedea cât de mult exersase după șuvițele ude de pe față.

Toți dansatorii aveau corpuri grozave, dar forma curbată a șoldurilor și a sânilor Nicolei amenința să-i provoace lui Marcus ditamai erecția chiar acolo, în mijlocul studioului.

Privirea ei o întâlni pe a lui pentru o clipă în oglindă, iar ea își lăsă capul în jos. Lori se duse la Nicola și-și puse mâna pe brațul ei, aplecându-se să-i spună ceva. Nicola încuviință din cap, apoi se așeză în poziție.

Peste o clipă, Lori dădu drumul la cântec, iar Nicola începu să danseze.

Dumnezeule, era superbă!

Marcus era hipnotizat în timp ce ea cânta odată cu melodia surprinzător de reușită și dansa în mijlocul trupei. Nu era de mirare că devenise vedetă pop. Nu reușea să-și ia ochii de la ea.

Își aminti că Nicola atrăsese atenția tuturor din club prin simplul fapt că intrase în încăpere. Acum știa că asta se întâmplase pentru că era faimoasă, dar, dacă

ar fi fost o femeie de rând, oamenii tot s-ar fi oprit și s-ar fi holbat.

În timp ce formele ei se legănau în spandexul subțire, care abia îi acoperea pielea, Marcus nu putea să nu-și imagineze cum arăta Nicola goală, cu pielea catifelată și lucioasă de la efort, în timp ce se zvârcolea sub el. Oare ochii i s-ar fi luminat pentru el, așa cum o făceau când cânta? Cum ar fi fost să simtă picioarele acelea puternice și flexibile în jurul șoldurilor în timp ce o penetra? Ce gust avea? Oare și restul din ea era la fel de dulce ca gura ei?

Ca și cum reușea să-i citească gândurile, Nicola se împiedică brusc, lovind un dansator, iar Lori opri muzica rapid.

Marcus știa că ar fi trebuit să plece, că o tulbura. Dar nu avea de gând să facă asta. Nu când era destul de norocos să primească această a doua șansă de a sta față-n față cu ea.

Marcus Sullivan nu se ascundea de greșelile lui. La naiba, relația lui cu Jill fusese singura dată când încercase să se convingă că un lucru deloc bun era, de fapt, bun. Ar fi trebuit să aibă încredere în instinctul lui, dar fusese atât de concentrat asupra a ceea ce dorise să vadă, că nu observase ce era în fața ochilor lui.

Dar știa exact ce era între el și Nicola, scântei care se aprindeau și sfârâiau atât de puternic și de fierbinte, că încă era marcat de primul și singurul lor sărut.

Fusese un fraier când o refuzase.

Nu avea să fie un fraier și mai mare întorcându-i spatele din nou.

capitolul 7

Cumva, Nicola reușise să se adune și avuseseră o repetiție grozavă. Dar toată după-amiaza „Te rog, pleacă!" se luptase cu „Te rog, nu pleca!" în mintea ei.

Oscila de la o clipă la alta între a dori ca Marcus să plece și a dori ca el să stea mult mai aproape de ea. Nu era de mirare că abia reușise să se concentreze la repetiții, când creierul și corpul ei erau trase în două direcții diferite cât timp el era acolo și o privea cu acei ochi întunecați și înfometați, pe care știa că nu avea să și-i mai scoată din minte.

Când terminară în sfârșit în acea seară, dansatorii plecară repede, lăsând-o singură cu Lori – și cu Marcus.

Nicola trecuse de etapa emoțiilor în urmă cu mult timp. Trebuise s-o facă dacă voia să atragă atenția cuiva cu muzica ei. Dar Marcus o emoționă foarte tare, într-un mod pe care nu-l mai simțise niciodată. Era evident o diferență foarte mare între a fi artistă și a fi femeie.

În timp ce-și băga hainele în geanta ei mare, spuse:

– Mulțumesc că ne-ai muncit din greu azi, Lori. Ne vedem mâi...

Atunci se auzi o bătaie în ușă și un tip cu tricou de la Mel's Diner intră cu mai multe pungi cu mâncare.

– Marcus, ce frumos că te-ai gândit să comanzi mâncare pentru noi! Lori bătu din palme. Sunt cei mai buni burgeri și cartofi prăjiți din lume, Nico! Sunt lihnită, deci probabil și tu ești, având în vedere că abia te-ai atins de prânz. Poți să stai să mănânci cu noi?

Nicola o privi alarmată pe Lori. Ce făcea Marcus? Uitase că o refuzase în acea dimineață? Oare nu își dădea seama cât de ciudată era situația pentru ea? De ce comandase de mâncare pentru toți trei?

- Mi-ar plăcea, dar cred că ar fi bine să mă duc la culcare. În plus, probabil aveți de discutat doar voi doi, așa că mulțumesc, dar...

- Rămâi la cină, Nicola. Te rog!

Cuvintele joase ale lui Marcus o atraseră pe Nicola atât de tare, încât simțea cum se apleca spre el. Nu fusese o rugăminte, dar nici un ordin. Însă, orice era, o dăduse peste cap. La fel cum sărutul lui o făcuse să-și piardă controlul.

- Ei bine, se pare că miroase foarte bine, spuse ea.

Peste câteva clipe, se trezi stând cu ei la masa mică de lângă geam, desfăcând un burger pe care nu-l putea mânca. Nu când Marcus era atât de aproape de ea și stomacul îi era încordat.

- Deci ce părere ai, Marcus? Nico nu e incredibilă?

Nicola simți cum se înroșește toată. În timpul repetițiilor, încercase să aibă cât mai puțin contact vizual cu el, pentru că de fiecare dată când îl privea se dezechilibra. În timp ce tot repetaseră coregrafia, nu reușise să-i citească expresia. Nu-și dădea seama dacă Marcus era impresionat de ea sau dacă se gândea că melodia ei și dansul erau groaznice. Își repetă că nu-i păsa dacă-i plăceau. Bărbații de 36 de ani nu erau chiar publicul ei țintă.

- Da, este, spuse el pe un ton care îi făcu interiorul să se topească exact acolo, în fața surorii lui. Bărbatul își mută rapid privirea de la sora lui la Nicola. Nu m-am gândit niciodată câtă muncă e la realizarea unui videoclip. Toți munciți din greu. Sunt foarte-foarte impresionat.

Nicola nu știu ce să spună și, chiar dacă ar fi știu nu-și găsea vocea. Din fericire, Lori continuă conversația cu ușurință când îi spuse fratelui ei:

- Nicola muncește mai mult decât noi toți la un loc.

- Nu e adevărat, reuși să zică ea, dar Lori îi făcu un semn de protest, ca și cum era ridicol.

- Ba așa e, Nico. Serios, când vine vorba de muncă, etica ta îi face de rușine pe ceilalți cântăreți cu care am lucrat.

Privirea lui Marcus nu se mută de la chipul ei, iar ea simți intensitatea și pasiunea privirii lui din cap până-n picioare când o întrebă:

- Tu ai scris cântecul ăla?

Ea încercă să nu se simtă prost pentru că era cântăreață pop când răspunse:

- Da.

Gura lui se mișcă într-un mic zâmbet.

- Ești foarte talentată.

Nicola nici nu-și dădu seama că uitase să respire, când telefonul lui Lori începu să vibreze pe masă. Când văzu cine o suna, tresări și spuse:

- Îmi pare rău, nu o să dureze mult.

Nicola își dădu seama după expresia lui Marcus că nu era mulțumit de numele și fața pe care le văzuse pe ecranul telefonului. Lori se întoarse după ce abia dacă îi spuse două vorbe celui care o sunase, dar era roșie și tulburată.

- Îmi pare rău, dar am uitat complet că am promis că o să mă ocup de ceva în seara asta. O să te descurci fără mine până mâine, Nico?

Nicola își dădu seama că ceva era în neregulă și nu vru să adauge presiune în viața lui Lori.

- Sigur că da. Nu-ți face griji!

Părând ușurată, Lori se întoarse spre fratele ei și spuse:

- Marcus, poți să te asiguri că Nicola o să ajungă cu bine la hotel?

- Sigur că da, rosti el exact în momentul în care Nicola interveni:

- O să iau un taxi.

Dar Lori nu păru să-i audă când o îmbrățișă rapid pe Nicola și le ceru scuze din nou pentru plecarea subită. Nicola îi luă burgerul și îl aruncă la gunoi, în timp ce Marcus își urmă sora la ușă.

Nu vru să tragă cu urechea, dar nici ei nu vorbeau încet, așa că îi auzi.

- Credeam că nu te mai vezi cu el. Nu am fost de acord că nu e bun pentru tine și că meriți ceva mai mult?

- Nu mă mai văd cu el. E o situație complicată.

Marcus nu păru deloc mulțumit de răspunsul surorii lui.

- Cel puțin sună-mă când ajungi diseară acasă, ca să știu că ești bine.

Acum Lori nu părea fericită.

- Sunt fată mare, Marcus. Nu mai am oră de culcare.

Era fratele mai mare perfect, protector. Nicola simțea cum se topea la fiecare cuvânt pe care-l spunea Marcus. Deși ar fi trebuit să se asigure că era cu garda sus, o emoționa să vadă cât de îngrijorat era pentru sora lui.

După ce plecă Lori, iar Marcus se întoarse la ea, trecându-și mâna prin păr, Nicola îl întrebă:

- E totul în regulă?

Bărbatul clătină din cap.

- Nu știu. Spune că îmi fac prea multe griji pentru ea, dar nu pot să mă controlez. Mereu o să fie fetița care are nevoie de mine.

Dumnezeule, putea să fie mai dulce?

Dacă mai stătea mult lângă el, cu siguranță avea să facă ceva stupid, așa că spuse:

– Nu mi-e foame, așa că o să iau un taxi până la hotel.

Dar, înainte ca ea să apuce să se întoarcă și să plece, o întrebă:

– De ce nu mi-ai spus cine ești?

Foamea din ochii lui era în continuare acolo, alături de o urmă de furie, pe care nu avea cum s-o rateze.

Nu suporta cât de mult o emoționa și își dădu seama că fu defensivă când rosti:

– Nu te-am mințit. Numele meu e Nicola.

– Ar fi trebuit să-mi spui că ești Nico. Că ești vedetă pop. De ce nu ai făcut-o?

– Nu ai înțelege.

– Pune-mă la încercare!

Nicola nu voia să-i explice nimic, dar știa că era încăpățânată și exagerată. Marcus avea dreptate, nu fusese corect față de el să-i ascundă că era faimoasă, mai ales dacă pozele cu ei doi în club ar fi fost destul de bune cât să fie publicate. În plus, nu știa din ce motiv voia ca el s-o înțeleagă.

– M-a încântat gândul să fiu normală pentru o noapte. *Să fiu eu din nou*. Niciodată nu întâlnesc pe cineva care să nu știe cine sunt.

– Nico!

Nu-i plăcu modul în care îi spuse numele de scenă. Nu-i plăcea ideea că Marcus o trata ca restul oamenilor.

– Numele meu e Nicola și acum chiar trebuie să plec.

Simți o durere în piept, la fel ca sâmbătă dimineață, când plecase din casa fratelui lui.

Ultimul lucru pe care se aștepta să-l audă când se întoarse spre ușă fu:

- Am greșit, Nicola.

O femeie deșteaptă nu s-ar fi oprit. O femeie deșteaptă ar fi ieșit pe ușă și ar fi oprit un taxi, care să o ducă înapoi în apartamentul ei mare și singuratic.

Atunci Nicola se gândi ce avea Marcus, ce o determina să facă mereu lucruri prostești?

Ar fi fost mai bine să nu se întoarcă și să spună:

- În legătură cu ce?

În ciuda faptului că bărbatul nu se apropiase de ea, felul în care o privea, fără rezervele de sâmbătă dimineață, o făcea să simtă că o luase în brațe.

- În legătură cu altă noapte cu tine.

Toate dorințele, speranțele pe care încercase să le sufoce ieșiră imediat la suprafață.

Încercă să se salveze pentru ultima oară și zise:

- Cum rămâne cu toate motivele tale de dimineață? Despre faptul că sunt atât de tânără? Despre greșeala colosală pe care ești fericit că nu ai făcut-o?

- Îmi pare rău pentru ce am spus de dimineață, spuse el. Mai vreau o noapte cu tine dacă și tu mai vrei o noapte cu mine.

Cuvintele lui erau o mângâiere pe pielea ei. Marcus nu-i răspunsese la întrebare și știa că diferența lor de vârstă era în continuare o problemă pentru el. Dar, așa cum ea nu părea să-l poată lăsa în pace, nici el nu părea să poată face asta.

- Bineînțeles că încă te doresc, șopti ea.

Abia pronunțase cuvintele, când Marcus o luă de mână și o strânse în brațe.

- Slavă Domnului! Pentru că abia așteptam să te sărut din nou.

Apoi gura lui fu lipită de a ei, iar limba îi era în gură, gustând-o, forțându-i limba să-l guste la rândul ei.

Nimeni nu o mai sărutase așa, ca și cum voia să o posede trup și suflet. Uitase ce era emoția până să-l cunoască pe Marcus. Trecuseră șase luni de când sărutase pe cineva și, chiar și înainte de asta, nu prea avusese experiență cu săruturile.

Își dădu seama însă că nu trebuia să-și facă griji pentru asta. El deținea controlul. Complet. Nu trebuia decât să-l urmeze.

Iar dacă modul în care sărutul lui o făcea să se simtă era un indiciu pentru ce avea să simtă când aveau să facă dragoste, Nicola se îndrepta direct spre extaz.

Vârfurile sânilor ei pulsau, tari și dure, sub sutienul ei sport și sub bluză și, deși le lipi de pieptul lui tare, asta nu atenuă din presiune. Voia mai mult. Avea nevoie de mai mult.

Mult mai mult.

Din fericire, exact *asta* se părea că avea să primească.

capitolul 8

Mână-n mână, coborâră scările spre parcarea de sub studioul de dans. În afară de momentul când urcară în mașina lui, Marcus nu-i dădu drumul la mână.

Pierdută în senzația degetului lui mare, care îi desena cercuri senzuale în palmă, Nicola își aminti să-i spună ceva abia când ajunseră la hotel.

- Există o intrare specială laterală pe care o folosesc de obicei. Cu mâna liberă, scoase cardurile de acces din geantă și îi dădu una lui Marcus. De ce nu mă lași aici și ne vedem în camera mea? Stau în penthouse.

Mâna lui se încordă într-a ei, iar ea își dădu seama prea târziu că probabil tocmai îl insultase.

- Asta nu înseamnă că nu vreau să fiu văzută cu tine, spuse ea încet. Nu-i plăcea ce trebuise să-i spună ca să-l facă să înțeleagă. Dacă oamenii ne văd împreună în seara asta, dacă cineva ne face o poză, e posibil să creadă că...

Făcu o pauză înainte să spună cuvântul *cuplu*. Nu pentru că ar fi deranjat-o, ci pentru că dintr-odată voia să formeze un cuplu cu Marcus. Voia asta atât de mult, încât forța dorinței o uimi. Chiar mai mult decât o făcuse deja forța dorinței pe care o simțea pentru el.

Vocea ei era o idee mai tare decât o șoaptă când adăugă:

- E posibil să creadă că noi doi o să fim împreună mai mult decât o noapte.

Știa deja că o singură noapte nu avea să fie îndeajuns.

Ce era în neregulă cu ea?

Ea și Marcus fuseseră foarte clari de la bun început. Aventura lor de-o noapte avea să se rezume la sex, numai la plăcere fizică.

Însă nu o ajuta cu nimic să-și amintească toate astea. Pentru că deja aflase destule despre el datorită mamei și surorii lui, dar și timpului petrecut în brațele lui noaptea trecută ca să știe că inima ei era mult mai implicată decât trebuia pentru a-i fi bine.

– Nu ai avut nici o problemă să ieși din club cu mine seara trecută.

Nicola încercă să-l facă să înțeleagă.

– Știi că erai supărat aseară? Ei bine, și eu eram și am acționat fără să gândesc. Nu ar fi trebuit să merg la club așa. Și clar nu ar fi trebuit să plec cu tine. Era momentul să-i spună adevărul. Ni s-au făcut poze. Refuză să-și mute privirea dintr-a lui, deși reacția lui era exact cea la care se așteptase – Marcus era furios. Înainte să-i pună întrebări, Nicola adăugă: Agenta mea m-a sunat și mi-a spus. Știam că oamenii probabil au făcut poze cu telefoanele, dar din fericire lumina din club era foarte proastă și pozele erau prea neclare ca să fie publicate. Își scoase telefonul și îi arătă pozele pe care le primise pe e-mail mai devreme. Astea sunt. Marcus era periculos de tăcut, destul de tăcut cât să o forțeze să spună: Înțeleg dacă nu mai vrei să faci asta, dacă toată treaba e prea complicată pentru tine.

Privirea lui se plimbă de la pozele din telefon înapoi la fața ei. Nu părea încântat de situație, dar foamea, dorința pentru ea erau încă acolo. Își trecu degetul printr-o șuviță din părul ei și o trase spre el.

– Nu e mai complicat decât asta.

Gura lui era atât de fierbinte, dulce și perfectă și, cu fiecare atingere a limbii peste a ei, ea aproape că uită de precauție. Chiar dacă asta era intrarea specială VIP, cineva putea să treacă și să se uite prin parbriz ca să-i vadă sărutându-se în mașină. Se înfioră când se gândi cum ar fi arătat titlurile din tabloide. Sau poate că senzualitatea incredibilă a sărutului lui Marcus îi provocase fiori.

Când el se retrase într-un final, îi spuse:

- Ne vedem la tine în cameră.

Mâna îi tremura când deschise ușa. Și picioarele îi tremurau și avu nevoie de o clipă ca să-și revină înainte să intre în hotel.

Marcus nu înțelesese niciodată cum suporta Smith genul ăsta de lucruri. Intrările private, telefoanele de la agenți despre poze care fuseseră publicate, intratul și ieșitul sub acoperire nu erau ceva normal.

Când se opri în fața intrării principale și îi dădu cheile valetului, nu-i venea să creadă că se furișa ca să-și facă de cap cu o vedetă pop frumoasă.

Nu-i plăcea nici faptul că nu-i spusese lui Lori că o știa deja pe Nicola, era ca și cum o mințise. Și nu-i plăcea nici felul în care Nicola îi dăduse cheia de la hotel și îi spusese să se întâlnească în penthouse.

Dar, pe de altă parte, nici el nu-și suna sora ca să-i spună totul și nici nu se întorcea în mașina lui, ca să plece, nu-i așa?

În nici un caz. Chiar dacă avea mândria lui, nu era complet stupid.

Numai un idiot ar fi refuzat o a doua șansă ca să fie cu Nicola.

Tocmai se îndrepta spre recepția hotelului, când văzu o mulțime de jucători de fotbal de colegiu în jurul unei

persoane. Erau evident beți și, deși voia să ajungă cât mai repede în camera Nicolei, ceva îi spuse să verifice ce se întâmpla.

Se abătu din drum și aproape că ajunse la grup când îi auzi vocea. Simți fiori pe spinare când o auzi spunându-le:

– Faceți puțin loc, oameni buni!

Auzi teroarea care se strecurase în tonul ei jucăuș.

– Toți trebuie să vă dați la o parte. Acum! le zise el ferm.

Doi indivizi se uitară la el și făcură greșeala de a-l considera doar un tip masiv îmbrăcat în costum. Mai mulți filmau cu telefoanele și o atingeau pe Nicola ca să o convingă să pozeze cu ei.

Unde naiba erau agenții de securitate ai hotelului? Fairmont era genul de hotel care se ocupa de staruri ca ea. Ar fi trebuit să fie cel puțin șase agenți care să intervină. În schimb, toți erau ocupați, iar Marcus era foarte furios din cauza asta.

De-a lungul anilor, fusese forțat de mult prea multe ori să stea pe margine și să vadă cum fratele lui avea de-a face cu fani agresivi și cu paparazzi. Smith le spusese în mod repetat membrilor familiei că, deși aprecia faptul că voiau să-l apere, cel mai bun mod de a le face față era să fie calmi.

Marcus încerca să-și amintească sfatul lui Smith, când unul dintre „fanii" Nicolei spuse:

– Hei, Nico, dă-ți jos bluza aia mare, ca să vadă toată lumea cât de sexy ești!

Marcus intră în grup cu atâta putere și atât de repede, încât unii tineri căzură ca niște popice.

– Ia-ți mâinile de pe ea! mormăi el.

Când aceștia nu se mișcară destul de repede, îi apucă de umeri și îi împinse.

-Cine naiba ești tu, bodyguardul ei?

Marcus își strânsese deja mâna în pumn când Nicola îl apucă de braț.

-Da, este. Și mă tem că am întârziat. Mă bucur că v-am cunoscut pe toți! Ea îl trase departe de grup. Bună sincronizare, șopti ea, în timp ce se îndreptau spre lifturi. Deveneau enervanți.

Enervanți? Doar atât putea spune despre ei?

Marcus uită că trebuiau să se ducă în penthouse separat și spuse:

-Nu erau doar enervanți, ci de-a dreptul periculoși.

Voia să-și plimbe mâinile peste corpul ei, să se asigure că nu i se întâmplase nimic. Mai mult, voia s-o ducă într-un loc sigur și s-o oblige să stea acolo, departe de orice pericol.

-Nu erau periculoși, spuse ea, ignorându-i îngrijorarea. Nu puteau face nimic rău în mijlocul holului.

Dar Marcus se putea gândi la zeci de lucruri pe care i le-ar fi putut face tinerii, inclusiv moduri în care ar fi putut s-o oprească să strige după ajutor.

Dintr-odată, își dădu seama cât de periculos era pentru ea să facă lucruri pe care alți oameni le considerau sigure.

-Cum ai putut să mergi singură în clubul ăla vineri noapte? Dacă te-ar fi înghesuit într-un colț, pe stradă, niște bețivi? Sau la bar?

Dacă n-ar fi fost el cel cu care pleca acasă?

-Sinceră să fiu, genul ăsta de lucruri nu se întâmplă prea des. De obicei, îmi amintesc să-mi pun ochelari de soare și pălărie pentru ca oamenii să nu mă recunoască

așa ușor. În plus, dacă nu aș fi mers în club, nu te-aș fi întâlnit pe tine, zise ea încet.

Voia s-o facă să-i promită că avea să fie mai atentă pe viitor, dar, înainte să facă asta, o familie mare ieși din lift și un strigăt puternic răsună când o văzură copiii.

– Dumnezeule, e Nico!

Băiatul și sora lui, care nu aveau mai mult de șapte sau opt ani, se aruncară pe ea, iar Nico îi îmbrățișă. În timpul ăsta, mama lor se chinuia să scoată un cărucior mare și greoi din lift.

Marcus îi sări repede în ajutor înainte ca ușa să se închidă. Cu brațele înfășurate în jurul copiilor, Nicola îl privi spunându-i ceva liniștitor mamei și făcând-o să zâmbească. Nicolei îi crescu inima privindu-l pe acest bărbat chipeș, pe care avea să-l ducă în apartamentul ei și cu care avea să facă niște lucruri foarte obraznice.

– Mamă! Avem nevoie de aparatul de fotografiat ca să facem o poză cu Nico!

Tocmai atunci bebelușul din cărucior începu să plângă. Având în vedere că mama lor arăta deja ca și cum era la capătul puterii, era evident că ultimul lucru de care avea nevoie era să caute aparatul de fotografiat.

– Trebuie să mă ocup de sora voastră, le spuse mama lor, care se întinse să ia bebelușul.

Nicola mereu iubise copiii, iar speranța ei secretă, pe care nu o împărtășise niciodată cu nimeni, era să aibă o familie mare, numai a ei. În adolescență, fusese o bonă foarte bună. Asta era unul dintre motivele pentru care copiii reacționau atât de bine la muzica ei. Îi plăceau copiii cu adevărat, nu trebuia doar să-i suporte.

Tocmai se întindea după fetiță, când Marcus i-o luă înainte.

- Vrei să o țin eu? o întrebă el pe mamă.

Având în vedere că băiatul și fata se plângeau cât de oribil ar fi fost să nu facă o poză cu Nicola, după ce îl analiză pe Marcus în costumul lui elegant și observă că era de încredere, femeia spuse:

- Da, dacă nu te deranjează, nu o să dureze decât câteva secunde. Sunt sigură că aparatul de fotografiat e sub tot ce e în cărucior.

Marcus luă bebelușul care plângea, care se opri din plâns în clipa în care îl ridică.

- Ce simpatică ești!

Mama se lumină la față.

- Știu, e superbă, nu-i așa?

Bărbatul încuviință, fără să-și ia privirea de la zâmbetul copilului.

- Cum te cheamă? întrebă el, ca și cum copilul avea să răspundă, iar acesta o făcu cu un gângurit plin cu bule de salivă.

Marcus îl șterse la gură, iar Nicola începu să se îndrăgostească, să simtă, să fie copleșită din nou de acest bărbat incredibil.

Nu știa sigur cât stătuse acolo, cu gura deschisă, privindu-l pe Marcus cât de bine se ocupa de copilă. O manevra ca și cum era un avion în miniatură, cu scutec, și chiar făcea zgomotele potrivite pentru asta, până când mama ei declară triumfătoare:

- Am găsit aparatul de fotografiat!

Nicola își reveni, ca și cum tocmai ieșise dintr-o ceață profundă. Copiii îi stăteau acum de o parte și de alta, zâmbind pentru poză.

Dumnezeule, cum i se întâmpla asta? Abia îl cunoștea, nu știa cum îi plăcea să se distreze sau cum arăta casa lui.

Nu-i întâlnise restul familiei și nu știa dacă fredona fals la duș sau dacă vreodată cântase în cor.

„Dar nu știi deja tot ce contează? Știi că își iubește familia, se poartă frumos cu copiii și a fost mai bun și mai tandru decât oricine altcineva din viața ta. Ca să nu mai pomenesc de felul în care te aprinzi când te sărută...", îi spuse o voce din mintea ei.

- Zâmbiți!

Nicola zâmbi pentru poză, același zâmbet pe care-l afișase de mii de ori în ultimii ani. Dar, când femeia îi arătă poza, Nicola fu șocată să vadă că nu zâmbise așa cum o făcea în mod normal cu fanii ei.

- Uite cât de drăguți sunteți toți! spuse mama copiilor.

În loc să o vadă pe Nico vedeta pop, o văzu pe Nicola, o femeie care tocmai fusese copleșită de emoții neașteptate, părând uimită de ceea ce tocmai i se întâmplase.

Dorindu-și cu disperare să-și revină, își îndreptă atenția spre copii, întrebându-i cum îi chema, în ce clasă erau, dacă aveau vreun cântec preferat. O întrebă pe mama lor dacă putea să-i dea adresa de e-mail ca să le trimită bilete speciale pentru concert la spectacolul de sâmbătă seară.

Într-un final, Marcus așeză bebelușul înapoi în cărucior. Familia plecă, luându-și rămas-bun. Nicola le făcu cu mâna, fericită că putea să-și ascundă tremurul mâinii în spatele gestului.

Marcus apăsă din nou butonul liftului și o urmă înăuntru, în timp ce-și ținea mâna pe spatele ei, cum o făcuse și când ieșiseră din club. Nicola fu învăluită imediat de căldura lui, precum și de o senzație de siguranță, pe care o simțise din clipa în care-l întâlnise în club.

Ea apăsă butonul spre penthouse, iar când ușile liftului se închiseră, Marcus îi spuse:

- Te-ai purtat foarte frumos cu acei copii.

- Ador copiii, recunoscu ea. Bebelușii sunt așa de dulci! Copiii din școala generală sunt sinceri. Adolescenții sunt vulnerabili și pasionali. Și toți sunt foarte onești când vine vorba de sentimentele lor.

- Sinceritatea înseamnă mult pentru tine, așa-i?

Nicola se gândi la Kenny, la modul în care îi trădase încrederea.

- Înseamnă totul pentru mine. Dându-și seama cât de serioasă devenise conversația lor și că, dacă nu era atentă, avea să plângă pe umărul lui din cauză că fusese mințită, zâmbi și adăugă: Nu am văzut în viața mea un bebeluș care să placă pe cineva așa de repede.

Marcus nu-i ignoră complimentul, doar zise:

- Am petrecut mult timp cu bebeluși și copii de-a lungul anilor.

Nicola dorise să-l întrebe de familia lui noaptea trecută, în taxi, după ce vorbise cu mama lui, dar renunțase. Nu dorise să construiască mai mult decât o conexiune sexuală. Ei bine, era deja copleșită din punctul ăsta de vedere. Nu avea cum să strice să investigheze ceva mai mult.

- Lori te adoră. Să înțeleg că frații și surorile tale sunt la fel?

- Avem grijă unii de alții.

- Pare că mai mult tu ai grijă de ei.

- Ai frați sau surori?

- Doi frați mai mici.

- Lasă-mă să ghicesc: amândoi conduc mașini noi și lucioase datorită surorii lor mai mari.

Nicola râse de modul în care Marcus întoarse comentariul ei spre ea, evidențiind faptul că și ea făcea același lucru cu propria familie.

– Știu că probabil nu ar fi trebuit să fac asta, dar n-am putut să mă abțin. Familia mea e grozavă. Părinții m-au sprijinit mereu în tot ce am făcut și, chiar dacă frații mei pot să fie fraieri uneori, în cea mai mare parte sunt cool.

Marcus râse.

– Aș minți dacă nu aș recunoaște că m-am gândit la Lori și Sophie când ai spus asta. Sunt grozave, dar, hai să spun așa, și ele pot să fie puțin cam mult, adăugă el, apoi clătină din cap și se strâmbă.

– Bineînțeles că, oricum ar fi, îi răsfeți, zise ea cu zâmbetul pe buze.

– Când Lori și Sophie au împlinit 16 ani, le-am organizat o petrecere la un safari de lângă Napa.

– Cu tot cu elefanți și zebre?

– Și cu aligatori și pitoni.

– Nu e de mirare că Lori te iubește așa de mult, îl tachină Nicola. Apoi, înainte să se poată opri, adăugă: Deși pun pariu că și dacă nu ai cheltui nici un ban pentru ea te-ar iubi la fel de mult.

Zâmbetul lui dispăru încet la auzul acelei afirmații, una în care se folosise de mai multe ori cuvântul *iubire*.

„Bravo, ai spus-o cum nu se poate mai bine!"

Sau nu.

Din fericire, ușa se deschise spre penthouse, iar Nicola putu să-și ascundă roșeața din obraji în timp ce se îndreptau spre apartament. Își scoase cardul de acces din geantă și deschise ușa.

Nicola aprecie că Marcus nu comentă cât de frumos era apartamentul. Mereu se simțea incomod când oamenii mai aveau puțin și o întrebau cât valora.

Cele 30 de minute care trecuseră de când plecaseră din studioul de dans păreau să fie ore. Nicola se simțea din nou nesigură pe ea.

-Sunt transpirată de la repetiții. Probabil ar trebui să mă duc să fac un duș.

Marcus închise ușa în spatele ei. Când o privi, în ochii lui nu era nici urmă din amuzamentul de mai devreme, când vorbiseră despre familiile lor.

Acum, în privirea lui erau atâta pasiune și dorință, încât o lăsară fără aer.

-Vino aici, Nicola!

Ea nu se mișcă. Nu putea s-o facă.

-Dar ar trebui...

-Fără dușuri. Nu încă. Nu fără mine.

Privirea lui se încinse și mai mult.

Marcus făcu o pauză și așteptă ca ea să-i proceseze cuvintele, promisiunea din ele, să contureze imaginea cu ei doi făcând duș împreună, ea plină de săpun și udă, lângă el, făcând lucruri nebunești în interiorul ei.

Nicola știa că Marcus putea să-i citească reacția pe față, dar bărbatul nu mai spuse nimic. Pur și simplu, rămase unde era, lângă ușă, și o așteptă să vină la el.

Nicola putea să facă asta. Știa. Nu trebuia decât să pună un picior în fața celuilalt și, atât timp cât inima care îi bătea atât de tare nu-i exploda, avea să fie bine.

Picioarele îi tremurau așa cum o făcuseră când stătuse pe scenă, în fața a o mie de oameni, ca să cânte. Începu să meargă încet spre Marcus.

capitolul 9

Marcus era la un pas să o ridice pe Nicola, să o arunce pe pat și să o facă a lui. Aproape că îl omorau așteptarea, să o vadă mișcându-se încet spre el.

Era emoționată, așa cum fusese și vineri noapte, când se urcaseră în taxi. Avea un sex-appeal incredibil. Repetițiile pentru videoclip confirmaseră că știa cum să-și folosească sexualitatea ca să-și înnebunească publicul, așa că emoțiile ei nu aveau sens pentru Marcus. Dar peste câteva secunde uită că lucrurile trebuiau să aibă sens.

Cui îi mai păsa de altceva decât de dorința de a o dezbrăca?

Se întinse spre ea, o apucă de bluză și se aplecă, ca să-i acapareze gura păcătos de seducătoare cu a lui. Nicola gemu, iar el îi ridică bluza. Se dădu în spate ca să i-o dea jos.

Rămaseră doar niște forme voluptuoase într-un spandex subțire.

– Dumnezeule, ești superbă!

Ea îl privi. Ochii ei albaștri erau mai blânzi acum, mai mult excitați decât îngrijorați.

– Mulțumesc.

Nu auzise de mii de ori cât de superbă era? Dacă nu de la fanii ei, atunci de la bărbații cu care se culcase? Cu toate astea, modul în care îi mulțumise era atât de pur! Atât de sincer! Ca și cum era primul iubit care îi spusese vreodată că era uluitoare.

Nicola îl tot surprinsese. Mai întâi, când dormise toată noaptea ca o pisicuță mulțumită. Apoi de dimineață, când intrase în bucătăria lui Smith nemachiată, arătând tânără, proaspătă și ridicol de inocentă, în ciuda rochiei de piele pe care încă o purta. Și apoi din nou, în urmă cu câteva minute, când fusese interesată de copiii care-i ceruseră autograful.

Acum însă Marcus înțelese că era mai puțin important faptul că Nicola era o vedetă pop faimoasă. Fusese supărat că îi ascunsese asta, dar nici el nu-i spusese că deținea podgoria Sullivan. Nu păruse să conteze, având în vedere că plănuiau să aibă doar o aventură de-o noapte.

Se așteptase să o dorească. Dar nu se așteptase să o placă așa de mult. După despărțirea de Jill, nu se așteptase să simtă mai mult decât dorință pentru o femeie.

Fire din ce în ce mai mari de emoție trăgeau de autocontrolul lui, amenințând să-l frângă. Marcus știa că trebuia să facă repede ceva pentru ca noaptea să continue așa cum plănuise.

Așa cum plănuise *el*.

Mereu fusese dominant în dormitor. Îi plăcuse să se ocupe de plăcerea femeii la fel de mult ca de a lui. Însă lui Jill nu-i plăcuse să-i ofere acel control, iar în timpul celor doi ani cât fuseseră împreună, viața lor sexuală fusese lipsită de picanterii.

Era pregătit pentru ceva mai condimentat. Și dacă judeca după scânteile care apăruseră între ei din prima clipă, avea senzația că și Nicola voia asta.

– De aproape 24 de ore mi te-am imaginat fără haine. Am vrut să știu cât de catifelați și grei sunt sânii tăi

în mâinile mele. Cât de umedă și alunecoasă o să fii între picioare când îmi strecor degetele în tine.

Nicola se înfioră când Marcus îi luă fața în mâini și o sărută lung și lent, învățând colțurile și cutele gurii ei dulci. Tremură când îi atinse cu limba colțurile unde buza de sus și cea de jos se atingeau, apoi gemu încet când o mușcă ușor de buza de jos și o supse.

Fără să o avertizeze, își mută mâinile de la fața ei spre marginea topului ei subțire. *I-l* trase peste cap și îl aruncă pe jos. Ea încercă să-și ascundă sânii, dar el o prinse de mâini.

– Nu.

Avea pupilele dilatate și respirația sacadată când degetele lui alunecară printre ale ei.

– Nu vreau să te ascunzi de mine.

Din locul în care o ținea de mâini, între sânii ei plini și catifelați, îi simțea respirația sacadată și bătăile rapide ale inimii.

– Fă un pas în spate ca să te pot admira.

Marcus văzu cât de nesigură era, dar asta doar îl incită și mai mult. Îi simțea mirosul excitării, știa cât de mult îl dorea. Trebuia să știe cum avea să răspundă Nicola la sexualitatea lui naturală, la latura lui dominantă, pe care și-o controlase prea mult.

– Acum, pisicuțo!

Ochii ei licăriră, plini de surprindere și pasiune, când auzi alintul, apoi făcu un pas în spate.

Cum nu voia ca nimic să-i acopere sânii frumoși, iar mâinile și gura lui trebuiau să mai aștepte, Marcus se obligă să îi dea drumul la mâini.

Nicola vru imediat să se acopere. Marcus nu spuse nimic, doar clătină o dată din cap.

Ea făcu ochii mari și, pentru o clipă, el nu fu sigur că avea să-i asculte ordinul tăcut. Dar apoi inspiră adânc și-și înălță capul. Își mișcă mâinile în jos, dezvăluind pielea mătăsoasă, iar Marcus rămase fără aer.

Exact înainte să-și dezvăluie sfârcurile, se opri și roși puternic.

Din imaginile pe care și le amintea cu ea, de la televizor și din reviste, știa că Nicola purta deseori... mai nimic. Cu toate astea, dacă n-ar fi știut asta, putea să jure că nu-și arătase niciodată sânii goi altui bărbat. Era timidă.

- Arată-mi cât de frumoasă ești, Nicola! Nu înțelegea de ce-i era așa greu, dar își îmblânzi instinctiv vocea. O îndemnă pe un ton liniștitor, blând: Arată-mi cât de mult vrei asta. Cât de mult mă vrei.

Tăcerea pulsă între ei mult timp, până când Nicola își lăsă mâinile în jos.

Dorința puternică îl lovi și aproape că îl îngenunche.

Sfârcurile ei erau tari și aveau un roz pal, care-l făcea să-și dorească să le lingă și să vadă dacă erau la fel de dulci pe cât păreau. Pielea ei era bronzată peste tot, fără nici o dungă pe umeri sau în jurul sânilor. Erau de departe cei mai frumoși sâni pe care avusese norocul să-i vadă vreodată.

Erecția lui fusese deja evidentă după sărutul lor din studioul de dans, dar acum era mai mult decât atât, iar asta numai după câteva săruturi fierbinți și priveliștea minunată a sânilor Nicolei.

Plini pe silueta ei mică, aceștia se mișcau ușor, destul ca Marcus să vadă că ea tremura.

În acel moment, abia se putu abține să nu sară pe ea, dar știa că trebuia să se rețină cât pentru a întreba:

- Nu ești speriată de mine, nu?

Ea clătină din cap.

– Nu.

Dar modul în care își luă privirea dintr-a lui și își lăsă capul în jos îi dădu alt răspuns.

– Tu și eu nu o să ne mințim niciodată unul pe altul, spuse el, în timp ce se apropie ca să-i ridice bărbia cu un deget pentru ca ea să-l privească. Din nou, nu era o întrebare. Era un adevăr. Când Nicola încuviință, Marcus o întrebă din nou: Ți-e frică de ce o să se întâmple între noi în seara asta?

– Nu mi-e frică de tine, doar că...

Încercă să-și acopere sânii din nou, iar Marcus o prinse de mâini. Însă Nicola tremură și mai tare.

– Spune-mi de ce ești speriată, pisicuțo!

Însă, în loc să-i spună, îl întrebă:

– De ce îmi tot spui așa?

Deși o dorea foarte mult, deși încerca din greu să-și controleze latura primară, Marcus se trezi zâmbind.

– Din cauza modului în care mi-ai adormit în poală. Ca o pisică mulțumită.

Privirea ei se îmblânzi, iar tremuratul se opri.

– Vreau să mă frec de tine ca o pisică, șopti ea încet.

Erecția lui tresări în spatele fermoarului, în timp ce Nicola îi urmări reacția și așteptă ca el să-i spună dacă asta voia și el.

La naiba, da, voia asta! Voia să simtă acele forme catifelate alunecând peste el. Dar, dacă Nicola făcea asta, el avea să-și piardă controlul. Iar ea încă nu-i spusese de ce tremurase.

– Și eu vreau să faci asta, dar mai întâi vreau să-mi spui ce e în neregulă, spuse el.

– Nu am... Ea se opri, inspirând adânc. A trecut ceva timp pentru mine.

Ah, deci de asta era așa de agitată.

-O s-o luăm încet, îi promise el pe un ton aspru. Încet și ușor.

-Bine, zise ea, iar încrederea din ochii ei aproape că îl copleși. Dar dacă vreau tare și dur?

Într-o fracțiune de secundă, firele subțiri care îl ajutau să-și mențină controlul dispărură când o luă în brațe.

Un pat. Nu trebuia decât să ajungă cu ea la un pat, după care putea să se oprească, să gândească și să plănuiască ce avea să facă. Toate modurile în care avea s-o facă să urle de plăcere.

Traversă rapid covorul moale de la intrare spre dormitor și aproape că ajunsese acolo când Nicola se mișcă și ajunse cu sânii lipiți de pieptul lui și cu fața aproape de gâtul lui. Marcus îi simți respirația caldă, apoi buzele mișcându-se de-a lungul tendoanelor, în jos pe umeri. Însă atingerea moale a limbii ei pe piele, urmată de o mușcătură ușoară, îl năuci.

Aflat la nici un metru de pat, Marcus se aplecă și-i luă unul din sâni în gură.

Era atât de dulce și de receptivă, iar sfârcul ei se întări și mai tare sub atingerea limbii. Simți cum își pierdea mințile când ea îi gemu numele. Marcus trebui să o mute ca să aibă acces și la celălalt sân al ei.

Știind că în viața lui nu simțise ceva atât de erotic ca modul în care corpul ei reacționa la atingerea lui, se obligă să facă acei ultimi pași până la pat. Se așeză pe marginea saltelei, cu ea în poală. Acum degetele ei erau în părul lui și cu gâtul arcuit pe spate, ca să-i ofere mai mult acces la sânii ei. Șoldurile ei îi încadrau erecția, iar Marcus știa că, dacă o așeza în poala lui, avea să explodeze înainte să o pătrundă.

Își ridică gura de pe sânii ei, destul ca să o așeze între coapsele lui întinse. Picioarele ei erau nesigure, așa că o ținu de șolduri, mișcându-i silueta mică, dar voluptuoasă în locul potrivit ca să-i sărute sânii pe rând. Mâinile ei rămaseră în părul lui, iar sunetele disperate pe care le scotea când îi lingea, sugea și mușca pielea sensibilă îl făcură să-și dorească ca noaptea să dureze mai mult decât câteva ore.

capitolul 10

Nicola nu se simțise niciodată atât de lipsită de control. Creierul, corpul ei nu mai erau conectate. Între săruturile lui Marcus și mâinile lui pe pielea ei, pierdu tot ce o ținea cu picioarele pe pământ când el îi dădu jos pantalonii scurți și chilotul tanga, ca să fie complet goală.

În timp ce îi trase gura spre a lui pentru un alt sărut care-i zguduie sufletul, mâinile i se îndreptară automat spre pantaloni, ca să înceapă să-i deschidă și să-l vadă și pe el gol.

Una din mâinile lui mari le acoperi pe ale ei.

– Nu încă. Nu până ce nu o să ai un orgasm pentru mine.

În timp ce o ținea pe mână, Nicola fu șocată când degetele lor împreunate alunecară între coapsele ei.

– Spune-mi cum te simți, zise el încet.

– Bine. Atât de bine!

Abia mai putea să respire.

Picioarele ei tremurau, iar el o ținu pe loc cu mâna liberă, frecând-o cu degetele lor unite.

– Marcus!

Nicola îi gemu numele, în timp ce fiori de plăcere o străbăteau. Ochii lui licăriră de dorință pentru o fracțiune de secundă, apoi se aplecă și o sărută pe un sân. Ea scânci de plăcere, în timp ce Marcus făcea cercuri din ce în ce mai apăsate cu degetele lor. Era atât de aproape! Își ținu respirația când...

– Doar mâna mea acum.

Abia îi auzi cuvintele când el îi dădu drumul la mână ca să o pătrundă adânc cu degetul mare. Nicolei i se păru că îl aude spunând cât de strâmtă era, cât de mică era, dar asta se întâmpla undeva în depărtare.

– Termină pentru mine! Vreau să văd. Vreau să-ți simt mușchii încordându-se când explodezi.

Dumnezeule, voia să facă asta, iar cuvintele lui obraznice o făcură să se încordeze pentru el, fiind aproape de orgasm. Era atât de aproape, dar cu cât se apropia mai mult, cu atât îi tremurau picioarele mai tare.

Voia să se relaxeze complet, să nu mai fie timidă, să se ofere lucrurilor minunate pe care le simțea datorită lui Marcus, dar un gând o oprea.

Dacă îmbrățișa această latură sălbatică cu Marcus, însemna că era ușuratica sălbatică pe care o descrisese Kenny?

Ca și cum îi simți ezitarea, Marcus își mută mâna dintre picioarele ei. Nicola deschise gura ca să protesteze, dar, înainte s-o facă, el o ridică de pe podea, astfel încât stătea întins pe spate, iar ea îl călărea, în genunchi.

În timp ce el o mângâia pe spate, ea își dădu seama că avea să se țină de cuvânt.

Avea s-o ia lent și ușor.

Atunci își dădu seama că nu conta ce credea lumea despre ea. Când era în pat cu Marcus, tot ce conta era ce simțea. Tot ce conta era plăcerea intensă pe care i-o oferise deja. Se aplecă să-l sărute, iar limba ei o întâlni cu sălbăticie pe a lui. Disperarea ei făcu sărutul atât de intens, încât fu pe punctul de a deveni dur.

Cândva în timpul sărutului lor, Nicola își dădu seama că mâna lui Marcus alunecase din nou între picioarele ei. Un geamăt jos, plin de plăcere, îi scăpă când bărbatul

o pătrunse cu un deget. Era mai mult decât încântată să descopere că îi era mai ușor să se frece de mâna lui din acea poziție.

- Mai mult! imploră ea. Te rog, Marcus!

Îl privi luptându-se cu el însuși, un mușchi tresărindu-i în maxilar, pentru ca într-un final să-i spună:

- Nu te mișca!

Aproape că o distruse să nu se mai frece de mâna lui și își ținu respirația când simți presiunea a ce trebuia să fie mai mult decât un deget în ea.

- Nicola?

Speriată la gândul că el avea să se oprească, se aplecă și îl sărută.

- Te rog, nu te opri!

Însă, în timp ce el o pătrundea mai adânc, mușchii ei interiori se încordară în jurul lui. Marcus îi șopti să-l sărute, după care își strecură cealaltă mână în părul ei și o sărută apăsat. Între săruturi, îi spuse:

- Exact așa.

O sută de senzații minunate se amestecară în acele momente, în timp ce un val de excitație umezi drumul pentru degetele lui. Și când Marcus își mișcă mâna liberă ca să-i tachineze sânii, în același timp în care degetul mare al celeilalte mâini o tachina perfect, Nicola simți că se apropia de orgasm. Plăcerea venea ca un val puternic, atât de mare, încât nu știa dacă îi putea face față.

Ba nu, știa că nu putea să-i facă față.

Ea întrerupse sărutul și își așeză mâinile pe pieptul lui, ca să încerce să se retragă, când vocea lui răsună prin panica ei.

- Nicola, uită-te la mine! Sunt aici, cu tine.

Cumva, reuși să se concentreze la el, în timp ce valuri peste valuri de plăcere începură să o străbată.

Apoi Marcus îi șopti:

– Relaxează-te pentru mine!

Modul în care o privea, ca și cum nu văzuse în viața lui ceva așa de frumos, hipnotizant sau magic, fu ultima piesă de care avea nevoie corpul ei ca să se dezintegreze.

Marcus nu fusese niciodată în viața lui cu o femeie făcută pentru plăcere, care să aibă orgasm cu atât abandon, care să se poarte de parcă nu simțise în viața ei ceva mai plăcut decât atingerea lui și al cărei climax să nu se mai termine.

Dumnezeule, nu voia să se termine! Nu voia să uite modul în care ea se retrase din sărutul lor, pentru ca trupul ei acoperit de transpirație să se arcuiască peste al lui, în timp ce se bucura de orgasm. Nu voia să uite vreodată sunetele disperate pe care le scosese când îl sărutase, icnete ce se transformaseră în gemete. Nu voia să uite sunetele minunate prin care Nicola îl implorase pentru mai multe atingeri și săruturi, ca să o ducă dincolo de limită.

Dar știa că nu avea cum să uite acele sunete și nici imaginea incredibilă cu cea mai frumoasă fată din lume, care se pierdea de plăcere în brațele lui.

În cele din urmă, Nicola se opri deasupra lui, mușchii ei mai devreme încordați fiind acum relaxați. Își lipi capul de pieptul lui, gâfâind. Marcus îi simțea plămânii încercând să se umple de aer în timp ce ea stătea întinsă peste el. Deși era în continuare complet îmbrăcat și cu o erecție puternică, adora modul în care ea se ghemuise în el. Era din nou mica lui pisicuță din prima noapte pe care o petrecuseră împreună.

Avea să-i dea timp altă dată să-și revină din acel orgasm. Pentru că abia începuse s-o venereze. Nicola

avea tot restul vieții la dispoziție ca să-și revină. Amândoi aveau.

Din acel moment, până la răsăritul soarelui, era a lui.

Fără să o avertizeze, o întoarse pe spate și se ridică peste corpul ei incredibil.

Nicola se uită la el. Avea privirea încețoșată. Însă apoi clipi și zâmbi, spunând:

- Porți prea multe haine.

Mâinile i se plimbară în jurul gâtului lui, la nasturii cămășii, pe care începu să-i desfacă. Atingerea tandră a degetelor ei, care i se plimbau peste piept, îi făcu inima să-i bată cu putere. Ea își linse buza de sus, în timp ce se concentră să-l dezbrace, iar Marcus nu avu cum să se oprească și să n-o lingă și el.

În clipa în care limba lui o atinse pe a ei, Nicola își deschise gura pentru el, iar simpla nevoie de a-i gusta limba se transformă într-un sărut zguduitor.

Ar fi putut s-o sărute așa la infinit dacă sunetul materialului care se rupse nu l-ar fi făcut să se retragă. Nicola îi dăduse cămașa jos, iar unde nasturii nu se deschiseseră destul de repede, materialul se rupsese.

Apoi ea dădu drumul cămășii rupte din pumnii încleștați și își plimbă mâinile peste abdomenul lui. Senzația era atât de plăcută! Atât de plăcută! Dar ar fi trebuit să știe că lucrurile aveau să fie din ce în ce mai plăcute, pentru că peste o fracțiune de secundă pisicuța lui se aplecă să-l muște de piept. Mușchii lui tresăriră sub dinții ei, în timp ce limba ei alina o mușcătură.

- Nu am dorit niciodată pe nimeni așa, șopti ea, în timp ce-l sărută pe piept și-și așeză mâinile peste erecția lui, acoperită de pantaloni.

Marcus își ținu respirația când Nicola își așeză mâna în jurul lui, mai întâi timid, apoi din ce în ce mai apăsat,

simțindu-l crescând și mai mult. Plăcerea intensă provocată de atingerile ei îl făcu să scrâșnească din dinți și trebui să-și amintească.

- Lent și ușor ca să nu te rănesc.

Privirea ei se ridică spre a lui.

- Nu m-ai răni niciodată.

Încrederea pe care o avea în el ateriză direct în centrul pieptului, într-un loc pe care-l crezuse închis pentru viitorul apropiat. Era același loc care reacționase când Nicola adormise în poala lui, când apăruse proaspătă în bucătărie, când râsese cu băiatul și fata care-i adorau muzica.

Nu știa cum reușea să facă asta, cum reușea să-i intre pe sub piele, în oase, până la inima lui reticentă. Ar fi trebuit să se uite la ea ca la Nico, vedeta pop. Ar fi trebuit să-și amintească faptul că avea să meargă mai departe după seara asta și să uite de el, în lumea ei plină de reflectoare și fani care o adorau.

Nu avea nevoie de el. Nu mai mult decât noaptea asta, în orice caz.

Marcus nu s-ar fi iertat niciodată dacă termina noaptea având nevoie de ea.

Mai mult decât supărat pe el pentru un final care părea din ce în ce mai inevitabil, cu fiecare secundă care trecea, se îndepărtă brusc de pat, ca să-și dea pantalonii jos. Avea nevoie de câteva secunde în care să n-o atingă, pentru ca mintea să-i funcționeze din nou.

Ea făcu ochii mari când îl privi.

- Ești frumos, Marcus.

Știa că avea un fizic plăcut și multe femei îl priviseră așa înainte, dar admirația lor nu îl tulburase niciodată așa de mult. Poate pentru că nici una nu îl privise cu atâta uimire.

Sau cu atâta încredere.

*

Nicola nu putea decât să se holbeze la el.

Corpul, mușchii, erecția lui incredibilă erau peste orice sculptură a lui Rodin.

Deși știuse că era mare, fără haine era imens, mușchii lui tresărind ca și cum depunea muncă fizică.

La un moment dat, observă că Marcus își pusese un prezervativ și vorbea cu ea:

-Doar pentru că mi-am pus asta, nu înseamnă că trebuie să facem ceva pentru care nu ești pregătită.

Adorase să-l lase să conducă în acea seară, dar nu dacă asta însemna că el avea să plece dintr-un straniu simț de onoare pentru că nu era sigur că ea era pregătită să fie cu un bărbat ca el. Nu-i plăcea că el încă stătea lângă pat, cu mâinile încleștate în pumni, ca și cum încerca din nou să nu o atingă.

Nicola nu mai așteptă nici o secundă. Nu voia să riște ca el să se răzgândească. Se ridică din pat și-i sări în brațe, înfășurându-și brațele în jurul gâtului lui și picioarele în jurul taliei. El se așeză între coapsele ei și îi rosti numele. Relaxându-și brațele puțin, lăsă gravitația să o ajute să se afunde în el. Era atât de udă, atât de excitată, în ciuda dimensiunii lui, că îl primi cu ușurință în ea, cel puțin primii centimetri.

Din păcate, Marcus simți exact momentul când corpul ei se crispă.

-Nu, Nicola, nu așa. Nu încă.

Dar corpul lui spunea exact opusul cuvintelor, în timp ce mâinile lui o prinseră de fund, iar șoldurile începură să se miște, într-o mișcare lentă, care-l ajuta să o pătrundă mai ușor. Ea icni și își lăsă capul pe spate, în timp ce-și prinse gleznele în spatele șoldurilor lui, ca să încerce să-l tragă mai aproape, mai adânc.

– Te rănesc?

Cuvintele lui primare îi răsunară pe gât, iar el o mușcă de gât, în zona pulsului, înainte ca ea să poată răspunde.

Voia să-i spună că nu, nu o rănea, pentru că știa că asta voia să audă. Dar promisese că avea să-i spună adevărul în acea seară. Își înălță capul, ca să-l privească în ochi.

– Puțin. Dar e o durere plăcută. Vreau mai mult. Mai mult din tine.

Înainte ca el să-i spună că trebuiau să se oprească, Nicola își lipi gura de a lui și-l sărută, limba ei mișcându-se sălbatică lângă a lui, infima durere transformându-se într-o plăcere șocantă.

Apoi întinsă pe pat, sub el. Transpirația curgea de pe pieptul lui pe al ei, în timp ce încerca să stea nemișcat deasupra. Gurile li se despărțiră, iar Nicola îl privi, uimită din nou de trupul lui superb. Pieptul lui musculos și bronzat era incredibil de frumos, având brațele puternice, iar șoldurile înguste.

– Mai încet, zise el. Trebuie s-o luăm mai lent.

Poate că trebuia, poate era un mod mai bun prin care corpul ei să se acomodeze cu el, dar Nicola voia exact opusul. Era mai mult decât pregătită pentru ceva rapid și nebunesc. Voia să știe cum era ca Marcus să-și piardă controlul și că ea era cea care îi făcuse asta.

Voia să-l facă să uite tot, mai puțin câtă nevoie avea de ea, cât o dorea și cum trebuia s-o aibă.

Pentru că asta simțea și ea pentru el.

Și nu voia să fie singura care avea nevoie de asta.

– Nu vreau lent, zise ea. Te vreau pe tine. Cu totul.

Își lipi buzele cu putere de ale lui, forțându-l să-i dea mai mult, și nu putu să-și oprească geamătul când

se simți șocant de plină când Marcus o pătrunse cu totul. Era uimită că, pe măsură ce Marcus o pătrundea mai mult, avea impresia nu numai că îi poseda corpul, ci și o bucată de suflet, despre care nu știuse că era disponibilă pentru cineva.

-Acum nu mai avem cum să dăm înapoi.

-Nici nu vreau asta, șopti ea. Dar asta nu însemna că nu era speriată, știind exact cum avea s-o posede. O posesie care nu avea să fie doar fizică, în ciuda regulilor pe care le stabiliseră pentru noaptea petrecută împreună. Își strânse brațele și mai mult în jurul gâtului lui. Te plac, Marcus. Te plac atât de mult!

El o sărută cu tandrețe, apoi spuse:

-Și eu te plac. Apoi se ridică peste ea, mâinile ei alunecând din jurul gâtului lui spre piept, în timp ce-și lăsă greutatea pe genunchi și îi prinse șoldurile ca să se așeze între coapsele ei. Nicola icni când Marcus ieși din ea, apoi o umplu din nou, dintr-o singură mișcare. Privirea lui era periculos de întunecată. Îți place și asta, nu-i așa?

-Mmm...

Nu putea răspunde, nu-și putea face buzele să spună cât de mult îi plăcea, dar corpul ei răspundea mai bine, mișcându-se sub penetrările lungi și tari ale pelvisului lui.

– Exact așa, o îndemnă el. Strânge-mă tare, exact așa!

Ca și cum Marcus avea control asupra corpului ei, se încordă la încurajarea lui, și amândoi gemură datorită senzațiilor provocate, transformate într-o plăcere aproape imposibilă. Nicola simțea cum se apropia alt climax, cum o copleșea celulă cu celulă.

– Dumnezeule, Marcus! Termină odată cu mine! Te rog, am nevoie de tine aici!

Cuvintele ei frenetice, rugămintea ei neplănuită, funcționară ca o magie, deoarece într-o clipă tot controlul pe care se străduise să și-l păstreze dispăru.

O penetră fără să-i pese dacă o rănea sau dacă putea să-i facă față.

Și cât de mult îi plăcu Nicolei că orgasmul o lovi atât de tare, încât o lăsă fără aer!

Cât de mult îi plăcea să fie în centrul uraganului cu el, în timp ce Marcus îi purta din ce în ce mai sus, corpul lui controlându-l într-un mod minunat pe al ei. Era perfect.

Sunetele răsunară în dormitorul mare: complimentele lui - ce frumoasă și ce perfectă era - dimpreună cu gemetele ei, icnetele și, da, chiar și țipetele de plăcere. Iar chiar când Nicola se așteptă ca orgasmul să se termine - doar nu putea să dureze o eternitate -, Marcus continuă să se joace cu ea, mâna lui mișcându-se între picioarele ei, trasând cercuri de plăcere.

– Vreau mai mult, o îndemnă el.

Nicola se întrebă de unde știa că rămăsese ceva în ea, când simți alt val de plăcere, mai puțin intens, dar la fel de plăcut. Se întinse spre el și-i trase capul spre ea ca să-l sărute.

Sărutul lor fu mai leneș acum, mai lent după toată pasiunea și nevoia intensă. Nicola adora modul în care limba lui o mângâia pe a ei.

Peste puțin timp, Marcus schimbă poziția, astfel încât el stătea pe spate, iar ea era jumătate pe pat, jumătate întinsă peste el. Îl simți mișcându-se, ca să-și scoată prezervativul, dar, din fericire, se întinse după ea și o trase înapoi spre el peste câteva secunde, cu capul pe pieptul lui, iar restul corpului întins peste și în jurul mușchilor lui foarte tari.

Nicola nu-și amintea când se simțise ultima oară așa de obosită - sau așa de bine. Cu toate astea, știa că, dacă adormea acum și totul urma să se termine de dimineață, visele ei aveau să fie tulburate. Triste, deși noaptea petrecută cu Marcus fusese incredibilă.

Iar adevărul era că, dacă ar fi fost mai trează, mai lucidă, nu l-ar mai fi întrebat:

- Ce zici de două nopți în loc de una?

Modul perfect în care se potriveau, felul în care o trase mai aproape și o mângâie pe păr fură răspunsul lui. Nicola nu mai simți nevoia să rămână trează, așa că se relaxă și adormi.

„La naiba!"

Marcus se uita la perete, luminile din centrul orașului San Francisco lucind prin perdelele transparente de la ferestre.

Mereu îi plăcuse sexul, dar ce se întâmplase cu Nicola în acea noapte era mai presus de sex de calitate.

Nu numai mintea îi explodase, ci și corpul.

Iar acum Nicola mai voia o noapte.

Bineînțeles că și el voia asta. Cum să nu repete cea mai spectaculoasă partidă de sex din viața lui, cu cea mai frumoasă și cea mai receptivă femeie cu care avusese plăcerea să facă dragoste vreodată?

Dar tocmai asta era problema.

Ar fi trebuit să fie doar sex.

Ar fi trebuit să și-o tragă, fără să se gândească la nimic.

Nu ar fi trebuit să fie decât plăcere, doar orgasme, unul după altul.

Nicola se mișcă lângă el, formele ei apetisante excitându-l din nou, când ar fi trebuit să fie mai mult decât epuizat, cel puțin pentru treizeci de minute.

Poate dacă n-ar fi avut 36 de ani... Poate dacă nu ar fi fost rănit de o femeie cu care crezuse că avea să se căsătorească... Poate dacă nu ar fi avut o partidă de sex așa de extraordinară, încât mădularul îi pulsa cu o nouă nevoie... Poate că atunci și-ar fi putut spune minciuna pe care voia s-o creadă.

Dar știa că nu era cazul nici măcar să încerce asta.

Pentru că adevărul era că noaptea pe care tocmai o petrecuse cu Nicola fusese mai mult decât crezuse.

Vorbise serios când spusese că o plăcea. Mai mult decât se simțea confortabil s-o facă. Cumva, toate imaginile cu ea și copiii de la lift, amintirea cu ea adormindu-i în poală și apoi emoționată în bucătăria fratelui lui, combinate cu zeița sexului care fusese toată noaptea în pat, o făceau să pară idealul lui de femeie perfectă.

Dacă o singură noapte putea să-l ducă așa de departe, atunci unde Dumnezeu avea să fie după două nopți?

capitolul 11

Nicola avea cel mai frumos vis. Era într-un pat delicios de confortabil, ghemuită într-un perete tare și cald de mușchi. Învăluită în acea căldură, se simțea în siguranță. Destul de în siguranță ca să-și dezlănțuie senzualitatea înnăscută, când o mână mare masculină îi mângâie sânii, trecu peste stomacul ei și spre V-ul dintre picioare. Instinctiv, se arcui în acea atingere excitantă, își gemu plăcerea, își despărți coapsele și se lipi de degetele sigure care o atingeau.

Zona intimă i se încleștă o dată, de două ori cu plăcere, apoi... „Oh, da, acolo!" Degetele se mișcau și mai jos, alunecând prin umezeala ei alunecoasă, ca s-o tachineze fără milă înainte s-o pătrundă.

Nicola simți apropierea unui orgasm atât de puternic, încât părea că avea să înceapă în vârful degetelor de la picioare și să se termine în vârful degetelor de la mâini. Respira sacadat și, prin genele care-i fluturau, aproape că putea să vadă ceața visului îndepărtându-se.

Nu! Nu voia să se trezească, nu voia să se trezească din unul dintre cele mai incredibile vise pe care le avusese vreodată!

Ring! Buz! Ring! Buz! Ring!

Zgomotul puternic al telefonului mobil, care vibra pe masă, fu însoțit de sunetul tare al telefonului de la hotel, aflat pe noptieră, la nici un metru de capul Nicolei.

La naiba! Sări din pat, iar inima îi bătea cu putere, în timp ce înjura în gând.

Cum putuse să uite de filmările pentru videoclip?

Era pe punctul de a da păturile la o parte și de a alerga în baie ca să facă cel mai rapid duș din lume, când își dădu seama că mâna mare de pe coapsa ei nu era un vis.

În timp ce ultimele rămășițe de somn dispărură și își aminti tot, Nicola își dădu seama că inima îi bătea cu putere dintr-un motiv care nu avea nimic de-a face cu faptul că întârziase la muncă.

Încă pulsa între picioare, cu o plăcere aproape împlinită când se întinse după cearșaf și îl trase peste corpul gol. Știa că nu avea nici un sens să facă asta după noaptea trecută. Poate că o făcea pentru că se simțise atât de tulburată când se trezise brusc. Poate pentru că Marcus arăta incredibil de superb, pielea lui bronzată și închisă la culoare contrastând cu cearșafurile albe.

Sau poate că pur și simplu nu era obișnuită să se trezească în pat cu mâna unui bărbat între coapsele ei.

– Am întârziat la filmarea videoclipului. Nu-mi vine să cred că am uitat să pun alarma!

Mereu se trezea să ajungă devreme, mai ales după scandalul cu Kenny, care îi adusese reputația de petrecăreață.

În timp ce vorbea, mâna lui Marcus alunecă de pe coapsa ei, iar Nicolei i se făcu imediat dor de căldura atingerii lui. Și el se mișcă pentru a se da jos din pat, doar că nu era deloc preocupat de nuditatea lui.

Era mare și tare, iar pentru o clipă Nicola uită ce trebuia să facă. Își imagina cât de bine ar fi fost să se urce pe el, să se afunde în el și apoi să-l primească în ea. Un corp care era mai mult decât pregătit să facă dragoste din nou.

Și probabil tocmai asta ar fi și făcut dacă Marcus n-ar fi spus:

- E vina mea. Te-am ținut prea târziu aseară, deși știam că trebuie să lucrezi azi.

Dumnezeule, de ce trebuiau să fie diminețile lor așa de ciudate? Nu ajuta nici faptul că telefoanele ei tot sunau.

- Îmi pare rău, spuse ea. Trebuie să răspund ca să le spun că sunt pe drum. Luă telefonul cel mai apropiat și spuse: Bună. Îmi pare rău. Își ținea fața în mâini când adăugă: Am dormit prea mult. O să ajung repede. Închise telefonul. A fost Lori. Pare foarte îngrijorată pentru...

Se opri când văzu că Marcus era deja în cealaltă parte a camerei și deja își pusese pantalonii. Ea era cea care ar fi trebuit să fie îmbrăcată și să o ia spre ușă, dar, după expresia lui, era evident că voia să i-o ia înainte. În limbajul corpului lui, care era rigid, și în regretul de pe fața lui, vedea că Marcus nu voia decât să plece de lângă ea, să lase în urmă noaptea incredibilă pe care o petrecuseră împreună.

Bineînțeles că exact atunci își aminti ce-l întrebase înainte să adoarmă în brațele lui: „Ce zici de două nopți în loc de una?"

Prima ei reacție fu să se înfioare, să se simtă ca o idioată patetică pentru că ceruse mai mult timp cu el, repetând dimineața de după prima noapte petrecută împreună. Trase cearșaful de pe pat ca să se acopere când se ridică pentru a-l înfrunta pe bărbatul care-i oferise mai multă plăcere decât crezuse că ar fi posibil.

Însă, în loc să-l lase să plece înainte să se facă și mai mult de râs, înțelese ceva: întotdeauna luptase să obțină ce își dorise.

Deși era dificil, posibil umilitor, în ciuda loviturii pe care risca să o primească mândria ei, știa în adâncul sufletului că ea și Marcus trăiseră ceva special. Nu numai sex, ci și acele momente dulci ale conexiunii.

Nu voia să se termine totul și clar nu avea să permită să fie satisfăcută și părăsită astfel.

Tocmai de aceea refuză să lase ritmul agitat al inimii să o împiedice să traverseze camera spre el. Privirea lui se întunecă atunci când Nicola se apropie, mușchii maxilarului lui rigid tresărind când cearșaful îi alunecă în jos, pe piept.

Nicola știa că putea să lase cearșaful să cadă ca să obțină ce voia, că reacția lui la formele ei goale era aproape garantată. Și era tentant, atât de tentant să se lase consumată din nou de flăcările dorinței lui, încât fu la un pas s-o facă.

Doar că o reținu ceva. Acea voce din mintea ei, care-i spunea că voia ca decizia lui de a petrece încă o noapte cu ea să fie mai mult decât faptul că voia să-i simtă corpul gol sub al lui.

Asta cu toate că nu vedea vreun posibil viitor dincolo de următoarele câteva zile cu Marcus. Nu era potrivit pentru ea. Era un om de afaceri care mai mult ca sigur își căuta o soție și voia copii în viitorul apropiat. Iar ea nu era potrivită pentru el. Era o vedetă pop, care mergea mereu cu avionul.

Însă exista emoție între ei. Chiar și în club, în acea primă noapte, ceva special pulsase între ei, în mijlocul muzicii tari și al străinilor. Fie că era bine, fie rău, artista din ea voia să descopere mai mult, la fel cum se aruncase în emoțiile fiecărui cântec pe care-l scrisese vreodată.

Când ajunse la mai puțin de un metru de el, Nicola spuse:

- Mi-a plăcut la nebunie noaptea trecută. Se forță să-i susțină privirea întunecată și incredibil de intensă. Mi-a plăcut totul când am fost cu tine. Se apropie mai mult, înainte ca Marcus să-i răspundă, și își plimbă degetele peste barba foarte sexy. Acea simplă atingere o făcu să simtă că electricitatea îi curgea prin vene. O să fiu în oraș tot restul săptămânii. Filmez un videoclip timp de trei zile, iar sâmbătă noapte am un concert. Dar între joi noapte și sâmbătă după-amiază sunt în mare parte liberă.

Voia să se lipească de el, să-i atingă buzele cu ale ei. Dar mai întâi trebuia să termine ce începuse. Trebuia să se asigure că urma să aibă parte de mai mult decât de niște săruturi furate cu Marcus.

Își aminti că întotdeauna opțiunea cea mai bună fusese să fie directă, fie că era vorba de afaceri sau de scrisul cântecelor, și speră că avea să fie la fel și acum, când cel mai chipeș bărbat pe care-l văzuse vreodată stătea în fața ei.

- Aș vrea să petrec mai mult timp cu tine, Marcus. Fără nici un angajament. Doar mai mult din asta.

Se ridică pe vârfuri și-și lipi cu tandrețe buzele de ale lui, știind că făcuse tot ce putea, că fusese complet sinceră cu el.

Acum nu putea decât să aștepte ca el să fie de acord ori să-și ia rămas-bun.

Marcus se hotărâse.

Treaba asta cu Nicola, care, la naiba, nici măcar nu mai era o aventură de-o noapte, deoarece se întinsese deja pe două nopți, nu putea duce nicăieri!

Da, fizic erau perfecți împreună. Nu avea să se mintă și să-și spună că avusese vreodată o conexiune fizică așa

de puternică cu altă femeie în 20 de ani. Ce se întâmplase noaptea trecută cu Nicola trecuse dincolo de orice reacție pe care o avusese cu o femeie. Încă încerca să-și revină. Iar adevărul era că, dacă toate telefoanele din apartament nu ar fi început să sune în același timp în acea dimineață, ar fi fost între picioarele ei.

Era aproape imposibil să-și forțeze creierul și corpul să treacă dincolo de acea perfecțiune fizică, mai ales când Nicola stătea chiar acolo, în fața lui. Lumina soarelui trecea prin perdelele transparente și-i evidenția formele sub cearșaful pe care-l înfășurase lejer în jurul ei.

Dar știa deja că acele câteva zile cu ea aveau să fie prea periculoase, prea puternice și nu voia să-i frângă inima. Nu când știa cât de dulce și inocentă era.

Nu înțelegea de ce Nicola îl privea cu atâta încredere și speranță. Poate fiindcă era ceva nou pentru ea, pentru că un om de afaceri era altceva față de toate vedetele tinere și la modă și alte persoane faimoase cu care mai mult ca sigur își petrecea timpul. Dar, având în vedere că lucrurile nu merseseră cu Jill, despre care crezuse că dorea aceleași lucruri de la viață ca el, nu avea nici un dubiu că nu putea să funcționeze o relație cu o vedetă pop tânără, care s-ar fi săturat repede de el și ar fi vrut să se întoarcă la viața ei de lux.

Un bărbat isteț ar fi plecat înainte să se ardă. Până la Jill, Marcus se mândrise cu faptul că era isteț, că lua deciziile corecte, chiar dacă nu erau ușoare. Crezuse că știa exact ce voia, ce avea nevoie.

Nicola îl privi cu atenție, în timp ce gândurile îi fugeau prin minte. După două nopți și două dimineți împreună, învățase s-o citească destul de bine și vedea că era agitată din cauza răspunsului lui. Până la urmă, în dimineața de sâmbătă, când îi ceruse încă o noapte,

nu lăsase tentația să-l convingă. Nu până ce nu o văzuse din nou în studioul de dans și înțelesese că o noapte de sex fierbinte cu ea era inevitabilă, la fel ca faptul că nu avea să fie mai mult de atât.

Telefoanele ei începură să sune din nou, iar Marcus știu că ăsta era semnul să plece.

Dar, în locul cuvintelor pe care plănuise să le spună, pe care știa că trebuie să le spună ca să termine toată treaba asta, cumva se trezi punându-și mâna pe spatele ei ca s-o tragă mai aproape.

Nicola părea așa de mică în comparație cu el, dar, cu toate astea, Marcus știa cât de puternică era. Destul de puternică să danseze și să facă dragoste ore întregi fără să aibă nevoie de o pauză.

Oftă lung când el își trecu cealaltă mână prin părul ei ca s-o apuce de ceafă. Își coborî gura spre a ei, ca să ia sărutul pe care-l dorea de ore întregi, în timp ce ea dormea liniștită, ghemuită lângă el, în patul ei mare. Nicola își înfășură brațele în jurul gâtului lui și îi oftă peste buze, în timp ce presiunea gurii lui escaladă într-un dans necontrolat de limbi, dinți și gemete.

Da, finalul era inevitabil, se gândi Marcus, în timp ce se desfăta în pasiunea Nicolei, în senzualitatea ei naturală. Dar tot ce venea înainte de final promitea să fie așa de incredibil, atât de uluitor încât, deși nu ar fi trebuit să justifice că tot ce făceau era „încă o noapte împreună", nu putea să-i întoarcă spatele, nu putea să plece de lângă ea.

Nu încă.

Marcus își ridică gura de pe a ei, dar nu-i dădu drumul.

- Trebuie să mă întorc în Napa, să mă ocup de niște lucruri, dar... O sărută pe frunte, care începuse

să se încrunte în clipa în care-i spusese că avea să plece. O să mă întorc joi noapte. Zâmbetul ei era mai strălucitor decât soarele, iar când văzu toată acea fericire, pentru care era responsabil, Marcus simți că putea face orice, putea înfrunta orice obstacol dacă așa o făcea pe Nicola fericită. Cu toate astea, repetă ceva: Fără angajamente.

I se păru că zâmbetul ei păli, dar se gândi că totul fusese în imaginația lui când Nicola spuse:

– Clar nu caut o relație.

Deși se întrebă de ce ea nu voia ceva mai serios, îi spuse:

– Bine. O să păstrez cheia și o să vin aici direct când termin cu ce am de făcut. O mai sărută o dată pe buze, apoi îi zise: Ai face bine să te pregătești pentru videoclipul ăla.

În timp ce Nicola plecă reticentă din brațele lui, nici unul nu-și dăduse seama că Marcus stătea cu piciorul pe cearșaf până când alunecă de pe ea.

Evident surprinsă de nuditatea ei subită, Nicola încercă să se acopere instinctiv cu mâinile. Marcus știa că nu aveau timp să-și facă de cap, că videoclipul o costa bani în fiecare minut în care Nico nu era acolo, dar voia ca ea să înțeleagă ceva.

– Cât suntem împreună, vreau ca trupul tău să fie al meu atât cât e al tău.

Nicola deja se înroșise, dar la auzul cuvintelor lui, roșeața se răspândi de la obraji la piept și peste sâni. Pentru o clipă, stătu acolo așa cum era, încercând să-și ascundă goliciunea. Iar apoi, după ce inspiră adânc, își lăsă încet mâinile în jos și rosti:

– Și eu vreau asta.

Știind că era pe punctul de a-și pierde controlul, Marcus zise:

- Du-te să faci un duș!

Pentru o clipă, părea că Nicola avea să-l contrazică. Dar, cu toate că fiecare celulă din corpul lui voia s-o ia în brațe, s-o arunce în pat și s-o facă a lui până când era epuizată de atâtea orgasme, îi respecta cariera îndeajuns ca să se întoarcă cu spatele la ea și să-și ia tricoul.

O auzi pășind pe covor spre baie și se forță să alunge gustul gurii ei dulci, care încă era pe buzele lui.

- Marcus?

El se strădui să-și mențină controlul câteva secunde, înainte să se întoarcă și să se uite la ea peste umăr. Era nespus de frumoasă cum stătea în cabina de duș, cu mâna pe robinet, pregătită să-i dea drumul.

- Nu știu dacă mai pot să aștept până joi noapte.

Apa porni peste o clipă, iar creierul lui fu redus imediat la un terci incapabil să vorbească atunci când o privi dându-și capul pe spate pentru ca apa să-i curgă peste sâni, peste abdomen și valea catifelată și alunecoasă dintre coapsele ei.

Mai avea nevoie de ea o dată înainte să plece. Nu avea să dureze mult, nu urma să reziste nici treizeci de secunde, atât de nerăbdător era s-o facă a lui.

Peste câteva secunde, era gol și-și punea un prezervativ, intrând în cabina de duș alături de ea.

- Ce mă tachinezi, mormăi el.

Ea încuviință și zâmbi când își înfășură brațele în jurul gâtului lui, după care se ridică pentru a-și încolăci picioarele în jurul taliei lui.

- Adori asta.

- Nu ar trebui, dar așa e, recunoscu el pe un ton aspru, în timp ce se mișcă astfel încât spatele ei să fie lipit

de peretele acoperit de faianță și s-o mângâie pe sâni, desfătându-se în icnetele ei de plăcere.

Tot ce făcuse Nicola din clipa în care o întâlnise în club fusese să-i tachineze simțurile, până în punctul în care își pierduse controlul de mai multe ori.

Undeva în adâncul minții, o voce îi spunea că pentru Nicola probabil putea fi dureros după modul în care o făcuse a lui noaptea anterioară, dar corpul lui i-o luase prea mult înainte pentru ca acel gând să fie oprit. Plimbându-și o mână de la sâni la buclele dintre coapsele ei, descoperi că era udă și pregătită pentru el.

– Nicola, nu mai pot să aștept. Îmi pare rău.

Își auzi vocea de la mare depărtare. Era un bărbat care implora iertare, dar nu putu să se oprească și să nu ia ce voia, chiar dacă nu avea cum să fie pregătită pentru el.

Însă, când îi spuse că și ea abia aștepta, fu ca și cum butonul de start fusese aprins, iar o undă verde îl orbi, fiindu-i imposibil să nu devină iar a lui.

Corpul ei îl primi pe al lui ca și cum fusese creat pentru asta. Nicola era așa de în formă și atât de puternică, încât se ținea de el fără să trebuiască s-o susțină. Astfel, mâinile lui erau libere să-i mângâie sânii, în timp ce o penetra. Gura lui o devoră pe a ei, iar Nicola îl devoră la rândul ei, până când își lăsă capul pe spate, pe faianță, într-un geamăt de plăcere care răsună în baie.

– Da, te rog, exact așa! îl îndemnă ea.

Marcus voia s-o simtă mai aproape, să fie cât mai adânc în căldura ei alunecoasă, așa că o apucă de șolduri și o pătrunse cât de tare dorise s-o facă noaptea trecută. Destul de tare încât să spere că avea să reziste trei zile întregi fără să apară la filmarea videoclipului ei și s-o tragă într-o cameră goală ca s-o facă a lui.

Ea îi scânci numele când termină. Dumnezeule, cât de mult îi plăcea cum termina cu întregul ei corp, fiecare mușchi încordându-se în timp ce ea îl călărea, pentru ca după aceea să se relaxeze complet.

Ar fi vrut să fie complet lucid pentru orgasmul ei, să nu rateze nici o secundă din el, dar nu avea genul ăsta de control când era în preajma ei, așa că îi acapară gura din nou într-un sărut apăsat, în timp ce termină și el. Ca în noaptea anterioară, orgasmul lui păru să declanșeze alte scântei în corpul ei, destul de puternice ca ea să geamă pe buzele lui, implorându-l în tăcere s-o ajute să se bucure de al doilea orgasm.

Mâna lui Marcus alunecă de pe șolduri pe pelvisul ei. Nicola făcu ochii mari, în timp ce corpul ei reacționă la contactul senzual direct al degetelor lui aspre peste centrul excitării ei.

El își îndepărtă gura de a ei, știind exact ce dorea ea, amintindu-și cât de minunat reacționase noaptea trecută.

– Din nou, o îndemnă, în timp ce o mângâia între picioare. Termină încă o dată pentru mine, Nicola!

Exact cum spera, ordinul lui blând o făcu să închidă ochii. Își ținu respirația, iar corpul ei se bucură de alt val de plăcere.

Marcus văzuse atâta frumusețe la podgoria lui din Napa, sute de răsărituri și apusuri peste vie, fiecare mai frumos decât cel dinainte. Dar ar fi renunțat la fiecare răsărit, la fiecare apus pentru a vedea pielea Nicolei înroșindu-se și pentru a fi lângă ea când o copleșea extazul.

Marcus își puse din nou ambele mâini sub șoldurile ei, în timp ce mușchii Nicolei se relaxară, iar brațele și picioarele începură să-i alunece din jurul lui.

– Sunt aici, te țin eu, îi șopti la ureche în timp ce se așeză pe locul din colț și o strânse în brațe.

– Am întârziat foarte mult. Ea își înălță capul, după care îi zâmbi. Nu ai o influență bună asupra mea.

Nicola se întinse după sticla cu șampon și văzu surprinderea de pe chip.

Marcus își petrecuse toată viața încercând să fie un exemplu bun, în primul rând pentru frații și surorile lui, apoi pentru angajați. Iar acum o vedetă pop îl considera o influență proastă? Nu o putea contrazice având în vedere cât de mult întârziase din cauza lui. Dacă sora lui, Lori, ar fi știut că el era responsabil pentru asta, l-ar fi omorât. Putea măcar să se asigure că nu o făcea să întârzie și mai mult.

Se întinse după șampon și începu s-o spele pe cap.

– Pot să fac și eu asta, protestă ea cu jumătate de gură.

– Permite-mi să am plăcerea de a avea grijă de tine!

Ea încuviință, apoi se relaxă în mâinile lui.

Peste șaizeci de secunde eficiente, părul ei era curat și dat cu balsam, iar Marcus tocmai termina să spele urmele de săpun de pe pielea ei frumoasă. Peste un minut, o uscase deja cu un prosop moale.

Cu un sărut tandru pe buzele ei pline, Marcus spuse:

– Du-te să-i dai gata!

Dar nu se mișcă din brațele lui. Dintr-odată, părea să se simtă foarte incomod.

– Chestia asta dintre noi... Știu că sună groaznic, dar vreau să mă asigur că amândoi o să fim foarte atenți să o ținem doar între noi.

Marcus încuviință, surprins că Nicola simțise nevoia să confirme asta.

– Bineînțeles că rămâne doar între noi.

– Bun. Super!

Ea îi zâmbi puțin nesigură.

Îi aruncă un ultim zâmbet, apoi se mișcă mai repede decât văzuse vreodată o femeie îmbrăcându-se și ieșind pe ușă. Îl lăsă singur în penthouse-ul ei imens, întrebându-se cum avea să nu-și piardă mințile din cauza ei.

Sau poate că o făcuse deja.

capitolul 12

Deși Nicola nu anulase niciodată o întâlnire și nu întârziase la nici un spectacol sau la un interviu, știa că asta nu avea să conteze deloc în acea zi.

Oamenii credeau ce voiau să creadă despre ea. Și era convinsă că toată lumea presupunea automat că petrecuse prea mult noaptea trecută ca să vină la timp la filmarea videoclipului. Deși fu tentată să înceapă să-și ceară scuze, știa că nu trebuia. Trebuia să se controleze din clipa în care pășea pe platoul de filmare.

– Salutare tuturor! zise ea relaxată. Îmi pare rău pentru întârziere, am avut niște lucruri importante de care a trebuit să mă ocup de dimineață.

Nu se sinchisi să asculte răspunsurile tuturor de vreme ce se temea că avea să se înroșească dacă își amintea detaliile *lucrurilor importante*.

Pasiunea pe care Marcus o împărtășise cu ea o uimise atât de mult încât uitase să fie precaută când venea vorba de încrederea în el. Bărbatul avea cheia camerei ei de la hotel, ceea ce însemna că putea să-i caute printre lucruri oricând dacă asta voia. Cu toate că își jurase că nu avea să mai aibă încredere niciodată într-un bărbat, știind că exista posibilitatea să fie stupidă și naivă din nou, nu și-l putea imagina pe Marcus căutându-i prin lucruri.

În orice caz, nu putea să se gândească la ce avea să facă în privința lui Marcus decât după ce termina videoclipul, așa că îl alungă din mintea ei. Mă rog, cât de mult putea, având în vedere că încă îi mai simțea amprenta

pe tot corpul ei. Mâinile lui mari, gura lui pe a ei, mădularul lui imens pătrunzând-o și...

- Nico, ai venit la fix!

Salutul plin de entuziasm al lui Lori o scoase pe Nicola din gândurile interzise.

- Îmi pare foarte rău că am întârziat așa de mult, zise ea încet, pe un ton adresat numai coregrafei.

Sora lui Marcus îi făcu semn cu mâna.

- Au avut atâtea de organizat, încât abia au terminat. O să facem încălzirea după ce termini cu coafatul și machiajul, da?

Nicola adora modul în care Lori nu dramatiza lucrurile. Atâția oameni cu care lucrase de-a lungul anilor i-ar fi atras atenția, ar fi încercat să insinueze că era un eșec și că exact la asta se așteptaseră din partea ei.

- Sună grozav. Mulțumesc!

Ea se întorcea să discute cu regizorul când simți mâna lui Lori pe brațul ei.

- Știu că ne grăbim, dar vreau să-ți cer scuze pentru că am plecat de la cina cu tine și Marcus aseară.

Nicola nu vru să recunoască că nici nu se mai gândise la Lori după ce aceasta plecase. Se simți oribil din cauza asta și o întrebă:

- E totul în regulă?

Lori ridică din umeri.

- Cred că totul o să se rezolve într-un fel sau altul, fu răspunsul ei criptic. Nu aș fi plecat dacă nu aș fi știut că ești în siguranță cu fratele meu mai mare. A avut grijă de tine? S-a asigurat că ai ajuns bine la hotel?

Nicola nu trebuise niciodată să se chinuie să afișeze o expresie neutră. Aerul îi rămase în gât când deschise gura ca să-i răspundă și trebui să tușească de câteva ori înainte să-i spună ceva.

- Da. A fost grozav.

Atât de grozav, încât aproape că ignorase cu totul videoclipul doar pentru ocazia de a petrece toată dimineața în brațele lui.

Din fericire, tocmai atunci veni regizorul și o salvă de pericolul de a se înroși și mai mult decât o făcuse deja. Fericită că avea ocazia să se concentreze asupra afacerilor, nu asupra vârtejului de emoții provocate de ceea ce se întâmplase cu Marcus, petrecu următoarele trei zile lucrând din greu.

Toată lumea începuse ziua crezând că era o vedetă pop capricioasă, dar până la final rezistase mai mult decât toți.

Trei zile mai târziu...

Bun, rezistase mai mult decât toți. Dar cu ce preț?

După ce trase de ea să meargă de la lift până în penthouse, Nicola abia avu puterea să-și ridice mâna destul de sus pentru cheie.

Stătea cu capul lipit de perete și închise ochii. Încă treizeci de secunde și ar fi căzut, fără să se mai miște în următoarele 24 de ore.

Încuietoarea scoase un sunet, iar Nicola se mișcă pentru a deschide ușa. Tocmai îl văzu pe Marcus stând la masă, în fața laptopului, când el se ridică și se îndreptă spre ea.

- Nicola! Dumnezeule, ce ți-au făcut la filmarea aia?

O prinse exact înainte să cadă.

- Nu e vina lor, e mândria mea stupidă, spuse ea, deși știa că nu avea sens.

Dumnezeule, era atât de bine să fie în brațele lui, încât își pierdu șirul gândurilor când îl lăsă s-o ducă pe canapea.

Nicola închise ochii, lipită de pieptul lui, iar în cele din urmă se lăsă pradă epuizării totale.

Se trezi dezorientată, stând confortabil în brațele lui Marcus. Era atât de dulce că îi pusese perne sub piept și picioare cât dormise! Adora să fie cu el așa, atât de cald și de protector. Nimeni nu o mai făcuse să se simtă atât de confortabil vreodată, ca și cum nu avea nimic de demonstrat. Nu trebuia să-și pună o mască atunci când era cu el sau să încerce să-l impresioneze. Putea să fie ea însăși. Nicola, nu faimoasa Nico.

– Cât e ceasul?

Ochii îi erau greoi și fiecare mușchi din corp o durea de la dansat și cântat timp de trei zile la rând, cât se dedicase 110 la sută.

– E târziu.

Se simțea groaznic că îi ceruse această noapte în plus doar ca să-l aibă sub ea pe altă canapea în timp ce sforăia.

– Mereu adorm pe tine.

Marcus râse încet.

– Încep să mă întreb dacă ar trebui să prind aluzia.

Ușurată că nu era supărat pe ea pentru că îl tachinase, Nicola spuse:

– O să mă revanșez, îți promit!

Ea se aplecă în față ca să-și lipească gura de a lui, limba ei mângâind-o pe a lui pentru o fracțiune de secundă, dar el se retrase prea repede.

– Ești obosită. Povestește-mi mai întâi despre videoclipul tău!

Ar fi preferat să-l sărute decât să vorbească despre ziua ei nebunească, dar, când Marcus începu să-i facă masaj la un picior, nu putu decât să geamă pentru că o durea atât de tare și, în același timp, era atât de plăcut. Mâinile lui pe ea erau atât de tandre și totuși ferme, exact cum fusese când făcuse dragoste cu ea.

În același timp, Nicola își dădu seama că bărbatul îi pusese o întrebare, dar îi luă mai mult decât ar fi trebuit să-și amintească detalii.

– Filmarea a mers bine, îi spuse ea, neștiind cât de mult voia să știe.

Probabil era doar politicos. Probabil credea că era una dintre acele vedete cărora le plăcea să vorbească despre ele, când adevărul era că ar fi preferat să facă orice altceva.

– M-a sunat Lori înainte să te întorci. Mi-a tot spus cât de incredibilă ești.

Stomacul Nicolei se încordă, nesuportând să asculte laudele.

– Nu i-am spus despre noi, îți jur!

Orice era acel *noi*.

– Știu. Sora mea a fost încântată că o să lucreze cu tine de la bun început. Mi-a spus că nu a văzut în viața ei pe cineva mai concentrat și mai muncitor ca tine. Nu sunt deloc surprins să aud asta.

Nicolei i se făcuse prea cald, când îi simți mâna urcându-se pe gleznă, în timp ce-i masa mușchii tensionați, dar când auzi complimentul, roșeața din obraji îi cuprinse tot corpul.

– Majoritatea oamenilor sunt foarte surprinși. Comentariul ușor înțepat îi părăsi buzele înainte să-și dea seama. Când văzu privirea întrebătoare a lui Marcus,

îi explică: Nu am chiar o imagine de persoană muncitoare și isteață.

Se săturase să tot discute cu Marcus despre genul ăsta de lucruri.

El se încruntă.

- Imaginea ta?

Deși știa că ar fi trebuit să termine conversația, Nicola spuse:

- Haide, probabil știi totul despre imagini publice, având în vedere că fratele tău e o vedetă de cinema.

- De unde știi asta?

- Nu-ți face griji, spuse ea pe un ton mai obraznic decât ar fi trebuit. Nu te-am căutat online.

Marcus ridică o sprânceană, iar ea îi explică:

- Lori mi-a spus că Smith Sullivan e fratele tău. Ea își lăsă capul într-o parte și-l privi atentă. Poate, dacă aș fi fost atentă la asemănări, aș fi făcut legătura între voi trei.

- Dacă ai fi știut că sunt fratele lui Lori și al lui Smith, nu ai fi ieșit din club cu mine.

Era o afirmație, nu o întrebare.

- Ai dreptate, încuviință ea, la fel de fermă ca el. Nu aș fi plecat cu tine. Iar dacă tu ai fi știut că eu sunt infama Nico, nici tu nu ai fi plecat cu mine.

În privirea lui întunecată licări ceva ce Nicola nu putu să deslușească atunci când spuse *infama*, dar, înainte ca Marcus să poată răspunde, avu o revelație.

- Hei, casa în care am fost în prima noapte era a lui Smith, nu-i așa?

Marcus pur și simplu încuviință și întrebă:

- De ce ești infamă?

- Chiar nu știi?

Dumnezeule, cât i-ar fi plăcut să nu i se pară atât de greu de crezut! Dar, cu toate că Marcus nu știuse cine

era în acea primă noapte, avusese destul timp să cerceteze de când aflase că ea era Nico.

– Nici eu nu te-am căutat pe internet.

Oh! Nu era chiar plăcut ca propriile cuvinte sarcastice să-i fie aruncate înapoi. Nicola scânci și spuse:

– Scuze, a fost un comentariu deplasat.

– Da, așa e, rosti el în timp ce își mișcă mâna de la gambă la coapsă, ca să maseze acel mușchi mare și încordat. Dar sunt sigur că te confrunți cu genul ăsta de lucruri în fiecare zi, nu-i așa?

Nicolei îi era greu să creadă că Marcus chiar nu știa nimic din povestea ei. Dar, pe de altă parte, nu făcea parte din publicul ei țintă, așa că de ce ar fi știut?

– Da, dar e un rău necesar, la fel ca imaginea mea. Mereu m-am gândit că, atât timp cât pot să le cânt oamenilor muzica mea, merită să suport asta.

– Care este imaginea ta, Nicola?

La naiba, spera că puteau să renunțe la subiect înainte să-i spună din greșeală mai mult decât voia ca Marcus să știe despre ea și trecutul ei. Bărbatul putea să afle totul doar în câteva secunde de pe internet, dar o parte din ea, probabil cea naivă, nu și-l putea imagina așezat la calculator, uitându-se la poze și povești din revista *People*.

Dar acum, când Marcus îi pusese o întrebare directă și era clar interesat de răspuns, Nicola nu găsea un mod prin care să schimbe subiectul.

– Imaginea mea e destul de evidentă, spuse ea cu un zâmbet strâmb. Sexy. Își linse buzele, apoi se forță să spună: Sălbatică.

– Înțeleg de ce e sexy, dar sălbatică?

Marcus se încruntă și se uită în jur, în apartamentul aproape întunecat și învăluit în liniște.

-Nu pare că dădeai petreceri nebunești aici înainte să ne întâlnim.

Ea ridică din umeri.

-Oamenii cred ce le e mai ușor să creadă.

-Sigur, fu el de acord, dar numai când au un motiv ca să creadă așa ceva.

Nicolei nu-i plăcea să vorbească despre asta, mai ales cu Marcus, dar îi promisese că avea să fie sinceră.

-Nu am luat mereu cele mai bune decizii.

Îi simțea privirea ațintită asupra ei, caldă și întunecată, în timp ce ea își studia genunchiul.

-Toți luăm decizii greșite la un moment dat.

Ea îl privi.

-Tu ai făcut asta?

Marcus își încleștă maxilarul.

-De fapt, nu cu mult timp în urmă.

Cumva, acest lucru o alină pe Nicola.

-Din nefericire, eu am făcut greșeli în fața întregii lumi, de unde mi se trage și imaginea de petrecăreață sălbatică.

-Nu ai putea să schimbi asta dacă ai vrea cu adevărat? Dacă îi lași pe oameni să vadă cine ești cu adevărat?

Nicola își pusese de multe ori întrebarea asta în ultimul an, de fiecare dată când stilistul îi aducea costume din ce în ce mai decoltate, alcătuite doar din câteva fâșii de material. Dacă și-ar fi întrebat managerul, agentul și casa de producție, se părea că nu o putea face. Toți erau conștienți de modul în care cariera ei explodase după ce Kenny o trădase. Ajunsese pe copertele mai multor reviste și dintr-odată toate emisiunile se băteau pe ea. De atunci, popularitatea nu i se mai diminuase. De fapt, Nicola doar devenise și mai populară.

– Nu știu. Poate. Ridică din umeri. Cariera mea e pe val. Poate nu e chiar rău să fiu percepută ca sălbatică.

– Nu, nu e ceva rău, dar tu nu ești de fapt așa, Nicola, nu-i așa?

Cum, se întrebă ea neajutorată, reușise el să o cunoască așa de bine? Când corpurile lor se uniseră, când scosese fiecare fărâmă de plăcere din ea, ajunsese oare și în inima ei, ca să afle adevărul pe care-l ascunsese de restul lumii?

Când Nicola nu-i răspunse la întrebare, Marcus continuă să insiste în modul lui tandru.

– Până acum nu am auzit decât un cântec, dar a fost grozav. Mi se pare că ești destul de talentată ca să lași cântecele să vorbească de la sine.

Toată conversația devenea prea personală. Pentru o relație care trebuia să se rezume doar la sex, simțea că Marcus mergea mult mai în profunzime. Ca într-o relație adevărată.

Voia să îi distragă atenția de la ea și decise că nu era corect ca el să pună toate întrebările, așa că zise:

– Destul despre mine! În timpul pauzelor, Lori mi-a spus câte ceva despre podgoria ta. Cum ai început?

În loc să-i răspundă la întrebare, spuse:

– Surorii mele îi place să vorbească, nu-i așa?

Nicola zâmbi.

– Ești eroul ei. Mi-a spus că practic le-ai crescut pe ea și pe sora ei geamănă, împreună cu câțiva frați care sunt puțin mai mari decât ea.

Lori vorbise dezinvoltă despre faptul că tatăl ei murise când avea doi ani, lăsând-o pe mama ei să crească opt copii. Nicola se întrebase imediat cât din acea povară căzuse pe umerii lui Marcus. Când se uită la el, știind

după numai două nopți petrecute cu el cât de puternic și de stabil era, simți că știa deja răspunsul.

Marcus o mută ca să ajungă mai ușor la celălalt picior al ei. Nicola gemu de plăcere în timp ce el începu să o maseze.

- E prea tare?

- Nu, e perfect.

Aerul sfârâi după acel *perfect*, ducând-o înapoi la momentele în care Marcus o penetra cu putere și ea îl implora pentru mai mult, mai adânc, mai puternic. Știa că el se temuse să n-o rănească.

Dar puțina durere pe care o simțise prima oară meritase din plin.

- Tata era pasionat de grădinărit, zise el, în timp ce continua să-i maseze piciorul. Primele mele amintiri sunt de când săpam cu el în timp ce planta roșii și căpșune.

Nicola se înduioșă când și-l imagină pe Marcus un copil care săpa. Încercă să-și spună că reacționa așa doar pentru că îi plăceau copiii, dar o făcea doar pentru că era vorba de Marcus. Bineînțeles, faptul că se apropia din ce în ce mai mult de coapsa ei, de acea parte a corpului care pulsa în anticiparea atingerii lui, contribuia la reacția ei.

- Mereu i-am admirat pe cei pricepuți la grădinărit. Mă tem că mâinile mele sunt aducătoare de moarte. Plantele fug țipând când mă văd apropiindu-mă.

Nicola îi adoră zâmbetul când spuse:

- Nu cred că sunt mai priceput decât tine. E vorba doar de matematică și de știință.

Marcus făcea ca totul să pară atât de simplu, ca și cum nu făcea nimic pentru asta, dar Nicola nu-l credea.

– E ca și cum ai spune că toate cântecele sunt doar o combinație de note muzicale și cuvinte. Sunt, dar mereu am considerat că, de fapt, ce face un cântec cu adevărat special e o magie de nedefinit, care există sau nu. Pun pariu că așa e și vița ta de vie. Îi aruncă un zâmbet. Și că tu ești magia care o face să crească.

– Niciodată nu am văzut lucrurile așa, zise el încet. Ca o magie.

Nicola se așteptase ca Marcus să ignore ce spusese, să se întoarcă la toată treaba cu matematica și știința. Însă privirea lui era intensă, plină de acea foame care îi făcea sângele să fiarbă.

– Știi, cred că ai descoperit ceva.

Într-o clipă, magia care existase între ei din primul moment în club se trezi din nou la viață, ca și cum o zână a sexului tocmai zburase deasupra ei cu bagheta.

capitolul 13

- Ridică-ți brațele deasupra capului!

Nicola înghiți în sec când auzi ordinul. După ce inspiră superficial, iar aerul nici măcar nu-i umplu plămânii, se rezemă de perna din spate și făcu încet ce-i ceruse Marcus.

După ce brațele și mâinile ei nu-i mai stătură în cale, Marcus se întinse spre fermoarul pantalonilor largi pe care Lori îi împrumutase la sfârșitul unei zile foarte lungi.

- Îți amintești ce am stabilit de dimineață? o întrebă el în timp ce-i desfăcea fermoarul.

- Da, zise ea, cu mai mult o șoaptă decât un cuvânt. Îmi amintesc.

- Bun, spuse el. Zi-mi!

Dumnezeule, îi era din ce în ce mai greu să respire, mai ales când mâinile lui se plimbau peste sânii ei când îi desfăcu bluza.

- Cât suntem împreună...

Nu reușea să repete ce spusese Marcus.

- Continuă! Te ascult.

Nicola inspiră adânc. Știa că nu trebuia să spună asta, dar ceva din ea voia s-o facă, voia să-i facă pe plac.

- ... corpul meu e al tău atât cât e și al meu.

Privirea lui licări aprobatoare, cu atâta dorință, încât Nicola rămase fără aer.

- Dă-ți jos bluza și maioul, după care întinde-te pe spate cu mâinile deasupra capului.

Cu excepția masajului, Marcus încă nu o atinsese, iar Nicola era deja udă între coapse, și asta doar după ordinele lui sexy. Poate că nu ar fi trebuit să fie surprinsă de propria reacție la atitudinea lui dominantă, la faptul că trupul ei adora asta, dar încă era.

- Ai fost bătută la fund vreodată, Nicola?

Privirea ei se ridică spre a lui la auzul întrebării șocante care o aduse cu picioarele pe pământ.

- Bătută la fund?

Pulsul i-o luă razna la gândul că avea să fie întinsă în poala lui, goală de la talie în jos, mâna lui mare atingându-i pielea.

- Nu. Ea clătină din cap. Bineînțeles că nu.

Gura lui se curbă la colțuri când îi văzu reacția. Însă, în loc să mai spună ceva despre lovit la fund, zise:

- Ce ți-am cerut să faci?

Nicola își dădu dintr-odată seama că încă nu-și dăduse jos bluza și maioul. Pentru o fracțiune de secundă, nu știu dacă să-l asculte sau să lase de la ea și să riște să fie bătută la fund. Un val de excitație o străbătu odată cu gândul șocant.

Teama de necunoscut și de propriile dorințe surprinzătoare o făcu să se miște repede, ascultându-i indicațiile.

După ce se dezbrăcă de la talie în sus, se întinse pe pernă și începu să-și ridice brațele. Deși Marcus îi știa deja foarte bine sânii, încă era prea timidă ca să se expună așa în fața unui bărbat.

- Te descurci de minune.

Cuvintele lui dulci, combinate cu căldura din ochi, o făcură să-și ridice brațele până sus.

Nicola se aștepta ca el să o atingă, să se joace cu ea, să o guste. Însă doar o privi atât de mult încât sânii tânjeau

după atingerea lui, iar locul dintre picioare pulsa și era ud. Apoi, Marcus o surprinse când îi luă bluza și i-o legă în jurul încheieturilor.

- Încearcă să-ți miști mâinile ca să văd cât de strâns e.

Vocea lui era aspră, plină de dorință. Nicola își mișcă brațele și descoperi că materialul era moale pe pielea ei, însă știa că i-ar fi fost destul de greu să se elibereze.

În noaptea de vineri ar fi putut să jure că nu s-ar fi lăsat să ajungă într-o asemenea poziție. Ar fi trebuit să se elibereze. Dar nu voia asta, nu-i așa?

Ca și cum Marcus știa întrebările pe care și le punea în tăcere, spuse:

- Spune-mi de ce ai nevoie, Nicola! Spune-mi ce vrei!

Își puse mâinile pe talia ei, pielea lui bronzată contrastând cu pântecul palid. Nicola tremură când văzu cât de mică era în comparație cu el, știind că Marcus putea să facă orice voia cu ea acum, când era complet neajutorată în fața lui. Acele gânduri nu ar fi trebuit s-o excite și mai mult. Dar, în mod șocant, o făcură.

- Dacă nu-mi spui, va trebui pur și simplu să ghicesc, spuse el, aplecându-se pe pieptul ei gol. Părul lui o gâdilă sub bărbie în timp ce-și lipi gura de umărul ei, destul ca să o marcheze cu pasiunea lui.

Nu era obișnuită să-și verbalizeze nevoile sexuale, dar erau destul de puternice ca să uite că avea mâinile deasupra capului. Se întinse spre el, dar își aminti că avea mâinile legate.

De Marcus.

Când văzu scânteia de dorință din ochii ei, spuse:

- Exact. Acum ești numai a mea. Pot să mă joc cu tine?

Deși se prezenta ca o bombă sexy întregii lumi, era o feministă. Mottoul ei era *Girl Power!* Ar fi trebuit să-și iasă din minți acum. Nu să fie la un pas de orgasm la gândul că Marcus putea *să se joace cu ea.*

– Asta nu e... Nu ar trebuie să mă simt așa.

Nu știa cum să-i spună ce simțea, dar cumva știa că era important s-o facă.

– Spune-mi ce simți!

Vocea lui joasă o străbătu, o cuprinse, o făcu să-i dezvăluie toate secretele, toate dorințele de existența cărora nici măcar nu știa și care așteptau să fie descoperite.

– Eu nu sunt așa. Nu-mi place când cineva face pe șeful cu mine.

Nicola jură că Marcus zâmbi și, în mod bizar, în loc să fie înfuriată de asta, în loc să simtă că el râdea de ea, se simți ca și cum nu era atât de ciudat pentru că îi plăceau toate lucrurile pe care le spunea și i le făcea.

– Fac pe șeful cu tine?

Se pregătea să confirme, când își dădu seama că nu era chiar adevărat.

– Îmi spui să fac anumite lucruri, șopti ea fără să-l poată privi. Se simțea mai timidă decât se simțise vreodată. Nu ar trebui să le fac. Nu ar trebui să-mi placă să le fac.

Simțea cum îi ardea fața.

Degetele lui alunecară sub bărbia ei și îi ridicară încet fața spre a lui.

– Îmi place să te urmăresc cum reacționezi în prezența mea. Îmi place să o văd pe cea mai frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată tremurând de dorință în fața mea. Ador când mă implori să te ating, să te sărut, să te fac a mea.

Tot ce spuse el, nuanța aspră a vocii lui o făcură să tremure de dorință. Însă simți că trebuia să încerce un ultim protest, sa facă o ultimă încercare pentru a-și menține luciditatea.

- Dar eu sunt cea care le spune de obicei oamenilor ce să facă.

- Te-ai gândit că poate asta e pauza pe care o așteptai? întrebă el încet. Că asta e ocazia să lași pe cineva să aibă grijă de tine câteva ore, în loc să te ocupi tu de tot?

Creierul ei era încețoșat de dorință, dar, chiar și așa, ce spunea Marcus avea sens.

- Atinge-mă acum, Marcus! Sărută-mă! Făcu o pauză, apoi își adună curajul: Ia-mă!

Înainte să-și dea seama, pantalonii ei scurți și chiloții erau dați jos, iar ea era întinsă, cu Marcus deasupra ei, corpul lui mare împingând-o în perne. Bărbatul se asigură că mâinile legate îi rămaseră deasupra capului, fixându-le cu o mână, în timp ce pe cealaltă o duse între picioarele ei exact în momentul în care îi gustă un sân.

Nicola se arcui sub atingerea lui, conversația lor despre cât de mult îi plăcea lui Marcus să-i spună ce să facă și cât de mult îi plăcea ei să-l asculte, ca să nu mai pună la socoteală masajul de dinainte, fiind un preludiu destul de bun ca să o pregătească pentru cea mai firavă atingere.

- Dă-mi mai mult, Nicola, o îndemnă el, cuvintele lui fiind fierbinți, în timp ce o sărută pe piept și îi luă celălalt sfârc în gură. Dă-mi totul!

Ca reacție, mușchii ei se încordară atât de mult în jurul degetelor lui, încât strigă de plăcere și de durere când termină sub el. Când degetul lui mare făcu în continuare niște cercuri delicioase, Nicola își apăsă șoldurile

în mâna lui iar și iar, în timp ce orgasmul continuă să o zguduie.

Aproape incoerentă din cauza epuizării, după orgasmul care-i zguduise tot corpul, era doar vag conștientă de faptul că Marcus îi desfăcuse bluza din jurul încheieturilor și începuse să se dezbrace. Prin pleoapele pe jumătate deschise, îl privi ducându-se la baie, iar apoi întorcându-se cu prezervativul pus. Nu mai avea brațele legate, dar pur și simplu nu avea puterea să le miște.

Apoi el îngenunche în fața canapelei și o mută cu spatele și umerii lipiți de perne și cu șoldurile atârnând pe margine. Înainte să apuce să respire, mâinile lui o prinseră de fund și Marcus o pătrunse.

Nicola strânse canapeaua. Trebuia să se țină de ceva în timp ce el îi acapara corpul, o făcea irevocabil a lui, o deținea așa cum nu reușise s-o facă decât muzica. Deși era epuizată după filmările pentru videoclip, după masaj, după orgasmul uimitor pe care tocmai îl avusese, faptul că îl simțea în ea o făcu să-și adune ultimele rămășițe de energie.

Având nevoie să-i simtă mușchii tari, se întinse după el. Își înfășură mâinile în jurul gâtului lui și se trase în sus, astfel încât sânii i se frecau de părul negru de pe pieptul lui. Gura ei lacomă o găsi pe a lui, dorind săruturi la care visase trei zile lungi, chiar dacă încercase să se convingă că era prea ocupată ca să se gândească la el.

Marcus îi răspunse la sărut cu aceeași foame, ca și cum nu se mai sătura de ea, apoi îi gemu pe buze. Nicola îl simțea întărindu-se tot mai mult, umplând-o atât de mult, încât îi era greu să respire.

El rupse sărutul și își lăsă capul pe spate, terminând cu un strigăt puternic, care o excită foarte mult. Sunetul plăcerii lui încă vibra în ea, iar Nicola trecu dincolo de culmea plăcerii încă o dată.

Direct în brațele lui Marcus.

capitolul 14

Marcus se obișnuise prea mult să se trezească având-o pe Nicola ghemuită în brațele lui. Când făcea dragoste cu ea, iar ea îl acapara cu toată foamea și pasiunea ei, aproape că uita cât de mică era. Însă își amintea în clipa în care o lua în brațe în patul cel mare.

Erecția lui se frecă de șoldurile ei când Nicola se mișcă în somn și se lipi de el. Îi ținea una din mâini peste sâni, iar Marcus trebui să caute adânc în el controlul care îi lipsise practic din clipa în care o întâlnise. La naiba, nu putea s-o facă a lui înainte ca ea să se trezească!

O ținu mai strâns și o trase mai aproape, chiar în timp ce se forța să înfrunte nebunia a ceea ce făcea.

Nu ar fi trebuit să mai petreacă o noapte cu Nicola. La naiba, chiar și o noapte pe canapeaua lui Smith, în timp ce ea îi dormea în poală, fusese prea mult! Și clar nu ar fi trebuit să aștepte cu nerăbdare să petreacă toată ziua cu ea. Nu ar fi trebuit să se poarte ca un copil în magazinul cu dulciuri pentru că avea ocazia să vadă felul în care pielea ei strălucea în lumina soarelui. Nu trebuia să-și țină respirația ca să-i audă din nou râsetul care-i umplea sufletul de bucurie și de frumusețe.

Și nu ar fi trebuit să urască să-și ia rămas-bun de la ea când Nicola avea să se urce în avion, ca să plece în alt oraș, pentru alt spectacol.

Era atât de concentrat la tot ce nu ar fi trebuit să simtă pentru ea, că fu luat prin surprindere de atingerea

lentă a limbii ei pe unul din degetele lui, apoi de încă una, și de încă una.

Dumnezeule, chiar avea să-i lingă fiecare deget, pe rând?

La naiba, chiar voia!

Slavă Domnului că pusese niște prezervative destul de aproape de pat cât să poată lua unul cu ușurință! Cum nu voia să-și ia mâinile de pe ea mai mult decât trebuia, deschise ambalajul cu dinții și îl puse repede pe mădularul care pulsa.

Nu vorbiră deloc în timp ce el își puse mâna pe coapsa ei și o mută, astfel încât să o poată face a lui. Nicola rămase fără aer când Marcus o pătrunse cu totul dintr-o singură mișcare și o apucă de șolduri ca s-o lipească de pieptul lui.

– Marcus, șopti ea, în timp ce plăcerea o copleșea.

De asta avea să-i fie cel mai dor, își dădu el seama, în timp ce mâna îi alunecă peste sânii ei și îi simți inima bătând cu putere și repede. Nu doar de corpul ei incredibil, nu doar de pasiunea ei, nu doar modul în care era mereu pregătită ca el să o facă a lui în modul ăsta, ci și de cât de pură și de dulce era.

Valul neașteptat de emoții pe care-l simți pentru Nicola îl făcu să-și piardă rămășițele de control pe care le mai avea. Știind că avea mai puțin de treizeci de secunde până să explodeze, mâna îi alunecă în jos, de pe sâni. Icni când degetele lui se mișcară între coapsele ei, alunecând peste umezeala ei, apoi Nicola se împinse în el cu niște mișcări sălbatice, frenetice, care îi arătau că putea să termine, pentru că ea era deja în acel punct.

Nicola îl ajută să întâmpine ziua cu mai multă plăcere decât cunoscuse vreodată. Iar în timp ce climaxul

ei îl atrase pe al lui, Marcus nu mai putea să nege adevărul: Nicola avea acum o bucată din inima lui.

Fie că el voia asta, fie nu.

Nicola îl privi peste masa mică și rotundă de lângă fereastră, unde tocmai devoraseră clătite, cârnați și un castron mare cu fructe. Se întrebă cum era posibil ca faptul că luau micul dejun împreună să pară la fel de intim, ca și cum ar fi făcut dragoste.

Se gândi că simțea asta doar pentru că trecuse mult timp de când petrecuse o dimineață relaxată alături de un bărbat după ce făcuseră dragoste. De fapt, nu făcuse asta niciodată, de vreme ce Kenny fusese mereu prea mahmur ca să se trezească înainte de prânz.

Deși Marcus lucra în industria vinului, nu și-l putea imagina beat. Încă un lucru la el care o făcea să se simtă în siguranță.

Dintr-odată, voia ca el să știe cât de mult îl aprecia, cât de mult îi plăceau orele lor secrete, furate, așa că spuse:

– Știu cât de multe ai de făcut la podgorie. Se întinse spre masă după mâna lui, iar pielea i se făcu de găină când Marcus își trecu degetele printre ale ei. Mulțumesc că petreci timpul ăsta cu mine!

– Nu există alt loc unde aș prefera să fiu. Ce faci în mod normal în zilele libere?

Nicola își mușcă buza.

– Nu știu. Nu am avut prea multe de când am început să cânt.

Mai ales în ultimele șase luni, după ce inima ei – de fapt, mândria – fusese distrusă, i se păruse mai simplu să se concentreze doar asupra muzicii și a carierei.

- La fel și eu. Cum ai spus chiar tu, podgoria necesită multă atenție.

Deși erau diferiți din multe puncte de vedere, Nicola fu surprinsă să își dea seama că nu erau opuși din toate punctele de vedere.

Ea îi zâmbi.

- Ce trist, doi obsedați de muncă care nu știu ce să facă într-o superbă zi liberă!

Marcus o trase în poala lui.

- Pot să mă gândesc la câteva lucruri.

Nicola chicoti când el o mușcă de gât, fiind ridicol de tentată să petreacă toată ziua în pat cu el. Mai ales când era așa de jucăuș. Își întoarse fața spre el când Marcus își ridică gura spre a ei și se afundă în cel mai dulce sărut pe care i-l dăduse cineva vreodată.

- Ce ai zice dacă te-aș duce într-unul din locurile mele preferate? întrebă el.

Marcus i se păruse o persoană foarte rezervată din prima clipă. Tocmai de aceea oferta lui însemna și mai mult.

- Mi-ar plăcea. Problema e că situația devine nebunească de fiecare dată când merg undeva.

- Știu. Fratele meu Smith are aceeași problemă. Familia mea a învățat cum să gestioneze asta de-a lungul anilor. Așa că nu-ți face griji, cred că locul la care mă gândesc o să fie perfect. E izolat.

Își plimbă degetul peste buza ei de jos, provocându-i fiori.

Vocea ei era o șoaptă când îi spuse:

- Izolat sună bine.

Imagini cu acele câteva lucruri pe care și le puteau face unul altuia într-un loc izolat îi făcură sângele să fiarbă și mai mult.

Se pregătea să-și lipească buzele de ale lui, când Marcus șopti:

– Dacă o să te sărut din nou, este posibil să nu mai plecăm din hotel.

– Bine.

Peste o fracțiune de secundă, mâinile lui erau în părul ei și îi trăgea gura în jos, spre a lui. Înfometați unul după altul, Nicola se mută ca să-l călărească pe scaun. Era mare și tare între picioarele ei, așa că se frecă instinctiv de el când se sărutară.

Era prima oară când avea controlul și, cu toate că adora să-i asculte ordinele senzuale, îi plăcea asta. Îi plăcea să știe că îl înnebunea cu gura ei, cu mâinile pe pieptul lui, în timp ce le plimba de-a lungul cămășii cu mâneci lungi pe care Marcus și-o pusese după duș. Un duș incredibil de senzual, care ar fi menținut-o satisfăcută până la apus.

Doar că nevoia ei, dorința ei pentru Marcus nu aveau limite raționale. Din fericire, se gândi ea cu zâmbetul pe buze, și el părea să simtă la fel.

Nicola întrerupse sărutul și îi spuse:

– Mă întorc imediat.

Alunecă din poala lui înainte ca Marcus să o prindă și se duse să ia un prezervativ. Când se întoarse, fu încântată să vadă surprinderea și dorința care-i luminară ochii când observă că era dezbrăcată.

Încă timidă din cauza goliciunii, plăcerea pe care o văzu în ochii lui Marcus în timp ce se îndrepta spre el îi dădu curaj. Bărbatul se întinse spre ea când se apropie, dar, în loc să se așeze înapoi în poala lui, se lăsă lent în genunchi, între picioarele lui.

– Nicola?

Vocea lui fu aspră când îi rosti numele. Mâinile Nicolei tremurau de dorință, dar și de nesiguranță când se îndreptă să-i desfacă pantalonii.

Marcus îi luă mâinile într-ale lui.

- Nu trebuie să faci asta.

Nicola îl fixă cu privirea.

- Vreau s-o fac.

Și chiar așa era. O surprindea cât de mult voia asta.

Geamătul lui la reacția ei sinceră îi întări sfârcurile care i se întrezăreau pe sub tricou. Nicola se rugă ca el să nu fie dezamăgit și, cu ajutorul lui, reuși să-i desfacă pantalonii și să-i dea boxerii jos, dezvăluind...

Dumnezeule! Era superb, dar atât de mare! Mai mare decât putea procesa mintea ei, deși îl mai văzuse, îl simțise în ea, și nu doar o singură dată.

Nicola se întinse să-l atingă, să-și plimbe degetele pe pielea mătăsoasă, care acoperea o fierbințeală incredibil de tare.

- Dumnezeule, ce senzație plăcută!

Nicola era așa de concentrată să-l exploreze pe Marcus, că nici nu-l auzi în timp ce-și înfășură mâna în jurul lui. Se ridică în mâna ei, frecându-se, iar Nicola simți o poftă nemărginită. Fără să se gândească, se aplecă și îl linse. Marcus gemu și își înfipse degetele în părul ei. Știa că el ar fi putut prelua controlul, ar fi putut să răstoarne situația și să o țină acolo, în timp ce își lua plăcerea din gura ei. Însă, deși ar fi fost încântată de acea latură dominantă, de data asta era fericită că Marcus o lăsă să continue în ritmul ei.

Pielea lui era curată și sărată în același timp și își dădu seama că o singură atingere nu era îndeajuns. Își plimbă limba de-a lungul lui, ca și cum era cea mai bună acadea

pe care o gustase vreodată, dar nici asta nu era îndeajuns. Îl voia în gura ei. Cu totul.

Însă, înainte să deschidă gura ca să-l cuprindă, Marcus preluă în sfârșit controlul și o ridică din genunchi ca să-l încalece din nou.

- Nu terminasem, protestă ea.

În acel moment, o trase și o sărută apăsat. Era atât de pierdută în sărutul lui, încât fu surprinsă că Marcus deja își pusese un prezervativ abia când o pătrunse atât de tare și rapid că îi icni pe buze.

Marcus se opri în ea, întrebând:

- Nicola?

Ea își dădu seama că încă își făcea griji că avea să o rănească.

Îi răspunse frecându-și șoldurile de el, apoi spuse:

- E perfect. Absolut perfect.

Iar în timp ce amândoi găsiră punctul culminant și săriră împreună din nou de pe culmea plăcerii, chiar așa simți.

Peste puțin timp, când erau gata să iasă din camera ei de hotel, Nicola se pregăti să înfrunte realitatea.

- De ce nu ieși primul și ne vedem lângă intrarea laterală? Ea își ridică șapca de baseball și luă ochelarii de soare mari din geantă. O să port astea și un tricou larg.

În urmă cu cincisprezece minute, îi fusese cald și bine în brațele lui. Acum făcea strategii raționale ca să iasă din hotel fără să fie văzuți împreună. Și nu suporta asta, ura că vedea contrastul așa de clar.

- Nu-mi place să fac lucrurile așa, Nicola.

- Nici mie, dar... Oftă și clătină din cap. Ce părere ai despre viața lui Smith?

- S-a descurcat bine, sunt mândru de el.

- Da, dar îl invidiezi? Ți-ai dorit vreodată să apari la TV și să-ți ceară femeile autograful?

- Nu, în nici un caz.

Nicola știuse că ăsta avea să fie răspunsul lui.

- Știu că nu-ți place să te ascunzi așa, dar nu îți va plăcea ce se va întâmpla în viața ta dacă facem lucrurile altfel.

Marcus o privi câteva clipe tensionate.

- Ne vedem jos.

Nicola îl privi plecând, iar ușa se închise un pic prea tare în urma lui. Își înghiți nodul din gât. Nu-i plăcea că era supărat, dar știa că trebuia să fie fermă cu el și să nu afle nimeni despre relația lor.

Nu pentru că se temea că ar fi folosit-o, cum o făcuse fostul ei iubit. Marcus nu era interesat de faimă sau de reflectoare. Și era destul de sigură că nici nu avea nevoie de banii pe care i-ar fi obținut din vânzarea poveștii despre „nopțile lor păcătoase".

Din păcate, temerile ei erau de altă natură.

Îi era teamă că avea să facă greșeala de a se îndrăgosti de el dacă nu era atentă și nu menținea un zid mare și gros în jurul inimii.

Nicola l-ar fi prezentat într-o clipă întregii lumi ca fiind iubitul ei dacă ar fi crezut că relația lor ar fi putut rezista. Dar știa că nu era cazul să creadă în fantezii. Ea și Marcus aveau niște partide de sex grozave. Și multe. Bineînțeles că se apropiaseră în timpul acesta, după toate orele petrecute împreună.

Însă realitatea era că luni avea să se întoarcă înapoi la viața ei, iar el, la a lui. Ultimul lucru de care avea nevoie erau dovezi ale momentelor petrecute împreună sau

să fie întrebată în interviuri ce se întâmplase cu afaceristul superb cu care ieșise.

Da. Voia să-l protejeze pe Marcus de circul în care avea să se transforme viața lui dacă era văzut cu ea.

Dar trebuia să se protejeze și pe ea și să-și pregătească inima pentru inevitabilul rămas-bun de luni dimineață.

capitolul 15

Marcus fusese corect toată viața. După ce oprise cel puțin o mie de certuri între frații și surorile lui, mereu presupusese că putea să vadă toate laturile unei probleme și s-o analizeze fără să se implice emoțional.

Atunci care era problema în ce o privea pe Nicola? Ea nu merita furia lui, frustrarea că trebuia să se strecoare. Nu era vina ei că era faimoasă. Îi dăduse șansa să întoarcă spatele complicațiilor faimei luni noapte, iar el nu profitase de ea.

Trebuia să-și revină, și încă repede, înainte ca Nicola să se retragă și mai mult și să dispară complet, cu mult înainte să-și ia rămas-bun. O simțea închizându-se din ce în ce mai mult, cu fiecare kilometru pe care-l parcurgeau cu mașina lui, în timp ce traversau Golden Gate Bridge și se îndreptau în nord, spre Marin. Iar adevărul era că ura să piardă legătura cu ea mai mult decât ura să iasă pe ascuns din camera ei de hotel ca s-o întâlnească la intrarea pentru VIP-uri.

Se întinse după mâna ei și își strecură degetele printre ale ei.

- Îmi pare rău.

Nicola făcu ochii mari. Fu surprinsă când își întoarse fața frumoasă spre a lui.

- Marcus?

- Știu cât de dificilă poate să fie faima în relația cu oamenii. La naiba, am văzut asta îndeaproape, în holul hotelului. Mă ierți că am fost un nemernic?

Marcus se bucură mult că îi văzu colțurile gurii ridicându-se ușor.

– Nu am ce ierta.

Marcus îi ridică mâna la buze și o sărută în palmă.

– Ba da. Nu o să mai fac asta.

Îi ținu mâna în poala lui, trăgând-o aproape de el. Era mult prea departe în mașina lui. Locul ei era în poala lui, ghemuită la piept, unde putea s-o mângâie pe păr, unde putea s-o protejeze, unde ea putea să se relaxeze și să lase în urmă stresul vieții ei pline de presiune, chiar și pentru puțin timp.

– În noaptea aia din club, nu ai știut în ce te bagi. Eu sunt cea care trebuie să-ți ceară scuze pentru că nu am fost sinceră cu tine de la început. Ar fi trebuit să-ți cer scuze în urmă cu mult timp, pentru că te-am lăsat să crezi că sunt doar o fată obișnuită.

– Nu ai putea să fii niciodată o fată obișnuită și asta nu are nimic de-a face cu faptul că ești faimoasă. Ești foarte specială, Nicola. Foarte specială.

Marcus o strânse de mână.

Marcus nu își dăduse seama că nu putea să-i spună astfel de lucruri dacă nu voia să se îndrăgostească de el? Dumnezeu îi era martor că sexul spectaculos oricum îi îngreuna situația.

Iar acum îi spunea cât de specială era...

Îngrijorată că Marcus avea să spună ceva și mai dulce și știind că zidul pe care încerca să-l construiască în jurul inimii nu avea nici o șansă să reziste prea mult, Nicola hotărî că o conversație despre familia lui părea să fie un subiect sigur.

– Apropo de special, aș vrea să aflu mai multe despre frații și surorile tale. Chiar și numai cu trei copii

în familia noastră, erau foarte mare gălăgie și nebunie în casa în care am crescut.

- Exact așa era și la noi, încuviință el, luminându-se cum o făcea de fiecare dată când vorbea despre familia lui.

Într-o zi, Marcus avea să fie cel mai impresionant tată. Și soț. Nicola încercă să ignore junghiul de dorință din piept, provocat de acele gânduri neinvitate, laolaltă cu fiorul de gelozie față de femeia norocoasă care avea să trăiască acele lucruri cu el. Însă cumva, deși știa că era ridicol să simtă acele lucruri pentru un bărbat pe care-l cunoștea de câteva zile, nu putea să simtă altceva.

- Lori a spus că are o soră geamănă. Chiar seamănă așa de mult între ele?

Marcus râse când auzi asta, destul ca Nicola să spună:

- Să înțeleg că nu.

El spuse încă zâmbind:

- Poreclele lor sunt Naughty și Nice.

- Să înțeleg că Lori e Naughty? ghici ea cu ușurință.

- Știi bine că da. Și Nice, adică Sophie, e o bibliotecară tăcută și calmă.

- Se înțeleg bine?

- Da, mai puțin atunci când nu o fac.

- Probabil a fost greu când Lori și Sophie au început să iasă la întâlniri.

- Au început să facă asta?

Marcus părea așa de serios, că îl crezu preț de o secundă. Râzând, întrebă:

- Câți posibili iubiți a trebuit să bați?

- Destui ca să fie în continuare celibatare.

Încă râzând, Nicola zise:

- Povestește-mi despre frații tăi!

Câteva minute mai târziu, creierul ei încă încerca să proceseze faptul că unul era pompier, unul, jucător profesionist de baseball, unul, vedetă de cinema, unul, fotograf și unul, expert în mașini.

- Presupun că voi, băieții Sullivan, ați ținut-o ocupată pe mama voastră până ce ați crescut.

- Încă o facem.

Ea puse cap la cap ce află despre familia lui, iubirea pe care le-o purta fraților și surorilor și moartea prematură a tatălui lui, apoi spuse:

- Trebuie să fi fost dificil pentru tine să ai atâta responsabilitate, fiind un copil care nu avea de ales decât să pășească pe urmele tatălui lui ca să aibă grijă de frații și surorile lui.

Nicola îi observă expresia prea târziu ca să-și ia cuvintele înapoi. O privise atât de deschis când vorbise de familia lui! Ochii lui nu erau complet închiși, dar nu putea ascunde durerea pe care o scoseseră la suprafață cuvintele ei.

- Îmi pare rău, zise ea încet, strângându-l de mână. Nu a fost inspirat din partea mea să zic asta. Doar îmi pare foarte rău că ai avut de înfruntat atât de multe fiind atât de mic.

- Nu, ai dreptate. Chiar am simțit că trebuie să pășesc pe urmele tatălui meu și am vrut să fac asta. Am vrut să ajut.

Amintindu-și cât de drăguță fusese mama lui cu ea la telefon în acea primă noapte, când Nicola o sunase din senin ca s-o întrebe dacă avea să fie în siguranță cu Marcus, ea trebui să întrebe:

- Cum a făcut mama ta față situației?

- A fost mereu acolo pentru noi. Când mă uit în urmă, observ modul în care și-a pus viața pe pauză

ca să se concentreze asupra copiilor ei. Nu a mers la întâlniri, nici măcar nu s-a gândit la asta, din câte știu. Și nu-mi amintesc un moment când n-a fost alături de noi, cu o îmbrățișare sau un bandaj sau ca să ne ajute cu temele ori să aplaude un gol.

- Pare incredibilă, spuse Nicola, apoi se gândi cum s-ar fi simțit dacă ar fi fost în locul mamei lui, dacă l-ar fi pierdut pe bărbatul pe care-l iubea, cu care-și întemeiase și o familie. A plâns mult?

- Sunt sigur de asta, dar eu, unul, nu am văzut-o niciodată plângând.

Nicola îl strânse și mai mult de mână, știind că nu avea dreptul să-i pună următoarea întrebare, dar simți nevoia să o facă.

- Tu ai plâns?

Marcus tăcu o clipă.

- Îți amintești când mi-ai spus că ești dispusă să suporți presiunea faimei dacă asta înseamnă că ai ocazia să cânți în fața oamenilor? Când Nicola încuviință, el adăugă: Să mă asigur că familia mea e fericită a meritat orice greutate prin care am trecut.

- Tu ești cel special, îi zise ea, în timp ce inima i se frânse pentru el, pentru tot ce ținuse în el atâta vreme și tot ce trebuise să fie pentru atâția oameni.

Știa că de asta era Marcus bărbatul impresionant din prezent, însă își dori ca lucrurile să fi fost mai ușoare pentru el.

- Îmi place cât de apropiat ești de familia ta. Nu cunosc mulți oameni care simt asta.

- Familia e importantă și pentru tine, nu?

- Foarte importantă. Deja îi spusese cât de mult iubea copiii, iar acum se trezi zicând: Mereu am vrut

să am o familie mare. O familie ca a ta, cu mulți frați și surori, care se ceartă și se iubesc în egală măsură.

– Cum ai de gând să împaci cariera cu copiii?

Nicola ridică din umeri.

– Mereu am considerat că, dacă vreau ceva destul de tare, o să găsesc un mod de a face lucrurile să meargă.

– Ce altceva mai vrei?

Nicola îi aruncă un zâmbet larg.

– Ziua asta cu tine.

Se aplecă și îl sărută apăsat, apoi îl lăsă să conducă spre destinația lor secretă.

Marcus ieși de pe autostradă pe un drum lăturalnic, iar terenul deveni din ce în ce mai accidentat. După atâtea zile și luni petrecute în studiouri fără geamuri și în săli de concerte, era palpitant să se întoarcă în natură. Nicola dădu drumul la radio și găsi un cântec care-i plăcea, apoi se lăsă pradă impulsului de a lăsa geamul în jos și de a-și scoate capul ca să se bucure de soare și de vânt, ca un câine fericit, în timp ce cânta o melodie molipsitoare cântată de Bangles despre mersul unui egiptean.

În tot timpul ăsta, Marcus nu-i dădu drumul la mână, iar Nicola simți o bucurie pură. Se strădui să o absoarbă, să-i savureze gustul incredibil.

Mașina ajunse brusc pe un teren accidentat, iar Marcus o trase înăuntru, fundul ei lovind scaunul de piele cu putere, după care Nicola izbucni într-un râs incontrolabil. Când începu să râdă și Marcus, sufletul ei se umplu cu bucuria de pe chipul lui.

Când începu un cântec al celor celor de la Whitesnake, Nicola spuse:

– Îmi plac posturile de radio cu melodii vechi ca asta.

- Cântecele vechi sunt din anii '50, nu din anii '80, spuse Marcus.

Ups, își spuse ea, dându-și seama prea târziu că tocmai evidențiase diferența de vârstă dintre ei.

- Ai dreptate, zise ea veselă, înainte să oprească radioul.

Peste câteva clipe, Marcus intra în parcarea unui magazin mic.

- Mă întorc imediat.

Se întoarse cu o geantă mare pe umăr. Nicola voia să-l întrebe ce avea înăuntru, dar el arăta ca un puști fericit că avea un secret, așa că se hotărî să îl lase să-l păstreze. Îl văzuse serios. Și senzual. Și atent. Dar latura asta jucăușă era o altă față minunată.

Nu trecu mult și Marcus intră pe un drum foarte-foarte îngust, care necesita toată atenția ca să ajungă la destinație.

Nicola bănuise că se îndreptau spre coastă, dar asta nu-i alungă surprinderea când el o ajută să coboare din mașină, cu geanta grea pe umăr, și îi spuse:

- Închide ochii!

După Kenny, îi fusese frică să mai aibă încredere în cineva, dar îi era ușor să aibă încredere în Marcus. Inspiră adânc, închise ochii și fu surprinsă când îl simți luând-o în brațe.

Apoi deschise ochii și îl văzu zâmbindu-i.

- Nu e nevoie să mă iei pe sus, se forță Nicola să spună, deși adevărul era că se bucura să fie înapoi în brațele lui, să-i simtă bătăile inimii lângă ale ei.

- Nu vreau să te împiedici de ramuri, îi șopti el. Închide ochii din nou!

Nicola tresări când îi auzi comanda tandră, însă îl sfidă, spunându-i:

– Și dacă nu vreau?

Privirea pe care i-o aruncă Marcus era atât de înfometată, atât de plină de intenții senzuale, că buzele o gâdilară, chiar dacă nu o sărutase.

– Chiar vrei să afli?

Mintea ei țipa că voia, chiar dacă teama de consecințele erotice pe care le pomenise Marcus noaptea anterioară o făcu să închidă ochii, exact cum îi spusese el.

Marcus chicoti, în timp ce Nicola își înfășură mâinile în jurul gâtului lui și se ghemui la pieptul lui. Toate simțurile i se treziră la viață în timp ce el o purta în brațe, cu atenție, pe drumul îngust dintre pinii înalți. Nicola auzea păsările ciripind din vârful copacilor. Simțea briza ușoară care i se plimba pe piele, răcorind-o acolo unde Marcus o atinsese și o încinsese.

– Aerul miroase așa de bine!

Marcus o sărută pe frunte ca răspuns și, cu ochii încă închiși, Nicola își înclină fața spre el și îi trase capul spre ea ca să-l sărute.

Dându-i încă un sărut, Marcus spuse:

– Dacă nu ești atentă, nu o să mai vezi decât copaci.

Vocea lui joasă, aspră din pricina dorinței o tentă să facă exact asta. Dar după ce Marcus începu să meargă din nou, ea se lăsă dusă în locul pe care el îl alesese special pentru ea. Pentru amândoi.

Aerul din jurul lor se schimbă, de la pin la sărat, când se opri și o puse jos, cu spatele la el.

– Gata, poți să deschizi ochii.

Nicola petrecuse mult timp pe plajele din Malibu în ultimii ani când lucrase în Los Angeles, dar nu era pregătită pentru priveliștea incredibilă care o aștepta.

Apa albastră-verde era atât de vibrantă, încât mintea ei nu putea să conceapă că era reală, că nu fusese pur

și simplu pictată pentru ei. Iar felul în care valurile se loveau de stâncile înalte, zimțate, care se înălțau într-o parte și alta a nisipului fin și a plajei îi amintea de zone din Noua Zeelandă pe care reușise să le viziteze după ultimele concerte pe care le ținuse acolo.

- Marcus, e minunat!

El o strânse în brațe.

- Mă bucur că îți place.

Nicola primise buchete scumpe, cine elegante, chiar și bijuterii, dar numai Marcus i-ar fi putut da bucuria simplă a unei zile petrecute la plajă.

Trebuia să se întoarcă în brațele lui și să-i spună ce simțea mai mult decât în cuvinte. Îl sărută încet, lent, apoi zise:

- Mulțumesc pentru cea mai reușită zi pe care am avut-o vreodată!

Soarele era fix deasupra lor și era abia miezul zilei, dar știa deja că nimic nu se putea compara cu bucuria pe care o simțea pentru că era singură cu Marcus într-unul din cele mai frumoase locuri din lume.

Bărbatul se uită la ea, privirea lui fiind plină de o nevoie care Nicola știa că se reflecta într-a ei.

- Ți-e foame?

Îi era, dar nu de mâncare, ci de el. De ocazia de a savura fiecare oră prețioasă cu bărbatul care îi fura inima.

Nicola clătină din cap și își dădu jos balerinii.

- Ah, ce bine e! exclamă încântată când simți nisipul cald între degete.

Marcus se așeză pe o stâncă din apropiere, ca să-și dea jos pantofii și șosetele și să-și suflece pantalonii, iar Nicola fu surprinsă când o trase în brațele lui și o sărută. La fel de brusc, o așeză jos. Îi tremurau picioarele, iar

Marcus o luă de mână când începură să meargă pe fâșia lungă de plajă complet goală.

– Îți place să faci asta, nu-i așa?

– Da, îmi place să te sărut.

– Nu, să mă iei pe sus. Să mă plimbi. Să mă tragi ca să mă săruți când vrei. Cred că asta are legătură cu faptul că îți place să-mi spui ce să fac.

Nicola se întoarse spre el cu o privire sfidătoare.

El nu îi dădu drumul, în timp ce ridică mâna pentru a o mângâia pe obraz.

– Și ție îți place.

Cuvintele lui sigure, afirmația lui directă, că Nicolei îi plăcea să fie jucăria lui, pe care să o miște și căreia să-i dea comenzi când voia, ar fi trebuit s-o supere, dar amândoi știau că nu era cazul.

Dintr-odată, ea avea senzația că era pe un vas care-și pierduse ancora și plutea încet, dar sigur spre mijlocul oceanului, așa că puse singura întrebare al cărei răspuns nu reușise să-l afle.

– Cum a ajuns un tip superb, de succes și grozav ca tine la 36 de ani fără soție și copii? Când Marcus se încordă lângă ea, își dădu seama că formulase greșit întrebarea și adăugă: Voiam să zic că, judecând după cât de bun ești în pat, mă așteptam ca femeile îmbrăcate în rochie de mireasă să-ți bată la ușă tot timpul.

Asta îi aduse un mic zâmbet pe buze lui Marcus.

– Mai exact, cât de bun sunt?

– Acum doar pescuiești complimente. Nicola râse, după care adăugă: Foarte-foarte bun.

Când o ajunse un val mai mare, iar Nicola vru să fugă, Marcus nu o lăsă să se îndepărteze de apa rece care îi ajunsese aproape de genunchii expuși de fusta scurtă de blugi.

- E rece! protestă ea.

- Îmi place să te văd udă toată.

- Ai o minte murdară, spuse ea, însă faptul că avea răsuflarea tăiată dădea de gol faptul că și ea gândea la fel.

- Ai dreptate, zise el, fixând-o cu privirea aceea întunecată și înfometată și făcând-o să rămână fără aer. Să-ți spun ce vrea mintea mea murdară, Nicola. Dă-ți jos hainele!

Ea se uită la plaja goală.

- Ești nebun?

- Doar când sunt cu tine. Aștept, spuse el ridicând o sprânceană.

Dumnezeule, abia putea să respire la gândul că avea să se dezbrace acolo pentru Marcus!

- Dacă vine cineva, începu ea să zică. Apoi își dădu seama: Dar nu o să vină nimeni pe plaja asta, nu-i așa?

- Nu, confirmă el. E toată a noastră azi.

Petrecuse destul timp cu oameni foarte bogați, care valorau mai mult decât o vedetă pop ca ea ca să știe că era foarte posibil ca o fâșie de coastă să fie complet privată.

Se pregătea să se întindă după tricou, când își dădu seama ce făcuse Marcus. Ea îi pusese o întrebare personală și, în loc să-i răspundă, el îi distrăsese atenția folosindu-se de corpul ei și de dorința nesfârșită pe care o simțea pentru el.

Își puse mâinile în șolduri.

- Hai să facem o înțelegere!

- O înțelegere?

- Da, răspunse Nicola, bucuroasă să surprindă urma de zâmbet ce se juca pe buzele lui la auzul răspunsului ei sfidător.

– Ai un spate frumos, Nicola. Am așteptat cu nerăbdare să-l văd aplecat peste genunchii mei.

În mod șocant, nu era singurul.

Încercând să alunge imaginea erotică din minte, spuse:

– Nu mai tot schimba subiectul, spuse pe cea mai dură voce a ei.

Fu recompensată cu sunetul dulce al râsetului lui.

– Ce pisicuță feroce!

Îi prinse pumnii înainte să-l lovească în piept.

– Haide, spune-mi care e înțelegerea!

– O să mă dezbrac pentru tine dacă o să-mi răspunzi la întrebare și o să-mi spui de ce nu ești căsătorit sau într-o relație.

Zâmbetul îi dispăru așa de rapid din ochi, încât Nicolei aproape că îi dădură lacrimile. Însă, deși știa că între ei era ceva fără angajamente, deși știa că nu ar fi trebuit să se îndepărteze de zona sigură, în care erau implicate numai corpurile lor, știa că era prea târziu pentru asta. Inima ei era implicată în relația lor. Foarte implicată.

Voia să afle mai multe despre Marcus. Voia să înțeleagă cum ajunsese să fie bărbatul care era.

– Prietena mea m-a înșelat. Am prins-o în ziua în care am venit în club, zise el dur.

Nicola își dăduse seama că situația nu fusese una plăcută cu fosta lui iubită din comentariile pe care le făcuse el înainte, dar nu se putu opri să nu facă ochii mari.

– *Ea* te-a înșelat pe *tine?*

– Eu n-am înșelat niciodată o femeie.

– Nu, zise ea repede, știu că nu ai face niciodată așa ceva. Pur și simplu, nu înțeleg cum o femeie sănătoasă la cap te-ar înșela pe tine. Probabil ești așa de furios pe ea!

- Eram, recunoscu el, dar apoi mi-am dat seama că ne-a făcut amândurora o mare favoare.

- În ce fel?

- Nu eram potriviți, iar faptul că am găsit-o în pat cu alt bărbat m-a ajutat să nu mai pierd timpul.

Deși Nicola știa că răspunsul ar fi distrus-o, trebuia să întrebe.

- Ai iubit-o?

Marcus făcu o pauză, tăcerea dintre ei prelungindu-se până când spuse:

- Credeam că da.

Oh! Nu ar fi trebuit s-o doară gândul că Marcus fusese îndrăgostit de altcineva, dar o durea. Mult. Tocmai de aceea îi luă ceva timp să își dea seama că, de fapt, el nu spusese că își iubise fosta prietenă.

- Stai un pic, credeai că ai iubit-o? Asta e un da sau un nu?

Marcus se încruntă și clătină din cap.

- Nu. Am iubit doar persoana care am vrut să fie, dar ea nu era așa de fapt.

- Știu exact cum e, zise ea, înainte să își dea seama.

- Da?

Ultimele șase luni dispărură la auzul întrebării celui mai dulce bărbat pe care-l cunoscuse vreodată, iar Nicola știa că, dacă vorbea despre Kenny, probabil avea să înceapă să plângă și să se facă de râs.

- Da.

Marcus își înălță capul spre ea.

- Oricine a fost, orice a făcut ca să te rănească, a fost cel mai mare idiot din lume.

Lacrimile pe care sperase că avea să le controleze se revărsară.

– Eu am fost idioata mai mare pentru că i-am crezut minciunile.

– Ba nu, Nicola, îi spuse el în timp ce-i ștergea lacrimile. Nu ai putea niciodată să fii altceva decât luminoasă, frumoasă și absolut perfectă exact așa cum ești.

Gura lui o acoperi pe a ei, apoi o făcu să uite de orice altceva, mai puțin de cât de bine era să fie în brațele lui. Totul, cu excepția faptului că era atât de fericită că fusese în club ca să-l ajute să treacă peste despărțirea lui, oricât de puțin ar fi făcut-o.

– Ajută-mă să mă dezbrac, îi șopti ea.

Ochii lui licăriră când îi acoperi mâinile cu ale lui și îi dădu tricoul jos. Urmă sutienul, iar Marcus le aruncă pe amândouă pe nisip. Fusta de blugi și chiloții dispărură la fel de repede, iar Nicola stătea complet goală în fața lui.

Și incredibil de excitată.

capitolul 16

– Ai idee cât de frumoasă ești?

Cei mai mari și mai încrezători ochi din lume se ridicară spre el.

– Doar când mă privești așa.

Marcus își puse mâinile pe șoldurile ei și o trase spre el, în timp ce o sărută fără inhibiții. Nicola îi răspunse la sărut cu la fel de multă pasiune, înșfăcându-l de haine. Întrerupseră sărutul doar cât să-și dea cămașa jos, apoi reluară sărutul, după ce se dezbrăcă și de pantaloni și de boxeri.

Cu gura lui în continuare pe a ei, o ridică în brațe din nou și se îndreptă spre apă.

Îi lovi un val, iar senzația rece o făcu pe Nicola să icnească.

– Ai înnebunit?

– Când ești cu mine așa, probabil că da, răspunse el.

Îl atacă cu buzele, plantând săruturi pe toată fața lui, pe gât și umeri. Niciodată nu fusese cu o persoană atât de lipsită de inhibiții, atât de pregătită să se lase pradă bucuriei și atât de dispusă s-o împărtășească cu el. Orele petrecute cu Nicola fuseseră cele mai fericite pe care și le amintea înainte de ea.

Da, îi spusese adevărul când îi mărturisise că nu regreta lucrurile la care renunțase pentru a fi alături de familia lui. Dar era fericit că nu trebuia să facă asta acum, când voia s-o pună pe Nicola – și sentimentele pe care le avea pentru ea – pe primul loc pentru câteva zile.

– Vreau atât de mult să fac dragoste cu tine aici, îi spuse ea, în timp ce-i linse lobul urechii, dar nu avem prezervativ.

Marcus alungă cu greu dorința de a fi în ea fără nici o barieră între ei. Dacă nu ar fi fost vorba doar de câteva zile împreună, puteau să se testeze și să...

Nu, trebuia să rămână concentrat asupra prezentului, asupra faptului că Nicola îi oferise deja mai multă plăcere în câteva zile decât ar fi avut dreptul să spere un bărbat într-o viață. Îi spusese clar că nu voia o relație.

La fel de clar cum îi spusese el.

Atunci îi arătă ce ținea în mână.

– M-am gândit la asta dinainte.

Nicola clătină din cap și râse, surprinsă.

– Cum naiba l-ai scos din buzunar și l-ai desfăcut fără să observ? Fără să-i aștepte răspunsul, îi luă prezervativul din mână. Nu contează. Așază-mă jos, ca să fac onorurile.

Marcus nu era sigur că avea să supraviețuiască dacă îi simțea mâinile pe el.

– Nici să nu te gândești să mă tachinezi! o avertiză el, în timp ce o așeză jos.

Ea clipi, privirea fiindu-i plină de inocență sexy și intenții obraznice.

– Altfel cum crezi că o să știu dacă vorbești serios după toate amenințările alea cu bătutul la fund?

– Fii sigură că o s-o fac, îi zise el, tentat să se ocupe de fundul ei rotund chiar atunci, dar Nicola își linse buza de sus în timp ce se concentră asupra erecției lui.

– Tu ești cel frumos – șopti ea, în timp ce se lăsă în genunchi înainte ca el să își dea seama că își pusese gura pe el –, atât de fierbinte, ud și perfect.

Dumnezeule, nu-i venea să creadă că era în ocean, iar cea mai frumoasă femeie din lume îi făcea sex oral printre valuri! Ăsta nu era el, viața lui nu era așa, nu făcea parte din planurile lui.

Însă uită de planuri și-și înfipse mâinile în părul ei, hotărât să primească tot ce Nicola era atât de fericită să-i ofere. O strânse de păr în timp ce ea îl sugea cu obrajii și limba. În tot acest timp, deși plăcerea gurii ei aproape că îl împinse la limită, Marcus o privi cu atenție ca să se asigure că nu o rănea. Din fericire, își dădu seama din sunetele sexy pe care le scotea că adora să renunțe la controlul senzual în favoarea lui.

Așteptă până când fu la o fracțiune de secundă să-și piardă controlul și ieși din gura ei.

- Pune-mi prezervativul, Nicola!

Privirea ei era încețoșată când se uită la el, dar îl ascultă, cu mâinile tremurânde.

Marcus scrâșni din dinți când îi simți atingerea pe mădularul tare și se minună de modul în care Nicola renunța complet la corpul ei când făceau dragoste. Voia să se ridice la nivelul încrederii pe care i-o oferea, voia ca ea să știe că luase decizia corectă având încredere în el.

- Vino aici! Așteptă ca Nicola să îl ia de mâini și să se ridice, apoi zise: Înfășoară-te în jurul meu!

Nicola sări ca să-și încolăcească picioarele tonifiate în jurul lui, iar Marcus nu-și putu opri confesiunea:

- Ador să te țin așa.

- Nu are cum să-ți placă atât de mult cât îmi place mie, spuse ea lipită de buzele lui, în timp ce Marcus înainta prin apa rece.

- Dumnezeule! gemu ea, în timp ce apa îi trecu de fund. E atât de rece! Va trebui să lucrezi din greu ca să-mi ții de cald, spuse ea, în timp ce-l fixă cu privirea.

– Âsta e planul, zise el, în timp ce se mișcă între picioarele ei. Cum e până acum?

– Mmm, destul de bine, dar tot am pielea de găină.

Marcus o sărută pe braț.

– Doar mă faci să tremur și mai mult, spuse ea pe un ton senzual, iar Marcus își îndepărtă gura de pielea ei mătăsoasă.

– Atunci poate asta?

Se priviră în timp ce el o pătrunse cu putere.

– Oh! Genele îi fluturară de la plăcerea uniunii. Da. Exact așa...

Cuvintele fură înlocuite de un geamăt, în timp ce Marcus își mișcă șoldurile în așa fel încât să atingă cele mai sensibile părți din ea.

Sa fie cu Nicola așa era la fel de natural și de neoprit ca valurile. Nu existau fluctuații în dorința pe care o simțea pentru ea, ci doar nevoia constantă care îl tot trăgea sub vraja ei.

Ochii Nicolei licăreau cu emoție când își ridică privirea spre el, iar Marcus simți magnetismul ca fiind ceva mai mult decât uniunea lor din acel moment, când ea se ținea de el, iar soarele îi lumina frumusețea uimitoare, dându-i o nuanță aurie pielii mătăsoase.

În ciuda tuturor cerințelor lui senzuale, Marcus știa foarte bine cine deținea controlul. Fusese al Nicolei din acel prim moment din club, când ea îl privise și îl revendicase.

Corpul lui fusese al ei de la început, dar fusese sigur că inima lui și sufletul erau în siguranță. Că nici o femeie nu avea cum să-l atingă.

Atunci de ce când era cu ea așa era cuprins de emoții pe care nu le mai simțise vreodată?

În timp ce corpurile își ofereau mai multă plăcere decât simțise vreodată, Marcus se întrebă când se transformase sexul fierbinte cu o vedetă pop într-o partidă de făcut dragoste, chiar și pe o plajă, unde soarele părea să strălucească doar pentru ei?

capitolul 17

Râzând împreună în timp ce-şi trăgeau hainele peste pielea udă, se duseră mână-n mână pe plajă, ca să se aşeze pe nisipul moale şi să ronţăie ce cumpărase Marcus de la magazinul din Point Reyes.

Nicola adora să petreacă timpul cu Marcus aşa, mâncând şi stând împreună, iar picioarele li se atingeau în timp ce mâncau şi se sărutau. Fu uimită să îşi dea seama că în anumite privinţe picnicul lor era şi mai intim – şi înfricoşător – decât fusese partida de dragoste din ocean.

Când o ţinuse în braţe, înnebunind-o cu săruturile şi mângâierile lui, fusese la un sărut depărtare să dezvăluie tot ce crescuse adânc în inima ei. Dar acum avea senzaţia că nu era nevoie decât de zâmbetele lui frumoase ca să o împingă dincolo de limită, dincolo de orice angajament, transformând-o într-una dintre acele fete despre care ea îi vorbise mai devreme, tachinându-l. Fete care purtau rochia de mireasă şi băteau la uşa lui, implorându-l să fie cu ele pentru totdeauna.

Cumva, în ciuda faptului că trăia cea mai frumoasă zi din viaţa ei, deşi Marcus fusese minunat când îi spusese că fostul ei iubit nu o meritase, trebuia să-şi amintească să-şi ţină inima în frâu.

– Deci, de unde ştii locul ăsta? întrebă ea, în timp ce rupse o bucată de pâine şi o înmuie în hummusul cu piper roşu.

– Asta e plaja preferată a tatălui meu.

Nicola îi urmări privirea de-a lungul plajei, spre o căsuță drăguță aflată pe stânci.

- Prietenul lui cel mai bun din colegiu a deținut casa aia și fâșia asta de nisip. O umbră îi întunecă expresia. Joe a murit acum câțiva ani. I-a lăsat mamei locul ăsta prin testament. I-a spus că, de fapt, cele mai frumoase amintiri ale lui erau cu noi toți jucându-ne pe plajă când eram copii și spera că nepoții noștri se vor juca aici într-o zi.

Nicola se apropie de Marcus, îl luă de mâini și le așeză peste inima ei, ca și cum ar fi renunțat la ea, dacă asta însemna că putea să-i șteargă toată durerea simțită la o vârstă atât de fragedă.

- Povestește-mi de tatăl tău! Cum îl chema?

- Jack. A fost grozav, spuse Marcus zâmbind. Nu a existat nici o zi în care să nu știm cât de mult ne iubea, cât de fericit era că ne avea. Chiar și când ne mai certam între noi și țipam și ne vorbeam urât, el stătea liniștit și ne lăsa se dezbatem până când ajungeam într-un punct fără întoarcere.

- Și atunci ce făcea?

Nicolei îi plăcu să-l audă chicotind.

- Intra în cameră și spunea: „S-a terminat".

- Atât?

Marcus îi aruncă un zâmbet strâmb.

- Era o mână de fier în mănușă de catifea.

- Pari să semeni cu el.

- Așa credeam și eu.

Nicola își înclină capul într-o parte.

- Cum adică? Nu crezi că o să fii un tată bun?

- Credeam asta. Dar m-am săturat de toată treaba cu soția și copiii.

Nu exista nici un motiv ca afirmația lui să o rănească. Însă faptul că vedeta pop cu care se culca nu putea fi luată în considerare pentru acel rol o făcu să se simtă ieftină, pentru prima oară de când îl întâlnise.

Durerea subită care o străpunse în piept o făcu destul de nechibzuită ca să-i atragă atenția.

– Deci doar pentru că o nenorocită cu care te vedeai te-a înșelat renunți la ideea de familie?

Ochii lui licăriră cu un avertisment pe care Nicola se hotărî să-l ignore. La naiba, groapa pe care o săpa era deja atât de mare, încât putea să intre cu totul în ea! De ce să se oprească acolo? Mai ales dacă urma să nu-l mai vadă după dimineața de luni. Putea foarte bine să încerce să-l ajute, chiar dacă Marcus nu voia asta.

Da, Nicola hotărî că tot ce făcea era complet altruist. Chiar nu o făcea pentru că o rănise și voia să-i plătească cu aceeași monedă.

– Te întreb ceva: te-ai gândit că ai ales să ai o relație cu o ușuratică bună de nimic tocmai ca să nu trebuiască să te căsătorești cu ea și să puneți bazele unei familii? Ca să nu riști s-o pierzi pe femeia pe care o iubeai, pe mama copiilor tăi, așa cum mama ta l-a pierdut pe tatăl tău? Ca să-ți folosești fosta iubită ca motiv să te ascunzi de iubire? La naiba, probabil de asta m-ai ales pe mine! Pentru că e mai simplu să te culci cu o cântăreață complet nepotrivită, cu care nu există nici o șansă să ai un viitor!

Ea ridică din umeri, încercând să pară detașată.

Tăcerea fu apăsătoare, aproape rece după ce-i analiză viața punct cu punct. Dintr-odată, Nicola își dădu seama că nu-l văzuse niciodată pe Marcus privind-o așa cum o făcea atunci.

Era furios.

Furios pe ea pentru că îi spusese ce gândise.

- Cum rămâne cu tine? Ai putea avea pe oricine, Nicola. De ce ai avut o relație cu un mincinos, despre care știai că probabil o să te rănească? E același motiv pentru care crezi că trebuie să-ți asumi imaginea de bombă sexy? E același motiv pentru care te ascunzi în spatele corpului tău și al feței drăguțe, ca să nu-i lași pe oameni să vadă cât de deșteaptă ești? Și nu de asta m-ai ales pe mine? Pentru că sunt distractiv câteva nopți, dar amândoi știm că nu te-ai gândi niciodată să rămâi cu un tip plictisitor și mai în vârstă, care poartă un costum vechi de un milion de ani!

Nicola nu se așteptase să primească răspunsul ăsta și încercă să-și retragă mâinile dintr-ale lui, dar el o ținu strâns.

- Nu ai dreptul să-mi spui toate chestiile astea.

- Pisicuțo, nu arunca cu pietre dacă nu poți face față aceluiași tratament!

Dumnezeule, nu suporta să-l audă folosind alintul când era supărat pe ea!

- Mi se pare că ești expertă când trebuie să te ascunzi, zise el pe un ton jos. Te ascunzi de presă. Ascunzi cât de deșteaptă și de talentată ești. Chiar și în dormitor, ultimul loc din lume unde ar fi trebuit să încerci să te ascunzi de iubitul tău, trebuie să lucrez din greu ca să te fac să renunți la zidurile de apărare pentru o fracțiune de secundă.

Nicola înțelese că îl supărase atât de mult ce îi spusese ea, încât încerca să o îndepărteze. Dar asta nu-i atenuă cu nimic durerea, ci doar o înteți.

Pentru că avusese încredere, în mod stupid, în el că nu avea s-o rănească.

Își trase mâinile din strânsoarea lui și se ridică în picioare.

– Bun. Dacă nu mai vrei să mă ascund, ce-ar fi să mă opresc acum?

Marcus se ridică și el.

– Te provoc s-o faci!

Mănușa fusese aruncată între ei doi.

– Ce-ai zice să recunosc că sunt în continuare cea mai mare idioată din lume, pentru că am crezut că putem să facem chestia asta fără angajamente? Ce-ai zice dacă ți-aș spune că știam că nu e cazul să încep să mă îndrăgostesc de un tip care nu ar putea să mă dorească pentru ceva mai mult decât câteva zile de sex fierbinte? Ți se pare un lucru isteț?

Respira sacadat, iar vederea i se încețoșase din cauza lacrimilor.

Trebui să se întoarcă cu spatele la el fiindcă nu suportă ca el s-o vadă plângând. Nu acum, când totul fusese distrus, iar ziua ei perfectă fusese făcută bucăți.

Și nu după ce îi mărturisise sentimentele ei stupide, într-un mod care o asigura că nu avea să i le împărtășească.

Știa că oricum nu ar fi făcut-o.

Mama lui îi promisese că avea să fie în siguranță cu fiul ei, dar se înșelase.

– Trebuie să plec, îi zise Nicola pe un ton ferm, încercând să-și ascundă tremurul vocii. Echipa mă așteaptă la locație pentru repetiții, nu pot să întârzii din nou, ca ieri.

Ea o luă spre drumul dintre pini, care ducea înapoi spre mașina lui. În ocean, când Marcus o ținuse în brațe, îi fusese cald, în ciuda apei reci.

Dar acum era înghețată, deși soarele îi bătea în spate.

*

Marcus era zdruncinat, și nu numai de șocul mărturisirii sentimentelor puternice pe care i le purta Nicola. Ci și din cauza faptului că îi tot spusese cum trebuia să se poarte ca și cum era mai mult decât o bombă sexy, însă el exact așa o tratase. Ca și cum era o bucată de carne destul de bună ca să o facă a lui iar și iar, însă, când Nicola își folosise mintea ascuțită și inima ca să-i analizeze viața și deciziile pe care le lua, își pierduse cumpătul.

Marcus aruncă totul în geanta de picnic și se mișcă repede printre copaci, ca s-o găsească așteptându-l în mașină. Nicola stătea dreaptă, cu mâinile în poală, și se uita drept înainte când Marcus se urcă la volan.

- Îmi pare rău.

Voia să se întindă după mâna ei, dar știa cum ar fi reacționat ea și că ultimul lucru pe care-l voia era să fie atinsă de el. Observă ironia, și anume că lucrul pe care nu-l voia în acel moment era exact ce avea nevoie cel mai mult – să se reconecteze cu ea, chiar și în acel mod neînsemnat.

- Și mie.

Marcus fu surprins să audă acele cuvinte. Plănuise să spună mai mult, voia să-i spună cât de tare se înșelase pentru că o rănise așa, că nu își dăduse seama ce subiect sensibil era moartea tatălui lui pentru el.

Dar, când privirile li se întâlniră, știu că era prea târziu.

- Nu ar fi trebuit să insist pentru acele zile în plus, zise ea încet, regretul strecurându-se în fiecare cuvânt.

Lui Marcus i se păru că vede strălucirea unor lacrimi în ochi, dar, când o privi din nou, erau limpezi. Și atât de goi, încât simți un nod în stomac când își aminti pasiunea și bucuria care se regăsiseră în ei în urmă cu doar câteva minute.

– Ai avut dreptate când ai vrut să pui punct după prima noapte. Mi-am învățat lecția. Aventurile de-o noapte ar trebui să rămână de-o noapte.

Gura i se ridică la colțuri în ceva ce nimeni nu ar fi numit zâmbet.

Marcus fusese mereu membrul stabil al familiei Sullivan, cel care știa ce să facă în orice situație. Însă, din acel prim moment cu Nicola, se simțise depășit de situație. Acum mai mult ca oricând. Deși știuse de la bun început că relația lor urma să se termine în curând, ura gândul că aveau să-și ia rămas-bun așa.

– Pentru mine nu ai fost niciodată o vedetă pop, Nicola. Mereu ai fost doar tu. O femeie pe care o doream și pe care am plăcut-o de la bun început. Dacă te-am tratat ca și cum ai fost doar un obiect sexual, îmi pare rău.

Ea tăcu preț de câteva secunde lungi, iar într-un final spuse:

– E frumos că spui asta.

Marcus așteptă. Așteptă să-i spună că îl considera mai mult decât un tip în costum, care știa cum s-o facă să țipe de plăcere, însă ea își scoase telefonul mobil din geantă și verifică ora.

– În cât timp ajungem la Warfield?

Dintr-odată, Marcus simți că încerca s-o facă să-i asculte scuzele, dar ea nu era dispusă să facă asta.

Nu petrecuse doi ani întregi dându-se peste cap pentru Jill, făcând tot ce putea ca să fie fericită? Iată cum se terminase totul! Dacă fusese prea plictisitor, prea lipsit de emoții pentru Jill, atunci mai mult ca sigur că într-o zi, chiar dacă el și Nicola găseau un mod de a se împăca azi, și ea avea să se plictisească de el, iar într-un final el urma să aibă neplăcuta surpriză de a intra peste

ea în timp ce avea să i-o tragă unui tip cu piercinguri și cioc, știind că fusese considerat un fraier încă o dată.

Până la urmă, aveau vieți complet diferite. El se trezea devreme ca să se ocupe de podgorie, să testeze cele mai recente vinuri vintage, să se întâlnească cu proprietarii de restaurante și cu vânzătorii de vin. Ea ori întârzia la spectacole și la studiourile de înregistrare, ori mergea la petreceri în Hollywood, precum cele la care mergea fratele lui Smith destul de des.

Încercă să-și amintească din nou că nu aveau nimic în comun, chiar dacă, la naiba, o parte din el simțea că aveau în comun tot ce merita!

- Warfield e la distanță de o oră.

- Sper că nu o să fie aglomerat. Dacă știi vreo scurtătură, aș aprecia să o iei pe acolo.

Cum se ajunsese la asta așa de repede? De la făcut dragoste în ocean la stat în mașina lui în timp ce Nicola îi vorbea ca și cum era un străin?

Dar mândria lui nu avea să-l lase s-o implore pentru iertare. Încercase. Ea îl respinsese.

Se terminase totul între ei.

- Nu-ți face griji, o să mă asigur că ajungi la timp, îi spuse el pe un ton la fel de distant ca al ei.

capitolul 18

Slavă Domnului că ținuse o mie de spectacole ca ăsta, se gândi Nicola în timp ce verifica sunetul și glumea cu trupa ei în seara următoare. Chiar dacă zâmbea și râdea, se simțea goală. Și foarte-foarte tristă.

Lucrurile pe care i le spusese Marcus îi tot alergau prin minte atât de tare, încât uitase versurile unuia dintre cântece în timpul repetițiilor și trebui să se oprească în mijlocul cântecului. Ceruse scuze trupei și se prefăcuse a nu observa cum o priveau și se uitau unii la ceilalți, cu întrebări în ochi.

O greșeală. Era mereu la depărtare de o greșeală ca oamenii să presupună că de vină erau nopțile târzii, drogurile și petrecerile sălbatice.

Bineînțeles, nu o ajuta cu nimic imaginea de petrecăreață în videoclipuri, hainele pe care le purta pe scenă, faptul că se lăsa fotografiată cu oameni a căror imagine de petrecăreți erau meritate, nu doar imaginare.

Asta îi spusese și Marcus pe plajă, când își aruncaseră cuvinte furioase unul altuia.

Știa că și din cauza asta fusese atât de furioasă. Dacă ar fi reușit să se relaxeze, ar fi recunoscut în fața lui, dar și a ei înseși că se săturase de imaginea de fată sexy. Că se întrebase din ce în ce mai des de ce își bătea capul cu ea. Și că voia ca toate cântecele ei să reprezinte ceva.

Doar puterea muzicii ei, fără promisiunea tăcută a sexului, ca să le vândă lumii.

Dar nu făcuse asta! În schimb, se aruncase în confesiunea cea mai stupidă și mai idioată din viața ei.

Îi spusese că se îndrăgostea de el.

Ba nu.

Țipase când îi spusese asta.

Bineînțeles, Marcus nu spusese nimic despre dragoste. Nu acolo, pe plajă, și nici mai târziu, în mașină.

Nicola stătea în cabina ei, pe care managerul de turneu o aranjase potrivit indicațiilor ei, făcând spațiul cât mai confortabil și cald, și se uita în oglinda mare, cu lumini pe margine. Erau prea puternice, evidențiind toate părțile sufletului ei pe care nu voia să le vadă.

Spre meritul lui, Marcus se întorsese în mașină și îi ceruse scuze imediat. Dar îi fusese prea teamă să asculte de ce-i părea rău, fiindcă era îngrozită că avea să spună: „Îmi pare rău că ești îndrăgostită de mine. Nu am vrut să se întâmple asta".

Ea se întoarse cu spatele la oglindă, nemaiputând să se privească în ochi.

Suferința era perfectă pentru a scrie cântece. Ar fi trebuit să-și ia chitara și să scrie o capodoperă, precum Joni Mitchell, și să cânte despre lucrurile fără de care nu putea trăi.

Dar nu putea face asta. Cel puțin nu în seara aceea. Nu când totul era atât de recent. Când se simțea atât de stupid, atât de dureros de fraieră că își pierduse inima atât de repede și complet în fața unui bărbat despre care știuse de la bun început că nu avea să fie o pereche bună pentru ea.

Nu ar fi trebuit să împărtășească decât o noapte.

Dar, în timp ce stătea în cabina ei, părându-i rău pentru ea, simți ca și cum chitara și oglinda o priveau din părțile opuse ale încăperii și îi spuneau că era lașă.

Aveau dreptate.

Era o lașă.

Și fusese de prea mult timp.

În cele din urmă, Nicola inspiră, așa cum ar fi trebuit s-o facă pe scenă. Apoi iar și iar, până când se simți destul de puternică să ia decizia corectă.

Ignoră costumele strâmte și strălucitoare pe care stilistul i le pregătise pentru scenă, haine create pentru a dansa și provoca, se ridică de pe scaun, își luă chitara și se întoarse spre oglindă.

Femeia care o privea nu arăta ca o vedetă pop, machiată, în mătase strâmtă și lucioasă și spandex. Pentru prima oară, Nico arăta ca Nicola, o fată tânără și drăguță de 20 și ceva de ani, care purta blugi și un tricou și care scrisese câteva cântece pe care voia să le cânte oamenilor.

Într-un final, Nicola reuși să schițeze un zâmbet.

Orice se întâmpla, aceea era seara în care avea să facă primul pas către noul ei viitor.

Și, chiar dacă Marcus nu avea să-i fie alături, cel puțin avea să știe că datorită lui o luase în direcția potrivită.

Nu o iubea, dar mereu o respectase.

În seara aceea, și ea avea să se respecte.

Ținându-și chitara lipită de corp ca și cum era un iubit, știind că era singurul iubit pe care-l putea avea o perioadă mai lungă, Nicola ieși pe hol și se duse să-l caute pe șeful trupei ca să discute despre niște schimbări de planuri.

Marcus îi spusese surorii lui că nu putea să vină la concertul de sâmbătă al Nicolei pentru că nu schimba planurile din acea seară. Ultimul lucru de care avea nevoie era să stea lângă Lori, uitându-se la Nicola pe scenă.

Se întoarse la podgoria lui din Napa, înapoi la viața lui normală, unde vedetele pop sexy și dulci nu aveau de-a face cu lumea lui decât dacă veneau la podgorie cu prietenii și cereau un tur personal. Dar nu putea să stea departe. Nu putea rezista șansei de a fi în aceeași cameră cu Nicola pentru câteva ore.

Așa că nu numai că își mințise sora, dar, în ciuda poveștii lui că era prea ocupat ca să participe la concert, era în fața Teatrului Warfield din San Francisco, uitându-se la afișul pe care scria: „Invitată specială numai pentru o seară: Nico!"

În mașină, la plajă, mândria îi spusese că îi era mai bine fără ea, că trebuia să încheie relația înainte ca ea să pună punct mai târziu și să-i frângă inima.

La naiba cu mândria lui!

Pentru că modul în care Nicola coborâse din mașina lui vineri după-amiază îl bântuise în fiecare secundă.

- Mi-a făcut plăcere să te cunosc, spusese ea.

Ce naiba putea să facă? Să-i spună că și lui îi făcuse plăcere să o întâlnească? Ca și cum nu erau decât niște parteneri de afaceri?

Deși ar fi trebuit să fie tandru cu ea, deși singurul lui scop era să o convingă să-i asculte scuzele, doar îi mormăise numele.

Nicola îl cercetase cu privirea o fracțiune de secundă, apoi își scosese telefonul mobil să-și anunțe echipa că era în fața clădirii. Peste câteva clipe, ea dispăruse în spatele ușilor, care se închiseseră în urma ei, nu numai ca să-i țină pe fanii ei la depărtare, ci și ca să creeze o barieră între ea și individul care o privea din spatele volanului.

- Amice, vrei un bilet la spectacol? De obicei, Nico cântă în locații mult mai mari, iar pentru spectacolul

ăsta biletele s-au vândut în douăzeci de minute. Nu o să ai ocazia prea curând să fii atât de aproape de ea.

Cuvintele speculantului îl loviră cu putere în timp ce Marcus se uita la bilet. Doar de asta era acolo, nu? Ca să o mai vadă pe Nicola o dată, să o admire chiar și de la distanță, pentru că deja îi era dor de ea.

Marcus cumpără biletul și fu surprins să vadă că publicul era alcătuit nu numai din copii, ci și din studenți și mai mulți oameni de vârsta lui, care nu veniseră să-i supravegheze pe fanii tineri, ci pentru că voiau să o audă pe Nicola cântând.

Când luă loc, auzi câteva adolescente vorbind despre ea.

– Am auzit că tipul cu care era anul trecut a păcălit-o. A drogat-o, i-a făcut niște poze și le-a vândut.

– Arăta ca un ciudat, nu-i așa?

– Clar. Mă întreb de ce a ieșit cu el. Dacă aș fi la fel de cool ca Nico, m-aș păstra pentru cel mai chipeș tip din lume, care m-ar venera.

Conversația lor se mută la tipi pe care-i plăceau și care nu știau de existența lor. Marcus se gândi la ce aflase.

Pe plajă, Nicola făcuse aluzie la faptul că fusese rănită și trădată de un fost iubit. Și îi spusese deja că luase niște decizii proaste, care-i atrăseseră imaginea de petrecăreață.

Marcus știa că ar fi fost simplu să intre pe internet de pe telefon și să afle restul poveștii, dar își aminti cât de precaută fusese Nicola după ce aflase cine era și cum presupusese că el o căutase pe Google.

Orice afla despre trecutul ei, trebuia să afle direct de la ea.

Asta dacă avea să mai vorbească vreodată cu el.

În timp ce luminile se stinseră și mulțimea începu să aplaude, se întrebă de ce ar fi făcut-o. Chiar dacă nu o căuta pe internet, stătea acolo, în întuneric, ca un obsedat îngrozit, urmărind-o cântând fără ca ea să știe.

Oare fostul ei iubit făcuse ceva mai rău?

Marcus știa că trebuia să se ridice și să plece. Dar niciodată nu fusese stăpân pe el când venea vorba de Nicola.

Oricât încercase ca relația să se rezume doar la sex eșuase. Nici măcar nu fusese pe aproape. Muzica ei era o parte importantă din ea, iar el trebuia s-o vadă, s-o înțeleagă. Trebuia să cunoască și acea parte din ea la fel de bine cum știa conturul corpului ei frumos.

Luminile de pe scenă se aprinseră încet, iar toată lumea se ridică în picioare când Nicola păși pe scenă. Marcus rămase fără aer când văzu cât de mică părea în lumina reflectoarelor, dar alura ei era una de regină.

Fu surprins să o vadă îmbrăcată în blugi și un tricou. După imaginile cu ea pe care și le amintea de pe posturile de muzică, presupusese că avea să poarte unul dintre costumele ei decoltate, care făceau parte din imaginea de bombă sexy pentru care o blamase pe plajă.

– Salutare tuturor!

Cele două ecrane imense aflate într-o parte și alta a scenei îi arătară zâmbetul. Arăta puternică, dar și puțin emoționată. I se păru că văzu urme de tristețe în ochi, dar și de entuziasm.

Ce făcea?

Apoi dintr-odată, înainte ca Nicola să spună sau să facă vreun gest, își dădu seama: iubita lui frumoasă prelua controlul.

– Mă bucur atât de mult că puteți petrece seara cu mine! Fundația Musicians for Literacy e foarte importantă pentru mine.

– Te iubim, Nico! răsună o voce.

Ea râse.

– Și eu vă iubesc!

Cuvintele fură rostite atât de ușor, dar Marcus știa că Nicola vorbea serios. Fanii ei însemnau totul pentru ea. Nu lua de-a gata oportunitatea pe care o avea, de a cânta în fața atâtor oameni.

– În seara asta am chef să cânt la chitară și la pian, acustic. E în regulă?

5 000 de voci o încurajară, iar zâmbetul ei lumină întreaga sală.

– Grozav!

Se întinse după chitară și și-o puse pe umăr. Marcus se gândi cât de bine îi stătea.

Dintr-odată, își dădu seama că se înșelase pe plajă. Nicola nu se ascunsese cu totul, ci doar pe jumătate. Pentru că era atât zeița sexului din videoclipuri, cât și această fată frumoasă, a cărei voce răsuna, puternică și pură, în timp ce cânta la chitară și le frângea sufletele cu magia simplă a cântecelor ei.

Oamenii stăteau jos. Nu pentru că nu ar fi fost încântați de muzică, ci pentru că voiau s-o asculte cu atenție, să audă mai bine fiecare notă și nuanță a interpretării ei. O reprezentație care-i fermecă pe toți.

Între cântece, fu dezarmantă în timp ce spuse poveștile din spatele sursei de inspirație pentru versuri și îi făcu pe toți să râdă. Apoi, când se așeză la pian în lumina reflectoarelor și începu să cânte cântecul pe care Marcus îl auzise la repetițiile videoclipului – „Nu a fost nevoie decât de un moment, o privire, o gustare a buzelor tale, ca să știu că tu erai alesul" –, ea își puse inima pe tavă.

O inimă pe care puteau s-o țină sau s-o distrugă.

Iar în timp ce o privea și o asculta, în timp ce inima și sufletul lui o admirau în mijlocul unei săli pline de străini, Marcus își dădu seama că fusese cel mai mare fraier din lume.

Femeia pe care o acuzase că se ascundea era mai curajoasă decât orice persoană pe care o cunoscuse. Mult mai curajoasă decât el.

Dacă nu ar fi acceptat deja faptul că era îndrăgostit de Nicola, s-ar fi îndrăgostit chiar atunci, pe loc, odată cu ceilalți 5 000 de oameni de la concertul din San Francisco.

capitolul 19

În timp ce aplauzele continuară și după al treilea bis, care fu ultimul, Nicola se îndreptă repede spre culise. Avea nevoie de câteva secunde doar cu ea înainte să iasă în zona pentru grupuri ca să-și salute fanii care plătiseră în plus organizației caritabile pentru privilegiul unei poze și al unei conversații cu ea.

Echipa fusese cu ea destul timp cât să-i înțeleagă această nevoie și, deși îi zâmbeau și îi făceau semn că totul fusese bine, o lăsară să treacă fără să-i vorbească.

Închise ușa în urma ei și se rezemă de ea, dând în sfârșit afară aerul pe care simțea că îl ținuse înăuntru timp de două ore.

Reușise. Chiar stătuse pe scenă toată seara numai cu chitara, pianul și vocea. Dumnezeule, fusese incredibil! Însă fu surprinsă să își dea seama că oarecum îi lipseau luminile, opulența și dansul.

Totul sau nimic, așa simțise mereu că trebuiau să fie lucrurile. Se înșelase în tot acest timp? Dacă era așa, oare putea să găsească o cale de mijloc fără să-și piardă fanii și fără să renunțe la cariera pe care o clădise cu greu?

– Nico!

La ușă se auzi o bătaie. Era Jimmy, bodyguardul care lucra de obicei la spectacolele ei.

Ea inspiră adânc și deschise ușa cu zâmbetul pe buze.

– Bună!

Bărbatul se încruntă.

– Îmi pare foarte rău să te deranjez.

- E totul în regulă?

- Voiam doar să-ți zic că e un tip care vrea să te întâlnească și nu pare să accepte un refuz.

Pentru o secundă, simți că i se strânge stomacul, apoi inima.

- Probabil e doar un puști care a băut prea mult, spuse ea, deși știa că nu era așa.

- Nu, confirmă Jimmy. E un tip mai în vârstă. Diferit de genul obișnuit care încearcă să mă convingă că te cunoaște. Arată ca un om de afaceri.

Dumnezeule, Marcus era acolo! Oare știa că se uitase după el în mulțime toată seara? Că fiecare bărbat cu umeri lați îi oprise inima în loc, dar nici unul nu era el? În cele din urmă, se convinsese că nu era acolo. Dar acum se dovedi că îi văzuse spectacolul și dorise să vină în culise ca s-o vadă.

Însă tocmai oferise ultima bucată din sufletul ei distrus publicului, iar în starea pe care o avea, știa exact ce o să facă în clipa în care urma să-l vadă: avea să-l implore s-o ia înapoi. Chiar și numai pentru o oră, dacă accepta. Și când venea dimineața, avea să se urască pentru că nu fusese capabilă să-și păstreze mândria când venea vorba de el.

Ea clătină din cap și începu să vorbească:

- Nu pot...

Jimmy încuviință.

- Nu-ți face griji! Nu o să-l las. Voiam doar să mă asigur că nu o să pleci singură, în caz că se hotărăște să te aștepte afară, în umbră. O să te duc eu înapoi la hotel.

- Bine. apreciez că mi-ai zis.

Încercă să zâmbească, dar nu reuși.

Zâmbetul lui era blând.

- Ai fost grozavă în seara asta. Ne-ai dat gata.

Lacrimi îi înțepau ochii.

– Mulțumesc. Mă bucur că ți-a plăcut spectacolul. Arătă spre cabină. Am nevoie doar de câteva secunde, după care o să ies să-i întâlnesc pe fani.

– O să le spun că vii în curând.

Nicola închise ușa din nou, ținându-și mâna în dreptul inimii. Simplul fapt că știa că Marcus o aștepta la ușă îi făcea inima să bată cu putere. Era atât de aproape...

Nu. Nu trebuia să se mai gândească la el. Trebuia să-și vadă de muncă. Nu îndrăzni să se uite în oglindă, nu voia să-și vadă privirea bântuită când luă sticla de apă și ieși să-și salute fanii. Seara aceea era dedicată lor, generozității lor pentru o organizație caritabilă. Nicola nu avea să lase o inimă frântă să stea în calea adevărului.

Treizeci de minute mai târziu, obrajii o dureau de la atâta zâmbit, dar voia să-și îmbrățișeze fiecare fan, deoarece atunci se simțise aproape normală, ca înainte să intre Marcus în viața ei și s-o țină în brațe cu atâta tandrețe.

Înainte s-o sărute, s-o atingă.

Înainte să-i arate ceva mult mai frumos și, în cele din urmă, mult mai dureros decât și-ar fi imaginat vreodată.

Înainte de iubire.

– Dumnezeule, ai fost incredibilă!

Lori trecu de oamenii care o înconjurau pe Nicola și o îmbrățișă.

Se bucura s-o vadă pe Lori, bineînțeles că se bucura, dar legătura ei cu Marcus era prea strânsă ca să-i facă bine, iar Nicola trebui să se străduiască și mai mult ca să afișeze un zâmbet.

– Mulțumesc, spuse ea, întrebându-se dacă Lori știa că fratele ei era acolo. M-am distrat de minune în seara asta.

- Mi-ar fi plăcut ca Marcus să poată veni. Ai fi avut un nou cel mai mare fan.

Nicola abia reuși să-și păstreze zâmbetul pe buze. Dacă ar fi fost vorba de orice alt bărbat, probabil i-ar fi mărturisit lui Lori că își pierduse inima. Avea nevoie să vorbească cu o fată, să petreacă timpul cu cineva cu care să bea prea multe pahare de vin în timp ce bârfeau bărbații.

În schimb, spuse:

- Mi-a plăcut așa de mult să petrec timp cu tine săptămâna asta!

Sora lui Marcus îi zâmbi.

- Nu pleci până luni, așa e?

Când Nicola încuviință, Lori spuse:

- O dată pe lună, tot clanul se adună duminica la prânz acasă la mama. Te rog, vino și petrece timp cu noi! Deja îl știi pe Marcus, dar știu cât le-ar plăcea celorlalți să te întâlnească după ce le-am povestit toată săptămâna trecută cât de incredibilă ești!

- Ce frumos, dar nu pot să dau buzna la un eveniment de familie, spuse Nicola, care nu voia să fie nesuferită și să distrugă prietenia lor promițătoare refuzând-o.

Lori înțelese greșit ezitarea Nicolei și adăugă:

- Toți înțeleg toată treaba cu faima din cauza lui Smith. Îți promit că toată lumea o să se poarte normal. În plus, sper că o să-l întâlnești pe unul dintre frații mei și o să vă îndrăgostiți. Ți-am povestit de Gabe? E pompier, iar prietenii mei îmi tot spun cât de sexy e.

Situația scăpa de sub control așa de repede, încât Nicola abia reuși să spună o glumă forțată.

- Cine ar putea rezista unui pompier?

Lori o îmbrățișă din nou.

– O să-ți trimit mesaj cu adresa. Știu că ești ocupată, așa că o să-i las pe restul fanilor să petreacă timp cu tine. Ne vedem mâine!

Poate că era mai bine să meargă la prânz, se gândi Nicola, în timp ce un grup de tinere entuziasmate țipară când o întâlniră. Fusese deja destul de curajoasă să-și schimbe imaginea. Făcuse pasul în acea seară. Nu mai voia să se ascundă în spatele imaginii ei de bombă sexy.

Dar faptul că nu îl lăsase pe Marcus să o vadă în culise nu fusese prea curajos.

La prânzul de duminică avea să-l înfrunte încă o dată. Urma să le demonstreze amândurora că putea face față situației, că era destul de matură, destul de puternică pentru a nu se mai ascunde și avea să scape de orice sentiment dureros. Amândoi aveau să plece liberi mai departe în viețile lor, puținele zile pe care le petrecuseră împreună, unul în brațele celuilalt, rămânând doar o amintire îndepărtată.

Însă Nicola știa că nu avea să doarmă prea mult în acea noapte. Cum ar fi putut s-o facă de vreme ce mintea ei avea să analizeze relația cu Marcus din toate unghiurile posibile, deși știa deja răspunsul final?

Era cel mai bine pentru amândoi să pună punct relației. Sigur, ar fi putut s-o facă într-un mod mult mai curat, mai plăcut, dar cel puțin nu se păcăleau crezând că puteau avea o relație adevărată.

Marcus avea să fie mult mai fericit fără ea.

Iar ea avea să învețe cum să trăiască fără să se simtă groaznic fără el.

capitolul 20

Marcus avusese o noapte de iad. După ce se întorsese la podgoria lui din Napa, după concert, stătuse pe verandă și se uitase în întuneric până când răsărise soarele. Era prima oară de când se mutase în țara vinului și-și construise casa înconjurată de viță-de-vie, munți și stejari când nu era capabil să aprecieze frumusețea. Chiar și când lucrurile merseseră rău cu Jill, tot fusese capabil să aprecieze peisajul.

Însă în acea dimineață nimic nu-l impresionase. Și nu avusese nici un motiv să încerce să doarmă, nu când imagini cu Nicola continuau să îl bântuie.

Toată noaptea își pusese aceeași întrebare: cum putea să repare greșeala pe care o făcuse cu ea? Se gândise la tot ce făcuse ca s-o rănească, s-o îndepărteze, s-o țină la distanță ca să-și apere inima, în timp ce luna dispărea, făcând loc soarelui.

Acea primă dimineață din bucătăria lui Smith, când Nicola îi ceruse încă o noapte, iar el o rănise, refuzând-o și spunându-i că făcuse o greșeală imensă plecând cu ea din club.

Seara în care aflase cine era și nu numai că fusese supărat pe ea pentru că îi ascunsese identitatea și îl făcuse să folosească intrarea privată, dar hotărâse că aceste lucruri îi dădeau dreptul să-i forțeze în mod egoist corpul să treacă dincolo de limită.

Modul în care se purtase în dimineața următoare când ea voise să obțină acel timp în plus cu el, când

un bărbat adevărat și-ar fi recunoscut sentimentele și ar fi scutit-o de durerea unei alte posibile respingeri.

Durerea din ochii ei pe plajă, când îi strigase că fusese destul de fraieră să se îndrăgostească de el, iar el nu avusese curajul a recunoaște că și el se îndrăgostise de ea.

Corpul i se încordă și se tensionă în timp ce se forța să-și recunoască toate greșelile.

Se plimbă kilometri întregi de-a lungul pământului lui, unde construise o afacere înfloritoare, dar, indiferent cât de departe se ducea, vița-de-vie care se întindea peste dealuri nu avea nimic frumos în ochii lui. Nu după ce o ținuse în brațe pe cea mai frumoasă femeie din lume și fusese prea prost ca să înțeleagă că trebuia să facă orice pentru a o convinge să-l lase să o iubească așa cum merita să fie iubită.

Slavă Domnului că bodyguardul Nicolei nu-l lăsase s-o vadă seara trecută și îi spusese ferm:

– Îmi pare rău, omule, e ocupată. Nu o s-o vezi.

Marcus nu era rațional și sigur ar fi înrăutățit situația.

Din nefericire, după o noapte lungă de gândit, încă nu avea un plan cu șanse de reușită. Nu când știa că nu putea să vindece cu flori sau bijuterii ce era distrus între ei.

Nu avea puterea să-și pună mai mult decât blugi și un tricou pe el pentru prânzul de duminică al mamei lui, deși știa că avea să comenteze cineva că nu era în formă. Asta era problema cu familia, mereu îți era alături pentru a sărbători lucrurile bune, dar și să-ți spună când greșeai. Iar dacă Lori afla ce se întâmplase cu Nicola, l-ar fi bătut așa tare, încât ar fi simțit urma piciorului ei și în următorul deceniu.

*

Marcus deschise ușa din față a casei mamei lui și intră. Casa construită în stilul unei ferme nu fusese destul de mare pentru toți cei opt copii când crescuseră. El împărțise camera cu Smith și Chase, în timp ce Ryan, Zach și Gabe împărțiseră alta, iar mai târziu, gemenele stătuseră împreună în a treia cameră. Faptul că stăteau atât de înghesuiți dusese la multe certuri de-a lungul anilor, dar crease și genul de amintiri de familie pe care nu le-ar fi dat pentru tot spațiul din lume.

Știa cine era fiecare membru al familiei lui, iar ei îl știau pe el. Avea bani să-i cumpere mamei lui un conac elegant într-o zonă bună, dar ea nu-l lăsa să facă asta. Marcus credea că știa de ce. Avea mai puțin de-a face cu farmecul casei sau cu cartierul grozav și mai mult cu faptul că acolo erau amintirile cu soțul ei. Și nu suporta să-l lase pe Jack Sullivan în urmă.

Smith intră în cameră cu două beri în mână.

- Hei, arăți ca naiba!

- Și eu mă bucur să te văd, răspunse Marcus.

Fiind cei mai apropiați ca vârstă, cei doi petrecuseră mult timp când erau mici vorbind cu pumnii.

- Nu știam că o să fii în oraș.

Smith îi dădu o bere.

- Trebuie să filmăm din nou niște scene în oraș săptămâna asta. M-am gândit că o să apuc să trec o zi și pe aici ca să văd pe toată lumea. Am fost destul de surprins de mesajul tău de la începutul săptămânii. Să înțeleg că Jill nu mai face parte din viața ta? Altfel nu ai fi avut nevoie de locuința mea.

- Așa e, ne-am despărțit.

Smith zâmbi.

- Bun. Zâmbetul i se lărgi. Deci, spune-mi de fata cea nouă. După doi ani cu regina de gheață, sper

că înlocuitoarea ei e foarte sexy. Sper doar că ai schimbat cearșafurile când ai terminat.

Nu exista nici un motiv pentru care Marcus să-l pocnească pe Smith în fața lui de vedetă de cinema. Fratele lui nu avea de unde să știe că, fără să vrea, lovea de fapt în Nicola.

– Nu a existat nici un motiv pentru care să schimb cearșafurile.

Nu avea să spună mai multe despre asta.

Înainte ca fratele lui să-i pună mai multe întrebări, Marcus se îndreptă spre curtea din spate, unde, când era vreme frumoasă, era aranjată o masă mare pentru prânz. Vocea lui Smith se auzi din nou, înainte ca Marcus să ajungă la ușile franceze.

– Avem o invitată specială afară. Lori a spus că ai întâlnit-o pe Nico. E o fată superbă, nu-i așa?

La naiba! Lui Marcus îi alunecă berea din mână și încercă s-o prindă ca să nu cadă pe jos.

Marcus nu știa ce să facă. Ori să se ducă la masa unde stătea Nicola, înconjurată de frații și de surorile lui, și s-o ia s-o închidă în cel mai apropiat dormitor, ca să facă orice era nevoie pentru a o convinge să-l asculte, ori să se întoarcă și să plece de acolo.

Știa că trebuia s-o revadă, că trebuia să se lase în genunchi în fața ei și să implore, dar putea face toate lucrurile astea în fața întregii familii?

Marcus nu ajunse mai departe de pragul dintre living și verandă când mama lui se îndreptă spre el.

Brațele ei erau calde când îl îmbrățișă, iar vocea blândă când spuse:

– E minunată.

Marcus nu avu timp să-și schimbe expresia în altceva decât surprindere.

Zâmbetul mamei lui era cald și înțelegător.

- Mă bucur că azi o să am la dispoziție mai mult decât câteva minute ca să vorbesc cu Nicola. Apelul ăla de vineri noapte a fost mult prea scurt ca s-o cunosc.

Oh, nu! Cum fusese posibil să uite că Nicola o sunase pe mama lui în noaptea în care plecaseră din club?

Când el nu spuse nimic, mama lui continuă:

- Trebuie să recunosc că am fost surprinsă că a venit cu Lori, nu cu tine. Și sunt și mai surprinsă că nimeni, nici măcar sora ta, care a lucrat cu ea, nu pare să știe de voi doi, zise ea, ridicând o sprânceană.

Nimeni nu era mai priceput la obținerea informațiilor de la copiii ei decât mama lui. Avea talentul de a adresa întrebări care te puneau în mod subtil la locul tău, apoi te forțau să spui totul, când juraseși să nu spui nimic despre acel subiect.

- Nu suntem împreună în momentul de față. Am dat-o în bară.

Nu era cald afară, dar Marcus transpira.

Mama lui îl privi cu atenție, apoi zâmbi.

- Am sperat atâția ani că o să se întâmple asta! Am așteptat să apară o fată pe care s-o poți iubi mai mult decât pe familia ta. Care să te răvășească și să te abată din drum. Mama lui părea de-a dreptul încântată în fața suferinței lui. Cineva ca Nicola, cu care să o dai în bară.

Șocat, nu putu decât să se uite cum mama lui se îndepărtă cu un zâmbet pe față, în timp ce Lori strigă:

- Marcus, ai venit!

Într-un final, reuși să-și facă picioarele să funcționeze din nou și se îndreptă spre grupul din mijlocul curții.

O duzină de voci se îndreptară spre el, dar Marcus nu îl văzu decât pe Gabe stând mult prea aproape de Nicola. Știa ce tip de femeie îi plăcea fratelui lui mai

mic. Nicola era exact genul de femeie pe care Gabe și ceilalți bărbați de la stația de pompieri ar fi vrut s-o ducă acasă pentru o noapte.

– Gabe, e nevoie de tine în bucătărie!

Fratele lui păru suspicios. Gabe era faimos pentru că lăsa bucătăria arătând ca și cum o tornadă trecuse pe acolo. Din fericire, începu să se ridice, dar, înainte s-o facă, se aplecă să-i șoptească ceva la ureche Nicolei. Ea râse, iar mâinile lui Marcus începură să se încleșteze în pumni.

La naiba, practic îl crescuse pe Gabe de când fusese mic! Nu ar fi trebuit să vrea să-l omoare acum doar pentru că o făcuse pe Nicola să râdă și o privise puțin prea mult, cu ceva prea mult interes.

Din fericire, înainte ca Marcus să traverseze curtea ca să-l ia la bătaie pe fratele lui mic, Chloe veni spre el ca să-l salute cu o îmbrățișare.

– Simt că nu te-am mai văzut de atâta vreme!

Chase era cu un pas în spatele logodnicei lui.

– Ne gândim să venim în Napa pentru o vizită în curând, îi spuse Chase, trăgând-o pe Chloe aproape.

Cei doi se îndrăgostiseră la podgoria lui, iar Marcus fusese fascinat să-l vadă pe fratele lui îndrăgostindu-se de o femeie pe care tocmai o cunoscuse. Nu reușise să înțeleagă cum ceva atât de important putuse să se întâmple atât de repede.

Dar acum înțelegea perfect.

– Veniți oricând. Casa pentru oaspeți e mereu a voastră. A trecut prea mult timp.

Vorbise serios, dar auzi cât de pompoase îi erau cuvintele, chiar și pentru propriile urechi.

Zach vorbea la telefon, în cealaltă parte a curții, Ryan era la grătar, întorcea niște burgeri, iar Sophie

și Lori erau din nou în părți opuse ale mesei. Se certau de luni întregi.

Marcus fusese mereu cel care întrerupsese certurile gemenelor, forțându-le să vorbească. Dacă acesta ar fi fost un prânz normal de duminică, le-ar fi luat de cozi și exact asta ar fi făcut.

Dar azi nu se putea concentra decât asupra Nicolei. Abia își amintea cum să pună un picior în fața celuilalt sau cum să vorbească fără să pară un fraier. Acum, când se uita la ea, nu putea să-și ia privirea de la Nicola. Era atât de frumoasă și stătea în curtea în care el crescuse.

- Bună!

Nicola clipi, în mod evident precaută.

- Bună, Marcus. Mă bucur să te văd din nou.

Dumnezeule, nu suporta să fie așa de distantă! La fel ca atunci când îi spusese că îi făcuse plăcere că îl întâlnise, apoi plecase din viața lui.

Lori nu simți atmosfera încărcată dintre ei și le explică tuturor:

- Marcus a venit luni să ne vadă la repetiția de la studioul de dans. Îi făcu semn spre scaunul gol unde stătuse Gabe. Hai, așază-te!

Marcus nu știa cum avea să reușească să stea atât de aproape de Nicola fără să o atingă, fără să o tragă în poala lui, unde-i era locul. Dar nu putea să stea pur și simplu acolo, când întreaga lui familie îl privea ca și cum își pierduse mințile.

Se simțea ca și cum începuse să se miște cu încetinitorul. Nicola făcu ochii mari în timp ce el se apropia și nu putea să-și ia ochii de la ea. Marcus se așeză și, când coapsa lui o atinse pe a ei, ea tresări pe scaun.

– Mă duc să văd dacă mama ta are nevoie de ajutor cu ceva în bucătărie.

Lori străluci, în timp ce Nicola plecă repede.

– Nu e dulce? Cred că ea și Gabe se înțeleg foarte bine.

Smith clătină din cap.

– Nu prea cred, Lori.

Ea se încruntă.

– Cum adică? Mai devreme flirtau, iar acum o folosește pe mama ca scuză ca să petreacă mai mult timp cu el în bucătărie.

– Marcus, știi cumva de ce a plecat în grabă?

El luă o gură mare din bere. Dacă nu făcea asta, l-ar fi lovit pe Smith. Sau s-ar fi dus înăuntru și l-ar fi bătut pe Gabe, pentru că flirtase cu femeia lui.

La naiba, s-ar fi luat la bătaie cu toți frații lui în clipa aceea dacă asta însemna că putea scăpa de frustrarea care-i curgea prin vene pentru că era atât de aproape de Nicola, dar nu putea să-i spună ce simțea și cât de rău îi părea că stricase totul!

Era evident că Smith pusese lucrurile cap la cap și nu părea să-i placă ideea că Marcus se apropiase de Nicola.

Smith putea să se ducă naibii.

Din fericire, Lori încă nu-și dăduse seama de nimic. Nu credea că Chase și Chloe făcuseră încă legătura dintre el și Nicola, dar îl priveau îngrijorați.

Numai cu Sophie putea să poarte o conversație în siguranță.

– Cum merge noul proiect de la muncă, Nice?

Ea se strâmbă.

– Nu-mi spune așa în fața invitatei noastre! E jenant. Am un nume!

-Amintește-mi, care e? o tachină Zach când se așeză, băgându-și telefonul în buzunar. Îmi amintesc că începe cu o literă de la sfârșitul alfabetului.

Îl lovi pe Zach în braț, înainte să-i spună lui Marcus despre cel mai recent proiect de cercetare de la San Francisco City Library.

-Amintește-mi de ce am crezut că o să fie o idee bună să obțin finanțare ca să fac o bibliografie cu cele mai frumoase povești de dragoste din toate timpurile. Credeam că o să fie atât de romantic, spuse ea oftând.

Clar surprinsă, Chloe zise:

-Cum e posibil ca poveștile de dragoste să nu fie romantice?

-Ei bine, în primul rând, majoritatea poveștilor de dragoste sunt tragice.

-De exemplu, *Romeo și Julieta?*

Sophie încuviință.

-În momentul ăsta, am hotărât să nu mă îndrăgostesc niciodată. Nu dacă la capătul curcubeului mă așteaptă moarte și trădare.

Marcus auzea mărturisirea lui Sophie cu o săptămână prea târziu. Mai ales pentru că avea senzația neplăcută că fiecare secundă care trecea fără să poarte o conversație cu Nicola îi împingea și mai mult spre una dintre acele povești tragice de dragoste.

Așa cum Marcus știa că avea să se întâmple, Lori se contrazise cu sora ei geamănă mai mult de dragul dezbaterii, nu pentru că ar fi vrut să aibă dreptate neapărat în privința asta.

-Tu ești cea tragică, zise Lori. Bineînțeles că ignori toate marile povești de iubire, cum ar fi *Mândrie și prejudecată*.

Sophie se încruntă la sora ei.

– Din ce am citit, modul în care se termină lucrurile în povestea aia a fost noroc chior. Își transformă grimasa într-un zâmbet pentru Chase și Chloe. Ca voi doi. Încă nu-mi vine să cred că v-ați întâlnit pe marginea drumului, în Napa, și acum o să vă căsătoriți. E atât de frumos!

– Ai auzit? îi spuse Chase amuzat logodnicei lui. Relația noastră nu e decât noroc chior.

– Dacă faptul că cea mai urâtă zi din viața mea a devenit cea mai bună e noroc chior, accept asta, spuse Chloe încet.

Toți știau de căsătoria ei anterioară, cât de groaznică fusese, că fostul ei soț o lovise, iar ea fusese nevoită să fugă. Marcus știa că, prin comparație, nu avea de ce să se plângă. Era însă clar că fusese destul de afectat de ceea ce se întâmplase cu Jill ca să strice complet ceva grozav cu Nicola.

Sophie oftă melancolică când Chase își sărută logodnica.

– Și tu, Marcus? S-a întâmplat ceva nou în ultimul timp?

Nicola intră din nou în curte, cu o tavă mare cu legume tăiate și cu sos, tocmai când Sophie îl întreba pe Marcus ce mai era nou în viața lui. Slavă Domnului că nu purta tocuri, altfel sigur s-ar fi împiedicat și mâncarea s-ar fi împrăștiat peste tot pe gazon. Cumva, reuși să înainteze spre masă.

– Ultima săptămână am petrecut-o în oraș.

– Serios? Atunci de ce nu ai trecut pe la bibliotecă?

În acea clipă, Marcus își mută privirea de la Sophie la ea, iar Nicola citi în ochii lui o panică destul de mare. Dumnezeule, doar nu avea să zică nimic!

Ea clătină din cap, un semnal tăcut pe care spera că Marcus avea să-l înțeleagă.

„Am terminat-o, nu-ți amintești? Am terminat-o!

Cât fuseseră împreună, Marcus nu voise să spună nimănui despre ea. La fel ca ea, fusese de acord să ascundă relația lor temporară de toată lumea. Nu avea nici un motiv să strice totul acum doar pentru că era incomod să fie în același loc câteva ore, după ce aventura lor lipsită de angajamente se terminase urât.

În cele din urmă, Marcus spuse:

- Am avut niște treburi neașteptate de care să mă ocup în San Francisco.

- Pun pariu că da, bombăni Smith, care-i aruncă o privire Nicolei.

Smith fusese de treabă, ba chiar flirtase cu nerușinare cu ea până când venise Marcus. De atunci, de fiecare dată când Nicola se uita la el, bărbatul o privea încruntat.

Oh, nu! Oare își dăduse seama că ea era femeia pe care o adusese în casa lui în acea noapte?

Până acum, crezuse că singura persoană care știa de ei doi era mama lor. Nicola fusese incredibil de emoționată când o întâlnise, într-un sfârșit, pe Mary. Din fericire, mama lui era o persoană la fel de plăcută pe cât păruse la telefon. Și, în mod surprinzător, nu pomenise de Marcus sau de aventura lor evidentă. În schimb, spusese:

- E minunat să te întâlnesc în sfârșit, Nicola.

Apoi o primise în casa ei ca și cum făcea parte din familie.

Dar acum, în timp ce Nicola se gândea la faptul că era posibil ca Smith să-și fi dat seama, simțea cum fața îi luase foc când puse tava jos.

– Mai sunt chestii de adus din bucătărie, spuse ea, dorindu-și doar să scape din nou.

Din păcate, Lori interveni:

– În nici un caz, ești invitata noastră. Vino și ia loc! O s-o ajut eu pe mama.

Inima Nicolei bătea cu putere, aproape frenetic când văzu scaunul liber de lângă Marcus. Știa că ar fi părut ciudat dacă se așeza altundeva. Dar îi era atât de frică să nu se dea de gol din întâmplare, era atât de îngrijorată că avea să își piardă controlul și să-l atingă sau, mai rău, să se lase pradă dorinței disperate de a-l săruta în fața întregii familii!

Toți se purtau frumos cu ea acum, dar, dacă ar fi aflat că avusese o aventură cu fratele pe care îl iubeau și îl respectau așa de mult, cu fratele cel mare, care făcuse totul pentru ei, nu ar fi iertat-o pentru că intrase cu bocancii în viața lui. Și nu aveau s-o ierte pentru că îl rănise.

– Dă-te la o parte, frumoaso, îi spuse Ryan în timp ce aducea o tavă fierbinte cu burgeri și hotdogi.

Înainte ca Nicola să ia loc, Marcus mormăi:

– Ai grijă, Ryan!

Fratele lui îngheță pe loc, neavând nici cea mai vagă idee care era problema. Dar Nicola își dădu seama imediat că lui Marcus nu-i plăcea ca fratele lui, jucătorul profesionist de baseball, să flirteze cu ea sau să-i spună „frumoaso".

I-ar fi fost greu să-i catalogheze pe toți bărbații chipeși din familie dacă ar fi reușit să se concentreze asupra altcuiva în afara lui Marcus. Teoretic, mintea îi spunea că Zach era cel mai chipeș, iar Smith îl urma îndeaproape, iar ceilalți erau și ei superbi. Dar pentru ea nu conta cât de minunate erau trăsăturile lor.

Marcus îi întrecea pe toți și cu greu își putea lua ochii de la el, deși știa că asta îi dădea de gol sentimentele.

Din fericire, exact atunci veni mama lor, împreună cu Lori și Gabe. Așezară restul mâncării pe masă și, pentru câteva clipe, toți se concentrară asupra umplerii farfuriilor.

Toată lumea, mai puțin Marcus și ea.

-Ce vrei să-ți pun?

Era primul lucru pe care i-l spuse, în afară de salutul de la început, când venise. Și, deși doar o întreba dacă prefera hamburger sau hotdog, corpul ei și inima reacționară ca și cum tocmai rostise cele mai senzuale și intime cuvinte din lume.

Cât de dor avea să-i fie de căldura vocii lui joase și aspre, când o ținea în brațe, când o mângâia pe păr!

Când făcea dragoste cu ea.

Pielea îi luă foc, iar interiorul i se topi după el.

-Un hotdog. Mulțumesc.

Însă Marcus nu se întinse după mâncare, ci o luă de mână pe sub masă.

Pentru o clipă, mult prea lungă dacă voia să păstreze relația un secret, se pierdu în ochii lui, în mângâierea dulce a degetului lui în palma ei.

Își adună toată forța pe care o avea ca să spună:

-Nu.

Marcus merita o viață grozavă, nu circul de care avea să aibă parte cu ea.

Sublinie cuvântul scurt, trăgându-și mâna dintr-a lui și întinzându-se după mâncare. Spera ca nimeni să nu observe că nu-și putea opri mâna din tremurat.

După ce farfuriile tuturor erau pline și lumea începu să mănânce, mama lui Marcus spuse:

– Ne bucurăm așa de mult că ai putut să ni te alături azi, Nicola!

Dacă unora li se păru ciudat că mama lor nu-i spusese Nico, fură prea politicoși ca s-o corecteze.

– Sper că toată lumea s-a purtat frumos când eram în casă.

– Toți au fost grozavi. Dându-și seama că bombănea, se forță să-și îndrepte spatele și să îi zâmbească lui Mary. Nu-mi văd familia atât de mult pe cât mi-ar plăcea. Mi-e dor de prânzurile de duminică precum acesta.

Când Mary îi puse întrebări despre familia ei, iar ea îi făcu să râdă, spunându-le povești despre farsele pe care ea și frații ei gemeni și le făceau când erau mici, Nicola aproape că putu să se relaxeze.

Însă era conștientă de faptul că Marcus și Smith nu râdeau împreună cu restul. Nu trecu mult timp până când toată lumea își dădu seama că era ceva în neregulă.

– Marcus, nu mănânci și nu arăți prea bine, spuse Lori. De fapt, nu-mi amintesc când te-am văzut ultima oară neras. Ești bine?

– Nu, răspunse Marcus. Nu sunt bine.

Șase chipuri, ale lui Chloe și ale fraților și surorilor, mai puțin cel al lui Smith, fură șocate. Evident, era prima oară când fratele lor foarte capabil recunoscuse în fața lor că avea o problemă.

Nicola era bucuroasă că nu luase decât câteva guri din hotdogul ei, pentru că s-ar fi întors tot pe fața de masă frumoasă. Doar nu avea să facă exact ce credea, nu?

Da, sigur, erau mai multe lucruri pe care voiau să și le spună unul altuia, dar nu aveau s-o facă în fața întregii familii.

Marcus tocmai se întorsese cu fața spre ea și se pregătea să spună ceva, când Smith se ridică dintr-odată.

- Marcus, trebuie să-ţi arăt ceva în garaj.

- Suntem în mijlocul prânzului, protestă Mary, dar cuvintele ei nu avură greutate.

De fapt, părea ciudat de mulţumită de răsturnarea de situaţie.

- Îmi pare rău, nu poate să mai aştepte. Smith se ridică şi se îndreptă spre casă. Marcus trebuie să vadă asta chiar acum.

Pentru o clipă, Nicola nu crezu că Marcus avea să-şi urmeze fratele. Dar apoi, bombănind, îşi aruncă şerveţelul pe masă şi îşi dădu scaunul în spate.

Nicola se aşteptă ca mama lui să fie supărată din cauză că prânzul nu mergea cum ar fi trebuit, dar aceasta pur şi simplu îşi ridică sprâncenele, se uită la ceilalţi băieţi ai ei şi spuse pe un ton calm:

- Mergeţi şi voi, ştiu că muriţi de curiozitate să vedeţi despre ce e vorba.

Peste câteva clipe, Nicola rămase singură cu femeile.

- Bărbaţii Sullivan. Sunt ceva aparte, nu-i aşa? spuse Mary zâmbind.

Înţelegerea din ochii lui Mary aproape că o răvăşi pe Nicola şi, indiferent ce se mai întâmpla, voia ca mama lui Marcus să ştie ceva.

- Ai o familie frumoasă.

- Ştiu, draga mea. Mă bucur aşa de mult că azi eşti alături de noi!

În mod surprinzător, deşi acest prânz fusese apăsător din clipa în care intrase pe uşă, Nicola îşi dădu seama că şi ea se bucura.

Pentru că se îndrăgostise nu numai de Marcus, ci şi de toată familia lui.

capitolul 21

- Ce naiba aveţi? întrebă Gabe, când el şi Zach intrară în garaj, urmaţi de Chase şi Ryan.

- Marcus i-a tras-o invitatei noastre frumoase.

Marcus îl apucă pe Smith de cămaşă.

- Ai grijă, nemernicule! Dacă o să mai vorbeşti aşa despre ea, o să mă asigur că nu o să mai apari decât în filme de groază.

- Oh, staţi un pic! spuse Gabe, care se aşeză între fraţii lui.

Marcus era pe punctul de a-i da drumul lui Smith, când acesta întrebă:

- Ce naiba faci cu o persoană ca ea? Nu e cam tânără şi prea uşuratică pentru tine?

Peste o fracţiune de secundă, Marcus dădu primul pumn. Cei doi îşi împărţiră câteva lovituri, înainte ca Zach şi Gabe să îi despartă.

- Nu ştii nimic despre ea.

- Şi vrei să-mi spui că tu ştii? Adică mai mult decât cât de sălbatică e în pat.

- Te-am avertizat! mârâi Marcus.

Smith ridică mâinile şi făcu un pas în spate.

- Uite care-i treaba, nu vreau să te enervez, încerc doar să-ţi bag minţile-n cap.

- Staţi un pic! spuse Zach. Cineva să-mi facă un rezumat.

Toate privirile se întoarseră spre Marcus, care spuse:

- Eu și Nicola ne-am întâlnit după petrecerea de logodnă de săptămâna trecută. Inițial, nu știam cine era.

- Poți să te bazezi pe bătrânul Sullivan să nu recunoască o vedetă pop arhicunoscută. Și când ți-ai dat seama?

- Când m-a invitat Lori la studioul de dans luni, la repetiții. Își trecu mâna peste față. Credeam că Nicola e una dintre dansatoare.

- Ești un idiot.

Zach avea dreptate. Era un idiot. Ce naiba căuta în garaj, cu frații lui, când Nicola era în curte, cu mama și surorile lui? Jurase că, data următoare când avea să o vadă, urma să repare totul. În schimb, nu făcu decât să înrăutățească situația.

- Trebuie să vorbesc cu ea, spuse Marcus, dar Smith îl prinse cu putere de braț.

- Ai idee cum o să fie să ai o relație cu ea?

- Nu dau doi bani pe faima ei.

- E ușor să spui asta acum, zise Smith, dar cum o să fie a cincizecea oară când o să încercați să ieșiți? O să crezi că purtați o conversație privată, despre struguri sau cântece sau despre ce naiba vorbiți voi, și cineva o să vă facă o poză în care pare că vă certați. Apoi titlul o să fie că nu ați reușit, că erați prea diferiți de la bun început. Ba chiar o să bage și un citat de la un prieten anonim, care spune că Nicola știa că nu erați potriviți. O să vrei să ai încredere în ea când o să-ți spună că nu e adevărat, că nu a zis așa ceva nimănui. Dar o să începi să te întrebi dacă nu cumva a făcut-o.

Smith nu vorbise niciodată atât de mult despre obstacolele aduse de faimă, dar lui Marcus nu-i păsa câtuși de puțin în acel moment de cât de grea putea să fie viața pentru fratele lui extrem de cunoscut. Nu-i păsa decât

de femeia pe care o rănise pentru că fusese nechibzuit cu inima ei.

– Știu că ai impresia că mă ajuți, dar asta e între mine și Nicola, nu vă implică nici pe voi, nici pe restul lumii.

Dar Smith nu se opri.

– Ascultă-mă, te înțeleg, probabil e grozavă în pat.

Marcus îl atacă din nou, dar Smith nu dădu înapoi, în ciuda faptului că mâinile fratelui său erau în jurul gâtului lui.

– Dar, pe tine, un tip căruia îi plac vinul lui scump și liniștea de la podgorie, faima o să te înnebunească, și încă repede. Smith se încruntă. Ce nu înțeleg e cum nu au apărut încă poze cu voi doi.

Marcus își lăsă mâinile în jos, dar speră că îi lăsase o vânătaie mare în jurul gâtului.

– Am fost atenți, mormăi el.

– Deja vă ascundeți? Vezi, nu e în regulă. Smith arătă spre frații lui. Toți înțelegem că Jill s-a dovedit a fi o afurisită frivolă și că Nico e consolarea, una grozavă, dar viața ei e prea haotică pentru un tip cu capul pe umeri ca tine.

Ryan încuviință.

– Nu-mi place s-o spun, dar are dreptate, Marcus! Presa o să te înnebunească. Chiar și de mine, care joc baseball, se ține prea mult.

În mod surprinzător, Chase încuviință.

– Pare grozavă. E mult mai dulce și pare mult mai inocentă decât crezusem că o să fie după toate lucrurile pe care le-am auzit despre ea. Îl fixă pe Marcus cu privirea. Dar nu ajută că arată ca și cum tocmai a absolvit liceul. Toată lumea o să creadă că ești un libidinos bătrân.

Numai Gabe interveni ca să întrebe:

– Stai un pic. Ești îndrăgostit de Nico?

-Numele ei e Nicola, zise Marcus.

Nu era Gabe cel care trebuia să știe că era îndrăgostit de Nicola. Nici unul dintre frații lui nu trebuia să audă acele cuvinte.

Singura persoană care trebuia să afle exact ce simțea pentru ea stătea în curtea mamei lui, având impresia că el nu o iubea.

Și asta pentru că fusese prea laș ca să-și asume sentimentele.

-Dați-vă la o parte din fața mea! mârâi la cei cinci frați mai mici.

Nimeni nu mai spuse nici un cuvânt. Doar se dădură la o parte.

-Dumnezeule! spuse Zach, în timp ce Marcus îi lăsă în garaj, cu gurile deschise. Nu-mi vine să cred că toți șase am stat aici, vorbind despre iubire și relații ca niște fete!

-Cel puțin am încercat să-i bag mințile-n cap, spuse Smith, în timp ce îl urmară. Dar cum e îndrăgostit până peste cap de ea, putem să luăm scaune în primul rând al spectacolului, zise el, ridicând din umeri.

-Nicola, nu mai pot să fac asta!

Ea își ridică privirea cu o expresie extrem de alarmată când Marcus întrerupse conversația dintre femei.

Marcus știa că ea nu voia ca întreaga lui familie să afle de relația lor, dar nu se mai putea preface că n-o cunoștea. Nu mai putea să se poarte ca și cum n-o iubea. Și nu mai suporta să-l asculte pe Smith vorbind despre ea atât de urât, ca și cum nu era decât o bombă sexy.

Marcus voia ca toată lumea să o vadă așa cum o vedea el, ca artista și femeia de afaceri deșteaptă, ambițioasă și genială.

Și ce dacă nu se potrivea în lumea ei, iar ea nu se potrivea într-a lui?

Cum putea să renunțe la ea?

Nicola clătina din cap, privirea ei implorându-l cu disperare să nu mai spună nimic. Dar nu se putea opri acum. Marcus știa că trebuia să-i spună tot, nu mai putea să treacă nici o secundă fără ca ea să știe că o iubea.

Se duse spre ea și o ridică de pe scaun.

– Nu, Marcus!

Se uită în jur, la familia lui. Toți erau așezați la locurile lor de la masă, cu fețele lipite de ecranul invizibil. La naiba, după cum îi știa, toți își doreau să fi avut castroane cu popcorn din care să ronțăie. Dar lui Marcus nu-i păsa. Nimic nu mai conta acum în afară de Nicola.

Și faptul că avea s-o piardă dacă nu făcea repede ceva.

– Nu face asta, îl imploră ea. Te rog, nu face asta!

Dacă Marcus ar fi reușit să doarmă chiar și cinci minute, ar fi văzut cât de serioasă era, că ultimul lucru pe care-l voia în acel moment era declarația lui. Dar în acel moment nu știa decât cât de bine era să o atingă, să fie aproape de ea.

– Te iubesc.

Ea se îndepărtă de el și s-ar fi împiedicat de rădăcina unui copac dacă Marcus nu i-ar fi luat mâinile într-ale lui.

– Te rog, nu face asta! Nu aici. Nu acum.

Cuvintele ei erau o șoaptă, dar în curte era așa de liniște – nici o pasăre nu ciripea și nici o rafală de vânt nu străbătea frunzișul copacilor –, încât toată lumea îi auzi foarte clar rugămintea.

– Ar fi trebuit să-ți spun înainte. Am fost un fraier că te-am lăsat să pleci, că te-am lăsat să crezi că nu te iubesc.

Nicola încerca să-și tragă mâinile dintr-ale lui și nu voia decât să plece. Dar el nu putea să-i dea drumul, nu fără să o facă să înfrunte ce era între ei.

Marcus știa că existau un milion de moduri prin care ar fi putut face asta mai bine, dar în acel moment nu-i mai rămăsese nimic de făcut, decât să o tragă aproape și să o sărute în fața familiei lui.

Corpul ei era rigid, lipit de al lui, și gura închisă. Dar apoi conexiunea lor ieși la suprafață, în ciuda faptului că Nicola voia să i se opună. Pasiunea pe care nici unul din ei nu reușise să o controleze îi lovi în valuri. Se sărutară ca și cum trecuseră ani întregi de când li se atinseseră buzele, nu doar două zile.

Dintr-odată, Nicola îl împinse și îl lovi în piept. Își acoperi gura cu ambele mâini și făcu ochii mari, plini de oroare. Apoi se întoarse spre familia lui.

– Îmi pare rău că v-am stricta prânzul, spuse ea cu vocea tremurândă, apoi se întoarse și alergă spre casă.

Marcus nu-și mai pusese niciodată inima pe tavă așa, doar ca să-i fie dată înapoi făcută bucăți. Mândria îi spunea să o lase pe Nicola să plece, că nu avusese nevoie de ea înainte și nu avea nici acum.

Cel puțin de data asta știa ce era mai bine și îi spuse mândriei să se ducă naibii.

O bătaie de inimă mai târziu, Marcus Sullivan fugea după vedeta pop care-i furase inima.

– Stai un pic, ce s-a întâmplat? întrebă Lori, după plecarea lui Marcus.

Sora ei geamănă pufni.

– Serios, chiar ești singura care nu știe? Nu poți să fii atentă măcar trei secunde la viața altcuiva în afară de a ta?

Înainte ca Lori să se întoarcă și să sară la gâtul surorii ei, Zach adăugă:

- Mi se pare că Marcus tocmai a dat-o în bară. Nu a fost deloc plăcut, spuse el, în timp ce clătina din cap, deloc impresionat.

- Nu o să mai fie așa de amuzant când o să ți se întâmple ție, îi spuse mama lui, ridicând o sprânceană.

- Nici o șansă, zise Ryan. Noi, ceilalți, suntem perfect mulțumiți să ținem dragostea la distanță.

Știind că avea să-și enerveze frații, Chase comentă:

- Nu toți, apoi o sărută apăsat pe Chloe.

Ea râse și-i răspunse la sărut.

- Dar nu înțeleg, continuă Lori. Când s-au despărțit Marcus și Jill?

Vorbind ca și cum i se adresa unui copil de doi ani, Sophie îi zise:

- Presupun că în sfârșit i-a dat papucii și acum e îndrăgostit de Nico...

- El zice că numele ei adevărat e Nicola, o întrerupse Smith, iar Sophie îi aruncă o privire tăioasă. Cum spuneam, singura problemă e că *ea* nu pare să fie îndrăgostită de el.

Dintr-odată, se auzi stația radio a lui Gabe. Un zgomot puternic și ascuțit, care nu putea fi ratat, însoțit de informații pe care toți le auziră când el mări volumul. Cum Gabe era pompier în San Francisco, de multe ori de-a lungul anilor, toți cei din familie auziseră apeluri ca acesta, când era chemat la un incendiu.

Bărbatul deja se ridicase de la masă când cei de la dispecerat terminară anunțul.

- Îmi pare rău că trebuie să plec, mai ales când tocmai am ajuns la partea interesantă.

Mary se ridică și ea, îl îmbrățișă și îl pupă.

- După toţi anii ăştia, ar trebui să fiu deja obişnuită să te văd plecând la un incendiu. Reticentă, îi dădu drumul din braţe. Ai grijă, dragule!

- Nu-ţi face griji! răspunse Gabe. Nu o să i se întâmple nimic fiului tău preferat.

- Are dreptate, glumi Smith. O să stau aici și o să fiu în siguranță.

Toată lumea râse, mai puțin Lori. Când Gabe plecă, ea spuse:

- Mă simt responsabilă pentru tot ce s-a întâmplat cu Marcus și Nico. Adică Nicola. Zâmbetul ei luminos era inexistent. Eu le-am făcut cunoștință, după care i-am lăsat să ia cina singuri. Își mușcă buza. Sau orice au ajuns să facă.

- Nu te simți prost, Naughty! E evident că a întâlnit-o înainte să le faci cunoștință.

Lori îl privi pe Chase cu ochii mari.

- În nici un caz. Marcus habar n-avea cine era când le-am făcut cunoștință, iar ea... Se opri. Dumnezeule, probabil Marcus era tipul despre care mi-a povestit în ziua aia în studioul de dans! Apoi amândoi au încercat să se poarte ca și cum nu se cunoșteau. Nu e de mirare că el s-a purtat ciudat în după-amiaza aia, iar ea tot uita pașii de dans pe care-i știuse toată dimineața.

Toată lumea se apropie.

- Ce ți-a spus despre el? întrebă Sophie.

Dintr-odată, Lori își dădu seama că dezvăluia secretele Nicolei.

- Nu ar trebui să vă spun.

Ryan și Smith își zâmbiră. Amândoi știau cât de aproape erau să afle niște lucruri compromițătoare despre fratele lor mai mare, până acum perfect.

- Deja am văzut ce era mai rău, Lori, spuse Ryan.

– Poate îl ajutăm dacă știm mai multe, continuă Smith.

Mary își dădu seama imediat ce făceau băieții ei și spuse:

– Smith, Ryan, cred că am văzut și am auzit destule din treburile lor personale.

– Mama are dreptate, încuviință Lori. În plus, nu a spus decât că a întâlnit un tip vineri noapte și apoi a adormit în poala lui înainte să se sărute măcar.

Zach izbucni în râs.

– Amărâtul, nici măcar n-a putut s-o țină trează!

Mary își reduse copiii la tăcere.

– Destul! Nu o să stăm aici să-l bârfim pe fratele vostru când masa trebuie curățată și farfuriile spălate.

După ce toată lumea începu să ajute, Chloe și Chase rămaseră în urmă câteva clipe.

– Mama ta e așa de încântătoare, încât uneori uit că a crescut singură opt copii și că știe exact cum să se poarte cu voi, zise Chloe cu multă afecțiune în voce.

– Nu ne-a crescut singură. Marcus a ajutat-o mai mult decât oricare dintre noi.

Își trecu degetele printre ale ei și o trase aproape, sub umbra unui stejar mare. După logodnă, scânteia dintre ei ardea din ce în ce mai puternică.

– Fratele meu a sacrificat foarte multe pentru noi. Merită un final fericit.

Chloe îl privi.

– Sunt cu totul de acord. Marcus e incredibil. Dar știi ce? Pun pariu că o să aibă parte de finalul lui fericit. Foarte-foarte curând.

Chase o privi surprins.

– Cum poți să spui asta după tot ce s-a întâmplat azi?

- Intuiție feminină. Ochii îi sclipiră când îi zise: Nicola este îndrăgostită de Marcus. Înainte să o întrebe de unde știa asta, Chloe îl sărută și adăugă: O femeie îndrăgostită mereu recunoaște semnele altei femei îndrăgostite. Cum a spus și Lori, dintr-odată, totul are sens. Felul în care nu puteau să-și ia ochii unul de la altul în timpul prânzului, modul în care Marcus l-a atacat pe Gabe pentru că a făcut-o să râdă și pe Ryan pentru că i-a făcut un compliment. Îți garantez că Nico e îndrăgostită până peste cap de fratele tău, fie că vrea asta, fie că nu.

- Noroc că bărbații Sullivan sunt perseverenți, nu-i așa?

Chloe își înfășură brațele în jurul gâtului lui Chase în timp ce el o trase aproape.

- Da, zise ea, în timp ce-și apropie gura de a lui. Mare noroc.

capitolul 22

Marcus ieși valvârtej din casă, dar se opri când o văzu pe Nicola stând lângă mașina lui Lori. Ea știa că, dacă ar fi vrut, ar fi continuat să fugă de Marcus, departe de tot ce o rănise atât de tare.

Dar venise la prânz ca să-l înfrunte pentru ultima oară, nu? Doar ca să intre în panică în fața întregii lui familii.

– Lori m-a luat de la hotel și m-a adus aici. Presupun că va trebui să chem un taxi.

– Nu pleca! Te rog, nu pleca!

Marcus se apropie de ea încet, atent.

Nicola încă simțea gustul dulce al sărutului lui când își linse buzele.

– Nu ar trebui să fiu nevoită să fug așa. Înghiți în sec, obligându-se să spună: Nu când știu că trebuie să vorbim.

Când se apropie, văzu pe fața lui ușurare, dar și precauție.

– Îmi pare rău dacă te-am făcut de râs acolo.

– E în regulă.

Și era, pentru că Nicola înțelegea disperarea pe care o simțise Marcus. Cum putea să n-o facă de vreme ce și ea o simțea?

– Nu, Nicola. Meriți mai mult de atât. Mult mai mult. Întinse mâna spre ea. Mai dă-mi o șansă! Te rog!

Ea își dorea atât de mult să-l ia de mână, să-i ofere acea șansă!

Dar nu putea. Nu când știa că avea să-l rănească.

-Marcus, putem să mergem într-un loc mai retras?

Marcus încuviință, cu maxilarul încordat, când lăsă în jos mâna pe care Nicola nu o luase. O luă pe un drum care trecea printre case. Sub stejari se afla un loc de joacă pentru copii, care arăta ca și cum nu fusese folosit de un deceniu.

-Obișnuiam să venim aici să ne jucăm când eram mici.

O durea inima pentru copilul care fusese Marcus odată și pentru cât de scurtă fusese copilăria lui. La 14 ani era prea mic pentru responsabilitățile pe care și le asumase.

-Familia ta e incredibilă. Nicola se așeză pe o bancă crăpată. Mă bucur că am avut ocazia să-i cunosc pe toți. A fost atâta iubire în curtea mamei tale!

Marcus nu se duse să se așeze lângă ea, ci se așeză în genunchi, în fața ei. Nicola îl lăsă să o ia de mâini, fiind incapabilă să-l îndepărteze încă o dată. Cel puțin nu cu mâinile.

-Ai vorbit serios pe plajă? Chiar te-ai îndrăgostit de mine?

Ea îl privi și citi durere în ochii lui, teama lui surprinzătoare că ea putea să nu-l iubească. Nu ar fi trebuit să recunoască faptul că încă simțea asta pentru el, dar trebuia să o facă.

-Da, spuse ea încet. Te iubesc.

-Slavă Domnului!

-Nu, adăugă ea repede. M-am gândit mult de ieri-seară. Înghiți în sec, clătină din cap și încercă să se lupte cu lacrimile care erau chiar acolo, așteptând să curgă. Bănuiesc de ce a vrut Smith să vorbească cu tine în garaj.

Te-a avertizat în privința mea, ți-a spus cum ar fi să ieși cu mine în văzul lumii, nu-i așa?

Expresia lui fu un răspuns destul de bun, deși el spuse:

– Ce facem noi doi nu e treaba lui Smith.

– Nu, dar pun pariu că tot ce ți-a spus despre circul din vieți ca ale noastre e adevărat.

– Mereu mi-a plăcut circul.

Nicola voia să-și arunce brațele în jurul lui, voia să-l sărute pentru că spusese că ar fi renunțat la orice pentru ea, dar știa că nu s-ar fi iertat niciodată dacă ar fi fost așa de egoistă. Și, într-un final, nici el nu avea s-o ierte. Marcus renunțase deja la prea multe pentru familia lui. Nu putea să-i ceară să renunțe la și mai multe pentru ea.

– Am călcat strâmb aseară, mărturisi ea. Te-am căutat online. Am citit despre Sullivan Winery. Am văzut ce treabă incredibilă ai făcut cu locul ăla și ce rol important ai în comunitate. Meriți o soție care poate să te sprijine în tot ce faci, una care poate să fie un partener egal în tot. Nu cineva care e în alt avion în fiecare săptămână, îndreptându-se spre alt stat, altă țară, altă emisferă. Am știut din primele cinci minute petrecute cu familia ta că nu ești ca Smith, Lori sau Ryan. Nu te interesează petrecerile. Nu ai nevoie ca toată lumea să-ți facă poze. Nu ai nevoie să-ți folosești farmecul și charisma ca să încerci să impresionezi oamenii. Impresionant e cine ești tu, Marcus, și nu ai nevoie de o scenă mare sau de un public ca să-ți știi propria valoare.

El deschise gura ca s-o întrerupă, însă Nicola își puse mâna peste buzele lui, înainte ca Marcus să spună ceva care s-o facă să se răzgândească.

– Vezi tu, știu că viața mea e haotică și un circ și, chiar dacă uneori mă înnebunește faptul că nu pot să merg

ca un om normal să-mi iau o cafea ori să văd un film, pe care îmi place. Nu vreau să cânt doar pentru puțin timp. Vreau să mai fiu un nume important în industrie și peste 20 de ani. Vreau să compun și să cânt cântece pe care milioane de oameni vor dori să le asculte.

- O s-o faci.

- Mulțumesc că ai atâta încredere în mine! În ciuda cuvintelor pe care ni le-am aruncat ieri pe plajă, niciodată nu m-ai tratat ca și cum aș fi o vedetă pop prostuță. M-ai respectat, iar acum trebuie să-ți arăt același respect. Este doar unul dintre motivele pentru care nu pot să-ți fac asta. Nu-ți pot cere să faci parte din lumea mea.

- Pisicuțo, asta nu ar trebui să fie decizia mea? întrebă el, în timp ce o luă de mâini.

Alintul aproape că o frânse, destul ca să recunoască:

- Știi care e partea cea mai nebunească? Am vrut să fiu cea care-ți vindecă toată suferința, dar în schimb... Trebui să se oprească și să inspire adânc. În schimb, am fost cea care a înrăutățit situația. Îmi pare atât de rău pentru asta, Marcus! Mult mai rău decât o să știi vreodată. Nicola se obligă să-și tragă mâinile dintr-ale lui și să se ridice. Nu mai putem să ne vedem. Aș aprecia dacă m-ai duce înapoi la hotel.

Cumva, avea să reușească să nu plângă până când urma să rămână singură, își spuse în timp ce-i întoarse spatele lui Marcus.

Iar apoi, peste mult timp după ce el avea să plece, cumva trebuia să găsească un mod prin care să se oprească.

Marcus își așeză mâna pe spatele ei, la fel cum o făcuse în prima noapte.

- Tot ce mi-ai spus pe plajă, că am ales femeia nepotrivită înainte să te întâlnesc pe tine pentru că era mai ușor decât să iubesc cu adevărat și să risc totul, e adevărat.

Surprinsă, se întoarse să-l privească în ochi.

- Mereu am crezut că familia mea are nevoie de mine, dar în cele din urmă am înțeles că și eu am la fel de multă nevoie de ei. Am avut nevoie de ei când totul era atât de înfricoșător, dificil și nesigur, când bărbatul pe care-l iubeam cel mai mult din lume a murit subit. Dar, când te-am întâlnit pe tine, mi-am dat seama că am găsit, în sfârșit, pe cineva pentru care eram dispus să le dau drumul.

- Nu, Marcus, zise ea, clătinând din cap. Niciodată nu ar trebui să fii nevoit să te îndepărtezi de familia ta. Ai destulă iubire în inima ta pentru toți și pentru familia pe care o s-o ai probabil în curând. Știu că o să găsești pe cineva perfect pentru tine, se forță ea să spună. Perfect pentru viața ta.

- Deja am făcut-o.

Lacrimile pe care jurase că nu avea să le elibereze începură să curgă.

- Te rog, nu îngreuna situația mai mult decât e cazul! Nu când amândoi știm că, oricât am vrea să meargă lucrurile între noi, nu o să se întâmple niciodată. Îl privi printre lacrimi. Nu o să regret niciodată faptul că am fost cu tine. Nu când au fost cele mai frumoase momente din viața mea. Nicola inspiră adânc. Mi-am schimbat biletul de avion ca să plec diseară, nu mâine-dimineață. Trebuie să mă întorc la hotel ca să-mi împachetez lucrurile.

Se întoarse spre casa mamei lui, când vocea lui o opri pe loc.

- Amândoi știm că nu vrei să faci asta. Amândoi știm că nu e nevoie decât de un sărut, o atingere, ca să te fac să te răzgândești.

Dispăruse bărbatul care o implorase să-l asculte, încercând s-o facă să-i înțeleagă punctul de vedere. În locul lui era iubitul dominant care o încântase atât de mult, care o făcuse să tremure de dorință și care împărtășise cele mai incredibile plăceri cu ea.

- Ai dreptate, Marcus, confirmă ea în timp ce se întoarse spre el. Sunt lipsită de putere în fața săruturilor tale. Nu pot să rezist atingerilor tale. Îl privi în ochi și recunoscu, oferindu-i în mod conștient un arsenal pe care să-l folosească împotriva ei. Nu pot să mă lupt cu foamea din ochii tăi când mă privești sau cu reacția pe care mi-o provoci. Dar asta vrei? Ca eu să fiu doar un corp fierbinte și doritor, care nu-ți rezistă?

Dominația se transformă în furie într-o fracțiune de secundă, apoi Marcus se mișcă repede, o apucă de umeri și își lipi buzele de ale ei, în timp ce lua tot ce voia, tot ce-și dorise ca Nicola să-i ofere, dar nu o făcea.

Așa cum Marcus tocmai spusese, Nicola știa că nu avea nici un rost să se împotrivească. Chiar și în fața familiei lui, fusese pierdută în fața nevoii pe care o simțea pentru el. Chiar și când fusese furios pentru că ea încercase să plece, când el voia să stea, chiar și când ar fi trebuit să fie furioasă pe el pentru că o tratase ca pe un obiect sexual de care spunea că nu mai avea nevoie, Nicola nu îi simțea decât inima bătând lângă a ei, precum și iubirea ei pentru el, la fel de puternică, cu toate că Marcus folosise împotriva ei slăbiciunea pe care o avea pentru el.

Dar, tocmai când credea că Marcus avea să îi rupă hainele și să o facă a lui chiar acolo, lângă toboganul vechi din metal, o împinse ușor la distanță de un braț.

– Relația noastră nu s-a terminat, Nicola. Nici pe departe.

Ea își permise să-i arunce o ultimă privire.

– Trebuie să se termine.

De data asta, când Nicola făcu un pas să se îndepărteze, el o lăsă să plece.

Însă, după ce se întoarse la hotel, chiar și peste câteva ore, după ce se acoperise cu o pătură la clasa întâi, iar avionul se îndrepta spre San Francisco, Nicola știa care era adevărul.

Marcus Sullivan era un bărbat care hotăra ce lucru voia și apoi îl obținea. Și, dintr-un motiv nebunesc, părea s-o vrea pe ea.

În timp ce adormi agitată în avion, deși își repetă că nu voia ca el să lupte pentru ea, visele ei cu Marcus – cu multe săruturi și mângâieri, cu privirea lui înfometată și cuvinte dulci de iubire – nu o lăsară să se ascundă de adevăr.

capitolul 23

Trecuseră 15 zile, șase ore și 23 de minute de când îl văzuse pe Marcus ultima oară.

Se înșelase. Nu o dorea.

Nicola știa că ar fi trebuit să fie fericită pentru că nu avea să fie nevoită să-i tot reziste. Dar era departe de asta. Cât de departe putea să fie.

Managerul ei intră în birou, fluturând un fax.

- *Billboard* tocmai m-a anunțat că *One Moment* a debutat pe primul loc în topurile pop! Și nu o să-ți vină să crezi când o să auzi asta, dar biletele pentru turneul tău s-au vândut în două ore! Vă trebui să adăugăm niște date. Multe! Dacă avem noroc, nu o să mai treci pe acasă cam un an și jumătate.

Asta era tot ce voia Nicola. Un mare hit. Turneu lung și internațional, cu casa închisă. Dar, chiar și în timp ce ea și Jane se îmbrățișară și bătură palma, iar Jane începu să spună repede cât de genială fusese Nicola când filmase alt videoclip, pe ultima sută de metri, pentru *One Moment* – doar ea și pianul ei pe o scenă goală –, insistând ca versiunea acustică să fie lansată de casa de producție, Nicola știa că ar fi fost mult mai fericită dacă ar fi putut împărtăși succesul cu Marcus.

Aproape că și-l imagina spunându-i cât de mândru era și că mereu știuse că putea să facă asta.

Și că o iubea.

Brusc, o lacrimă mare îi curse pe obraz. Managerul ei crezu că era o lacrimă de fericire și, după ce o pupă

pe Nicola pe obraji, ea luă telefonul care sunase întruna și ieși din cameră, ca să facă înțelegeri ce aveau să aducă și mai mulți bani.

Nicola se îndreptă spre geam și își lipi mâna de el, uitându-se la străzile aglomerate ale Los Angelesului. În urmă cu trei săptămâni, privea străzile din San Francisco.

Fusese în atâtea clădiri înalte! Vizitase atâtea orașe aglomerate! Lumea era la picioarele ei, acum mai mult ca oricând. Nu era vorba de faptul că tot ce i se întâmpla nu însemna nimic fără iubire. Bineînțeles că succesul ei însemna ceva. Însă dragostea făcea totul mult mai bogat, mult mai dulce. Da, sexul cu Marcus fusese incredibil, dar să știe că brațele lui o așteptau, că își putea așeza obrazul peste bătaia inimii lui, ăsta era genul de fericire care dura o eternitate.

Din păcate, nimic din toate astea nu schimba motivele pentru care-l lăsase în urmă.

În timp ce stătea lângă fereastră, se blestemă încet, pentru că nu lăsase ca lucrurile cu Marcus să dureze ceva mai mult. De ce nu-și permisese să fie fericită cu el mai mult de câteva zile?

Se întoarse cu spatele la fereastră și oftă. Știa exact de ce se forțase să urce în avionul ăla și-l lăsase în urmă.

Indiferent cât ar fi încercat să-și ascundă relația de cei din jur, într-un final tot s-ar fi aflat. Circul l-ar fi tras pe Marcus în centrul lui și i-ar fi întors pe dos viața perfect ordonată. Nicola nu ar fi putut să trăiască cu ea însăși pentru că rănise așa de tare o persoană pe care o iubea. L-ar fi tot auzit pe oameni punând la îndoială raționamentul pentru că începuse o relație cu ea.

Cu toate astea, o parte din ea își dorea să nu fi reușit să-și ascundă relația, pentru că, dacă cel puțin

ar fi existat poze cu ei doi pe internet, poate că ar fi trebuit să aibă de-a face unul cu celălalt și nu ar fi putut să se scoată complet unul din viața altuia.

Nicola se uită la ceas și își dădu seama că rezistase, în mod oficial, 15 zile, șase ore și 34 de minute fără el. La un moment dat, avea să vină și ziua când nu urma să mai numere minutele și orele.

Și, la un moment dat, avea să nu mai spere să își audă din nou numele pe buzele lui, un *Nicola* care să o ia prin surprindere, care să o facă să se uite la fața lui șocant de chipeșă, iar inima să îi bată plină de anticipare, în timp ce aștepta una dintre cerințele lui senzuale.

La naiba, durase mai mult decât anticipase să organizeze totul! Mult prea mult.

Lui Marcus nu-i plăcuse niciodată să se uite la televizor sau să citească reviste, dar în ultimele două săptămâni fusese lipit de ele. Până când urma s-o vadă pe Nicola din nou, avea nevoie să se asigure în mod constant că femeia pe care o iubea era bine. Fusese extaziat când cântecul ei ajunsese pe primul loc și se vânduseră toate biletele pentru turneul ei. Merita toate astea și nu numai.

Lori apăruse la ușa lui în urmă cu două seri – avea un plan ca să-i împace. Fusese încântată când Marcus îi spusese că se ocupa deja de asta, iar acum, când sora lui îl conducea la aeroport, ascultau la radio un interviu cu Nicola.

– O să fiu sincer cu tine, Nico, spuse prezentatorul la radio. Când am auzit *One Moment*, mi s-a părut că e un alt cântec pop care mă face să vreau să dansez. Dar, când am văzut videoclipul cu versiunea acustică,

mi-am dat seama ce suflet se află în spatele cântecului. Povestește-ne despre asta!

– Mereu mi-a plăcut ce fac, dar de curând mi-am dat seama că nu i-am lăsat pe oameni să vadă decât o parte din mine, răspunse ea, vocea ei curgând prin venele lui Marcus, ca primul pahar de vin rece într-o zi caldă.

– Ce te-a făcut să ne arăți și această latură diferită a ta – cântăreața, compozitoarea care ne sfâșie inima și pe care ai ascuns-o în tot acest timp?

– Un prieten care nu s-a temut să mă înfrunte.

Nicola râse, iar Marcus îi văzu practic zâmbetul, ochii sclipitori chiar și prin undele radio.

– Mă tem că la început nu am acceptat sfatul prea bine, dar până la urmă mi-a venit mintea la cap. De aceea am înregistrat cântecul din nou. Ador tot procesul de producție al cântecelor mele, ador să dansez cu echipa mea, dar mereu am vrut să fac o variantă acustică a unuia din cântece.

– Deci, Nico, ce mai vrei să cucerești acum, când ai un single pe primul loc în topuri și un turneu sold out?

Marcus simțea privirea lui Lori ațintită asupra lui, în timp ce așteptau răspunsul Nicolei.

– Dragoste, sper.

Interviul se termină, Marcus închise radioul, iar Lori exclamă:

– Dumnezeule, Marcus, e incredibilă, nu-i așa?

– Da.

– Cum să nu te îndrăgostești de ea?

El încuviință din cap, știind că sora lui spunea adevărul.

– Nu am avut nici o șansă de la bun început.

Lori își puse mâna peste a lui, pe schimbătorul de viteze.

„Sper că planul tău o să meargă.
Și el spera asta.

Boise, Idaho

La sfârșitul primului spectacol din turneu, în Boise, Nicola cântă ultimul bis, o versiune *One Moment* care începea doar cu ea, în mijlocul scenei, cântând varianta acustică la chitară, înainte să întețească ritmul cu lumini și fum, timp în care membrii trupei se întorceau pe scenă, iar corpul ei era acoperit aproape din cap până-n picioare de lumini.

Muncise să refacă spectacolul, împreună cu echipa ei, până în seara deschiderii, dorind să încorporeze acel pop-dance cu noile segmente acustice. Fusese epuizant și captivant.

Nicola se aruncase cu brațele deschise în muncă, lucrase mai mult decât oricine altcineva, parțial pentru că era prea obosită ca să se mai gândească la Marcus mai mult decât din minut în minut. Dacă era să se ia după reacția publicului, toată munca meritase. Cu vârf și îndesat.

Era hotărâtă să se bucure de celebrare în seara aia, alături de restul echipei. Deși cea mai importantă persoană nu fusese în public, tot simțise ca și cum Marcus era acolo cu ea, încurajând-o și iubind-o așa cum nu o mai făcuse nimeni niciodată.

Dar mai întâi trebuia să se vadă cu fanii în culise. Avea să facă asta după fiecare spectacol, ca să poată oferi ceva fundațiilor pentru educație din fiecare stat în care cânta. În ciuda faptului că era epuizată când luminile de pe scenă se stingeau pentru public, cauza era destul

de importanță pentru ea ca să alunge oboseala pentru încă o oră.

Se îndreptă spre zona delimitată, unde Katie, managera ei de turneu, o conduse imediat spre primul grup. Simți cum i se face pielea de găină, dar se încălzi în timp ce traversă zona. Deși se uită după singura persoană de pe pământ care o făcea să se simtă așa, știa că era imposibil ca Marcus să fie în Idaho. Era, pur și simplu, plină de adrenalină după spectacol, iar imaginația îi răvășea mintea foarte obosită.

Cu coada ochiului, îl văzu pe Jimmy, bodyguardul ei, care se încrunta și vorbea tensionat în cască. Nu știa ce se întâmpla, dar avea încredere că Jimmy se putea ocupa de asta, așa că începu să discute cu fanii, zâmbi aparatelor de fotografiat, le semnă CD-urile, iPod-urile și tricourile de la concert. Nu uită nici măcar o secundă că era extrem de norocoasă să fie în poziția ei.

Tocmai își lua rămas-bun de la o tânără și o îmbrățișa, când Katie veni încruntată la ea.

– Jimmy trebuie să vorbească cu tine.

Acea senzație ciudată reveni în timp ce bodyguardul se apropie de ea.

– Bărbatul din San Francisco s-a întors, nu-i așa?

– Da. Poliția e pe drum ca să-l ia.

Poliția? Nicola aproape că râse când auzi cât de absurd devenise totul.

– Nu e un vreun obsedat, spuse ea.

Bodyguardul ei păru de-a dreptul derutat.

– Nu e?

– Nu, nu e. Ea inspiră adânc. Unde este? Poți să-l aduci aici?

Jimmy se încruntă.

– Dacă e un tip care te-a forțat să...

Nicola își puse mâna pe brațul lui.

– Te rog, trebuie să-l văd!

Jimmy nu părea deloc încântat, dar încuviință.

– Mă duc după el.

Treizeci de secunde mai târziu, când Marcus intră, urmărit îndeaproape de Jimmy, Nicola se gândi că îl visase atât de mult, încât bărbatul se materializase din nimic.

Trebuia să încerce să fie cu capul pe umeri. Trebuia să-și ofere un răgaz să respire adânc și să-și încetinească forțat bătăile inimii. Încercă să se pregătească pentru dorința de a-i sări în brațe, dar nimic nu ar fi putut s-o pregătească pentru privirea lui.

Iubire pură.

Și altceva, care semăna cu... răbdarea.

Știa că Marcus încă o dorea, lucrul ăsta era evident judecând după scânteile dintre ei. În același timp însă simțea că el zicea în tăcere: „O să aștept să te răzgândești. Oricât o să dureze".

Nu uitase cât de chipeș era, dar, când îl văzu după atâtea săptămâni în care stătuseră departe unul de altul, fu uimită din nou de forța frumuseții lui masculine incredibile.

În loc să pară relaxată, își ridică mâinile la inimă și uită complet că Jimmy și Katie stăteau aproape ca să se asigure că totul era în regulă.

– Ce faci aici, Marcus?

El nu-i răspunse preț de câteva secunde lungi, în timp ce-i cercetă chipul. Nicola era fericită că avea ocazia să facă același lucru, să admire liniile pe care soarele le trasase în jurul ochilor și al gurii lui, să observe că era în continuare cel mai chipeș bărbat pe care-l văzuse vreodată. Dar slăbise de când îl văzuse ultima oară.

În cele din urmă, Marcus spuse:

– E un proiectant de etichete în oraș pe care mă gândesc să-l folosesc. Asta a fost o ocazie bună să mă întâlnesc cu el.

Nimic nu părea real, iar ea se întrebă dacă era atât de obosită încât visase totul.

– A fost un spectacol grozav, Nicola. Cu adevărat incredibil. Abia aștept să-l văd pe următorul!

Pe următorul?

Apoi, înainte să-și poată face mâinile sau picioarele să se miște din nou, Marcus dispăru. Toți trei îl priviră cum se întoarce și pleacă.

Peste o secundă, Katie se întoarse spre ea și spuse:

– Ești foarte palidă. Așază-te!

Nicola nu leșinase niciodată.

Dar în acea seară știa că ar fi fost bine să se așeze pe scaunul pe care Katie îl trăsese lângă ea. Ori asta, ori avea să iasă în fugă, strigând numele lui Marcus ca o femeie disperată.

Știa prea bine motivele pentru care o relație cu el nu avea cum să funcționeze. Toate erau întemeiate. Așa că, în loc să fugă după el cu picioarele tremurânde, se forță să inspire adânc iar și iar și să-și amintească acele vorbe.

Dacă Marcus urma să se întoarcă și să facă asta și în altă seară, avea nevoie ca zidurile ridicate în jurul inimii ei să fie puternice.

Însă nu reușea să înțeleagă. Iubitul ei zburase până în Idaho ca să-i vadă spectacolul și nu o luase în brațe în fața tuturor ca s-o sărute, cum făcuse acasă la mama lui?

De ce nu o sărutase?

Salt Lake City, Utah

În seara următoare, Nicola coborî de pe scenă după concertul din Salt Lake City, știind că se descurcase

ovații. Interpretase fiecare cântec cu pasiune, curaj și bucurie. Totul fusese pentru Marcus. Cântase fiecare melodie de dragoste pentru el, își mișcase corpul pe scenă numai pentru ochii lui.

La fel ca noaptea anterioară, când își întâlnise fanii, îl simți în culise, deși nu vedea unde era. Avu nevoie de toată concentrarea ca să le ofere totul fanilor ei, care fuseseră atât de generoși și donaseră pentru educație, când știa că în scurt timp avea să vorbească cu Marcus. Dar fu la fel de răbdătoare cu toți fanii din încăpere.

Apoi Marcus apăru din nou, iar Jimmy și Katie se uitară unul la altul.

- Să chem securitatea, Nico?

- Nu, Jimmy. Sunt bine.

Chiar mai mult de atât, pentru că Marcus stătea din nou în fața ei.

- Să vă lăsăm singuri câteva minute? întrebă Katie.

Oh, nu! Nu era o idee bună să rămână singuri. Ba nu. Era o idee *groaznică*.

Bineînțeles, Nicola nu putu decât să încuviințeze și spuse:

- Da, vă rog.

Marcus nu așteptă să-l întrebe cum își petrecuse ziua în Salt Lake City. Pur și simplu, spuse:

- E o fabrică bună de îmbuteliere în apropiere. Cred că o s-o folosesc pentru următoarea lansare de șampanie.

Nicola se gândise mult la asta noaptea trecută și în ziua respectivă, și se forță să comenteze:

- Nu poți să tot faci asta.

Marcus se întinse să-și treacă mâna peste fruntea ei, unde îi cădea părul peste ochi.

- Mă distrez făcând asta.

Corpul ei îl recunoscu imediat pe iubitul ei minunat de dominant când mâna îi zăbovi pe piele într-un

mod posesiv, care o încinse din cap până-n picioare. Nu rezistă să nu-și odihnească fața în palma lui pentru o fracțiune de secundă, dar apoi, știind că erau multe perechi de ochi îndreptate asupra ei și toți se întrebau ce naiba se întâmpla între ea și străinul chipeș care purta un costum scump, se retrase, când de fapt nu voia decât să se ghemuiască lângă el.

Nicola își coborî vocea ca să se asigure că nu o auzea nimeni.

– Ai de gând să mă urmărești prin toată lumea?

Zâmbetul lui i-ar fi furat inima dacă ar fi fost vreo parte din ea care nu era deja a lui Marcus.

– Se întâmplă să cânți în câteva din orașele mele preferate.

Era o tortură pură să-și imagineze cât de glorios ar fi fost să se strecoare sub pătură lângă Marcus noaptea târziu, după spectacole, în autobuzul de turneu, în avion sau în camera de hotel.

– Nu o să mi-o iert dacă podgoria ta o să se ducă de râpă fără tine acolo.

Marcus ridică o sprânceană.

– Nu cred că echipa mea de management ar fi prea încântată să te audă.

– Nu voiam să spun asta! zise Nicola apăsat, frustrată de jocul lui Marcus și de faptul că își dorea ca el să continue.

– Ai fost frumoasă pe scenă în seara asta. Și ai fost atât de bună, că m-ai dat gata!

Singurul mod prin care putea să se abțină și să nu-i spună cât de mult îl iubea, cât de dor îi era de el fu să comenteze:

– Nu e vorba doar de faimă, Marcus! Nu e vorba doar de cât de imposibile sunt programele noastre. Nu sunt

privită pentru tine. Dacă comunitatea ta, colegii tăi ar afla despre mine...

- Nu am trișat, spuse el.

Tocmai când Nicola își dădu seama că asta însemna că nu o căutase pe internet, Marcus adăugă:

- Dar fanii tăi vorbesc. Și te iubesc. Sunt de partea ta. La fel ca mine. Și eu te iubesc. Toți am fost tineri și proști odată. Toți am făcut lucruri de care nu suntem mândri. Toți am avut încredere în oameni în care nu ar fi trebuit să avem. Da, oamenii probabil o să creadă ceva ce au citit sau au văzut. Mulți chiar. Dar pot să-ți garantez că oricine te întâlnește și are ocazia să vorbească cu tine o să te îndrăgească la fel de tare ca mine.

Nicola aproape că îi simțea gustul sărutului și ardea după el, când Marcus continuă:

- Ți-am promis că nu plec nicăieri și așa o să fac. Dar asta e și decizia ta, la fel de mult ca a mea. O luă de mână și i-o ridică la buze, sărutând-o pe degete. Noapte bună, Nicola.

Denver, Colorado

- Nu-mi spuse, zise ea, când ea și Marcus erau singurii rămași la întâlnirea cu fanii. E o podgorie în Colorado pe care te gândești să o cumperi.

- De fapt, un prieten vechi din facultate locuiește în apropiere. Am avut o zi minunată, i-am vizitat pe el și familia lui.

Marcus îi zâmbi, iar Nicola nu rezistă și-i răspunse la fel. Toată ziua așteptase cu nerăbdare să-l vadă.

Și toată ziua îi fusese din ce în ce mai greu să se convingă că era lucrul corect să nu fie cu el. Începu să înțeleagă

faptul că lui Marcus nu-i păsa de părerea oamenilor despre el. Dacă i-ar fi păsat, nu ar fi cumpărat pachetul VIP, caritabil, în fiecare noapte.

După numai trei seri în care petrecuse timp cu echipa ei, în timp ce Nicola vorbea cu fanii ei, el părea ca și cum era unul dintre ei, ca și cum trebuia să fie în turneu cu ei. Ea începu a bănui că ăsta era planul lui. În plus, era uimită că Marcus reușise să țină pasul cu un astfel de program.

Însă cât mai putea continua în ritmul ăsta?

– Te rog, Marcus, spune-mi că te întorci în Napa! La viața ta reală.

– Fac parte din consiliul unui eveniment local care are loc mâine-seară, deci va trebui să mă întorc pentru următoarele două zile.

Ea simți un nod în stomac.

– Bun. Știu cât o să însemne pentru toată lumea să fii acolo.

Nicola fu surprinsă să-i simtă degetele sub bărbie, îndreptându-i fața în sus, spre a lui.

– Vino cu mine, Nicola! Am un avion privat care pleacă în seara asta. O să fim în Napa până mâine, petrecem ziua la podgorie, participăm la eveniment și o să te duc la următoarea ta locație la timp pentru interviuri și proba de sunet.

– Marcus, eu...

Gura lui fu peste a ei înainte ca ea să se gândească la ce avea să spună. Sărutul lui fu catifelat și dulce, dar ea simți că îi întoarce toată lumea pe dos.

– Nu e corect, protestă ea.

– Nu mai joc corect. Te iubesc prea mult ca să respect regulile.

Apoi mâinile lui fură în părul ei, iar brațele Nicolei în jurul gâtului lui. Îl săruta așa cum visase s-o facă de săptămâni întregi. Dacă nu ar fi fost atâtea perechi de ochi îndreptate asupra lor, nu ar fi întrerupt niciodată sărutul.

Nicola se forță să se îndepărteze de buzele lui și spuse:

- Ce zici, să te prezint echipei mele?

- Cred că știu deja destul de bine cine sunt.

Nicola se trezi râzând odată cu el când se îndepărtară unul de altul.

Fusese atât de atentă să nu ofere nimănui, nici măcar echipei ei, în care ajunsese să aibă încredere de-a lungul anilor, o muniție pe care s-o folosească împotriva ei, încât practic trăise ca o călugăriță în ultimele șase luni.

Acum se întrebă dacă motivul pentru care-i păsase atât de mult de părerea lumii era faptul că putea să folosească presa ca pe o scuză în loc să riște să fie rănită din nou.

Dar poate că unele lucruri meritau riscul.

- Mă duc să-mi iau lucrurile din autobuz, îi spuse dintr-odată lui Katie, care stătea la câțiva metri depărtare. Se pare că mă așteaptă un avion spre Napa.

Managerul ei de turneu îi privi pe Nicola și pe Marcus, apoi își încuviință aprobarea.

- Atât timp cât o aduci înapoi pentru interviul pe care-l are la prânz în Dallas, peste două zile.

Ea zâmbi și spuse:

- Puteți să stabiliți voi programul în timp ce mă duc să-mi iau lucrurile.

Ieșea pe ușă când se uită peste umăr și îi văzu pe Katie și pe Marcus aplecați deasupra telefoanelor mobile, verificând calendarele.

Însă, în timp ce se îndrepta spre autobuzul ei, se gândi că sărutul pe care i-l dăduse Marcus în fața echipei fusese cea mai simplă parte.

El îi spusese că circul care era viața ei nu-l speria.

Acum trebuia să-i arate că vorbise serios.

Din păcate, cea mai importantă întrebare era alta: ce părere aveau despre ea cei din lumea lui? Aveau s-o primească tot cu brațele deschise, așa cum era sigură că îl primise echipa ei pe Marcus?

Sau tinerețea ei și reputația proastă aveau să-l rănească, așa cum se temuse că avea să se întâmple?

Când se sui la bordul avionului privat, Nicola știa că erau multe lucruri pe care trebuiau să și le spună, dar, când Marcus o luă în brațe și trase centura peste amândoi, se lăsă pradă căldurii brațelor lui. Se ghemui la pieptul lui, așa cum făcuse mereu. Inima lui bătea lângă a ei, iar senzația că se simțea perfect în siguranță o ajută să alunece într-un somn mai profund decât avusese în ultimele săptămâni.

Într-un final, când Nicola adormi la pieptul lui, Marcus răsuflă ușurat.

Nicola era înapoi unde-i era locul. În brațele lui.

Acum nu trebuia decât s-o convingă să rămână.

De data asta, prin orice mijloace...

capitolul 24

– Dumnezeule, e minunat!

Soarele răsărea peste Sullivan Winery, iar păsările tocmai se trezeau. Nicola râse încet în timp ce un pui de gaiță albastră își înălță capul din cuib ca să-i întâmpine. În vreme ce stăteau pe veranda lui și se uitau la dealurile unduitoare cu viță-de-vie, Marcus mulțumi în tăcere proprietății pentru că îi oferea Nicolei cel mai reușit spectacol.

Amândoi dormiseră în avion și, chiar dacă nu se odihniseră toată noaptea, se simțea mai plin de energie decât se simțise după ce Nicola plecase din San Francisco în urmă cu aproape trei săptămâni.

– Aici vii ca să te vindeci, nu-i așa?

Nimeni nu-i spusese asta atât de clar și nici nu pusese punctul pe „i" așa de direct.

Marcus o trase aproape și-i spuse:

– Prima oară când am văzut proprietatea asta, eram într-o excursie cu liceul. Sună nebunește, dar jur că am văzut un bărbat care semăna cu tata îngrijind vița-de-vie. După ce mi-am luat carnetul de șofer, am venit aici ca să-l caut.

– Nu ai fost singur, nu-i așa?

– Nu. Marcus îi zâmbi femeii pe care o iubea. Majoritatea fraților și surorilor mele s-au înghesuit în mașină cu mine. Nu le-am spus ce am văzut, dar am știut în momentul ăla că terenul ăsta o să fie al meu și că o să-l fac mândru pe tata.

Marcus îi privi ochii care-i sclipeau la auzul poveștii. Ea îl întrebă, pe un ton vulnerabil, plin de emoție:

– Cum poți să te gândești măcar să pleci de aici zile sau săptămâni la rând?

Marcus știa ce-l întreba Nicola de fapt. Nu înțelegea de ce ar fi vrut să fie cu ea pe drum.

– Au trecut 22 de ani de la moartea tatălui meu, iar până la tine, nu am spus nimănui cât de greu mi-a fost să-i iau locul în familie. Nu am vrut să recunosc asta nici față de mine însumi. Și nimeni nu a îndrăznit să mi-o spună. Sunt sigur că au observat. Nu aveau cum să nu o facă. Dar am reușit să-i țin la distanță.

Nicola se întoarse spre el. Marcus nu știa dacă ea își dăduse seama, dar îi ridica palmele și i le așezase peste inima ei.

– Dar nu și tu, Nicola. Tu ți-ai făcut drum spre mine din primul moment, în club, și oricât de mult am încercat să te îndepărtez, nu m-ai lăsat.

– Sunt enervantă când vine vorba de asta. Mereu insist să intru acolo unde nu mi-e locul.

– Ador asta, că decizi ce vrei și nu lași pe nimeni să-ți stea în cale. Nu e de mirare că ai o carieră care a explodat în stratosferă și lumea vrea să ții spectacole și în Timbuktu.

Lui Marcus îi plăcu să o vadă zâmbind, să vadă umbra întunecată dispărând din ochii ei frumoși.

– Nu mi-am pierdut tinerețea cu totul, dar au fost perioade care a dispărut. Marcus clătină din cap, încercând să-și verbalizeze sentimentele. Nu regret că am petrecut atâta vreme cu frații și surorile mele ca s-o ajut pe mama. Au meritat.

– La fel ca tine, Marcus.

El o sărută cu tandrețe, apoi zise:

-Știi ce mi-a spus mama la prânzul ăla de duminică?

-Unde naiba ți-e mintea de vrei să începi o relație cu o fată ca ea? spuse Nicola zâmbind.

Marcus știa că îl tachina.

-Mi-a spus că a așteptat să găsesc o persoană pe care să o iubesc mai mult decât îi iubesc pe ei.

-Ți-am mai spus când eram la locul de joacă din spatele casei mamei tale că nu vreau să stau în calea relației tale cu familia.

-Nu o faci. Mi-ai arătat că e momentul să tai, în sfârșit, sforile, să-i las să-și trăiască viețile și că e în sfârșit momentul să îmi trăiesc viața. În tot acest timp, mi-a fost mai ușor să mă concentrez asupra fraților și surorilor mele, să o ajut pe mama și să mă ocup de podgorie decât să mă concentrez la propria inimă. O trase și mai aproape. Mi-ai spus odată că oamenii cred ce e mai ușor de crezut. Amândoi am crezut cu atâta putere că relația asta nu poate funcționa, că suntem prea diferiți.

Ea încuviință.

-E mai sigur așa.

-Știu, dar în sfârșit sunt pregătit să cred în lucrul cel mai greu de crezut. Îi zâmbi. Știu că vorbele nu te vor convinge niciodată că putem face relația asta să funcționeze, că trebuie să-ți demonstrez, iar pentru asta o să mă mobilizez la fel de tare cum m-ai îndemnat tu s-o fac.

-Echipa mea a crezut că ești nebun. Jimmy se pregătea să sune poliția în prima seară. Și în a doua.

El zâmbi.

-Știu, dar meriți riscul, draga mea. Orice risc. Toate riscurile. O să mă bucur să fiu cu tine cât de des pot pe parcursul turneului. Și am senzația că o să te bucuri de pacea și de liniștea de a fi aici, cu mine, cât de des poți.

N-am nici un dubiu că terenul ăsta, frumusețea de aici o să-ți hrănească sufletul la fel cum l-a hrănit pe al meu.

– Cum vezi mereu în mine lucruri pe care nimeni altcineva nu le vede?

– Am întâlnit-o pe Nicola cu mult timp înainte s-o întâlnesc pe Nico, îi aminti el. Uită lucrurile stupide pe care ți le-am spus pe plajă! Niciodată nu te-ai ascuns de mine.

– Nu știu cum. Chiar și când am încercat, nu am putut ascunde cum mă făceai să mă simt. Mai ales când îmi spuneai ce vrei să fac în dormitor.

Asta era deschiderea pe care o aștepta.

– Acum trei săptămâni, am jucat după reguli. Și ai plecat. O fixă cu o privire nerușinat de înfometată. Azi nu o să mai joc corect. În ce mă privește, odată ce ai pășit în avionul ăla cu mine, regulile nu mai contează.

Pupilele ei se dilatară și începu să respire mai repede. Ambele erau semne minunate că era excitată și că voia asta la fel de mult ca el.

Știind cât de mult îi plăcea Nicolei anticiparea, Marcus îi spuse:

– Am de gând să folosesc toate armele din arsenalul meu ca să te conving că suntem meniți să fim împreună. De data asta, nu mi-e frică să joc murdar, pisicuțo!

Ea își linse buzele.

– Îmi place jocul murdar.

Marcus îi zâmbi. Un zâmbet plin de promisiune.

– Știu asta. Fata mea cea dulce, sexy, deșteaptă și obraznică. O luă în brațe și deschise ușa cu piciorul, ducând-o în dormitorul lui. Te vreau în patul meu.

– Și eu vreau acolo.

Îi luă fața între mâini și i-o trase spre a ei.

Dorind să se concentreze asupra sărutului, nu la urcatul scărilor, Marcus se opri și se așeză pe trepte, Nicola stând călare pe el.

Nu aveau cum să reziste până în dormitor, la etaj.

Cel puțin de data asta.

- Ridică-ți brațele pentru mine!

Pasiunea îi licări în ochi când auzi comanda senzuală pe care i-o dăduse în acea primă noapte, apoi iar și iar. Nicola își ridică lent mâinile și îl lăsă să-i ridice tricoul.

Sutienul ei avea nuanțe obraznice de negru și de roșu, cu o fundă albă în mijloc.

- Până când te-am întâlnit pe tine, am crezut că trebuia să fiu ori una, ori alta, prințesa pop cea sexy sau fata dulce cu chitara. Vreau să fiu ambele, Marcus!

- Am început să mă îndrăgostesc de zeița sexy în rochie de piele și cu tocuri imposibil de înalte și am știut că sunt cu totul pierdut când ai adormit în poala mea ca o pisicuță fericită. Mâinile îi alunecară peste spatele ei, apoi peste fund și o traseră mai aproape. Mereu mi-au plăcut ambele tale laturi. Vreau să te ridici și să-ți dai jos restul hainelor.

Nicola făcu ochii mari, dar se ridică din poala lui și se mută pe o treaptă mai jos ca să-și scoată blugii și apoi sutienul și chiloții.

Marcus își puse mâinile pe abdomenul ei, apoi le ridică spre sâni.

- Superb!

Nicola inspiră și tremură, iar asta avu un efect fantastic asupra sânilor în mâinile lui.

- Cred că e momentul pentru bătaia aia la fund pe care ți-am promis-o, spuse el în timp ce-și plimba degetele mari peste vârfurile minunat de excitate ale sânilor

ei. O mică pedeapsă pentru că ți-a luat atât de mult să vezi dacă putem face relația să meargă.

Ochii Nicolei licăriră, plini de excitație, deși protestă.

– Și dacă nu vreau să fiu bătută la fund? Dacă nu o să-mi placă?

În loc să-i răspundă, Marcus își luă mâinile de pe sânii ei și spuse:

– Întoarce-te și ține-te de balustradă!

Îi vedea inima pulsând cu putere prin pielea catifelată a gâtului când Nicola se opri și se gândi. Într-un final, făcu ce-i spuse.

Dumnezeule, fundul ei avea o formă miraculoasă și superbă de inimă când i-l arătă puțin, înainte să-l tachineze cu o privire plină de subînțeles aruncată peste umăr.

Plimbându-și mâna peste pântecul ei, o ținu pe loc, în timp ce-și plimbă cealaltă mână peste curba șoldurilor.

– Atât de frumoasă! Atât de dulce! O sărută pe spate. Și toată numai a mea!

Mâna lui o atinse o clipă – o atingere care îi lăsă urme roșii pe pielea bronzată.

Nicola nu plânse, dar Marcus îi simți sfârcurile întărindu-se în palmă, când îi atinse sânii din nou cu mâna stângă.

Peste o clipă, îi marcă și cealaltă parte a fundului cu palma, iar de data asta, nu putu să rateze geamătul ei de plăcere. După ce o mai lovi de două ori, gemetele deveniră din ce în ce mai puternice.

Însă, oricât de erotice erau gesturile lui și reacția Nicolei, trebuia să continue jocul sexy altă dată. Marcus nu știa cum dățile trecute sărise peste partidele de sex oral. Trebuia să rezolve asta imediat.

- Dă drumul balustradei! Reazemă-te de trepte și deschide-ți picioarele pentru mine!

Nicola tremura de nevoie când făcu întocmai, iar după ce fu expusă în fața lui, Marcus se lăsă pradă dorinței de a-și plimba buzele peste sânii ei, de a continua în jos, peste abdomen, de a-și plimba limba în buricul ei.

Prima atingere a limbii peste zona ei alunecoasă și excitată o făcu să se lipească de gura lui, în timp ce-și înfipse mâinile în părul lui. Marcus o pătrunse cu două degete, iar căldura alunecoasă le învălui, pulsând în jurul lor.

Suflă încet spre ea, făcându-i șoldurile să se miște pe degetele lui, în timp ce Nicola încerca cu disperare să ajungă la orgasm.

- Te iubesc.

Își întări cuvintele cu o mișcare lentă a degetelor, afară din ea, apoi în interiorul ei. Gândul că avea s-o penetreze în curând îl înnebunea.

Marcus împinse degetele în ea în aceeași clipă în care își coborî gura între coapsele ei și-i acoperi miezul cu buzele. Își răsuci degetele în ea, până când Nicola icni, se arcui, imploră, ceru mai mult.

Adoră modul în care Nicola se ținu de el când termină pe limba și degetele lui.

- Dumnezeule, limba ta! Nicola încerca să respire și tremura. Îl privi cu acea uimire, cu acea încredere de care Marcus știa că nu avea să se sature niciodată. Și ce a fost punctul ăla pe care l-ai găsit cu degetele?

Reacția ei îl făcu pe Marcus să zâmbească.

- O să-ți mai arăt în curând.

Nicola își linse buzele și spuse:

- Da, te rog!

Câteva secunde mai târziu, Marcus urcă scările cu ea în brațe și o așeză în mijlocul patului lui mare. Se întinse după el, dar el clătină din cap.

– Nu. Lasă-mă să te privesc! Nu-mi vine să cred că am cea mai frumoasă femeie din lume în patul meu.

Nicola se înroși, dar de data asta nu încercă să se ascundă de el. Nici corpul și nici frumusețea care era dincolo de pielea mătăsoasă și de curbele uimitoare.

Marcus se dezbrăcă și-și puse un prezervativ, apoi se așeză peste ea. Brațele ei îl apucară de umeri, iar picioarele îi erau încolăcite strâns în jurul șoldurilor. În acel moment, Marcus știu că toate lucrurile pe care voia să le facă trebuiau să aștepte. În acel moment, nu voia decât să facă dragoste cu femeia pe care așteptase o viață întreagă s-o găsească.

– Iubește-mă, Marcus! îi șopti ea în timp ce corpurile li se uniră.

Oh, și cât o iubea!

Nu doar cu tot trupul, nu doar cu fiecare bătaie a inimii, ci din adâncul sufletului.

Soarele după-amiezii intra pe fereastra dormitorului lui Marcus, în timp ce ei stăteau în mijlocul patului și mâncau prânzul pe care-l încropise el din resturile găsite în frigider.

Nicola nu se mai simțise vreodată atât de epuizată sau de fericită. Cu stomacul plin de mâncare și corpul plin de plăcere, căscă și se întinse într-una din pozițiile ei preferate, cu capul în poala lui și una din mâini într-a lui. Voia să stea așa pentru totdeauna și să se uite la fața lui chipeșă.

Dar din cauza orelor lungi de turneu și a celor trei ore de sex incredibil de acrobatic pe care tocmai îl făcuseră, ea căscă.

Marcus îi zâmbi.

- Obosești destul de repede pentru cât de tânără ești.

- Amuzant, zise ea în timp ce căscă din nou. Tocmai mă pregăteam să spun că ai o vigoare surprinzătoare pentru un bătrân. Fredonă câteva note din *My Old Man* al lui Joni Mitchell, oprindu-se la versul „Îmi ții departe tristețea". Nicola adora să-l audă râzând și fredonând complet afon, odată cu ea. Îl privi în ochi și știu că era momentul să recunoască totul. Nu te-am îndepărtat doar pentru că încercam să te salvez de circul care e viața mea. Când mâna lui continuă să o mângâie pe păr și mușchii piciorului lui nu se încordară, Nicola știu că putea să continue: Îmi era teamă să am încredere. Să mă îndrăgostesc. Îmi era atât de teamă că o să fiu rănită din nou! Doar că știam că de data asta avea să fie mult mai rău pentru că te iubeam. De aceea am fugit în ziua aia de la prânzul mamei tale. Credeam că o să doară mai puțin. Dar fuga n-a făcut decât să intețească suferința.

- Mi-a fost dor de tine la fel de mult, zise el. Totuși, nu pot să nu mă gândesc că, dacă nu ai fi fugit, nu aș fi avut șansa să alerg după tine.

Și astfel Marcus șterse orice urmă de acuzații reciproce, pentru ca ea să nu se simtă vinovată sau egoistă pentru ce făcuse. Asta în timp ce o făcu să ardă de dorință la gândul de a fi alergată pe podgorie și apoi prinsă în cel mai delicios mod posibil.

În timp ce Marcus se mișcă pentru ca trupul lui gol să fie lipit de al ei și gura să fie peste a ei, Nicola uită de teamă și se lăsă pradă celei mai naturale emoții din lume.

Iubire pură și dulce.

*

În timp ce stătea pe bancheta din spate a unei limuzine alături de Marcus, în acea seară, când mergeau prin țara vinului, Nicola purta o rochie fantastică, în același timp clasică, veselă și sexy. Catifeaua de un verde-închis a corsajului îi îmbrățișa sânii, iar materialul strălucitor al fustei de mătase îi evidenția șoldurile și picioarele când se mișca.

Toată ziua fusese în rai alături de bărbatul pe care-l iubea, dar, când șoferul opri în fața conacului din Napa Valley, unde avea loc evenimentul, o cuprinse panica.

– Acesta e marele moment. Îl luă de mâini și le strânse cu putere. Ești sigur că ești pregătit pentru asta? Să nu mai fii iubitul meu secret?

În loc să-i răspundă cu vorbe, îi puse mâinile în dreptul inimii lui, apoi se aplecă să o sărute.

– Atât timp cât ești alături de mine, sunt pregătit pentru absolut orice.

Când portiera limuzinei se deschise și blițurile îi orbiră, sărutul lui șterse ultimele ei griji, înlocuite de o siguranță dulce și de o plăcere fără margini.

epilog

În următoarele două luni, vremea se răci, iar frunzele își schimbară culoarea, căzând din copaci în tot nordul Californiei. Marcus călători kilometri întregi cu autobuze și avioane, în timp ce Nicola susținu zeci de concerte în prima parte a turneului ei din SUA și făcu naveta între Napa Valley și orice parte a țării unde trebuia să se afle. Pentru prima oară de când cumpărase podgoria, în urmă cu zece ani, Marcus își lăsă angajații să se ocupe de detaliile strivirii strugurilor. Ellen primi o promovare importantă și un salariu pe măsură odată cu noile ei sarcini.

Era începutul lunii decembrie când Nicola și Marcus intrară în stația de pompieri din San Francisco. Tot echipajul era acolo, împreună cu familiile, ca s-o întâlnească.

Gabe dădu mâna cu fratele lui, apoi o îmbrățișă pe Nicola lung și strâns, știind că asta avea să-l enerveze pe fratele lui cel mare și posesiv. Nu se sinchisi să-și șteargă zâmbetul de pe față când spuse:

– Mulțumesc că ai fost de acord să ții concertul ăsta, Nicola!

– E plăcerea mea, spuse ea, înainte să se întoarcă la fratele lui. Se ridică pe vârfuri și-l sărută pe Marcus pe obraz. Sperii copiii cu încruntătura asta.

Marcus își puse mâna pe bărbia ei și-i întoarse fața spre a lui pentru un sărut real, care îi anunța pe toți bărbații din cameră că era a lui.

Gabe își menținu zâmbetul pe buze, deși îl înțepa ceva în piept. În ultimele luni, se obișnuise să-i vadă pe Chase și pe Marcus făcând parte dintr-un cuplu. Mama lor era încântată de relațiile fiilor ei.

Jackie, fata cu care Gabe se văzuse în ultimele luni, practic tremura de emoție că avea s-o întâlnească în sfârșit pe Nicola. Dorise să fie invitată la prânzul de duminică din casa mamei lui ca să-i întâlnească pe Nicola și pe Smith. Doar că Gabe nu o vedea alături de familia lui. Era prea tânără, prea nerăbdătoare. Sigur, și Nicola era tânără, dar exista un motiv pentru care ea și Marcus se potriveau așa de bine. Nicola era mult mai matură decât alte fete de 25 de ani.

Mai ales decât Jackie, se gândi Gabe, în timp ce tânăra se îndrepta spre ei, cu licăriri în ochi.

Gabe știa că o dusese cu zăhărelul prea mult. Hotărî că avea să se despartă de ea în acea seară, dar nu era nerăbdător să-i vadă lacrimile. Era plângăcioasă, iar acesta era unul din motivele pentru care în ultimele săptămâni nu avusese curajul s-o rupă o dată pentru totdeauna cu ea.

– Cum naiba ai reușit să te împaci cu ea? îl întrebă Gabe pe Marcus câteva ore mai târziu, când stăteau într-o parte și o urmăreau pe Nicola fermecându-i pe cei prezenți, care plătiseră bani frumoși ca să vadă un concert acustic în parcarea stației de pompieri.

Banii pe care aveau să-i strângă cu ajutorul ei urmau să-i ajute să cumpere noul echipament, care era greu de obținut după tăierile de buget.

În loc să-și asume meritele, Marcus spuse:

-Chiar sunt cel mai norocos nemernic de pe fața pământului.

Arătă spre Jackie, care se afla în fața grupului, uimită de lucrurile pe care Nicola le spunea sau le făcea.

-Care e treaba cu ea?

Gabe clătină din cap.

-E doar ceva neînsemnat, de domeniul trecutului.

Nicola tocmai terminase de răspuns la întrebări când se auzi alarma, iar dispecerul răsună în difuzoarele stației, alertându-i că era un incendiu într-un apartament.

Gabe și restul echipajului se duseră imediat să-și îmbrace costumele și să plece, alarmele lor răsunând ca să elibereze traficul în orașul aglomerat.

-Cât de impresionant a fost! Și nici măcar n-au ajuns încă la incendiu! spuse Nicola peste câteva minute, când ea și Marcus stăteau împreună într-un colț al stației. Nu știu cum face mama ta față situației atât de bine. Mă simt neputincioasă.

-Cu asta se ocupă Gabe. O să fie bine, o asigură Marcus.

Cincisprezece minute mai târziu, după ce-și luară rămas-bun de la voluntarii care organizaseră concertul și se pregăteau să urce în mașina lui Marcus ca să se întoarcă în Napa Valley, răsună altă alarmă.

-Toate unitățile să vină pe Conrad Street 1280. Aveți grijă, trecem la alarmă de gradul trei!

Nicola îl privi pe Marcus cu ochii mari.

-E incendiul la care a fost trimis Gabe. Situația pare să se înrăutățească!

-Fratele meu e un pompier foarte bun, îi spuse Marcus. Nu e genul de tip care să facă vreun lucru periculos sau stupid.

Însă, în timp ce stăteau unul lângă altul și sirena continua să sune, iar dispecerul repetă apelul, amândoi știau că existau o mulțime de motive pentru care pompierii erau răniți la muncă.

Nu puteau decât să se încurajeze unul pe celălalt și să spere că Gabe avea să fie bine.

CĂRȚI ROMANTICE

SERIA „FAMILIA SULLIVAN“

Până la vârsta de 36 de ani, Marcus Sullivan a fost fratele mai mare responsabil de cei șapte frați și surori, pe care i-a crescut după moartea tatălui lor. Dar, când toate planurile lui de viitor se duc de râpă, iar viața perfectă la care visase se dovedește a fi doar o minciună, Marcus are nevoie de o noapte nesăbuită pentru a lăsa totul în urmă. Și ce poate fi mai eliberator decât o aventură cu o necunoscută întâlnită într-un club?

Nicola Harding este o cântăreață celebră nu numai pentru muzica ei captivantă și senzuală, ci și pentru frumusețea ei. Însă nimeni nu știe că sub imaginea de bombă sexy se află o fată singură, trădată de un bărbat care a iubit mai mult faima decât pe ea. De teamă să nu fie rănită din nou, Nicola jură să nu-și mai deschidă inima în fața nici unui bărbat – nici măcar în fața bărbatului superb, cu ochi întunecați și plini de dorință, pe care îl întâlnește într-un club și cu care decide să aibă o aventură de-o noapte.

Dar lucrurile nu merg tocmai cum și-au propus Marcus și Nicola, iar atracția incredibilă dintre ei naște o legătură mai profundă decât și-au imagin[illegible] cad de acord să-și consume aventura și apoi să se întoarc[illegible] lumea lui, se pare că destinul are alte planuri pentru ei.

BELLA ANDRE este autoarea ale cărei cărți se află în fruntea topurilor de bestselleruri din întreaga lume, iar aparițiile în topurile din *New York Times*, *USA Today*, *Publishers Weekly* și *Wall Street Journal* sunt constante. Până în prezent, vânzările romanelor ei au depășit 7 milioane de exemplare.

Tradiție din 1989

www.litera.ro

ISBN 978-606-33-8016-7

